

Biologisk mangfold i Porsanger kommune

 **MILJØFAGLIG
UTREDNING AS**

Gaarder, G., Flynn, K. M., Golten, I. & Midteng, R. 2011. Biologisk mangfold i Porsanger kommune. Miljøfaglig Utredning Rapport 2011:36. ISBN 978-82-8138-497-2

Biologisk mangfold i Porsanger kommune

Forsidebilde: Utløpet av Lakselva innerst i Porsangerfjorden. De store gruntvannsområdene i midtre og indre deler av fjorden, samt de store dolomittfeltene som strekker seg midt over fjorden som preger både landskapet og ikke minst det biologiske mangfoldet i Porsanger kommune. Foto: Geir Gaarder

Miljøfaglig Utredning AS

Rapport 2011-36

Utførende institusjon: Miljøfaglig Utredning AS	Prosjektansvarlig: Geir Gaarder, Miljøfaglig Utredning AS
	Prosjektmedarbeidere: Kirstin Maria Flynn, Rein Midteng (AsplanViak AS)
Oppdragsgiver: Fylkesmannen i Finnmark	Kontaktperson hos oppdragsgiver: Gunhild Lutnæs
Referanse: Gaarder, G., Flynn, K. M., Golten, I. & Midteng, R. 2011. Biologisk mangfold i Porsanger kommune. Miljøfaglig Utredning rapport 2011-36. 53 s. + vedlegg. ISBN 978-82-8138-497-2.	
Referat: Som ledd i Stortingets ønsker om at alle kommuner skal kartlegge sitt biologiske mangfold, er det gjennomført supplerende naturtypekartlegging Porsanger kommune i Finnmark fylke. Arbeidet er konsentrert om å kartlegge nye verdifulle naturtyper, og bare unntaksvis er gamle lokaliteter undersøkt av Strann et al. (2006) reinventert. Resultatene er lagt inn i en database der lokalitetene ved hjelp av egenskapstabeller er knyttet sammen med digitale kart. I alt 101 naturtypelokaliteter ble kartlagt feltsesongene 2009 og 2010, og fra tidligere er vel 50 lokaliteter kjent. I tillegg er minst 90 rødlistearter innenfor organismegruppene virvelløse dyr, karplanter, lav, alger, moser og sopp hittil påvist i Porsanger. En rekke lokaliteter er regnet som svært viktige og flere rødlistearter er nasjonalt meget sjeldne. Undersøkelsene er med på å underbygge at Porsanger kommune har relativt store naturverdier i et nasjonalt perspektiv.	
4 emneord: Porsanger Biologisk mangfold Rødlisteart Naturtype	

Forord

Miljøfaglig Utredning AS har, i samarbeid med Asplan Viak, over to år utført en supplerende kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Arbeidet har i første rekke bestått i å gjennomføre nytt feltarbeid, innlegging av lokaliteter i database, utarbeidelse av kart over viktige områder for biologisk mangfold og utarbeidelse av denne rapporten. Feltarbeidet foregikk både i 2009 og 2010 med Geir Gaarder fra Miljøfaglig Utredning som hovedansvarlig begge sesonger, mens Rein Midteng fra AsplanViak deltok i 2009 og Kirstin Maria Flynn fra Miljøfaglig Utredning var med i 2010. Samtidig deltok Ingrid Golten fra Porsanger kommune begge feltsesonger aktivt under feltarbeidet.

Utredningen er utført på oppdrag fra Fylkesmannen i Finnmark. Hovedansvarlig hos fylkesmannen var Christoffer A. Aalerud det første året og Gunhild Lutnæs det siste året. De skal ha takk for hjelp med å skaffe fram en del relevante bakgrunnskilder samt kart.

Tingvoll/Porsanger, 02.08.2011

Miljøfaglig Utredning AS

Kirstin Maria Flynn Geir Gaarder Ingrid Golten

Rein Midteng

Innhold

FORORD.....	4
INNHold.....	5
SAMMENDRAG.....	6
1 INNLEDNING.....	10
2 METODE.....	12
2.1 GENERELT.....	12
2.2 INNSAMLING AV INFORMASJON.....	12
2.3 EGET FELTARBEID.....	13
2.4 VERDSETTING.....	13
2.5 PRESENTASJON.....	16
2.6 ORDFORKLARINGER.....	17
3 NATURGRUNNLAGET.....	19
3.1 NATURGEOGRAFI OG KLIMA.....	19
3.2 GEOLOGI.....	19
3.3 KULTURPÅVIRKNING.....	21
3.4 PLANTEGEOGRAFISKE ELEMENTER.....	22
4 NATURTYPER.....	24
4.1 HOVEDNATURTYPER.....	24
4.2 PRIORITERTE NATURTYPELOKALITETER I KOMMUNEN.....	28
4.3 SAMMENLIGNING MED TIDLIGERE KARTLEGGING.....	37
5 RØDLISTEDE ARTER.....	38
5.1 OM RØDLISTA.....	38
5.2 RØDLISTEDE ARTER I KOMMUNEN.....	38
5.2.1 Generelt.....	38
5.2.2 Karplanter.....	38
5.2.3 Sopp.....	41
5.2.4 Lav.....	42
5.2.5 Moser.....	43
5.2.6 Alger.....	45
5.2.7 Virvelløse dyr.....	45
6 FORVALTNING.....	48
6.1 DAGENS KUNNSKAPSNIVÅ.....	48
6.2 VIKTIGE MANGLER.....	50
6.3 PRIORITERINGER AV VIDERE NATURTYPEKARTLEGGING.....	50
6.4 SÆRLIG VIKTIGE NATURMILJØER OG OMRÅDER.....	51
7 KILDER.....	52
VEDLEGG: UTSKRIFT FRA DATABASEN NATUR2000.....	54

Sammendrag

Porsanger kommune ligger ganske sentralt i Finnmark fylke, men hører klimatisk og plantegeografisk mest sammen med Øst-Finnmark. Klimatisk er nordre deler av kommunen noe preget av nærheten til Nordishavet og Arktis, men søndre del tilhører i større grad Finnmarksvidda. I nord går skoggrensa omtrent ned i havet og bjørkeskog dominerer, mens det i søndre del er en god del kontinentalt preget furuskog. Topografisk domineres kommunen av den brede Porsangerfjorden, som i midtre og indre deler har vidstrakte gruntvannsområder og mange øyer. Berggrunnen er overveiende fattig til middels rik, men der et ganske bredt belte med dolomitt over Porsangerfjorden. Det er en del små innsjøer, men få store i kommunen, samt at den har tre større, lakseførende vassdrag – Lakselva, Børselva og Stabburselva. Kulturlandskap er for det meste begrenset til ei smal sone langs fjorden og litt opp etter langs Lakselva.

Vi har beskrevet og verdsatt i alt 101 verdifulle naturtyper i kommunen, fordelt på 33 svært viktige lokaliteter, 44 viktige og 24 av lokal verdi. Samlet dekker de et areal på nesten 23 km², men der de fleste bare er noen ti-talls dekar store, og få er over en kvadratkilometer. Disse ligger i første rekke rundt Porsangerfjorden, konsentrert til dolomittfeltene på vestsiden av fjorden (Aigir/Billefjord-området) og østsiden av fjorden (Børselv-området), samt nærområdet til Lakselv innerst i fjorden. Utover det er det mer spredte lokaliteter, med generelt få i indre, sørlige deler av kommunen, men der tidligere naturtypekartlegging utført av Strann et al. (2006) derimot har fanget opp en del. Fremdeles finnes derimot knapt avgrensede naturtypelokaliteter i avsidesliggende deler av kommunen mot vest, øst og nord.

Lokalitetene viser forholdsvis stor spredning på naturtyper, og alle de 7 hovednaturtypene er representert, samt 23 (av totalt 56) ulike naturtyper. Både innenfor myr, ferskvann/våtmark og kyst/havstrand er det registrert over 20 lokaliteter, men det er også en del fjellområder, kulturlandskap og noe rasmark/berg (men som enda oftere opptrer som mosaikk innenfor andre typer). Derimot er bare 5 skoglokaliteter kartlagt, noe som er et uvanlig lavt antall sammenlignet med hva som er vanlig i nasjonal sammenheng.

Konsentrasjonene av verdifulle naturtyper er særlig høy innenfor det store dolomittbeltet som strekker seg over Porsangerfjorden fra like nord for Stabbursdalen i sørvest og forbi Børselv til Silfarvarri i nordøst. Her er det store kvaliteter knyttet til både havstrand, naturbeitemark/kystlynghei, rasmark/berg, kalkrik fjellvegetasjon, rikmyr, kalksjøer og dels kalkskog. I tillegg bør havstrandmiljøer, flommarker og gamle kroksjøer rundt Lakselv trekkes fram fra våre undersøkelser. Strann et al. (2006) sine undersøkelser rundt Skoganvarre med bl.a. mindre supplement fra oss, viser at også i denne delen av kommunen forekommer store naturverdier, knyttet til bl.a. kalkrike berg og rasmark, gammelskog og dels kalkrik skog.

Tabell 0.1 Fordeling av registrerte naturtyper i Porsanger kommune i 2009 og 2010.

Hovednaturtype	Naturtype	A	B	C	Total	Areal
Myr og kilde		1	12	8	21	
	Palsmyr		2	1	3	
	Rikmyr	1	7	5	13	
	Kilde og kildebekk		3	2	5	
Fjell		4	6	4	14	
	Kalkrike områder i fjellet	4	6	4	14	
Rasmark, berg og kantkratt		2	1	2	5	
	Sørvendt berg og rasmark	2	1	2	5	
Kulturlandskap		5	4	1	10	
	Naturbeitemark	4	4	1	9	
	Kystlynghei	1			1	
Ferskvann/våtmark		8	16		24	
	Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti	4	5		9	
	Stor elvøer	2	2		2	
	Kalksjø	1	7		8	
	Rik kulturlandskaps-sjø		1		1	
	Dam		1		1	
	Evjer, bukter og viker	1			1	
Skog		2		3	5	
	Gråor-heggeskog			1	1	
	Rik sumpskog			1	1	
	Gammel lauvskog			1	1	
	Gammel barskog	1			1	
	Bekkekløft og bergvegg	1			1	
Kyst og havstrand		11	5	6	22	
	Undervannseng			1	1	
	Sanddyne		1		1	
	Strandeng og strand-sump	5	2	5	12	
	Brakkvannsdelta	3			3	
	Rikt strandberg	3	2		5	
Totalt		33	44	24	101	

Det er også foretatt en sammenstilling av rødlistearter i Porsanger. Denne viser at det hittil er kjent minst 90 rødlistearter i kommunen, fordelt på 31 karplanter, 20 sopp, 8 lav, 20 moser, ei kransalge og 10 virvelløse dyr. Artene oppviser stor økologisk spennvidde, men særlig viktige for flere organismegrupper virker de kalkrike områdene på begge sider av Porsangerfjorden og rundt Skoganvarre å være, samt flommarksmiljøer langs nedre deler av Lakselva. En god del arter har regionalt interessante forekomster i kommunen, og mange er også nasjonalt og dels internasjonalt sjeldne, som kvitsjøsalturt, krypsivaks, grårublom, sibirmattfiol, finnmarsklav, en styltesopp-art, polarplanmose, polarsmalmott, dvergbjørkroteter og flekket bjørnespinner.

Porsanger er en variert og biologisk rik kommune. Det har derfor vært populært for fagbiologer å besøke kommunen. Både størrelsen, variasjonsbredden og lange avstander gjør likevel at kunnskapen om naturverdiene må sies å ha vært forholdsvis fragmentert og mangelfull. Strann et al. (2006) sine undersøkelser forbedret dette noe rundt Skoganvarre, mens vi særlig gav viktige bidrag for et belte rundt Porsangerfjorden fra Børselv-området i nordøst til Smørfjord i nordvest. Dette var riktig nok også de områdene som var best undersøkt på forhånd, men samtidig de som trolig har størst forvaltningsinteresse og dels også antatt å ha størst naturverdi. Fremdeles gjenstår likevel store områder av kommunen, særlig i litt mer avsidesliggende deler mot sør, øst, vest og nord, omtrent helt uten registrerte naturtyper og bare med svært spredte andre biologiske data. Dette gjelder faktisk også en del øyer og halvøyer ute i Porsangerfjorden. Samlet sett kan nok nå en del areal langs fjorden og oppover mot Skoganvarre regnes å ha middels god dekningsgrad for naturtypekartlegging, men selv for mye av de lettere tilgjengelige delene av kommunen er det vanskelig å sette høyere enn dårlig dekningsgrad, og betydelige deler må fremdeles betraktes som ikke kartlagt i det hele tatt.

Figur 0.1 Kvitsjøsalturt *Salicornia dolichostachya ssp. pojarkovae* (VU) er en av Norges sjeldneste plantearter og bare kjent fra to lokaliteter ved Porsangerfjorden. Arten ligner mye på den vanlige salturten, som er utbredt lenger sør i landet, men er en nordøstlig slektning. Dette bildet er tatt fra Caskilnjarga nær bunnen av fjorden på østsiden, der den først ble påvist på 1980-tallet. I tillegg fant vi i 2009 en ny lokalitet nord for Stabburneset. Foto: Kirstin Maria Flynn.

1 Innledning

I Stortingsmelding nr. 58 om bærekraftig utvikling (Miljøverndepartementet 1997) har Stortinget bestemt at «alle landets kommuner skal ha gjennomført kartlegging og verdiklassifisering av det biologiske mangfoldet på kommunens areal i løpet av år 2003». Direktoratet for naturforvaltning har utarbeidet en håndbok til hjelp for kommunene i kartleggingsarbeidet (Direktoratet for naturforvaltning 2007).

Porsanger kommune har gjennomført noe naturtypekartlegging tidligere, men med små ressurser og hovedsakelig begrenset til innsamling av eksisterende data (Strann et al. 2006). Behovet for nytt, supplerende feltarbeid ble derfor ansett som stort. For å gjennomføre dette ble konsulentfirmaene AsplanViak AS og Miljøfaglig Utredning AS engasjert. Arbeidet ble gjennomført som del av større undersøkelser som omfattet flere kommuner i Finnmark (Alta, Sør-Varanger, samt Kvalsund i 2009 og Tana i 2010), og sistnevnte firma hadde hovedansvaret for Porsanger og gjennomførte det aller meste av feltarbeidet der.

Med grunnlag i kjent kunnskap og spesielt nytt feltarbeid har en noe mer dekkende første gangs naturtypekartlegging nå blitt gjennomført i kommunen. På basis av utvalgskriterier fastlagt av Direktoratet for naturforvaltning (2007) betyr dette i praksis at det særlig er lagt vekt på å finne miljøer med;

- forekomst av rødlistearter, dvs. arter på Artsdatabanken sin liste over truede og nær truede arter (Kålås m.fl. 2010)
- kontinuitetsområder
- artsrike naturtyper
- sjeldne naturtyper
- viktig biologisk funksjon
- spesialiserte arter og samfunn
- naturtyper med høy produksjon
- naturtyper i sterk tilbakegang

Kartleggingen har imidlertid ikke som målsetting å:

- Få total oversikt over alle kjente arter (vanlige arter registreres ikke)
- Få total oversikt over alt areal (vanlige naturtyper registreres ikke)
- Kartlegge arter (arter skal i første rekke registreres innenfor verdifulle naturtyper)

Gjennom prosjektet er det forsøkt å framskaffe en oppdatert oversikt over Porsanger kommunes naturverdier og kunnskapen omkring dem. Kunnskapsmanglene er likevel fortsatt store. Dette er en av landets største kommuner, samtidig som naturvariasjon er stor og naturverdiene stedvis store og varierte. Det er opplagt et stort antall lokaliteter som ikke er fanget opp, og selv innenfor kartlagte områder er kunnskapen om artsmangfoldet ofte mangelfull. Blant annet bør nok en del av Strann et al. (2006) sine lokaliteter reinventeres. Det vil derfor kreve mye større

kartleggingsressurser før kommunen har god nok forhåndskunnskap til å kunne gjennomføre en forvaltning som helt ut tar vare på det biologiske mangfoldet.

Figur 1.1 Nesten inntørket tjern i nordkanten av det store dolomittfeltet nord for Børselv. Slike naturlig regulerte tjern kan være levested for sjeldne og spesialiserte arter, og vi fant enkelte uvanlige plantearter her under vår kartlegging. Foto: Ingrid Golten.

2 Metode

2.1 Generelt

Direktoratet for naturforvaltning (2007) sin håndbok i kartlegging av biologisk mangfold har vært en sentral rettesnor for hvordan arbeidet har blitt lagt opp. Håndboka sine metoder for hvilke naturtyper som skulle registreres, verdsettes og presenteres, har vært styrende.

Håndboka deler norsk natur inn i 7 hovedtyper og har valgt ut 57 naturtyper innenfor disse som skal prioriteres ved kartleggingen. Den samme hovedinndelingen og de samme prioriteringene av naturtyper er brukt i dette prosjektet. Også håndboka sitt verdsettingssystem er fulgt, samt at alle lokaliteter er lagt inn i en egen database. Som databaseverktøy er *NaturkartDA* sin base *Natur2000 versjon 4.0* benyttet. I tillegg er lokalitetene avgrenset på digitale kart med grunnlag i flyfoto, topografiske kart og punkt stedfestet med GPS.

Direktoratet for naturforvaltning har i sin veiledning til prosjektene lagt vekt på at det hovedsakelig skal fremskaffes eksisterende kunnskap og i mindre grad nye undersøkelser. Dette er tidligere fulgt opp i Porsanger med NINA sitt arbeid (Strann et al. 2006). Våre resultater er derimot i all hovedsak basert på nytt feltarbeid. Artsomtaler er basert på vanlig, gjeldende navnsetting og systematikk for de ulike artsgruppene.

Når det gjelder bruk av lokale stedsnavn, så har vi i hovedsak benyttet oss av de som står på de nyeste kartene i M711-kartserien til Statens kartverk. I noen tilfeller kan også annet navneverk være benyttet. Tegnsetting til samiske stedsnavn følger bare delvis korrekt skrivemåte, som følge av manglende egen erfaring med bruk av samiske spesialtegn. Lokal kunnskap om stedsnavn er ikke innhentet, slik at det må forventes at det finnes mer presise og korrekte navn på mange av våre lokaliteter.

2.2 Innsamling av informasjon

Strann et al. (2006) foretok en gjennomgang av eksisterende kilder, i hovedsak litteratur, og benyttet dette så langt det ble vurdert relevant og forsvarlig. Vi gjennomførte derfor lite supplerende datainnsamling, men enkelte kilder som Strann et al. (2006) ikke hadde tilgang til eller da var relevante har vært benyttet;

- Bjørklund, P. K. & Rekdal, Y. 2005. Vegetasjon og beite i beiteområda Kolvik med omegn og Oldereidneset. NIJOS-rapport 02/2005. 41 s. + kart.
- Solvang, R. 2005. Biologisk mangfold på Banak flyplass, Porsanger kommune, Finnmark. Forsvarsbygg. BM-rapport nr 65 (2004).
- Dahl, O. 1934. Floraen i Finnmark fylke. *Nyt mag. naturv.* 69, IX + 430 s.

- Ryvarden, L. 1965. Bidrag til Finnmarks flora II. Blyttia 23: 79-85.
- Artsdatabanken. Artsdatabanken har lagt ut på Internett kartfestede artsdata hentet fra databaser fra flere institusjoner som; Naturhistorisk museum UiO, Bergen Museum UiB, Vitenskapsmuseet NTNU, Norsk Institutt for vannforskning, Norsk institutt for naturforskning, Universitetet for miljø- og biovitenskap, Skog og landskap, Biofokus og utenlandske objekter fra Norge. URL: <http://artskart.artsdatabanken.no>

Av disse er det nok særlig grunn til å trekke fram Bjørklund & Rekdal (2005) sitt vegetasjonskart over dolomittfeltene på vestsiden av Porsangerfjorden som et meget verdifullt databidrag under prioriteringene av eget feltarbeid. Selv om Ove Dahl (1934) sine data er snart 100 år gamle, så er hans registreringer fremdeles relevante, kanskje særlig der han har undersøkt havstrandvegetasjonen, men de må selvsagt suppleres med nytt feltarbeid og oppdaterte statusvurderinger. De andre kildene er mer sporadisk benyttet på enkeltlokaliteter.

2.3 Eget feltarbeid

Ikke minst ut fra retningslinjer fra oppdragsgiver, men også med grunnlag i egne vurderinger og tips fra Porsanger kommune (dvs Ingrid Golten), så ble spesielt dolomittområdene på begge sider av Porsangerfjorden prioritert under det supplerende feltarbeidet i 2009 og 2010. I tillegg ble det gjort spredt kartlegging langs mye av fjorden fra Smørfjord i nordvest til Indre Brenna i nordøst. Også nærområdet til Lakselv, særlig våtmarksmiljøene vest for sentrum ble prioritert, samt utvalgte enkeltlokaliteter nær Skoganvarre i indre deler av kommunen. Sistnevnte ble kartlagt av Rein Midteng fra AsplanViak, mens de øvrige ble undersøkt av en eller flere av de andre rapportforfatterne. Ut over dette begrenset det nye feltarbeidet seg til enkelte stikkprøver noe innover dalfører og fjellområder, bl.a. vest for Smørfjord og Billefjord, på sørsiden av Børselva inn til Silfarvarri og sørøstover langs Lavtjohka sørøst for Lakselv.

Under feltarbeidet ble det bare prioritert å fange opp mest mulig og flest verdifulle naturtypelokaliteter, uten noen klar prioritering av spesielle typer. Spredningen på registrerte lokaliteter er av den grunn også stor, med både ulike myrtyper, kulturlandskap, havstrandmiljøer, ferskvannsmiljøer, fjellområder og dels også rasmark/berg. Siden flere verdifulle naturtyper er knyttet til kalkrik vegetasjon så var det likevel naturlig å særlig fokusere på områder som ut fra berggrunn eller tidligere artsfunn trolig var forholdsvis kalkrike.

2.4 Verdsetting

Alle lokaliteter er verdsatt etter Direktoratet for naturforvaltning (2007) sitt system, som deler inn lokalitetene i **lokalt viktige (C)**, **viktige (B)** og **svært viktige (A)** områder.

Det er satt opp 5 kriterier for verdsetting av lokalitetene:

- Størrelse og velutviklehet (verdien øker med størrelsen og utviklingsgraden)
- Grad av tekniske inngrep (tekniske inngrep reduserer verdien)
- Forekomst av rødlistearter (verdien øker med antall og trusselgrad)
- Kontinuitetspreg (verdien øker med miljøets alder)
- Sjeldne utforminger (nasjonalt og regionalt)

Forekomst av rødlistearter er ofte et vesentlig kriterium for å verdisette en lokalitet. Ny norsk rødliste kom høsten 2010 (Kålås m.fl. 2010). Der er IUCNs kriterium for rødlisting av arter (IUCN 2005) brukt i rødlistearbeidet, og dette har bl.a. ført til at en del arter med store forekomster, men der det er dokumentert at de går tilbake, har blitt ført opp på rødlista. De nye rødlistekategoriene med rangering og forkortelser er (med engelsk navn i parentes) :

RE – Regionalt utryddet (Regionally Extinct)

CR – Kritisk truet (Critically Endangered)

EN – Sterkt truet (Endangered)

VU – Sårbar (Vulnerable)

NT – Nær truet (Near Threatened)

DD – Datamangel (Data Deficient)

Ellers vises det til Kålås m.fl. (2010) for nærmere forklaring av inndeling, metoder og utvalg av arter for den norske rødlista. Der er det også kortfattet gjort rede for hvilke miljøer artene lever i og viktige typer trusler.

Figur 2.1 Grunn pøl ved utløpet av Brennelva med masseforekomst av korshesterumpe *Hippuris tetraphylla* (NT), en nordøstlig og sjelden havstrandplante som har noen av landets største og viktigste forekomster langs Porsangerfjorden. Foto: Ingrid Golten

2.5 Presentasjon

Prosjektet resulterer i 3 hovedprodukter:

- Denne **rapporten**
- **Database** oppbygd i Natur2000 (versjon 4.0) med alle registrerte og prioriterte lokaliteter innlagt, med opplysninger om bl.a. sted, verdi, kjente naturkvaliteter og kilder
- **Digitale kart** med innlagte lokaliteter, med egenskapstabell som bygger på databasen, i programmet ArcGIS

Denne rapporten er bygd opp på tradisjonelt vis med forord, innhold, sammendrag, innledning, materiale og metoder samt presentasjon av resultater og kilder.

Rapporten omfatter:

- en generell del om naturgrunnet og naturtypene i Porsanger
- en spesiell del som viser funn av rødlistearter i kommunen.
- en spesiell del med utskrift av lokalitetene i databasen

Natur2000 er bygd opp av moduler der den grunnleggende enheten er *lokalitetstabellen* som fastlegger ID-nummer, lokalitetsnavn koordinater for sentralpunkt i lokaliteten, samt andre geografisk relaterte opplysninger som grunneierforhold, kartblad mm.. Til dette lokalitetsregisteret er det koblet informasjon om naturmiljø og artsmangfold. Denne informasjonen ligger lagret i separate tabeller. Naturtypene er lagret i én til én relasjon mens f.eks. artsdata er lagret i én til mange relasjoner. Ved innlegging av naturtypedata brukes DN's retningslinjer for inndeling av naturtypebeskrivelsen i beliggenhet/avgrensning, naturgrunnlag, artsmangfold, vegetasjonstyper, verdisetting, forslag til skjøtsel og hensyn, mm.

De **digitale kartene** er produsert i *ArcGIS* og overlevert Fylkesmannen og kommunen i *SOSI-format*. I felt ble dels kart og dels GPS brukt, og det ble bl.a. tatt posisjoner av de fleste rødlistefunn. Lokalitetene ble i etterkant tegnet inn på nettbaserte kart (ved bruk av *GisLink*), i første rekke med økonomiske kart og/eller ortofoto som bakgrunn. Inntegningsnøyaktigheten vil variere etter topografi, områdestørrelse, områdetype og mulighetene for detaljerte reinventeringer. Mens f.eks. mange kulturlandskapslokaliteter bør ha grenser med en nøyaktighet på +/- 10-20 meter, vil nøyaktigheten for skogsmiljøer gjerne være noe dårligere, ofte satt til +/- 50 meter.

2.6 Ordforklaringer

Populært sagt er biologisk mangfold jordens variasjon av livsformer (planter, dyr og mikroorganismer m.m.), inklusiv arvestoff og det kompliserte samspillet mellom disse. Variasjonen i naturen kan beskrives på tre ulike nivåer: gen-, arts- og økosystemnivå.

I §3 i den nye naturmangfoldlova er en god del naturfaglig sett sentrale ord og uttrykk definert. En del av disse gjengis her;

- a) art: etter biologiske kriterier bestemte grupper av levende organismer;
- b) bestand: en gruppe individer av samme art som lever innenfor et avgrenset område til samme tid;
- c) biologisk mangfold: mangfoldet av økosystemer, arter og genetiske variasjoner innenfor artene, og de økologiske sammenhengene mellom disse komponentene;
- d) dyr: pattedyr, fugler, krypdyr, amfibier, fisk og virvelløse dyr;
- e) fremmed organisme: en organisme som ikke hører til noen art eller bestand som forekommer naturlig på stedet;
- f) genetisk materiale: gener og annet arvemateriale i ethvert biologisk materiale, som kan overføres til andre organismer med eller uten hjelp av teknologi, likevel ikke genetisk materiale fra mennesker;
- i) naturmangfold: biologisk mangfold, landskapsmessig mangfold og geologisk mangfold, som ikke i det alt vesentlige er et resultat av menneskers påvirkning;
- j) naturtype: ensartet type natur som omfatter alle levende organismer og de miljøfaktorene som virker der, eller spesielle typer naturforekomster som dammer, åkerholmer eller lignende, samt spesielle typer geologiske forekomster;
- k) organisme: enkeltindivid av planter, dyr, sopp og mikroorganismer, inkludert alle deler som er i stand til å formere seg eller overføre genetisk materiale;
- l) planter: karplanter, moser og alger;
- m) sopp: sopp og lav;
- q) virvelløse dyr: dyr uten ryggstøyle;
- r) økologisk funksjonsområde: område – med avgrensing som kan endre seg over tid – som oppfyller en økologisk funksjon for en art, slik som gyteområde, oppvekstområde, larvedriftsområde, vandrings- og trekkruiter, beiteområde, hiområde, myte- eller hårfellingsområde, overnattingsområde, spill- eller paringsområde, trekkvei, yngleområde, overvintringsområde og leveområde;

- s) økologisk tilstand: status og utvikling for funksjoner, struktur og produktivitet i en naturtypes lokaliteter sett i lys av aktuelle påvirkningsfaktorer;
- t) økosystem: et mer eller mindre velavgrenset og ensartet natursystem der samfunn av planter, dyr, sopp og mikroorganismer fungerer i samspill innbyrdes og med det ikke-levende miljøet.

Figur 2.2 Børselva danner ved Silfari øst i kommunen mot grensa til Lebesby en av de største canyonene i Finnmark, der elva skjærer seg gjennom en stor dolomittforekomst. Dette må helt klart betegnes som en naturtype, både med hensyn på plantelivet, men også fordi det er en spesiell geologisk forekomst. Foto: Geir Gaarder

3 Naturgrunnlaget

3.1 Naturgeografi og klima

Porsanger ligger omtrent ”midt” i Finnmark fylke, med andre ord langt mot nord. Kommunen er stor, i likhet med flere av nabokommunene i øst og sør, og strekker seg fra skogløse fjordlier med arktisk preg i nord til lune og tidvis svært varme skoglandskap i sør. Det er fremmet påstander fra folk som bør ha peiling at det bør være mulig å oppnå nasjonale varmerekorder rundt Skoganvarre, men det gjenstår ennå å dokumentere det!

Naturgeografisk er hele kommunen plassert innenfor nordboreal og alpine vegetasjonssoner (Moen 1998). Den nordboreale sona omfatter alt under skoggrensa og omfatter bare ei smal sone langs fjorden lengst i nord, mens den danner et bredt belte fra Lakselv og sørover mot Karasjøk. Enkelte varmekjære trekk i floraen vitner om at det stedvis nok er overgang mot mellomboreal sone (som har sin nordgrense i Alta). Alpine soner med snaufjell dekker store areal mot nabokommunene i vest og dels øst. Det meste tilhører nok lavalpin sone, men stedvis kommer en også opp i mellomalpin sone.

Variasjonen i soner er ikke så stor, men derimot er Porsanger blant de kommuner som strekker seg over hele tre ulike vegetasjonsseksjoner. Med andre ord er det samlet sett store forskjeller i kyst- og innlandsklimaet innenfor kommunens grenser. Helt i nordvest kommer en innenfor svakt oseanisk vegetasjonsseksjon. Her er innslaget av østlige arter i floraen dårlig. Det meste ligger i overgangsseksjonen, som bl.a. dekker hele landskapet rundt midtre og indre deler av Porsangerfjorden. Et visst innslag av østlige arter dukker opp her, men ikke så velutviklet som i de østligste og sørøstligste delene av fylket. Noen slike arter forekommer derimot i de indre, sørlige delene av kommunen, som er plassert innenfor svakt kontinental vegetasjonsseksjon.

3.2 Geologi

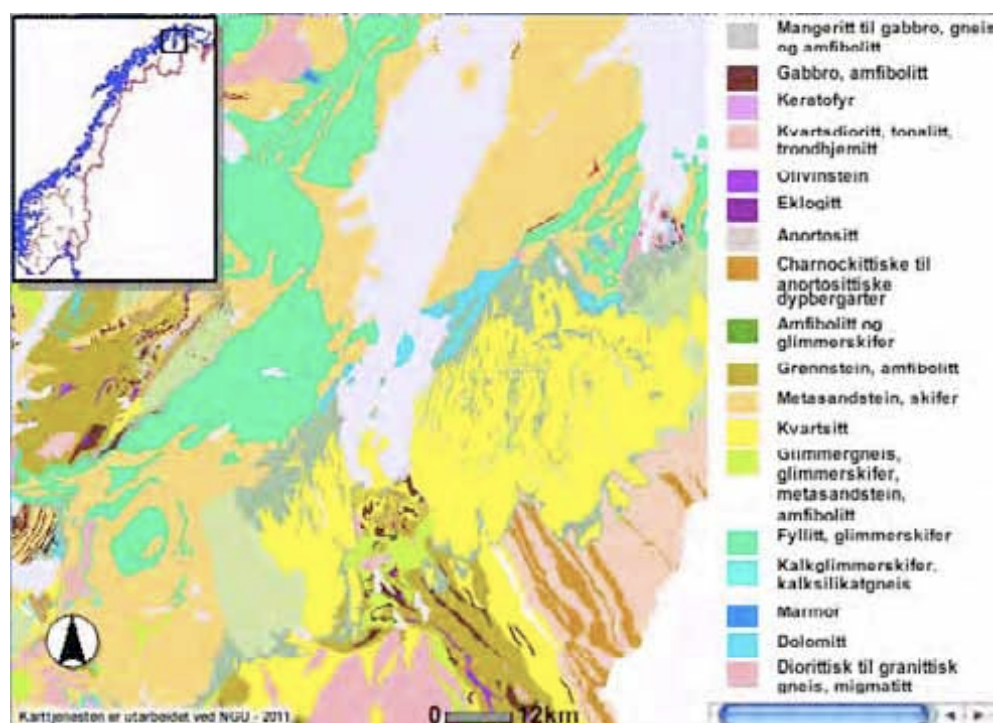
Noen detaljert gjennomgang av berggrunnsgeologien i Porsanger kommune foretas ikke her. Til det er kommunen for stor og variert. Det er derimot grunn til å nevne enkelte generelle trekk og framheve noen bergartstyper og områder som er av spesiell interesse for forekomsten av naturtyper og arter i kommunen.

Kommunen har vesentlig omdannede bergarter fra proterozoisk til tidlig silurisk tid, i form av skyvedekker fra den kaledonske fjellkjeden, se Roberts (1998) for mer detaljert beskrivelse og kart over det meste av kommunen, samt Skålvoll (1971) for de sørligste delene. Det alt vesentlige er gamle sedimenter. Sandsteiner, ulike skiferbergarter og kvartsitt går igjen og dominerer i kommunen. I utgangspunktet er disse stort sett kalkfattige og gir bare grunnlag for en nøysom og triviell

flora, men vi fant likevel under våre undersøkelser flere steder en overraskende rik flora med stort innslag av kalkkrevende arter også på slike bergarter, enten det var sandstein eller biotittskifer som står på berggrunnskartet (gode eksempler er Davimus vest for Olderfjord og rundt Ytre Sandvik øst for Billefjord).

Sør for Lakselv og rundt Skoganvarre er det også innslag av en del amfibolitt, samt flere steder tynne bånd med kalkglimmerskifer/marmor. Dette gir der lokalt grunnlag for en relativt rik flora med flere kravfulle og sjeldne arter, men også her er det forholdsvis fattig vegetasjon som er dominerende.

Det gjelder derimot ikke i et bredt belte med dolomitt som startet på nordsiden av Stabbursdalen et godt stykke vest for Stabbursneset, og krysser Porsangerfjorden over mot Børselv, mens det fortsetter inn i Lebesby forbi Silfarvarri. Dette omfatter flere av øyene i fjorden, inkludert Reinøya. Det er ofte ikke mye vegetasjon på dolomittberg og kritthvite berg iblandet oppsprukket småstein er typisk, men de artene som finnes krever oftest høy til meget høy pH og er felles med områder dominert av kalkstein. Artsmangfoldet er likevel ikke like høyt på dolomitt, da magnesiumet tydeligvis har en giftvirkning på en god del arter som derimot trives på mer reint kalsiumrik mark.

Figur 3.1 Berggrunnskart over Porsanger kommune og nærliggende områder. Porsanger vil omfatte mye av de sentrale deler av kartutsnittet. Kartet blir lite oversiktlig, men får i det minste fram at kvartsitt og glimmerskifer er viktige bergarter i kommunen, samt at det går et bånd med dolomitt over Porsangerfjorden. Kartet er hentet fra NGU sin hjemmeside; <http://www.ngu.no/kart/bg250/> og er basert på Roberts (1998) og Skålvoll (1971).

Noen få ord kan også sies om løsmassene. Særlig der det er tykke marine eller fluviale avsetninger, som i indre deler av Porsangerfjorden og rundt Lakselv, så betyr egenskaper ved disse som kornstørrelse minste like mye som det berggrunnsgeologiske opphavet. Finkornede løsmasser, gjerne i deltaer og på elvesletter har et spesielt mangfold, ikke minst av insekter og moser. Det samme gjelder for ustabile rasmarker i kløfter og bratte berghamre. En del slike miljøer er også kjent i kommunen, og enkelte steder i indre deler finnes sjeldne karplanter knyttet til disse.

3.3 Kulturpåvirkning

Det er ikke i dette prosjektet gjort forsøk på å framskaffe data om kulturhistorien til Porsanger, men enkelte generelle trekk om konsekvensene for det biologiske mangfoldet kan leses ut fra dagens tilstand.

For det biologiske mangfoldet er det primærnæringene, med jordbruk, skogbruk og reindrift, som er og har vært av størst betydning i Porsanger kommune. Forsvaret har nok med sine aktiviteter både rundt Skoganvarre og i Lakselv hatt en del betydning, også på biologisk verdifulle miljøer, men arealmessig sett er dette likevel av mindre betydning. Det gjelder i enda større grad nyere fysiske inngrep som bebyggelse, kraftlinjer og vegnett, selv om også disse kan gi viktige og da oftest negative effekter på det biologiske mangfoldet der de først havner. Særlig gjelder det når de kommer i nærområdet til sjø og vassdrag.

Selv om skogbruk aldri har vært særlig viktig i Porsanger, så er betydningen for artsmangfoldet og naturverdiene ganske stor. Det gjelder spesielt hogst av gammel furuskog, som kan ha et stort mangfold knyttet til gamle levende og framfor alt døde trær. Forekomst av gammel og urskogspreget furuskog var da også en sentral begrunnelse for opprettelsen av Stabbursdalen nasjonalpark, men tidligere bør det ha vært enda større og mer verdifulle slike skoger i sørlige deler av kommunen, særlig rundt Skoganvarre. Noe gammelskogsverdier er det likevel fremdeles igjen der.

Tradisjonelt jordbruk med oppdyrking og produksjon av gras finnes det litt av i kommunen, i første rekke langs Porsangerfjorden. I våre dager er det i første rekke snakk om sauehold. Mange steder er det i betydelig tilbakegang, og det er knapt igjen sau på østsiden av fjorden, mens det står noe bedre til enda på vestsiden. Dels har dette hatt en klar negativ virkning på det biologiske mangfoldet, særlig i nyere tid med omfattende jordbearbeiding, oppgødsling og intensiv drift, inkludert oppdyrking av myr (også palsmyrer). Den mer ekstensive opprinnelige drifta, spesielt der det har vært omfattende beite av ugjødslede, åpne enger, er derimot med på å skape et svært artsrikt og biologisk verdifullt kulturlandskap.

Reindrifta har hatt lang tradisjon i kommunen, og har utvilsomt også hatt stor betydning på det biologiske mangfoldet. I tidligere tider utgjorde det rett og slett livsgrunnlaget for mye av befolkningen (sammen med fiske, som i det minste tidligere trolig hadde liten direkte effekt på det biologiske mangfoldet), og utgjorde for ek-

sempel et avgjørende argument for å desimere og dels utrydde store rovdyr. Det er grunn til å anta at reindrifta ut over dette før har hatt mer begrenset effekt på andre deler av naturmiljøet, og i så tilfelle stort sett positiv virkning. I våre dager er dette mer usikkert. I en del tilfeller er det fremdeles opplagt at reinsdyrbeitinga har en stor positiv virkning, der dyrene er med på å opprettholde åpne enger i utmarka (som flere steder på vestsiden av Porsangerfjorden). På den andre siden blir det også stilt spørsmålsteget ved om det ikke kan være snakk om overbeiting i mange områder, særlig i fjellet. Toleransen for beiting er svært forskjellig mellom ulike plantearter, og det kan nok være grunn til å frykte at flere arter, også sjeldne og truede arter, er sårbare og i tilbakegang som følge av de unormalt store reinsdyrbestandene vi har hatt de seinere årene. Kunnskapen om dette, særlig virkningene på litt lenger sikt må likevel sies å være svært mangelfulle og usikre.

3.4 Plantegeografiske elementer

Artsmangfoldet i kommunen, inkludert plantelivet, kan nok ikke sies å være spesielt artsrikt tatt i betraktning hvor stor kommunen er. Men, levevilkårene er varierte og gir godt grunnlag for et spennende mangfold. Det er samtidig grunn til å understreke at for flere arter og enkelte naturtyper så er faktisk kommunen viktig, ikke bare regionalt, men også nasjonalt og til og med internasjonalt i enkelte tilfeller.

I likhet med flere andre kommuner i Finnmark er det her et tydelig arktisk og/eller nordøstlig element i floraen. Dette er ikke like velutviklet som rundt Varangerhalvøya, men likevel merkbart og interessant. Silkenellik er en typisk representant for de nordøstlige artene som finnes flere steder rundt fjorden. Enda større utbredelse har arter som sibirgraslauk og finnmarkspors. Tilknyttet havstrendene forekommer flere arter. Den mest sjeldne er kvitsjøsalturt, som ikke er kjent fra andre steder i Norge, og der en som navnet sier må et stykke østover for å finne nærmeste forekomster. Andre arter er korshesterumpe, finnmarksnøkleblom og kolamelde. Her kommer i tillegg en del insektarter, se nærmere omtale under rødlistearter. Nevnes bør også enkelte karplanter knyttet til kløfter og rasmark, som grårublom og sibirnatffiol. Det reint arktiske elementet virker noe dårligere kjent, men finnmarkslav er en representant for dette (en lokalitet i kommunen) og i indre østlige deler forekommer trolig polarvalmue.

Porsanger mangler, i likhet med de fleste andre kommuner i Finnmark, høye og kalkrike fjell, og har derfor ikke en like rik og interessant fjellplanteflora som mange kommuner i indre deler av Troms. Fjellplantene utgjør likevel et generelt vanlig trekk i floraen over mye av kommunen og er selvsagt dominerende på snau-fjellet (men mange arter går også ned under skoggrensa, særlig i åpne kulturlandskap ned mot fjorden). Noe sparsom forekomst av kalkrik berggrunn gjør at det er de lite krevende og trivielle fjellplantene som dominerer, men også svakt til noe kalkkrevende arter som fjellfrøstjerne, reinrose, fjellsmelle og gulsildre er vidt utbredt. Særlig i indre og høyereliggende deler kommer det inn et noe mer krevende element av snøleiearter, med flere sildrer, museøre, snøgras og snøsoleie som ty-

piske. Tørrere rabber og lesider kan også være artsrike på kalkrik grunn, der en foruten reinrosa kan støte på den vakre lapprosa tidlig på sommeren enkelte steder (i det minste på dolomittfeltene rundt Porsangerfjorden). I slike miljøer vokser også enkelte orkideer, bergveronika, fjellsolblom, snømare, flekkmare, snøsøte og diverse interessante starr og gras. Rikest er nok fjellfloraen i indre deler av kommunen, særlig på berg som stikker opp av skogen i de mer kalkrike områdene rundt Skoganvarre. Samtidig er de mer avsidesliggende delene av kommunen så dårlig undersøkt at en her skal være forsiktig med å konkludere, da betydelige overraskelser nok fortsatt ligger å venter.

Nevnes bør også at kommunen har et visst sørlig innslag i floraen, i det minste i et regionalt perspektiv. Flere arter har nordgrense i kommunen. Dette gjelder bl.a. et par orkideer innenfor Børselv, som marisko, nattfiol og stortveblad. Det gjelder nok også flere vannplanter, både i dette området (som gråkrans), på vestsiden av fjorden (som broddtjønnaks) og rundt Lakselv (som sliretjønnaks). For kalksjøer utgjør flere småtjern nord for Børselv faktisk de nordligste som er kjent her i landet. Furuskogen i Stabbursdalen er samtidig kjent som verdens nordligste furuskog av noe betydning, men det står jo også spredt med furu rundt Børselv. Der er det i tillegg til og med fragmenter av kalkfuruskog.

Figur 3.2 Et par eksemplarer av nattfiol like nedenfor riksvegen der den går forbi Silfari. Nattfiol er i Finnmark en sørlig, varmekjær art som har kjent nordgrense her. Foto: Geir Gaarder

4 Naturtyper

4.1 Hovednaturtyper

I Porsanger ble det under naturtyperegistreringene påvist alle de 7 hovednaturtype-
ne og 21 av naturtypene som Direktoratet for naturforvaltning (2007) opererer
med. I tillegg kommer mindre, spesielle forekomster i mosaikk med mer utbredte
typer (som kalkfuruskog, og i mindre grad også tangvoller og bjørkeskog med høg-
stauder). Tabellen nedenfor gir en oversikt over disse.

Tabell 4.1 Klassifisering av naturtyper (Direktoratet for naturforvaltning 2007). Naturtyper som er
registrert i Porsanger, er markert med gult. I parentes står antall lokaliteter som ble registrert av oss.

Myr	Rasmark, berg og kantkratt	Fjell	Kultur- landskap	Ferskvann/ våtmark	Skog	Kyst og havstrand
Lavlands- myr i innlandet	Sørvendt berg og rasmark (5)	Kalkrike områder i fjellet (14)	Slåttemark	Deltaområde	Rik edel- lauvskog	Under- vannsenseng (1)
Kystmyr	Kantkratt		Slåtte- og beitemyr	Evjer, bukter og viker (1)	Gammel edellauv- skog	Sand og grusstrand
Palsmyr (3)	Nordvendt kystberg og blokkmark		Artsrik veikant	Mudderbank	Kalkskog	Strandeng og strand- sump (12)
Rikmyr (13)	Ultrabasisk og tungme- tallrikt berg i lavlandet		Naturbei- temark (9)	Kroksjø, flom- dam og me- andrerende elveparti (9)	Bjørkeskog med høg- stauder	Tangvoll
Kilde og kildebakk i lavlandet (5)	Grot- ter/gruver		Hagemark	Stor elvør (4)	Gråor- heggeskog (1)	Brakk- vannsdelta (3)
			Lauveng	Fossesprøyt- sone	Rik sump- skog (1)	Rikt strandberg (5)
			Høstings- skog	Viktig bekke- drag	Gammel lauvskog (1)	Sanddyne (1)
			Beiteskog	Kalksjø (8)	Rik blan- dingskog i lavlandet	
			Kystflyng- hei (1)	Rik kulturland- skapssjø (1)	Gammel barskog (1)	
			Småbioto- per	Dam (1)	Bekkekløft og bergvegg (1)	
			Store gamle trær	Naturlig fiske- tomme inn- sjøer og tjern	Brannfelt	
			Parkland- skap	Ikke forsuret restområde	Kystgran- skog	
			Erstat- ningsbio- toper Skrote- mark		Kystfuru- skog	

Myr finnes spredt over det meste av kommunen. Blant annet er det kjent større myrkompleks mot kommunegrensa i vest til Kvalsund, og det er også en del myr både ute på øyene i fjorden i sørlige deler av kommunen og dels i østre deler. Velutviklede palsmyrer er kjent enkelte steder på vestsida av fjorden, nord for Stabursdalen, og forekommer også nær Lakselv. Ellers er det mest jordvannsmyrer. De fleste er fattige fastmattemyrer, men det finnes også rikere myrområder. Vi fant under våre undersøkelser til dels velutviklede rikmyrer både på øst- og vestsiden av fjorden (særlig sør for Børselv og flekkvis i Aigir-Billefjord-området), men det bør også være en del slike i sørlige deler av kommunen. Åpne kildesamfunn er små, men særpregede miljøer som særlig kan være velutviklede i Norge tilknyttet de store løsmasseavsetningene i Finnmark. Dette gjelder også for Porsanger kommune, og de største og mest verdifulle lokalitetene fant vi tilknyttet nedre deler av Lakselva, samt sørøst for Børselv, men flere slike bør forekomme i andre deler av kommunen.

Rasmark, berg og kantkratt under skoggrensa opptrer i kommunen dels langs Porsangerfjorden (indre halvdel) og dels på berg som stikker litt opp rundt Skoganvarre. Den lave skoggrensa og nærheten til fjell og arktisk pregede miljøer gjør at det er vanskelig å skille disse fra fjell-landskapet i kommunen. Særlig tilknyttede enkelte bratte bergskrenter i dolomittfeltene sørvest for Aigir og nord for Børselv kan en likevel snakke om tydelige rasmarksmiljøer der en også får enkelte varmekjære innslag som normalt ikke dukker opp over skoggrensa.

Mer typisk fjellflora er likevel mye mer utbredt og preger også normalt det som finnes av rasmarker og berg, uavhengig av høyden over havet. Som nevnt under floraelementer i kommunen, så forekommer særlig artsrike fjellområder rundt Skoganvarre, men vi hadde også absolutt interessante lokaliteter helt nord mot Olerdfjord på vestsiden av fjorden. Samtidig er de fleste fjellområdene i kommunen fremdeles så dårlig undersøkt at en må være forsiktig med å konkludere hvor de største verdiene finnes seg.

Kulturlandskap, slik de defineres i DN-håndbok 13, finnes i første rekke i ei smal sone langs fjorden, mens stanser stort sett ved Smørfjorden på vestsiden av fjorden. Det dekker noe større areal rundt Lakselv og går der også sørover mot Skoganvarre. Biologisk sett er mye av dette landskapet lite interessant, enten som følge av for intensiv drift (gjelder i bl.a. det meste rundt Lakselv) eller som følge av gjengroing (gjelder det meste rundt Børselv og nordover på østsiden av fjorden). Enkelte steder kan det likevel fremdeles forekomme svært artsrike og verdifulle kulturlandskap, i første rekke der utmarksbeitet holder skogen vekk langs fjorden, og da framfor alt enkelte steder på dolomitten fra Aigir opp mot Trollholmsund på vestsiden av fjorden. Floraen her er gjerne en blanding av fjellplanter, planter knyttet til berg og rasmark og mer reint kulturbetingede arter.

Vi kjenner noe dårligere til kvalitetene knyttet til vann og vassdrag i kommunen, men en del verdifulle slike miljøer er registrert, og dette er både utbredte og varierende miljøer. Av særlig interessante vann og innsjøer er forekomsten av grunne, kalk-

rike og/eller vegetasjonsrike innsjøer. Flere kalkrike, men oftest svært vegetasjonsfattige innsjøer er kjent fra dolomittområdene på begge sider av Porsangerfjorden, og enkelte av disse kan også betegnes som rene kalksjøer. På vestsiden av fjorden har enkelte av disse blitt tilført såpass mye næring (fra jordbruket) at de har blitt en del eutrofiert og vegetasjonsrike og endret seg til å måtte betegnes som rike kulturlandskapssjøer. For øvrig finnes det et stort antall mer kalkfattige små og store innsjøer, men uten at spesielle biologiske kvaliteter vanligvis er kjent. Et spesielt fenomen er forekomst av små tjern som har innslag av underjordiske utløp (observert et par steder i kanten av dolomittfeltene på østsiden av fjorden), og som tydeligvis har store, naturlige vannstandsforskjeller. Slike kan være leveområde sjeldne og spesialiserte arter i disse ”reguleringssonene”, men dette har hittil knapt blitt undersøkt i kommunen.

Tilknyttet vassdragene opptrer andre svært interessante og verdifulle miljøer. Særlig langs nedre deler av Lakselva forekommer flere mer eller mindre avsnørte gamle elveløp som danner kroksjøer. Disse kan ha en ganske rik flora med flere sjeldne vannplanter. På elveørene dannes også spesielle samfunn både av planter og insekter. Klåved er en karakterart her (og har flere spesialiserte insekter knyttet til seg) og finnes bl.a. ved Lakselva, Børselva og Stabburselva. For øvrig er særlig elveørene langs Børselva kjent for sin rike flora som følge av mye kalkrike bergarter der, bl.a. med en stor, isolert forekomst av hvitstarr. Lakselva har i nedre deler derimot mye finkornede løsmasser med sand og trolig silt, som gir gode levevilkår for spesialiserte flommarksarter både blant moser og insekter. Tilsvarende, men dårligere utviklede miljøer kan nok finnes langs flere vassdrag i kommunen. Fossefall og kløfter er det derimot registrert mindre av i Porsanger, selv om juvet forbi Silfari representerer en av de største og fineste canyonene i Finnmark. Mindre, potensielt også spennende miljøer finnes flere steder i kommunen, men er knapt blitt undersøkt hittil.

Selv om Porsanger har en god del skog, både furuskog og lauvskog, så er det ikke innenfor denne hovednaturtypen at de virkelig store natuverdiene ser ut til å ligge i kommunen. Våre resultater er riktignok noe skjeve i så måte, siden vi ikke har inkludert Stabbursdalen nasjonalpark i materialet, kjent for å ha verdens nordligste furuskog (inkludert urskogspregede partier) av betydning. Også rundt Skoganvarre i sørlige deler av kommunen finnes det kvaliteter knyttet til gammel furuskog og kanskje også kalkrik furuskog. Fragmenter av furuskog, til dels med tydelig kalkpreg, forekommer også rundt Børselv i nordøst. Ellers er det en god del bjørkeskog, men vi har hittil få data på at denne er særlig viktig biologisk sett. Et viktig unntak er de relativt varme og baserike lauvskogene i de sørvendte liene innenfor Børselv mot Silfari. I det minste langs Lakselva så opptrer det også litt flommarkskog, gjerne preget av gråor og vierarter, som har noe kvaliteter, men tydeligvis på et klart lavere nivå enn for eksempel i Alta eller Tana. For øvrig finnes det nok flere noe rikere og velutviklede bjørkeskoger spredt rundt i kommunen som har minst lokal verdi. Det meste er likevel for fattig, småvokst og/eller påvirket til å komme ut som prioriterte naturtypelokaliteter.

Langs Porsangerfjorden finnes noen av de største og mest verdifulle havstrandmiljøene vi har i Norge. Stabburnseset og Valdakmyra er da også av den grunn vernet som naturreservat. Området er sannsynligvis spesielt kjent for sitt rike fugleliv (med særlig vekt på betydningen som rasteplass for dverggåsa) og storslåtte landskap, men også verdiene som havstrand er meget store. Også utenfor verneområdet, både på nordsiden og sørover mot fjordbunnen rundt Lakselv er det mye verdifulle gruntvannsområder og strandenger. Det samme gjelder rundt munningen av Børselva, der det også er opprettet et par naturreservat. Spredt finnes det andre strandenger av verdi, men de kan vanligvis ikke måle seg med de som er nevnt foran. Et unntak er et lite område like utenfor fjordbunnen på østsiden, der bl.a. den nasjonalt svært sjeldne kvitsjøsalturten vokser. Derimot opptrer verdifulle strandberg flere steder. Det gjelder særlig knyttet til dolomittforekomstene som går over midtre deler av fjorden. Også langs andre deler av fjorden finnes i tillegg spredte mindre, men like fullt verdifulle strandberg.

Figur 4.1 Grunnlendt, kildepreget rikmyr nær Silfari. På slike myrer som tydeligvis får sigevann fra dolomitrik berggrunn og løsmasser kunne det både nær Børselv og sør for Billefjord være en artsrik og interessant flora, bl.a. med spredt forekomst av regionalt sjeldne arter som breiull og gulull (NT). Foto: Geir Gaarder

4.2 Prioriterte naturtypelokaliteter i kommunen

Databasen vi har bygd opp over verdifulle naturområder i kommunen omfatter ved slutføring av denne rapporten 101 naturtypelokaliteter etter Direktoratet for naturforvaltning (2007) sin håndbok. Av disse er 33 svært viktige, 44 viktige og 24 av lokal verdi. I tillegg kommer 51 lokaliteter kartlagt av Strann et al. (2006) (de kartla 52 lokaliteter, men en er overlappende).

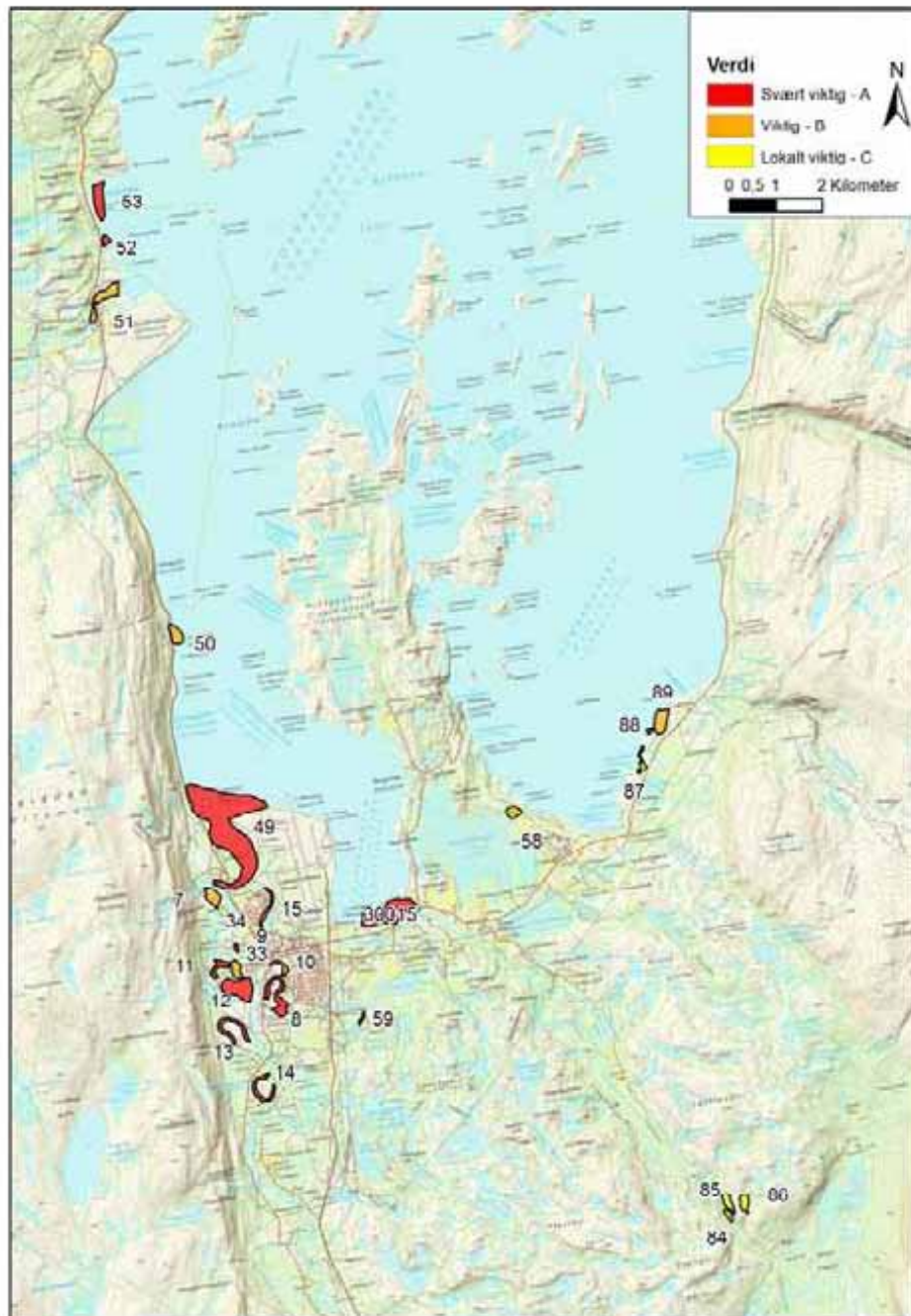
Kartene på de neste sidene viser alle våre registrerte lokaliteter. Opplysningene er hentet fra databasen Natur2000 som overleveres Fylkesmannen sammen med denne rapporten. Utskrift fra databasen med detaljerte opplysninger fra hver lokalitet, følger som vedlegg til denne rapporten.

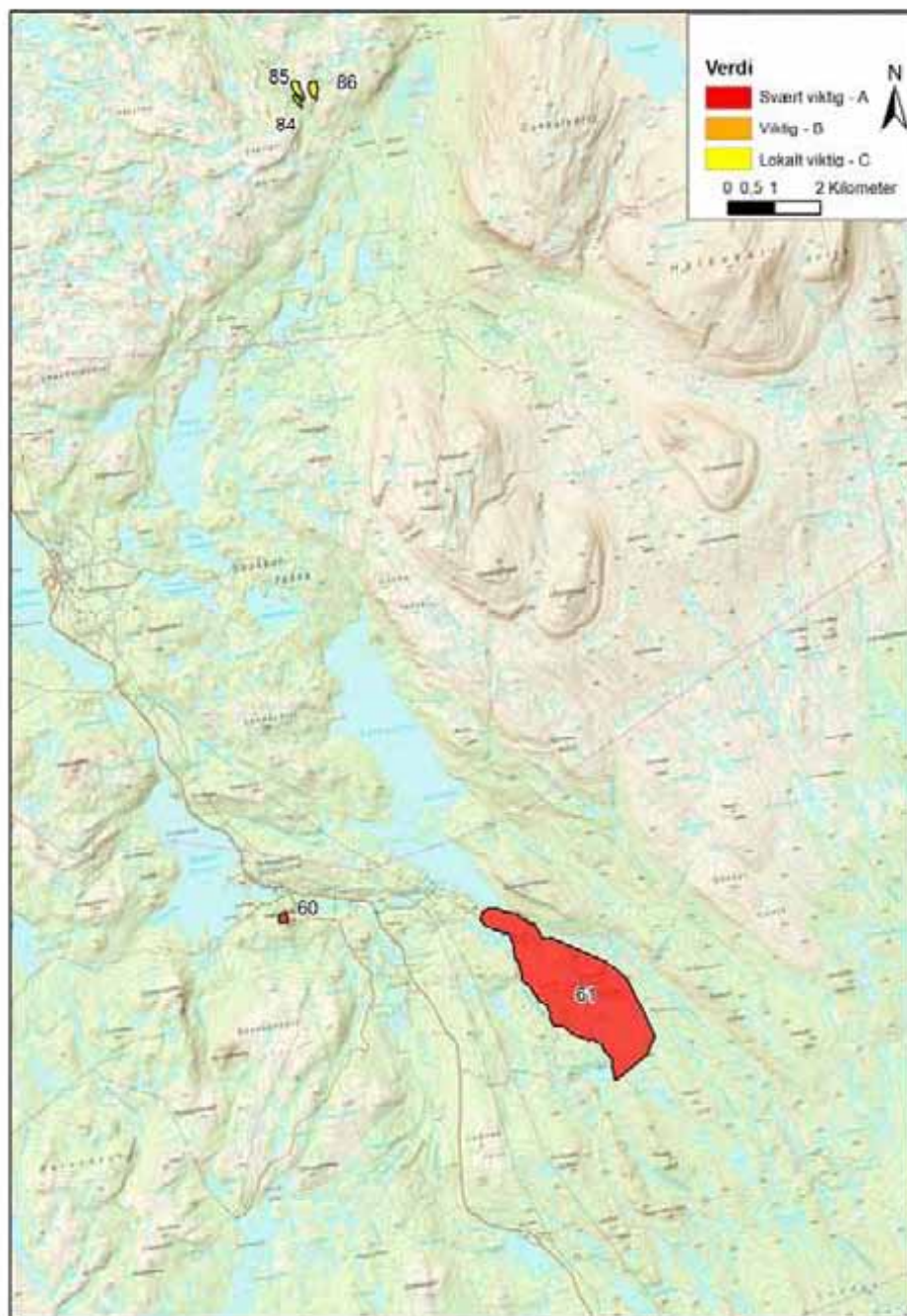

Figur 4.2 Flommarksmiljø på Skjørtenes nær Lakselv, ikke langt ovenfor elvas utløp i fjorden. På de finkornede løsmassene her fant vi under våre undersøkelser flere regionalt sjeldne plantearter som evjebloom, men enda mer interessant er at det i dette området tidligere er gjort flere funn av sjeldne og rødlistede moser og biller. Slike flommarksområder med tilhørende mudderstrenger, sandbanker og avsnørte kroksjøer er biologisk sett sjeldne og verdifulle naturtyper og en viktig kvalitet ved naturen i Porsanger kommune. Foto: Geir Gaarder

Figur 4.3-4.6 Prioriterte naturtypelokaliteter i Porsanger kommune på basis av naturtypekartleggingen i 2009-2010. Fargen angir lokalitetenes verdi. Nummer refererer til lokalt nummer i databasen Natur2000. Av Strann et al (2006) sine 52 lokaliteter er de ved utløpet av Brennelva (30015), Gurrajavri (30) og Stállocochka (60) inkludert på kartet.

Tabell 4.2 Liste over registrerte naturtypelokaliteter i Porsanger. Lokaliteten er sortert etter 1-naturtype, 2-verdi og 3-nummer. Nr. refererer til lokalt løpenummer. ID er identifikasjonskode for naturtypen.

Nr	Områdenavn	ID	Naturtype	Verdi	Areal
Myr					
58	Riitajänkkä	A04	Palsmyr	B	63
66	Veineset: Storvatnet øst	A04	Palsmyr	B	20
67	Veineset: Storvatnet nord	A04	Palsmyr	C	14
32	Marasto	A05	Rikmyr	A	184
21	Kolvikvatnet nordvest	A05	Rikmyr	B	16
23	Ballojavri øst	A05	Rikmyr	B	92
28	Gurrajavri nordvest	A05	Rikmyr	B	14
29	Gurrajavri øst	A05	Rikmyr	B	19
39	Silfarmyra øst	A05	Rikmyr	B	95
45	Heilonjavri	A05	Rikmyr	B	152
97	Liinnásjohka vest	A05	Rikmyr	B	87
22	Fiervjavri sør	A05	Rikmyr	C	4
44	Kjerringvikneset	A05	Rikmyr	C	76
55	Hansrud sørøst	A05	Rikmyr	C	71
65	Veineset: Galdojavri vest	A05	Rikmyr	C	1
98	Liikajoen sør	A05	Rikmyr	C	46
40	Silfarmyra sør	A06	Kilde og kildebekk	B	39
41	Fielmmajeaggi	A06	Kilde og kildebekk	B	137
96	Billefjorddalen	A06	Kilde og kildebekk	B	107
43	Indre Kjerringvik	A06	Kilde og kildebekk	C	10
62	Veineset: Galdojavri øst	A06	Kilde og kildebekk	C	1
Rasmark, berg og kantkratt					
82	Gåradak øst	B01	Sørvendt berg og rasmark	A	98
99	Liigajohvárri sør	B01	Sørvendt berg og rasmark	A	64
80	Guorahatvarri øst	B01	Sørvendt berg og rasmark	B	63
78	Guorahatvarri vest	B01	Sørvendt berg og rasmark	C	2
85	Lavttevárri vest	B01	Sørvendt berg og rasmark	C	704
Fjell					
2	Anopset nord	C01	Kalkrike områder i fjellet	A	47
26	Jouvanvárri	C01	Kalkrike områder i fjellet	A	1283
37	Silfari	C01	Kalkrike områder i fjellet	A	1634
60	Stállocchka ved Skoganvarre	C01	Kalkrike områder i fjellet	A	33
46	Buksajohka	C01	Kalkrike områder i fjellet	B	212
48	Aaronsokka	C01	Kalkrike områder i fjellet	B	55
72	Davimus	C01	Kalkrike områder i fjellet	B	602
76	Guovzabakti ved Ytre Sandvik	C01	Kalkrike områder i fjellet	B	193
79	Guorahatvarri sør	C01	Kalkrike områder i fjellet	B	210
90	Guljamanvárri	C01	Kalkrike områder i fjellet	B	91
69	Rakttooaiivi nord	C01	Kalkrike områder i fjellet	C	7
70	Boaimmasjohka	C01	Kalkrike områder i fjellet	C	38
77	Guorahatvarri nord	C01	Kalkrike områder i fjellet	C	4
86	Lavttevárri	C01	Kalkrike områder i fjellet	C	54
Kulturlandskap					
1	Anopset nordøst	D04	Naturbeitemark	A	782
5	Raigebakti vest	D04	Naturbeitemark	A	12
18	Skadjanjarga	D04	Naturbeitemark	A	151
20	Kolvik	D04	Naturbeitemark	A	67

Nr	Områdenavn	ID	Naturtype	Verdi	Areal
6	Kolvik øst	D04	Naturbeitemark	B	17
16	Jovnnanjarga	D04	Naturbeitemark	B	60
19	Skadjanjarga vest	D04	Naturbeitemark	B	4
81	Anopset sør	D04	Naturbeitemark	B	120
63	Veineset: Grunnvågen	D04	Naturbeitemark	C	6
17	Raigebakti øst	D07	Kystlynghei	A	63
Ferskvann og våtmark					
8	Smørstad sør 1	E03	Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti	A	107
13	Musvannsbakken	E03	Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti	A	11
14	Stangnes vest	E03	Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti	A	35
34	Grønnmo	E03	Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti	A	10
9	Haukijarvi	E03	Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti	B	58
10	Smørstad sør 2	E03	Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti	B	14
15	Saarela	E03	Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti	B	23
33	Lakselva ved Smørstad	E03	Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti	B	72
38	Silfarvatnet nordre	E03	Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti	B	109
12	Skjørtenes sør	E04	Stor elveør	A	122
35	Børselva	E04	Stor elveør	A	2406
51	Stabburselva ved E6	E04	Stor elveør	B	154
100	Børselv: elveør i sør	E04	Stor elveør	B	395
30	Gurrajávri	E07	Kalksjø	A	18
56	Milletjávri	E07	Kalksjø	B	68
57	Stuorracohka vest	E07	Kalksjø	B	33
91	Sarvvesjávri øst	E07	Kalksjø	B	166
92	Sarvvesjávri vest	E07	Kalksjø	B	20
93	Suovdevárri nord	E07	Kalksjø	B	41
94	Suovdevárri midtre	E07	Kalksjø	B	65
95	Suovdevárri sør	E07	Kalksjø	B	230
24	Ballojávri	E08	Rik kulturlandskapssjø	B	91
27	Juovvarvárri øst	E09	Dam	B	24
11	Skjørtenes nord	E12	Evjer, bukter og viker	A	8
Skog					
68	Ytre Billefjordelva ved Bjørnelva	F05	Gråor-heggeskog	C	37
59	Sennegressbekken	F06	Rik sumpskog	C	12
84	Stelletoalvi nordøst	F07	Gammel lauvskog	C	151
61	Osvaldcopma	F08	Gammel barskog	A	5281
36	Silfarfossen	F09	Bekkekløft og bergvegg	A	376
Kyst og havstrand					
75	Russenes sør	G02	Undervannsenseng	C	18
7	Sarpula	G03	Sanddyne	B	105
3	Trollholmsund	G05	Strandeng og strandsump	A	90

Nr	Områdenavn	ID	Naturtype	Verdi	Areal
52	Stabburnseset nord	G05	Strandeng og strandsump	A	34
53	Beavgohppi	G05	Strandeng og strandsump	A	150
64	Veineset: Skinskeklubbu	G05	Strandeng og strandsump	A	60
88	Caskilnjarga sør	G05	Strandeng og strandsump	A	163
50	Uhca Gáhtir	G05	Strandeng og strandsump	B	79
73	Smørfjorden	G05	Strandeng og strandsump	B	73
47	Leirpollen	G05	Strandeng og strandsump	C	49
71	Ytre Billefjord - strandeng	G05	Strandeng og strandsump	C	66
74	Russenes nord	G05	Strandeng og strandsump	C	62
83	Ytre Billefjord: Mikkelsborg	G05	Strandeng og strandsump	C	66
87	Sarrakanjäkkä	G05	Strandeng og strandsump	C	1525
31	Hestnes øst	G07	Brakkvannsdelta	A	79
49	Lakselv-deltaet - Seines	G07	Brakkvannsdelta	A	1587
30015	Brennelvas delta	G07	Brakkvannsdelta	A	382
4	Trollholmen	G09	Rikt strandberg	A	35
25	Goarahat sør	G09	Rikt strandberg	A	44
54	Innerbukta sør	G09	Rikt strandberg	A	55
42	Indre Kjerringvik sør	G09	Rikt strandberg	B	19
89	Caskilnjarga nord	G09	Rikt strandberg	B	6
	Sum				22808

Figur 4.3 Orkidearten fjellkurle er en forholdsvis sjelden art som forekommer på kalkrik grunn i fjellet. Her står den på Guljamanvárri og skuer ut over Porsangerfjorden.. Foto: Kirstin Maria Flynn

4.3 Sammenligning med tidligere kartlegging

Med bare et par overlappende lokaliteter gir ikke våre kartlegginger grunnlag for noen god sammenligning med de tidligere undersøkelsene til Strann et al. (2006). Deres undersøkelser og områdebeskrivelser ble gjennomført etter eldre metodikk og er vesentlig mer kortfattet enn våre. I tillegg gjennomførte de eget feltarbeid bare innenfor et begrenset område rundt Skoganvarre (innenfor Forsvaret sin eiendom), mens de øvrige lokalitetene var basert på eldre kilder.

Deres lokaliteter virker likevel helt klart å være reelle naturtypelokaliteter, men der beskrivelsene med fordel kunne vært mer utfyllende, både om naturtyper, arts- mangfold og status, samt kartavgrensninger av og til noe mer presise. Mangelfulle og gamle data kan også øke usikkerhet ved verdisetting og valg av naturtype, men umiddelbart virker ikke dette å være noe alvorlig problem ved det gamle datasettet.

Geografisk utfyller de to kartleggingene hverandre i noen grad, der Strann et al. (2006) hadde sin hovedinnsats rundt Skoganvarre i sørlige deler av kommunen, mens våre undersøkelser særlig ble utført rundt Porsangerfjorden i midtre og dels nordre del av kommunen. Dette medfører at dekningsgraden i de delene av kommunen som ikke ligger alt for langt fra bilveg ikke lenger er spesielt dårlig eller ujevn. Kjennskapet til mer avsidesliggende deler av kommunen, og forekomst av naturtyper der, er derimot fremdeles svært dårlig.

Figur 4.4 Beitende sauer på dolomittberggrunn sør for Anopset. De store naturverdiene i dette spesielle landskapet på vestsiden av Porsangerfjorden er i vesentlig grad knyttet til berggrunnen, men mye av verdiene er samtidig også avhengig av skjøtsel i form av beiten- de husdyr for å bevares. Foto: Ingrid Golten

5 Rødlistede arter

5.1 Om rødlista

Et sentralt verktøy for å identifisere og klassifisere viktige områder for biologisk mangfold er forekomst av rødlistearter. Den norske rødlista oppdateres med jevne mellomrom av Artsdatabanken. Den siste kom i 2010 (Kålås m.fl. 2010) og er basert på kjent kunnskap om ca 21 000 arter.

5.2 Rødlistede arter i kommunen

5.2.1 Generelt

En bortimot total oversikt over kjente forekomster av rødlistearter i Porsanger kommune får en ved å søke på Artskartet til Artsdatabanken (2011). Antallsmessig dominerer der fugler. Disse omfattes av viltkartleggingen og behandles derfor ikke nærmere her, noe som også gjelder andre virvelløse dyr (pattedyr, fisk og amfibier).

Her er det derimot forsøkt å lage en oversikt over organismegruppene karplanter, lav, moser, sopp, alger og virvelløse dyr. Av disse har det vært karplanter som dominerer både i antall arter og antall funn. Eldre funn innenfor disse gruppene omfatter over 500 registreringer (men mange dubletter, så reelt antall registreringer er neppe over 300), mens vi hadde rundt 100 funn i 2009 og 2010.

Pr. 07.07.2011 er minst 90 rødlistearter kjent i kommunen, fordelt på 31 karplanter, 20 sopp, 8 lav, 20 moser, ei kransalge og 10 virvelløse dyr. Av disse var det bare ei karplante og to sopparter som ble funnet nye for kommunen gjennom naturtypekartleggingene, men for flere arter økte antall kjente forekomster betydelig. Bare et fåtall gamle artsfunn er plassert innenfor kartlagte naturtyper. Mange flere gamle funn er nok reelt sett gjort der, men er oftest for dårlig stedfestet til at vi har valgt å knytte dem til lokalitetene.

5.2.2 Karplanter

Det er dokumentert minst 31 rødlistede karplantearter med funnsted i Porsanger kommune. Disse er listet opp nedenfor. Antallet må sies å være respektabelt, men heller ikke helt uventet tatt i betraktning den store naturvariasjonen og ikke minst kalkrike (dolomittrike) miljøene langs Porsangerfjorden.

Mange av artene er likevel mer eller mindre rene fjellplanter, som særlig er truet av klimaendringer. Dette gjelder bl.a. grynsildre, grannsildre, snøgras, svartbakke-stjerne og snøsoleie, dels også dvergssyre. Også flere andre mer generelt sjeldne fjellplanter er funnet, som gaissakattefot, rosekarse og reinstarr. Ellers er det en ganske vid spredning, med arter knyttet til myr, ferskvann, elvebredder, kalkrike enger, rasmark og havstrand.

Et par arter fortjener å framheves. Porsanger har innslag av et svært eksklusivt nordøstlig element av internasjonalt sjeldne arter. I området nær Skoganvarre er både sibirnattfiol og grårublom funnet, arter som ellers i Norge bare har et fåtall voksesteder i Alta og nordlige deler av Troms. På dolomitten ute i Porsangerfjorden finnes Norges (og dermed Europas) største forekomster av krypsivaks, en nordlig planteart med svært oppsplittet utbredelse. På strandengene i indre deler av Porsangerfjorden vokser også korshesterumpe og kvitsjøsalturt flere steder, begge generelt sjeldne og for sistnevnte art er dette eneste kjente område i Norge. I en liten kroksjø inntil Lakselv vokser sliretjønna, en generelt sjelden art i Norden som har sine nærmeste voksesteder innerst i Østersjøen.

Selv om karplantefloraen har vært undersøkt av ulike botanikere i kommunen i godt over 100 år, så er det nok fremdeles mye å finne her. Bare våre tross alt begrensede kartlegginger i 2009 og 2010 dokumenterer dette. Vi fant da bl.a. sliretjønna som ny for Finnmark, en ny lokalitet for kvitsjøsalturt og hele 6 nye lokaliteter for gulull på begge sider av Porsangerfjorden (mens den tidligere bare så vidt var funnet helt sør i kommunen). Strann et al. (2006) rapporterer for eksempel om flere forekomster av polarvalmue (VU) i rasmarker øst for Skoganvarre, men funnene virker så langt ikke nærmere dokumentert da de ikke er tatt i betraktning i den nye rødlista (men kan da godt være oversett der).

Tabell 5.1 Rødlistede karplantearter som er påvist i Porsanger kommune og med lokalitetsnummer for funn lagt inn i databasen Natur2000, samt lokalitetsnavn (oftest basert på gamle navn fra beleggsetiketter, og derfor ikke i samsvar med dagens skrivemåte) for andre funn. Rødlistestatus er i henhold til Norsk Rødliste 2010 (Kålås m.fl. 2010). Rosekarse står egentlig oppført som sterkt truet (EN) i rødlista, men det skyldes en skrivefeil. De fleste karplantefunn fra Tromsø museum (de fleste) mangler lokalitetsnavn og er derfor ikke lagt inn. Funn av kvitkurle (NT) og russekveke (EN) i kommunen anses som såpass usikre at de ikke er lagt inn.

<u>Norsk navn</u>	<u>Vitenskapelig navn</u>	<u>Status</u>	<u>Lokaliteter</u>
Gaissakattefot	<i>Antennaria nordhageniana</i>	VU	Ukjent (vestlige deler av kommunen)
Kolamelde	<i>Atriplex lapponica</i>	NT	?
Rosekarse	<i>Braya linearis</i>	(NT)	37, Kolvik, Hestnes
Høstvasshår	<i>Callitriche hermaphroditica</i>	VU	13, 14, 33, flere funn i samme område laks Lakselva nær Lakselv
Reinstarr	<i>Carex arctogena</i>	NT	12, 72, 76, 86, 87, 89, Festningstua, Cakkalvárri, Järgastatvarri, Karenplass, under Merdivárri, Vuoddajohka, Njargajavri, Livnavárri, indre Stabbursdalen
Kvitstarr	<i>Carex bicolor</i>	NT	35, også mange andre funn langs Børselva
Tuestarr	<i>Carex cespitosa</i>	NT	?
Kildegras	<i>Catabrosa aquatica</i>	NT	8, 11, 41
Marisko	<i>Cypripedium calceolus</i>	NT	26
Grårublom	<i>Draba cinerea</i>	VU	60
Lappmjølke	<i>Epilobium laestadii</i>	EN	14, også et par andre funn nær Lakselv

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Status	Lokaliteter
Gulull	<i>Eriophorum brachyantherum</i>	NT	2, 23, 28, 32, 42, 76, også funn fra indre, sørlige deler
Svartbakkestjerne	<i>Erigeron humilis</i>	NT	Halkavarre-Guovdavarre
Vrangull	<i>Eriophorum xmedium</i>	NT	Lakselv (myrkant nær skolen)
Bakkesøte	<i>Gentianella campestris</i>	NT	?
Korshesterumpe	<i>Hippuris tetraphylla</i>	NT	49, 52, 53, 64, 30015, flere funn på Stabbursnes/Valdak
Dvergsyre	<i>Koenigia islandica</i>	NT	Järgastatvarri, Vieksa, Njargagjavri, Valjak-Ioselva
Hengepiggrø	<i>Lappula deflexa</i>	NT	4, Stabbursdalen, Doanasvarre, Cohka ved Stabbursnes, Indre Igildas, Trollholmsundet, Skoganvarre, Vestberg
Sibirnatfjol	<i>Lysiella oligantha</i>	EN	(Skoganvarre-området)
Klåved	<i>Myricaria germanica</i>	NT	7, 35, 51, 100, Rævforsnes, Vuoddojoknjalmenjarga
Broddtjønnaks	<i>Potamogeton friesii</i>	NT	24
Snøgras	<i>Phippsia algida</i>	VU	Halkavarre, Njargagjavri, Launasjavre, Luostejåkka vest
Finnmarksnøkleblom	<i>Primula nutans</i>	NT	3, 5, 18, 20, 31, 64, 71, 89, Børselva utløp, Hestnes, flere steder nær Lakselv
Snøsoleie	<i>Ranunculus nivalis</i>	NT	Coarvosavzze, Festningstua, Doanasvarre, Vuoddajohka, Levnivare, Luoftevarre, Njargaajavri, Deogagaisa, Lombola, Vuollenjunes, Luostejohka, Chucalvarre, Ytre Svartvik, Spalcevarre
Kvitsjøsalturt	<i>Salicornia dolichostachya</i> ssp. <i>pojarkovae</i>	VU	53, 88
Grynsildre	<i>Saxifraga foliolosa</i>	NT	72, Coarvosavzze, Suolevartoarna, Doanasvarre, Halkavarre, Merdivarre, Njargagjavri, Gaggagaisa, Spalcevarre, Stabbursnes, Luostejåkka, Vuollenjunes
Grannsildre	<i>Saxifraga tenuis</i>	NT	72, Coarvosavzzem, Silbacohkka, Silfarfjellet, Gaggagaisa, Järgastatvarri, Stallucokka, Luostejåkka
Sliretjønnaks	<i>Stuckenia vaginata</i>	VU	34
Finnmarksløvetann	<i>Taraxacum norvegicum</i>	EN	?
Krypsivaks	<i>Trichophorum pumilum</i>	VU	1, 3, 5, 6, 17, 18, 19, 20, 25, 26, 31, 54, 81, 100, Børselva utløp, Reinøya
Polarblokkebær	<i>Valeriana sambucifolia</i> ssp. <i>sambucifolia</i>	DD	Coarvosavzze, Doanasvarre, Bajtjavri, Njargagjavri
Sum: 31 arter			

Figur 5.1 Et par eksemplarer av den vakre orkidéen marisko (NT) (dessverre ikke i blomst når vi fant den) på verdens nordligste kjente lokalitet nord for Børselv. Foto: Geir Gaarder

5.2.3 Sopp

I alt er det så langt kjent minst 20 rødlistede sopp i Porsanger kommune. Dette er egentlig ikke spesielt imponerende, og funnlista bærer tydelig preg av at det nok har vært soppinteresserte folk som har besøkt kommunen, men de har bare gjennomført sparsomme og sporadiske undersøkelser. Også vårt feltarbeid i 2009 og 2010 gav små supplement, ikke minst fordi vi var for tidlig ute til i særlig grad fange opp marklevende sopp, samt også at vi i begrenset grad undersøkte de gamle furuskogene i kommunen.

Økologien til artene varierer en god del, men de fleste kan grupperes innenfor noen element. 9 arter er særlig knyttet til død furuved og er i første rekke funnet inne i Stabbursdalen, samt dels ved Skoganvarre. Et par arter er knyttet til åpen, tørr og kalkrik mark og berg (som røyksoppene og styltesoppen). Dette inkluderer også kanskje det mest interessante soppfunnet i kommunen så langt, og som samtidig ganske sikkert er en feilbestemmelse slik den nå står oppført i Artskartet. Det er nemlig ganske sikkert ikke grann styltesopp som er funnet i kommunen, men en hittil ubeskrevet styltesopp-art som muligens bare er kjent fra Junkerdalen i Saltdal og ved Børselv i Porsanger.

Blant de resterende er et par arter funnet i lauvskog, både kalkrik bjørkeskog og mer frodig flommarkskog. To arter er også funnet på mer rein strandeng (den ene – fjæremosekantarell – kan det være knyttet litt usikkerhet til bestemmelsen av). For øvrig ble det også gjort et par soppfunn under feltarbeidet i 2009 og 2010 som enda

ikke er bestemt og som kan være rødlistet. Dette gjelder bl.a. mulig myrrøyksopp *Bovisa paludosa* (VU) sør for Børselv.

Potensialet for å finne flere rødlistede sopp i kommunen er opplagt stor. Dette gjelder for ulike miljøer, ikke minst arter knyttet til død ved i gammel furuskog (mange flere slike arter er for eksempel funnet i Pasvik) og arter knyttet til ugjødde, gjerne kalkrike enger (særlig beitemarksopp). Også innenfor flere andre miljøer, som kalkrike skogsmiljøer (inkludert kalkrik furuskog) og frodige lauvskoger med grår langs vassdrag, bør en påregne flere rødlistearter.

Tabell 5.2 Rødlistede sopparter som er påvist i Porsanger kommune og med lokalitetsnummer for funn lagt inn i databasen Natur2000, samt lokalitetsnavn for andre funn. Rødlistestatus er i henhold til Norsk Rødliste 2010 (Kålås m.fl. 2010).

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Status	Lokaliteter
Gråblå barksopp	<i>Aleurodiscus lividocoeruleus</i>	NT	Voulleluobal i Stabbursdalen NP
Brun hvitkjuke	<i>Antrodia albobrunnea</i>	NT	Ved Stabbursfossen
Fjæremosekantarell	<i>Arrhenia littoralis</i>	DD	31
Furuplett	<i>Chaetoderma luna</i>	NT	Voulleluobal i Stabbursdalen NP
Krittrøyksopp	<i>Bovista cretacea</i>	VU	Kolvikneset
Erterøyksopp	<i>Bovista limosa</i>	NT	Lakselv (nedenfor gjestegiveriet)
-	<i>Clitocybe amarescens</i>	DD	Børselvdalen SV for Silfarvarri
Hasselkjuke	<i>Dichomitus campestris</i>	NT	Lakselv ved Holmen bru
Langkjuke	<i>Gloeophyllum protractum</i>	VU	Ceavresjavri
-	<i>Inocybe splendens</i>	VU	Reinøya
Vassbelteriske	<i>Lactarius aquizonatus</i>	NT	90
Skjevringet parasollsopp	<i>Lepiota pseudohelveola</i>	VU	Lakselvdalen innenfor Gjølkenes
Taigaseigsopp	<i>Marasmius siccus</i>	NT	Lakselvdalen innenfor Gjølkenes
-	<i>Phanerochaete deflectens</i>	DD	Voulleluobal i Stabbursdalen NP
Svartsoneskjuke	<i>Phellinus nigrolimitatus</i>	NT	Voulleluobal i Stabbursdalen NP
-	<i>Puccinia arctica</i>	VU	Børselv
Tyrikjuke	<i>Skeletocutis lenis</i>	NT	Voulleluobal i Stabbursdalen NP
Lamellfolkkjuke	<i>Trichaptum laricinum</i>	NT	Voulleluobal i Stabbursdalen NP, Saungojokka
Grann stylesopp	<i>Tulostoma brumale</i>	EN	(Børselv)
Ferskenkjuke	<i>Tyromyces kmetii</i>	NT	Øvrevatn ved Skoganvarre
Sum: 20 arter			

5.2.4 Lav

I alt 8 rødlistede lavarter er påvist i Porsanger kommune. De fleste artene er knyttet til mer eller mindre kalkrike og gjerne tørre miljøer og vokser på bergvegger og bergflater. Dette gjelder både tannjordglye, kalkrosettlav, grynrosettlav, brundogg-lav og *Toninia norrlandica*. Også finnmarkslav vokser på bergflater, helst nær sjø-

en, men da på mer sur berggrunn, og dette er en arktisk art med utpostlokaliteter i Finnmark (ellers i Norge bare kjent fra et begrenset område i Nesseby). Gubbeskjegg er en vidt utbredt art som er rødlistet som følge av tilbakegang i forekomst av gammel barskog, men den kan også vokse på berg i fjelltrakter. Bekkeskiferlav er en ganske sjelden, østlig art som vokser på berg i flomsonene til vassdrag.

Tabell 5.3 Rødlistede lavararter som er påvist i Porsanger kommune med lokalitetsnavn. Rødlistestatus er i henhold til Norsk Rødliste 2010 (Kålås m.fl. 2010).

<u>Norsk navn</u>	<u>Vitenskapelig navn</u>	<u>Status</u>	<u>Lokaliteter</u>
Gubbeskjegg	<i>Alectoria sarmentosa</i>	NT	Gaggajavre
Finnmarkslav	<i>Asahinea chrysantha</i>	VU	Caskilnjarga
Tannjordglye	<i>Collema bachmanianum</i>	NT	Børselv, Gáradak
Bekkeskiferlav	<i>Lobothallia melanaspis</i>	NT	Skoganvarre, Herfossen
Kalkrosettlav	<i>Phaeophyscia constipata</i>	VU	Trollholmsund
Grynrosettlav	<i>Physcia dimidiata</i>	NT	Skoganvarre
Brundogglav	<i>Physconia detersa</i>	NT	Gávdecohka (15 km N for Lakselv)
-	<i>Toninia nordlandica</i>	VU	Børselv
Sum: 8 arter			

5.2.5 Moser

Det har helt tydelig vært en del moseundersøkelser i Porsanger kommune, noe hele 20 rødlistearter vitner om, et antall som er betydelig også i en nasjonal sammenheng. Dette skyldes riktignok i all hovedsak et par av de meget aktive moseeksperterene i Norge for vel 100 år siden – Hagen, Kaurin og Ryan. Fra nyere tid foreligger bare et fåtall funn, ikke minst av blodvrangmose – en art også vi søkte etter og fant flere steder på dolomittfeltene.

Økologien til de rødlistede mosene varierer noe, men de fleste er knyttet til åpne, lavvokste miljøer og er konkurransesvake arter. En del er tydelig kalkkrevende (eller dolomittkrevende) og vokser på de store dolomittfeltene på den ene eller begge sider av Porsangerfjorden. En del andre er knyttet til finkornet og gjerne fuktige elvebredder langs nedre deler av Lakselva (og dels Brennelva). Til sist kommer et element av arter knyttet til rik myr og særlig rike kildesamfunn. En av disse – stakesvanemose – ble for øvrig forgjeves ettersøkt under feltarbeidet i 2009 rundt Smørstad, men på tross av antatt egnede miljøer ble den ikke gjenfunnet. Kadavermose vokser særlig på møkk på myr.

Det bør være mulig å finne flere rødlistede moser i kommunen, og ikke minst gjenfinne flere av artene som i første rekke bare er kjent fra eldre funn i kommunen. Det er helt tydelig at Porsanger kommune har viktige kvaliteter for bevaring av rødlistede moser i et nasjonalt perspektiv.

Tabell 5.4 Røddlistede mosearter som er påvist i Porsanger kommune og med lokalitetsnummer for funn lagt inn i databasen Natur2000, samt lokalitetsnavn for andre funn. ”Kistrand” går igjen som navn, og kan trolig både betegne nærområdet til nåværende Lakselv og større deler av kommunen. Røddlistestatus er i henhold til Norsk Røddliste 2010 (Kålås m.fl. 2010).

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Status	Lokaliteter
Kadavermose	<i>Aplodon wormskiolodii</i>	VU	Kistrand
Holtannvrangmose	<i>Bryum calophyllum</i>	NT	Børselv, Kistrand, Lakselv (inkludert Smørstad og ”Hellanalos” og ”Mellananos”)
Storsporevrangmose	<i>Bryum longisetum</i>	NT	Brennelv, Lekejohka
Dynevrangmose	<i>Bryum marratii</i>	DD	Brennelv (Mikkelsnes)
Havvrangmose	<i>Bryum warneum</i>	DD	Kistrand, Kolvik, Lakselv
Blodvrangmose	<i>Bryum wrightii</i>	NT	2, 25, 32, 82, 90, Vågen, Hestnes-Bestfarnes, Svanetjern, Vieksafjellet
Kildestjernemose	<i>Campylium laxifolium</i>	DD	Lakselv
Grassigd	<i>Dicranum angustum</i>	VU	Manderomokka ved Lakselva
Polarplanmose	<i>Distichium hagenii</i>	EN	Lakselv (”Mellananos”), Kistrand
-	<i>Meesia hexasticha</i>	EN	Lakselv
Stakesvanemose	<i>Meesia longiseta</i>	VU	Smørstad og Handersmokka ved Lakselv
Fjellfagermose	<i>Plagiomnium curvatulum</i>	DD	Kolvik
Bruntann-nikke	<i>Pohlia atropurpurea</i>	NT	Lakselv
Gultann-nikke	<i>Pohlia vexans</i>	DD	Kistrand (”Mellananos”)
Småkomagmose	<i>Psilopilum cavifolium</i>	VU	Lakselv
Storkomagmose	<i>Psilopilum laevigatum</i>	VU	Russenes
Kupellemenmose	<i>Tetraplodon blyttii</i>	VU	Olderfjord
Kryltustmose	<i>Tortula cernua</i>	DD	Kistrand (”Mellananos”)
Krølltustmose	<i>Tortula leucostoma</i>	DD	Kolvik
Hatt-tustmose	<i>Tortula systylia</i>	NT	Smørstad ved Lakselv
Sum: 20 arter			

Figur 5.2 Ganske stor bestand av blodvrangmose *Bryum wrightii* (NT) på dolomittgrus ved Gáradak på vestsiden av Porsangerfjorden. Dette er en sjelden og kalkkrevende moseart med nordlig utbredelse som muligens har noen av sine største og viktigste forekomster i Porsanger. Foto: Geir Gaarder

5.2.6 Alger

Bare kransalger, ei algegruppe som er knyttet til brakkvann og ferskvann, blir vurdert her. Blant disse er en rødlisteart funnet i Porsanger kommune. Det gjelder gråkrans *Chara contraria* (VU) som er funnet i Gurrajavri (lokalitet 1030) nord for Børselv. I likhet med de andre rødlisteartene i samme slekt er arten knyttet til kalkrikt vann, såkalte kalksjøer (en utvalgt naturtype), og forekomsten ved Børselv ligger som en nordlig utpostlokalitet i Norge.

5.2.7 Virvelløse dyr

Vi registrerte knapt virvelløse dyr under eget feltarbeid, men det har vært spredte undersøkelser av entomologer i kommunen opp gjennom tidene, også de siste årene. Det ser særlig ut til å gjelde sommerfuglinteresserte personer, men også enkelte som arbeider med biller. Funnene er såpass grovt stedfestet at ingen av dem er ført til kartlagte naturtypelokaliteter, men det er god grunn til å tro at flere av de kjente forekomstene er funnet innenfor disse.

Økologien til artene varierer noe, men flere er antagelig arter med nordøstlig utbredelse. Den tolvtannede barkbilla er en gammelskogsart knyttet til grov furu, mens *Bembidion lapponicum* tilhører det nordlige elementet i elvebreddsfaunaen. *Sialis*

sibirica er en lite kjent art som lever tilknyttet vann og vassdrag. Polarsmalmott fortjener å nevnes spesielt, siden den har sitt latinske artsnavn fra Porsanger (*kistrandella*)! Arten har flere funn på dolomittfeltene på vestsiden av Porsangerfjorden, men ellers er det bare gjort enkeltfunn fra Sverige og Finland. Så langt har derfor Porsanger virkelig et internasjonalt forvaltningsansvar for denne lille sommerfuglen. Polarringvinge lever trolig på svingel på enger nede i store dalfører og langs fjorden. Dvergbjørkroteter er en annen liten sommerfugl der larven nettopp lever i røttene på dvergbjørk. Den regnes som internasjonalt sjelden og har bare ett annet funn så langt i Norge (i Troms). I likhet med polarsmalmott er flekket bjørnespinner i Norge hittil bare kjent fra et begrenset område på vestsida av Porsangerfjorden. I motsetning til motten, så er bjørnespinneren en ganske stor og vakker sommerfugl og den er knyttet til lavvokste urter. Den finnes også noen flere steder i andre land, men regnes generelt som sjelden og fragmentert utbredt. Elvemusling er derimot en vidt utbredt art, selv om den har hatt sterk tilbakegang både mange steder i Norge og ellers i Europa i nyere tid. Den er ikke vanlig i Finnmark og forekomsten langs Vieksajåkka er blant de nordligste vi har.

Det er all grunn til å tro at det finnes en god del flere rødlistede insekter i kommunen, og da knyttet til ulike miljøer. Allerede eksisterende data tyder på at de artsrike engene på dolomitten rundt Aigir og Gáradak er særlig viktige og bør kunne ha flere arter. Forhåpentligvis finnes noen av de samme artene også ute på øyene i fjorden, samt rundt Børselv. Viktig er nok også Lakselv-vassdraget, der særlig de åpne sandbankene og andre flommarksmiljøene langs nedre deler av elva kan være viktige, samt deltaet på utsiden. Flere gammelskogstilknyttede insekter (særlig biller) kan nok også dukke opp i de eldste furuskogsrestene rundt Skoganvarre. Til sist kan det godt være spennende miljøer i høyere liggende deler av kommunen, bl.a. i rasmarker og blomsterrike reinroseheier, men slike ligger nok mer av sides til og virker ikke å være undersøkt ennå.

Tabell 5.5 Rødlistede virvelløse dyr som er påvist i Porsanger kommune og med lokalitetsnummer for funn lagt inn i databasen Natur2000, samt lokalitetsnavn for andre funn. Rødlistestatus er i henhold til Norsk Rødliste 2010 (Kålås m.fl. 2010).

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Status	Lokaliteter
<i>Biller</i>			
-	<i>Bembidion lapponicum</i>	NT	Lakselv
Tolvtannet barkbille	<i>Ips sexdentatus</i>	NT	Skoganvarre
<i>Mudderfluer</i>			
-	<i>Sialis sibirica</i>	DD	Lakselv
<i>Sommerfugler</i>			
Polarsmalmott	<i>Catastia kistrandella</i>	NT	Gáradak, Gávdecákka, Kistrand
Polarringvinge	<i>Erebia polaris</i>	NT	Gáradak, Kistrand, Lakselv, Stabburselva, Stabbursnes
Dvergbjørkroteter	<i>Gazoryctra fuscoargenteus</i>	VU	Festningstua

<u>Norsk navn</u>	<u>Vitenskapelig navn</u>	<u>Status</u>	<u>Lokaliteter</u>
Flekket bjørnespinner	<i>Holoarctia puengeleri</i>	NT	Eahparascåkka, Gávdecohka, Kunsavarri
-	<i>Sophronia gelidella</i>	VU	Gáradak
-	<i>Trichophaga scandinaviella</i>	NT	Stabburnes
<i>Bløtdyr</i>			
Elvemusling	<i>Margaritifera margaritifera</i>	VU	Viek'sajákka
Sum: 10 arter			

Figur 5.3 Gáradak . Artsrike enger på dolomitt hvor en kan finne polarsmalmott *Catastia kistrandella* (NT) og flere andre spennende arter. Flere av de registrerte naturtypelokalitetene ses i bakgrunnen. Foto: Ingrid Golten

6 Forvaltning

6.1 Dagens kunnskapsnivå

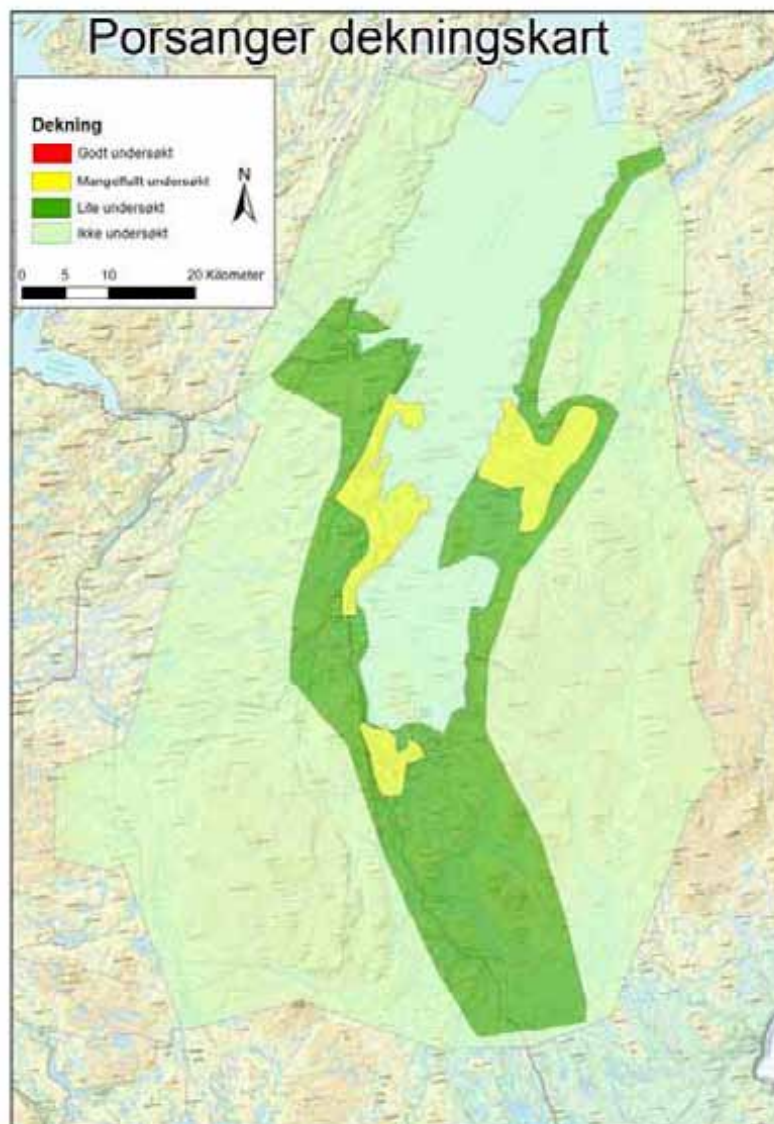
Kunnskapen om det biologiske mangfoldet i Porsanger kommune varierer betydelig, både geografisk og i forhold til naturtyper og organismegrupper.

Geografisk sett er det områdene nær bebyggelse og bilveg langs fjorden og inn til Skoganvarre som er best undersøkt, men det finnes enkelte tillegg. Det er gjort en del undersøkelser innover i Stabbursdalen og i et større område rundt Skoganvarre (særlig på forsvaret sin eiendom), uten at dette i særlig grad kommer fram av denne rapporten. Det samme gjelder i noen grad også oppover langs Børselva mot Lebesby i øst, samt ute på Reinøya (se særlig Eidissen m.fl. 1975).

Den organismegruppa som nok er best undersøkt er fugl, uten at virvelløse dyr generelt sett behandles nærmere her. Av nærmere omtalte grupper i denne rapporten er det opplagt karplanter som vi kjenner best til i kommunen. De fleste som har undersøkt vekster her har enten utelukkende eller som et viktig supplement konsentrert seg om karplanter og undersøkelsene strekker seg langt tilbake i tid. For de ganske lett tilgjengelige delene av kommunen kjenner vi nok nå ganske godt til hvilke arter som bør forekomme, selv om våre undersøkelser og nyfunn av arter som sli-retjønna og kvitsjøsalturt viser at det også her kan dukke opp overraskelser. I de mer avsidesliggende delene av kommunen er derimot kunnskapsnivået også til karplantefloraen dårlig til meget dårlig, og det er vanskelig å vite hva en kan vente seg i mange fjellområder. Strann et al. (2006) sine funn av antatt polarvalmue lengst øst på forsvaret sine areal øst for Skoganvarre er et godt eksempel på dette. Porsanger har ganske sikkert fremdeles store overraskelser å by på også blant karplanter.

For sopp, lav, moser, alger og virvelløse dyr er kunnskapsnivået generelt ganske fragmentarisk og dårlig. Soppkartlegginger av noe omfang har ikke vært gjort, men litt tilfeldig og lokalt har det blitt samlet inn både vedboende sopp (særlig i Stabbursdalen) og marklevende arter (særlig på dolomitt på vestsiden av fjorden). Her står opplagt svært mye igjen. Det samme gjelder også for lav, der det bare ser ut til å være gjort noen få tilfeldige funn, selv om en nok bør anta at enkelte fagfolk i det minste har brukt litt tid på dolomittfeltene. For moser er kunnskapsnivået noe bedre, men det meste av dataene er rundt 100 år gamle og det har særlig vært rundt Lakselv og dels på dolomitt på vestsiden av fjorden at undersøkelser har vært gjort. Ut over det er det lite moseundersøkelser også. For alger i ferskvann begrenser dataene seg stort sett til Anders Langangen sine (og våre) søk etter kransalger i innsjøer på dolomitt på begge sider av fjorden. For virvelløse dyr har det vært noen spredte besøk, særlig med leiting etter biller langs nedre deler av Lakselva og etter sommerfugler på enger og berg i dolomittfeltene på vestsiden av fjorden.

I utgangspunktet har det ikke vært målrettet leiting etter spesielle naturtyper i kommunen, men mer geografisk avgrensede søk. Resultatene gjenspeiler i første rekke hvor kartlegginger har vært gjennomført og hva som finnes av prioriterte naturtyper innenfor de aktuelle arealene. I praksis har dette medført at naturtyper knyttet til kalkrike berg, kulturlandskap og havstrand nok er fanget best opp i Porsanger, men særlig kalkrike områder i fjellet har dårligst dekningsgrad. Også ulike skogsmiljøer må sies å ha en gjennomgående dårlig dekning, selv om potensialet for verdifulle slike opplagt er dårlig enn for fjellmiljøer. En del typer ferskvann/våtmark er også brukbart fanget opp, som kalksjøer, rike kulturlandskapssjøer og miljøer knyttet til flommark og meanderende vassdrag. For myr er nok dekningsgraden gjennomgående ganske dårlig, inkludert viktige typer som kilder, rikmyr og palsmyr (flere slike finnes bl.a. i Østerbotn). Rasmark og berg har nok også en forholdsvis dårlig dekningsgrad i denne kommunen.

Figur 6.1 Dekningskart for naturtypekartlegging i Porsanger kommune.

6.2 Viktige mangler

De fleste viktige eksisterende kilder om det biologiske mangfoldet og verdifulle naturtyper i Porsanger kommune bør nå være gjennomgått og benyttet, både gjennom dette prosjektet og Strann et al. (2006) sitt arbeid. Det finnes nok likevel fremdeles spredte kilder som har absolutt relevant informasjon. Eidissen m.fl. (1975) sin kartlegging på dolomittfeltene i Porsangerfjorden, med særlig vekt på Reinøya, er alt nevnt. Det bør også foreligge en del data fra Stabbursdalen nasjonalpark, men trolig lite publisert. Det samme gjelder nok også spredt ellers i kommunen, bl.a. rundt Skoganvarre, Børselv og Aigir-Trollholmsund (steder der sjeldne plantearter og spesielle miljøer utvilsomt har trukket til seg fagfolk i lang tid). Problemet er nok i første rekke at lite er publisert og da mest fragmentarisk og på en måte som gjør det vanskelig å tilrettelegge dataene for bruk i naturtypekartleggingen (særlig stedfesting vil ofte være for dårlig). I praksis må en regne med at innsamling av slike data vil ha et nokså tilfeldig preg og krever både tålmodighet og godt tid.

6.3 Prioriteringer av videre naturtypekartlegging

Ut fra et ressursperspektiv er det særlig viktig å prioritere naturtyper som kan være utsatt for ødeleggelse eller kan få en kvalitetsreduksjon. I praksis innebærer dette at en fortsatt har et spesielt sterkt fokus på arealer nær veg og bebyggelse, kanskje særlig i nærområdet til strandsona mot Porsangerfjorden. I tillegg burde det opplagt vært gjort mer studier av reinens påvirkning på fjellvegetasjonen, der en samtidig vektla å få kartlagt bedre kalkrike områder i fjellet, også relativt avsidesliggende areal.

Ut fra dagens kunnskapsnivå kan det samtidig være grunnlag for å peke på enkelte områder der det foreligger indikasjoner eller kunnskap på klare naturtypeverdier;

- rasmarker øst for Skoganvarre, jamfør tidligere funn av polarvalmue i nærområdet
- dolomittfelt på øyer i Porsangerfjorden. Dette er særlig aktuelt for øyer som hittil ikke har vært undersøkt, men også Reinøya burde vært naturtypekartlagt.
- Undersøkelser av områder som ut fra berggrunnsgeologisk kart har innslag av dolomitt eller kalkglimmerskifer/marmor. Slike finnes både øst for Silfari under Vieksa nær grensa mot Lebesby i øst, sør for Lakselv og vest/nordvest for Smørfjord
- Ytterligere studier av flommarker og kroksjøer langs nedre deler av Lakselva, trolig med særlig vekt på moser og insekter.
- Ytterligere kartlegging av gammel og/eller kalkrik furuskog rundt Skoganvarre, utenfor områdene som hittil er undersøkt.

6.4 Særlig viktige naturmiljøer og områder

For å få til ei bærekraftig forvaltning som sikrer det biologiske mangfoldet i Porsanger kommune, er det flere grep som myndighetene bør ta. Et punkt er å få bedret kunnskapsnivået ytterligere om mangfoldet i kommunen, både hva som finnes, hvor det finnes og hvordan ta vare på det, bl.a. med grunnlag i kapittel 6.3 foran.

Et annet er å prioritere en forvaltning som sikrer naturverdiene til allerede kjente, verdifulle lokaliteter. De fleste av de registrerte naturtypene som presenteres i denne rapporten er uten spesiell beskyttelse og inneholder samtidig store naturverdier. Kunnskapen om alle lokaliteter bør gjøres lett tilgjengelig for politikere, forvaltningen og allmennheten, og bevaring av dem bør innarbeides i det løpende planarbeidet. For de mest verdifulle områdene bør det vurderes iverksatt spesielle tiltak. Særlig et par større områder bør da prioriteres høyt;

- **Aigir-Billefjord:** Dolomittfeltene her inneholder svært store naturverdier, knyttet til bl.a. kulturlandskap, rasmark, innsjøer og dels havstrand og myr. De kan samtidig være noe truet, både av gjengroing, intensivering i jordbruksdrift og nedbygging (til hytter).
- **Nedre deler av Lakselvvassdraget:** Her er det store verdier knyttet til kroksjøer, meanderende vassdrag og flommarker. Samtidig kan verdiene være truet av forurensning, nedbygging og tilfeldige inngrep.
- **Børselv-området:** Også her er det store verdier knyttet til vassdrag, havstrand, rasmark/berg og dels også kulturlandskap, myr og skog. Utbyggingsspillet virker lite, men gjengroing kan derimot være et problem for deler av kvalitetene.

I tillegg til dette kommer selvsagt en rekke enkeltlokaliteter og mindre konsentrasjoner av slike. Dette gjelder ikke minst rundt Skoganvarre, men også områder som Veineset, nærområder til verneområdene ved Stabbursneset og havstrandmiljøer ved Caskilnjarga bør her trekkes fram.

7 Kilder

Artsdatabanken 2011. Artskart. URL: <http://artskart.artsdatabanken.no>

Aune, B. & Det norske meteorologiske institutt 1993. Årsnedbør. 1:2 mill. Nasjonalatlas for Norge, kartblad 3.1.1, Statens kartverk.

Bjørklund, P. K. & Rekdal, Y. 2005. Vegetasjon og beite i beiteområda Kolvik med omegn og Oldereidneset. NIJOS-rapport 02/2005. 41 s. + kart.

Dahl, O. 1934. Floraen i Finnmark fylke. Nyt mag. natruv. 69, IX + 430 s.

Direktoratet for naturforvaltning 2007. Kartlegging av naturtyper - Verdisetting av biologisk mangfold. DN-håndbok 13 2.utgave 2007.

Direktoratet for naturforvaltning 2011. Naturbase. <http://dnweb12.dirnat.no/nbinnsyn/>

Eidissen, B., Høiland, K. & Pedersen, A. 1975. Botaniske undersøkelser på dolomitt i Porsangerfjor-området, Finnmark, august 1975. Upubl. rapport, 57 s. + vedlegg.

Elven, R. & Johansen, B. 1983. Havstrand i Finnmark. Flora, vegetasjon og botaniske verneverdier. Institutt for biologi og geologi, Universitetet i Tromsø, Rapport T-541, Tromsø, 357 s.

Fremstad E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. NINA Temahefte 12. 279 s.

Høiland, K. 1986: Lokalitetsliste over utsatte planter i Nord-Norge. Vedlegg til Økoforsk rapport 1986:1/1986:2 "Utsatte planter i Nord-Norge". Økoforsk, Ås.

IUCN (World Conservation Union) 2001. *IUCN Red List Categories and Criteria: Version 3.1*. IUCN Species Survival Commission, Gland, Switzerland, and Cambridge, United Kingdom.

Johansen, B. E. 1981. Inventering av rike skogstyper i Finnmark fylke. Fylkesmannen i Finnmark, miljøvernavdelingen. Rapport, 41 s.

Kålås, J. A., Viken, Å., Henriksen, S. & Skjelseth, S. (red.) 2010. Norsk rødliste for arter 2010. Artsdatabanken, Norway.

Langangen, A. 2004. Kalksjøer med kransalgevegetasjon i Norge. III. Beskrivelser av sjøer i Nordland, Troms og Finnmark. Blyttia 62: 198-211.

Lid J. & Lid D. T. 2005. Norsk flora. 7. utgåve ved Reidar Elven. Det Norske Samlaget, Oslo. 1230 s.

Moen A. 1998. Nasjonalatlas for Norge. Vegetasjon. Statens kartverk, Hønefoss.

Norges geologiske undersøkelse 2007. N250 Berggrunn - vektor. <http://www.ngu.no/kart/bg250/>

Roberts, D. 1998. Geologisk kart over Norge, berggrunnskart Honningsvåg, 1:250 000. Norges geologiske undersøkelse.

Ryvarden, L. 1965. Bidrag til Finnmarks flora II. Blyttia 23: 79-85.

Skålvoll, H. 1971. Geologisk kart over Norge, berggrunnskart Karasjok, 1:250 000. Norges geologiske undersøkelse.

Solvang, R. 2005. Biologisk mangfold på Banak flyplass, Porsanger kommune, Finnmark. Forsvarsbygg. BM-rapport nr 65 (2004).

Strann, K.-B., Bjerke, J.W., Frivoll, V. & Johnsen, T. V. 2006. Verdifulle naturtyper i Porsanger kommune - NINA Rapport 207. 69s.

Figur 7.1 En liten dyster og mørk og tilsynelatende ordinær gammel kroksjø ved Grønmo like inntil Lakselv sentrum. Svært overraskende viste det seg likevel å vokse sliretjønna *Stuckenia vaginata* (VU) her, en meget sjelden vannplante som tidligere ikke er påvist i Finnmark fylke! Dette betyr samtidig at denne kroksjøen pr definisjon blir å betrakte som en kalksjø, en utvalgt naturtype som fikk egen forskrift i mai 2011. Foto: Geir Gaarder.

Vedlegg: Utskrift fra databasen Natur2000

På de neste sidene er faktaark med den viktigste informasjonen som er lagt inn om hver enkelt lokalitet vist, inkludert kartavgrensning, bilder (i lite format) som er tatt fra lokalitetene, samt artsfunn og kilder. Navnsetting og nummerering er de samme som i rapporten, men merk at alle lokaliteter har fått redusert sitt nummer med 1000, sammenlignet med hva som kommer fram av faktaarkene. Lokaliteter kartlagt av Strann et al. (2007) gjengis ikke her, med unntak av de få som ble reinventert i 2009 eller 2010. I stedet vises det bare til deres rapport, samt Naturbase for disse.

Miljøfaglig Utredning AS ble etablert i 1988. Firmaets hovedformål er å tilby miljøfaglig rådgivning. Virksomhetsområdet omfatter blant annet:

- Kartlegging av biologisk mangfold
- Konsekvensanalyser for ulike tema, blant annet: Naturmiljø, landskap, friluftsliv, reiseliv og landbruk
- Utarbeiding av forvaltningsplaner for verneområder
- Utarbeiding av kart (illustrasjonskart og GIS)
- FoU-virksomhet
- Foredragsvirksomhet

Hovedadresse:

Gunnars veg 10, 6630 Tingvoll

Telefon: Se hjemmeside

Org.nr.:

984 494 068 MVA

Hjemmeside:

www.mfu.no

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark

Utforming: (D04) Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå

Mosaikk: Totalt 4 naturtype(r) registrert: Naturbeitemark D04 - (D04) Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå D0408 (40%), Sørvendt berg og rasmark B01 - Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg B0101 (30%), Rikt strandberg G09 - Vestlig og nordlig G0902 (25%), Kalkskog F03 - Kalkbjørkeskog F0303 (5%).

Feltsjekk: 27.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 27.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonsskartlegging av området. Sannsynligvis var det også her Ove Dahl (1934) i sin tid botaniserte, på det han kalte “neset like syd for Kolvik”.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom Ågir og Kolvik, sør for Indre Billefjord, på vestsiden av Porsangerfjorden. Den omfatter en noe lengre strekning med dolomittberg ut mot sjøen mellom Anopset og Tømmernes, dvs Duorgovarri. Lokaliteten grenser nokså skarpt mot innmark i sør og nord, samt mot sjøen i øst og litt gradvis mot bjørkeskog i vest. Bare søndre del ble befart i felt, mens nordlige deler bare ble overfladisk avstandsvurdert fra lokal gardsveg på nordsiden.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dolomitten gir her generelt grunnlag for generelt kalkrike miljøer. Dette omfatter både rike strandberg og berghamre samt dels rasmark, ekstremrike fuktsig og overganger mellom reinrosehei og flekkmure-sauesvingelenger, samt så vidt kalkbjørkeskog oppe i berga. Valg av naturtype kan diskuteres, men mye av verdiene antas å være

enten kulturbetinget eller i det minste reagerer positiv på en viss grad av kulturpåvirkning. Bjørklund & Rekdal (2005) avgrenset her primært reinroseheier, samt noe kystlynghei og mindre areal med bart fjell og ei lita grasmyr i sentrale deler av lokaliteten.

Artsmangfold: Området har en ganske rik flora med forekomst av flere kravfulle og sjeldne arter, typisk for de dolomittrike bergene langs Porsangerfjorden. Krypsivaks (NT) ble funnet sparsomt et sted i sør, men opptrer ganske sikkert flere steder i området. Både smalnøkleblom (NT) og silkenellik (NT) forekommer sparsomt i sørlige deler, og det samme gjelder agnorstarr, hodestarr og fjellkurle. I tillegg bl.a. arter som skredarve, bergrublom, fjellsmelle, bergstarr, marinøkkel (NT), grønburkne skredrublom, lappøyentrøst, rødflangre, brudespore (NT) og fjellkvitkurle. Ove Dahl (1934) nevner fra sine kartlegginger arter som grønburkne, taggbregne, fjell-lok, fjelllodnebregne, marinøkkel, dvergsnelle, blårapp, bergstarr, svartstarr, hårstarr, rabbetust, krypsivaks, brudespore, fjellhvitkurle, myrtevier, rynkevier, fjellsmelle, silkenellik, skredarve, fjellfrøstjerne, rosekarse ("meget sparsomt"), snøsildre, rødsildre, snømore(?), reinrose, setermjelt, bleiksøte, snøsøte, smalnøkleblom, lappøyentrøst, fjelltettegras, fjellbakkestjerne og fjellkattefot.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten beites ganske godt av husdyr, mest sau, men også noe storfe. Den virker ikke gjødslet, men avgrenses dels mot intensivt utnyttet og artsfattig engmark. Enkelte kjørespor ble funnet i sør, men generelt er området lite påvirket av nyere inngrep. Det kan være svake tendenser til gjengroing med bjørkekratt i kantsoner mot øst.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiane er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette strområdet.

Vegetasjon: Frisk/tørr middels baserik eng / Flekkmore-sauesvingeleng (Rødlistebetegnelse) (G8) Rik utf / Rikt strandberg (Rødlistebetegnelse) (X1b)

Reinrose-gras-lavrabb (R3)

Baserik utf (F2c)

Verdivurdering: Lokaliteten får en klar verdi som svært viktig - A, siden det er snakk om en relativt stor og intakt lokalitet med artsrike berg og engsamfunn på dolomitt, som er i god hevd. Dette er sannsynligvis en av de aller mest verdifulle lokalitetene i området, og potensialet for å finne flere kravfulle og rødlistede arter er høy.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiane er avhengig av et fortsatt ganske høyt og samtidig variert beitetrykk, samtidig som en er på vakt ovenfor overbeite. Alle former for fysiske inngrep bør unngås, samt bruk av motorkjøretøy innenfor området. Litt skånsom rydding av bjørkekratt i kantsoner kan være positivt år om annet.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 41 art(er) påvist: dvergjamne, marinøkkel (NT), murburkne, grønburkne, myrtevier, rynkevier, harerug, skredarve, silkenellik (NT), fjellsmelle, fjellfrøstjerne, skredrublom, lodnerublom, bergrublom, jåblom, gulsildre, rødsildre, reinrose, flekkmore, lappøyentrøst, blåklokke, kattefot, smalnøkleblom (NT), snøsøte, bleiksøte, bjørnebrodd, fjellkurle, rødflangre, brudespore (NT), fjellhvitkurle, skogsiv, trillingsiv, engfrytle, hårstarr, hodestarr, buestarr, agnorstarr, bergstarr, krypsivaks (NT), sauesvingel, fjellrapp.

Litteratur

Bjørklund, P. K. & Rekdal, Y. 2005. Vegetasjon og beite i beiteområda Kolvik med omegn og Oldereidneset. NIJOS-rapport 02/2005. 41 s. + kart.

Dahl, O. 1934. Floraen i Finnmark fylke. Nyt mag. natruv. 69, IX + 430 s.

Naturtyperegistreringer

- Naturtype:** Kalkrike områder i fjellet
Utforming: Bergknaus og rasmark
Mosaikk: Totalt 1 naturtype(r) registrert: Kalkrike områder i fjellet C01 - (65%).
Feltsjekk: 27.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 27.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom Ågir og Kolvik, sør for Indre Billefjord, på vestsiden av Porsangerfjorden. Den omfatter noen bergknauser på sørlige deler av Duorgovarri, litt ovenfor sjøen og nord for Anopset. Lokaliteten grenser litt gradvis mot bjørkeskog (dels rik, dels ordinær) på de fleste kanter, men mot fattigere engsamfunn i sør.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dolomitten gir her generelt grunnlag for generelt kalkrike miljøer. Innenfor avgrenset lokalitet er det dels bergknauser med svakt utviklede reinrosrabber og dels grunnlendte og tørkeutsatte myrpartier/fuktsig/fuktpanner av ekstremrik karakter. Bjørklund & Rekdal (2005) avgrenset her stort sett reinrosehei, i mosaikk med fattige bjørkeskoger (noe rikere lokalt mot øst).

Artsmangfold: Området har en ganske rik flora med forekomst av flere kravfulle og sjeldne arter, typisk for de dolomitrike bergene langs Porsangerfjorden. Det kan særlig være grunn til å framheve et par mindre delforekomster av gulull (NT), som her befinner seg på sin vestgrense i regionen. I tillegg bl.a. rabbestarr, smalstarr, fjellkurle, hodestarr, agnorstarr, fjellkvitkurle og brudespore (NT). Også blodvrangmose ble funnet sparsomt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Trolig er det litt spredt beite av husdyr/tamrein her, men neppe særlig mye lenger, og det er litt preg av gjengroing i kantsoner med bjørkekratt. Ellers ingen fysiske inngrep.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Børselv, over Reinøya og forbi Àigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en liten, men viktig del av dette storområdet.

Vegetasjon: Reinrose-gras-lavrabb (R3)

Baserik utf (F2c)

Verdivurdering: Lokaliteten har en klar verdi isolert sett som viktig - B, som følge av forekomst av flere kravfulle og dels rødlistede arter. Sett i sammenheng med en ganske sentral beliggenhet innenfor et verdifullt storområde får den også verdien svært viktig - A.

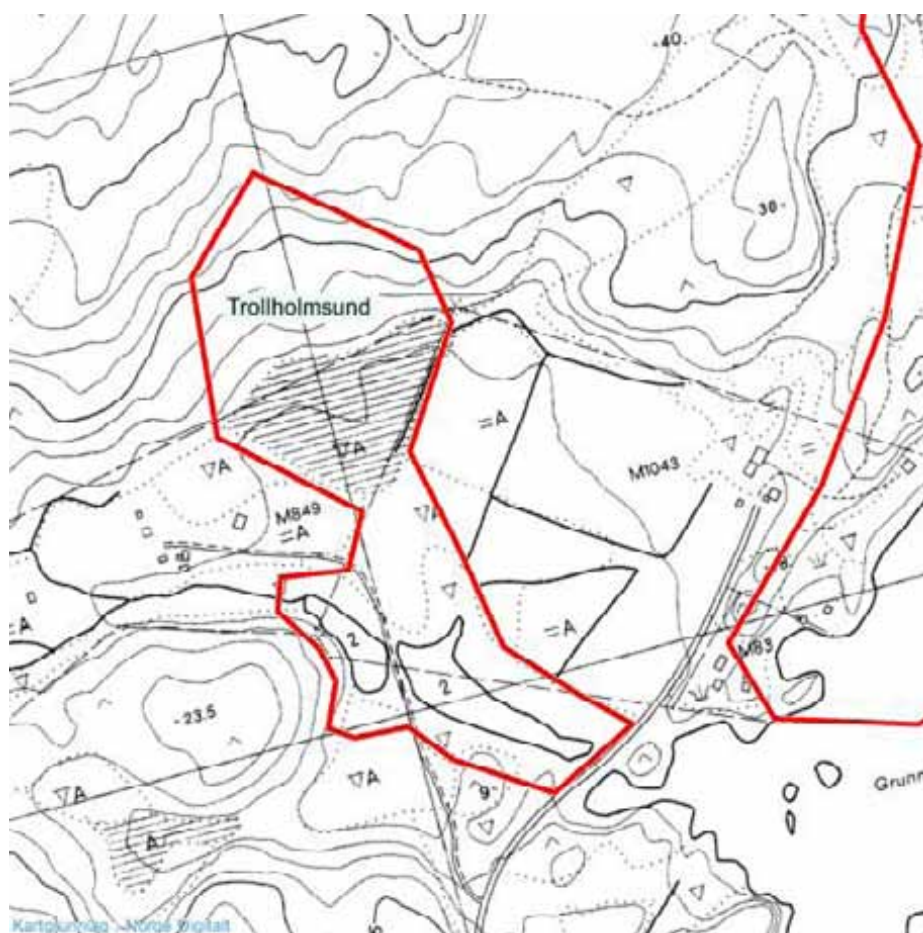
Skjøtsel og hensyn: Det hadde nok trolig vært ønskelig med noe høyere beitetrykk her, samtidig som en unngår for hard nedbeiting og tråkkskader. I tillegg litt rydding av bjørkekratt år om annet. Alle former for fysiske inngrep, samt kjøring med motorkjøretøy bør unngås.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 24 art(er) påvist: fjellsnelle, grønnburkne, fjellsmelle, fjellfrøstjerne, bergskrinneblom, gulsildre, rødsildre, reinrose, svartopp, bjørnebrodd, fjellkurle, rødflangre, brudespore (NT), fjellhvitkurle, tvillingsiv, trillingsiv, hårstarr, hodestarr, rabbestarr, agnorstarr, smalstarr, bergstarr, gulmyrull (NT), blodvrangmose.

Litteratur

Bjørklund, P. K. & Rekdal, Y. 2005. Vegetasjon og beite i beiteområda Kolvik med omegn og Oldereidneset. NIJOS-rapport 02/2005. 41 s. + kart.

Naturtyperegistreringer

- Naturtype:** Strandeng og strandsump
Utforming: Kortvokst, åpen, artsrik saltsiveng på skjellsand
Mosaikk:
Feltsjekk: 27.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 27.07.2009 (sistnevnte også et besøk her 26.05.2009). I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ute på Trollholmsund, sørøst for Indre Billefjord, på vestsiden av Porsangerfjorden. Den omfatter et flatt område med noe strandeng og myr/sump, samt bakenforliggende fuktsig i en sørvendt skråning, sannsynligvis med innslag av noe dolomitt i berggrunnen. Avgrensning er dels skarp mot dyrket mark i øst, vegen i sør, dyrket eng og fastmark i vest, samt litt gradvis mot skog og fattigere hei i nord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Partiene nær vegen ut til Trollholmsund, samt den lokale gardsvegen som skjærer gjennom lokaliteten har preg av brakk strandsump som gradvis blir mer ferskvannspreget sump og etter hvert grunnlendt, tuete rik til ekstremrik myr mot sør. I lisdia er det rike til ekstremrike fuktsig. Bjørklund & Rekdal (2005) avgrenset her noe grasmyr og strandenger, samt kystlynghei/reinrosehei i nord.

Artsmangfold: Det er en blanding av salteng og brakkvannssumparter på nedre deler av strandflata, bl.a. med en del finnmarksnøkleblom (NT), samt arter som eksimomure, pølstarr, fjøreøsvaks, setersoleie, ishavsstarr og fjørestarr. I sumpa på innsiden av lokalvegen forekommer trådtjønnaks, antatt sumpsivaks og hesterumpe. Sumpsivaks er en sørlig, regionalt sjelden art som

trolig bare så vidt er samlet i Sør-Varanger i fylket tidligere. I fuktenga/myra ovenfor kommer arter som myrsnelle, myrtevier og hodestarr inn. I fuktisogene ovenfor i nord forekommer bl.a. smalnøkleblom (NT), krypsivaks (NT), småsivaks, dvergsnelle og agnorstarr, samt på litt tørrere mark der marinøkkel (NT), engfiol, brudespore (NT) og norsk vintergrønn.

Bruk, tilstand og påvirkning: Veggen ut til Trollholmsund har i noen grad medført en avsnøring av lokaliteten mot sjøen, og helst også redusert litt på saltvannstilførselen. Det samme gjelder for sumppartiene på innsiden av den lokale gardsvegen. Deler av engflata har nok vært en del mer intensivt brukt før og kanskje stedvis overflatedyrket. I det minste går det ei grøft gjennom området. Det ser ikke ut til å være særlig med husdyrbeite her nå, og trolig er det snakk om svak gjengroing.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiane er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet.

Vegetasjon: Brakkvannssump (U8)

Verdivurdering: Isolert sett har lokaliteten en klar verdi som viktig - B, som følge av god forekomst av kravfulle og dels rødlistede arter, samt innslag av sjeldne og sårbare miljøer (som brakkvannssumper). Det er en fin gradient her fra saltenger, via brakkvannsenger og til mer rein myr. Sett i sammenheng med restene av området virker det samtidig korrekt å gi den verdi svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn: Det er viktig å unngå ytterligere fysiske inngrep her, inkludert alle former for utfyllinger og innsnevring av tilkomst til sjøen. Ekstensivt beite kan med fordel innføres igjen, men en må da passe på så det ikke oppstår tråkkskader. Forurensning må unngås.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 44 art(er) påvist: dvergjanne, myrsnelle, dvergsnelle, fjellsnelle, marinøkkel (NT), myrtevier, saftstjerneblom, setersoleie, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, rødsildre, eskimomure, flekkmure, myrhatt, engfiol, kongsspir, hesterumpe, norsk vintergrønn, finnmarksnøkleblom (NT), smalnøkleblom (NT), fjæresauløk, myrsauløk, trådtjønnaks, brudespore (NT), svartstarr, hårstarr, hodestarr, strengstarr, tvebostarr, gulstarr, pølstarr, agnorstarr, fjellstarr, snipestarr, bergstarr, fjærestarr, ishavsstarr, sumpsivaks, småsivaks, fjæresivaks, duskmyrull, krypsivaks (NT), smårørkvein.

Litteratur

Bjørklund, P. K. & Rekdal, Y. 2005. Vegetasjon og beite i beiteområda Kolvik med omegn og Oldereidneset. NIJOS-rapport 02/2005. 41 s. + kart.

Naturtyperegistreringer

- Naturtype:** Rikt strandberg
Utforming: Vestlig og nordlig
Mosaikk: Totalt 3 naturtype(r) registrert: Rikt strandberg G09 - Vestlig og nordlig G0902 (50%), Naturbeitemark D04 - (D04) Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå D0408 (25%), Kalkrike områder i fjellet C01 - Rabbe C0101 (15%).
Feltsjekk: 27.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 27.07.2009 (sistnevnte også en tur hit 23.07.2008). I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonsskartlegging av området. Lokaliteten er også oppsøkt av andre botanikere, f.eks. Ove Dahl 26.08.1915 (Dahl 1934).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter øya Trollholmen og partier av fastlandet på innsiden, på vestsiden av Porsangerfjorden. Her er det markerte dolomittknauser og grusstrand på innsiden av øya som gjør den landfast ved fjøre sjø. Lokaliteten grenser stort sett mot sjøen, men i øst for det meste skarp grense mot dyrket mark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dolomitten gir her generelt grunnlag for generelt kalkrike miljøer. Dette omfatter både rike strandberg og berghamre samt dels rasmark, og små parti med ekstremrike fuktsig og mye overganger mellom reinrosehei og flekkmure-sauesvingelenger. Valg av naturtype kan diskuteres, men her er det mye strandberg, selv om nok disse i det minste reagerer positiv på en viss grad av kulturpåvirkning. Bjørklund & Rekdal (2005) avgrenset her for det meste reinroseheier på fastlandsdelen, mens de ikke kartla selve Trollholmen.

Artsmangfold: Floraen gir bare inntrykk av å være middels rik til å dreie seg om såpass rik

berggrunn. Flere kravfulle arter opptrer likevel, inkludert reinrose, skredrublom, marinøkkel (NT), brudespore (NT), hodestarr, agnorstarr, dvergsnelle, smalnøkleblom (NT), fjellkurle, fjellkvitkurle, grønnbukne, snauarve og rødflangre. Ove Dahl fant i 1915 hengepiggefrø (NT) ved "indgangen til hulen i Troldholmsundet" (herb O, Artsdatabanken 2010). Dahl (1934) nevner en hel rekke arter fra Trollholmsundet, sannsynligvis primært innenfor avgrenset lokalitet, som grønnburkne, dvergsnelle, bergstarr, svartstarr, hårstarr, brudespore, fjellhvitkurle, fjellkurle, rødflangre, korallrot, rynkevier, myrtevier, fjellsmelle, fjellarve, skredarve, fjellfrøstjerne, lodnerublom, snøsildre, reinrose, setermjelt, lappøyentrøst, bergveronika og fjelltettegras. Det er klart potensial for flere kravfulle arter her, innenfor flere organismegrupper.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten beites tilsynelatende ganske godt av husdyr, trolig helst tamrein. Den virker ikke gjødslet, men avgrenses dels mot intensivt utnyttet og artsfattig engmark. Inntil ganske nylig har det nok her vært større areal med artsrike engsamfunn i øst, men som har forsvunnet som følge av oppdyrking. Lokaliteten benyttes for øvrig mye av friluftsliv og det går sti ut gjennom her. Selv om dette lokalt medfører en viss slitasje, antas dette ikke å påvirke verdiene i særlig grad.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet.

Vegetasjon: Frisk/tørr middels baserik eng / Flekkmure-sauesvingeleng (Rødlistebetegnelse) (G8) Rik utf / Rikt strandberg (Rødlistebetegnelse) (X1b)

Baserik utf (F2c)

Verdivurdering: Lokaliteten får en grei verdi som svært viktig - A, siden det er snakk om en relativt stor og delvis intakt lokalitet med artsrike berg og engsamfunn på dolomitt. Potensialet for å finne flere kravfulle og rødlistede arter er høy.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er avhengig av et fortsatt ganske høyt og samtidig variert beitetrykk, samtidig som en er på vakt ovenfor overbeite. Alle former for fysiske inngrep bør unngås, samt bruk av motorkjøretøy innenfor området.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 35 art(er) påvist: dvergsnelle, marinøkkel (NT), grønnburkne, musøre, myrtevier, rynkevier, harerug, glattarve, fjellskrinneblom, skredrublom, lodnerublom, bergrublom, jåblom, gulsildre, tuesildre, rødsildre, reinrose, hengepiggefrø (NT), svarttopp, norsk vintergrønn, smalnøkleblom (NT), snøsøte, bleiksøte, bjørnebrodd, fjellkurle, rødflangre, brudespore (NT), fjellhvitkurle, svartstarr, hårstarr, hodestarr, buestarr, agnorstarr, fjellstarr, fjellrapp.

Litteratur

Artsdatabanken 2010. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no>

Bjørklund, P. K. & Rekdal, Y. 2005. Vegetasjon og beite i beiteområda Kolvik med omegn og Oldereidneset. NIJOS-rapport 02/2005. 41 s. + kart.

Dahl, O. 1934. Floraen i Finnmark fylke. Nyt mag. natr. 69, IX + 430 s.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark

Utforming:

Mosaikk: Totalt 4 naturtype(r) registrert: Naturbeitemark D04 - (D04) Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå D0408 (40%), Kalkrike områder i fjellet C01 - Bergknaus og rasmark C0104 (20%), Strandeng og strandsump G05 - Kortvokst, åpen, artsrik saltsiveng på skjellsand G0505 (20%), Sørvendt berg og rasmark B01 - Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg B0101 (10%).

Feltsjekk: 27.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 27.07.2009, samt alene 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området. Det har også vært andre botanikere her, som Kåre Arnstein Lye 30.08.1992 (herb. O, Artsdatabanken 2010).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Raigebakti ut mot Trollholmsund, sørøst for Indre Billefjord. Det er tydelig noe basisk berggrunn innenfor deler av lokaliteten, trolig innslag av dolomitt, men også fattigere berg i sør. Lokaliteten avgrenses av sjøen i øst, delvis oppgjødslede enger i nord, samt fattigere vegetasjon i nord og dels øst. I øst kommer det også inn noe skog, mens det i sør er grense mot annen lokalitet (tydeligere dolomittinnslag der).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er ganske enhetlig geografisk, men heterogen som naturtype. Mot sjøen er det en del kalkrike strandenger og lave berg. Rundt vegen er det innslag av rike engsamfunn, mye av ganske tørr karakter. I sørlige deler er det halvrike berg med enkelte kravfulle arter, men få reine kalkindikatorer. I nord kommer det inn en bergknaus og med vekselfuktige til tørre engsamfunn i sørkant av rik til ekstremrik karakter. Bjørklund &

Rekdal (2005) avgrenset her en del reinroseheier og risheier, samt litt kystlynghei.

Artsmangfold: Floraen er ganske rik med forekomst av flere kravfulle og sjeldne arter.

Krypsivaks (NT) ble funnet med flere delforekomster i fuktige sig på vestsiden av veggen i nord, samt også så vidt ned mot stranda i øst, dels ganske rikelig. På bergknausen og i lia der vokser også arter som agnorstarr, hodestarr, brudespore (NT) og fjellkurle. På engene nær veggen ble bl.a. silkenellik (NT) funnet. I sjøkanten lokalt en del finnmarksnøkleblom (NT), samt mer vanlige havstrandarter som grusstarr. I bergskrenter i sørlige deler vokser litt flågmure (NT). Her ble også skredarve, marinøkkel (NT) og blankbakkestjerne funnet. Kåre A. Lye fant i 1992 også krypsivaks her, "innefor Storbukta, på vått parti av skrånende strandeng".

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten beites tilsynelatende ganske godt av husdyr. Den virker ikke gjødslet. Det går en bilveg gjennom lokaliteten, uten at dette har hatt vesentlig negativ betydning. Også ei nylig oppsatt hytte i nord har medført litt fysiske inngrep, og litt artsrike engsamfunn har utvilsomt blitt nedbygd, mens de to sønnafor betyr litt mindre. For øvrig er det noen naust nede ved sjøen og gravd vannledning oppover i rike fuktig ovenfor ei av hyttene.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiane er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet.

Vegetasjon: Frisk/tørr middels baserik eng / Flekkmure-sauesvingeleng (Rødlistebetegnelse) (G8)
Reinrose-gras-lavrabb (R3)

Baserik utf (F2c)

Verdivurdering: Lokaliteten er ganske artsrik, variert og med forekomst av flere sjeldne og truede arter og naturtyper. Isolert sett har den en klar verdi som viktig, men som del av et stort verdifullt område får den også verdien svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiane er avhengig av et fortsatt ganske høyt og samtidig variert beitetrykk, samtidig som en er på vakt ovenfor overbeite. Alle former for fysiske inngrep bør unngås i størst mulig grad, samt bruk av motorkjøretøy utenfor eksisterende veg.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 38 art(er) påvist: dvergjamne, dvergsnelle, fjellsnelle, marinøkkel (NT), myrtevier, rynkevier, skredarve, silkenellik (NT), fjellfrøstjerne, skredrublom, jåblom, gulsildre, rødsildre, flekkmure, flågmure (NT), linmjølke, norsk vintergrønn, blankbakkestjerne, finnmarksnøkleblom (NT), bleiksøte, fjæresøte, myrsauløk, bjørnebrodd, fjellkurle, brudespore (NT), fjellhvitkurle, skogsiv, trillingsiv, hårstarr, hodestarr, tvebostarr, grusstarr, buestarr, agnorstarr, fjellstarr, bergstarr, småsivaks, krypsivaks (NT).

Litteratur

Artsdatabanken 2010. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no>

Bjørklund, P. K. & Rekdal, Y. 2005. Vegetasjon og beite i beiteområda Kolvik med omegn og Oldereidneset. NIJOS-rapport 02/2005. 41 s. + kart.

Sett nedover bakken mot sjøen. Foto: Geir Gaarder

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark
Utforming: (D04) Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå
Mosaikk:
Feltsjekk: 27.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 27.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Kolvik, i den sørvendte lia i nordøstre del. Det er tydelig noe basisk berggrunn innenfor lokaliteten, trolig innslag av dolomitt eller kalkstein. Lokaliteten avgrenses av sjøen i sør, skogsmark og fattigere hei i nord, samt også for det meste fattigere hei øst og vest. Bjørklund & Rekdal (2005) avgrenset her litt kystlynghei.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er snakk om engbakker av rik til ekstremrik karakter. Mye er tørt, men det er også innslag av fuktig her.

Artsmangfold: Flere kravfulle og dels rødlistede arter opptrer, som krypsivaks (NT), agnorstarr, hodestarr, brudespore (NT), fjellkurle, fjellhvitkurle, skredarve og lappøyentrøst.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten beites nok noe av husdyr/tamrein. Den virker ikke gjødslet. Det går en bilveg gjennom lokaliteten. I tillegg kommer ei hytte/hus.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdien er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og

Lok. nr. 1006 Kolvik øst forts.

fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en liten, men verdifull del av dette storområdet.

Vegetasjon: Frisk/tørr middels baserik eng / Flekkmure-sauesvingeleng (Rødlistebevegelse) (G8)

Verdivurdering: Isolert sett har lokaliteten en kanskje litt svak verdi som viktig - B, men sett i sammenheng med storområdet som det er en del av, er det helt klart at verdien skal være viktig og den ligger på grensa mot svært viktig - A. Lokaliteten er liten, men ganske artsrik og brukbart utviklet, med forekomst av flere kravfulle og sjeldne arter.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er avhengig av et fortsatt ganske høyt og samtidig variert beitetrykk, samtidig som en er på vakt ovenfor overbeite. Alle former for fysiske inngrep bør unngås i størst mulig grad, samt bruk av motorkjøretøy utenfor eksisterende veg.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 22 art(er) påvist: dvergjamne, dvergsnelle, fjellsnelle, myrtevier, rynkevier, skredarve, jåblom, gulsildre, reinrose, flekkmure, lappøyentrøst, bjørnebrodd, fjellkurle, grønnkurle, brudespore (NT), trillingsiv, hårstarr, hodestarr, tvebostarr, agnorstarr, bergstarr, krypsivaks (NT).

Litteratur

Bjørklund, P. K. & Rekdal, Y. 2005. Vegetasjon og beite i beiteområda Kolvik med omegn og Oldereidneset. NIJOS-rapport 02/2005. 41 s. + kart.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Sanddyne

Utforming:

Mosaikk: Totalt 2 naturtype(r) registrert: Sanddyne G03 - (60%), Stor elveør E04 - Artsrike mose- og lavsamfunn E0401 (%).

Feltsjekk: 27.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 27.07.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs nedre deler av Lakselva, på vestsiden av elva, nordvest for Lakselv. Den omfatter en større elvebreddsbanke og grenser mot elva i øst, mot krattskog og nedlagt mink/revefarm i sør og mot lokalveg i vest. Det er ganske finkornet substrat her med mye sand.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten har i liten grad velutviklede samfunn, men er litt ruskete og preget av tidligere kulturpåvirkning, og at det er noe ustabile miljøer. Det er tendenser til pusleplantesamfunn langs elvebredden, samt enkelte fjellplanter og elveørarter på og i kanten av sanddynemiljøet.

Artsmangfold: Muligens mest interessante observerte art var klåved (NT) med ett eksemplar i sør, i gjengroende hei. Ellers arter som finnmarkssiv, strandrug, strandarve, buestarr, saltsiv, fjellsnelle og evjesoleie langs elva og dels i sanddyna/sandtaket. På en gammel gjerdestolpe (sikkert av furu) ble vanlig sotbeger funnet. Det er opplagt potensial for kravfulle og rødlistede arter her, kanskje særlig blant moser og insekter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det har vært tatt ut en del grus her og sanddyna har antagelig blitt midlertidig revitalisert som følge av det. En nedlagt mink- eller revefarm ligger i sør og området

Lok. nr. 1007 Sarppula forts.

bærer litt preg av det. Trolig har det vært noe militær aktivitet her før, med rester av gamle veier, piggråd mv.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Langs nedre deler av Lakselva forekommer en del typiske miljøer for store, stilleflytende vassdrag, med bl.a. kroksjøer, meandrerende elveparti, mudder- og sandbanker, engpregede elvesletter og tendenser til sanddynelandskap. Avgrenset lokalitet utgjør en viktig del av dette systemet.

Verdivurdering: Isolert sett er det usikkert om lokaliteten fortjener høyere verdi enn lokalt viktig - C, siden den ikke er særlig artsrik og preget av en del påvirkning. Som del av et større elveslettelandskap og der lokaliteten utmerker seg med forekomst av sanddynemiljøer, så blir det en klar verdi som viktig - B.

Skjøtsel og hensyn: Det vil ganske sikkert være positivt med en del ekstensivt beite her, noe som kan være nødvendig for flere konkurransesvake, typiske arter. For øvrig bør en unngå fysiske inngrep og aktiviteter i størst mulig grad (opprensning av gammelt avfall er en fordel).

Artsliste for lokaliteten

Totalt 15 art(er) påvist: fjellsnelle, strandarve, knoppsmåarve, fjellsmelle, evjesoleie, gulsildre, setermjelt, klåved (NT), fjelltistel, finnmarkssiv, saltsiv, buestarr, smårørkvein, strandrug, vanlig sotbeger.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti
Utforming: Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer
Mosaikk:
Feltsjekk: 28.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 28.07.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs nedre deler av Lakselva, nær inntil Lakselv sentrum på østsiden av elva og også østsiden av lokalvegen opp langs elva. Et større meandersystem har her for lang tid tilbake blitt avsnørt fra hovedelva og framstår nå som flere kroksjøer i langsom gjengroing. Avgrenset lokalitet utgjør den største, sørlige delen av dette systemet og grenser stort sett skarpt til fastmark på alle kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er noe flytetorv utover langs sidene, samt belter med elvesnelle-flaskestarrsummer. Det er lite sumpskog innenfor lokaliteten, men lokalt litt vierkratt. I østlige deler var det lokalt tydelig kildepreget vegetasjon med tilhørende arter.

Artsmangfold: Innenfor kildesamfunnene ble det bl.a. funnet ganske mye kildegras (NT) i flere delbestand, samt ei litt usikker mjølke (kanskje helst linnmjølke, men ev lappmjølke - endelig bestemmelse er ikke kjent). Også arter som piperensermose. I sumpene arter som elvesnelle, flaskestarr og nordlandsstarr, samt i kantsoner mot åpent vann bukkeblad og myrhatt. På myr arter som snipestarr. Ellers finmarkssiv, bjønnbrodd, jåblom og myrsaulauk. I vatnet hjertetjønna, trådtjønna samt vass-soleie (ikke bestemt til art). Lite fugl sett, bare ei stokkand.

Bruk, tilstand og påvirkning: Miljøet virker ganske intakt og er ikke særlig preget av forsøpling

selv om det ligger nær inntil Lakselv sentrum. En og annen lokalveg krysser over evja og deler lokaliteten i to, uten at dette har påvirket verdiene i særlig grad. Trolig er det noe friluftsliv inntil, som kan medføre forstyrrelser for fuglelivet. Vannet virker ikke særlig påvirket av forurensning. Det har tydelig vært en del aktiviteter i området rundt tidligere.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Langs nedre deler av Lakselva forekommer en del typiske miljøer for store, stilleflytende vassdrag, med bl.a. kroksjøer, meandrerende elveparti, mudder- og sandbanker, engpregede elvesletter og tendenser til sanddynelandskap. Avgrenset lokalitet utgjør en viktig del av dette systemet.

Verdivurdering: Isolert sett har denne kroksjøen en klar verdi som viktig - B, siden den er ganske stor, intakt og har forekomst av enkelte kravfulle arter. Sett i sammenheng med at den er en av de største og mest interessante kroksjøene langs nedre deler av Lakselva virker det derimot korrekt å gi den verdien svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn: Stort sett vil det beste tiltaket være å la lokaliteten få ligge mest mulig urørt. Særlig direkte utfyllinger og utbygging helt inntil lokaliteten er klart negativt, men en bør også være restriktiv med tilrettelegging for intensiv bruk av nærområdet. Verdiene bevares trolig best hvis lokaliteten får ligge i et halvåpent landskap, dvs at det er en fordel om sletta som blir liggende inne i buktningen er forholdsvis åpen.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 10 art(er) påvist: stokkand, elvesnelle, myrhatt, bukkeblad, trådtjønnaks, hjertetjønnaks, nordlandsstarr, flaskestarr, kildegras (NT), piperensermose.

Naturtyperegistreringer

- Naturtype:** Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti
Utforming: Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer
Mosaikk:
Feltsjekk: 27.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 27.07.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs nedre deler av Lakselva, på østsiden både av elva og E6, delvis litt inneklemt blant bebyggelse. Den omfatter deler av en gammel kroksjø og grenser ganske skarpt til fastmark på alle kanter, bortsett fra i nord der ei bru over kroksjøen danner grense (det er sumpmark bare på nordsiden).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: I den gamle kroksjøen er det en del elvesnelle-flaskestarrsump langs kantene.

Artsmangfold: Miljøet virket ikke særlig artsrikt og bare vanlige arter som flaskestarr, elvesnelle og nordlandsstarr i kantene, samt litt trådtjønnaks ute i vatnet ble funnet. Det er et svakt potensial for kravfulle våtmarksfugl her (i det minste sporadisk). AV fugl ble varslende fiskemåke registrert, samt et toppandkull.

Bruk, tilstand og påvirkning: Vatnet er grumsete med dårlig sikt, noe som klart indikerer noe forurensning. Litt søppel ligger også ute i vatnet.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Langs nedre deler av Lakselva forekommer en del typiske miljøer for store, stilleflytende vassdrag, med bl.a. kroksjøer, meandrerende elveparti, mudder- og sandbanker, engpregede elvesletter og tendenser til sanddynelandskap. Avgrenset lokalitet er en

Lok. nr. 1009 Haukijarvi forts.

naturlig del av dette systemet.

Vegetasjon: Elvesnelle-starr-sump (O3)

Verdivurdering: Isolert sett virker lokaliteten såpass liten, artsfattig og påvirket at det er vanskelig å gi den høyere verdi enn lokalt viktig - C. Som del av et større våtmarkskompleks langs nedre deler av Lakselva virker det derimot naturlig at den får verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn: En bør stoppe forurensningen og rydde opp i gammel forurensning og avfall som ligger her. For øvrig er det beste å la miljøet få ligge mest mulig i fred.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 6 art(er) påvist: toppand, fiskemåke, elvesnelle, trådtjønnaks, nordlandsstarr, flaskestarr.

Naturtyperegistreringer

- Naturtype:** Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti
Utforming: Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer
Mosaikk:
Feltsjekk: 28.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 28.07.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs nedre deler av Lakselva, nær inntil Lakselv sentrum på østsiden av elva og også østsiden av lokalvegen opp langs elva. Et større meandersystem har her for lang tid tilbake blitt avsnørt fra hovedelva og framstår nå som flere kroksjøer i langsom gjengroing. Avgrenset lokalitet utgjør den minste, nordlige delen av dette systemet og grenser stort sett skarpt til fastmark på alle kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er mye belter med elvesnelle-flaskestarrsummer her. I tillegg er det en del vierkratt langs kantene.

Artsmangfold: I sumpene arter som elvesnelle, flaskestarr og nordlandsstarr, samt i kantsoner mot åpent vann bukkeblad og myrhatt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Miljøet virker ganske intakt og er ikke særlig preget av forsøpling selv om det ligger nær inntil Lakselv sentrum. En og annen lokalveg krysser over evja og deler lokaliteten i to, uten at dette har påvirket verdiene i særlig grad. Trolig er det noe friluftsliv inntil, som kan medføre forstyrrelser for fuglelivet. Vannet virker ikke særlig påvirket av forurensning. Det har tydelig vært en del aktiviteter i området rundt tidligere.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Langs nedre deler av Lakselva forekommer en del typiske miljøer for store, stilleflytende vassdrag, med bl.a. kroksjøer, meandrerende elveparti, mudder- og sandbanker, engpregede elvesletter og tendenser til sanddynelandskap. Avgrenset lokalitet utgjør en naturlig del av dette systemet.

Vegetasjon: Elvesnelle-starr-sump (O3)

Verdivurdering: Isolert sett har denne kroksjøen en grei verdi som lokalt viktig - C, siden den er intakt og brukbart utviklet. Sett i sammenheng med at den er del av kroksjøene langs nedre deler av Lakselva virker det derimot korrekt å gi den verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn: Stort sett vil det beste tiltaket være å la lokaliteten få ligge mest mulig urørt. Særlig direkte utfyllinger og utbygging helt inntil lokaliteten er klart negativt, men en bør også være restriktiv med tilrettelegging for intensiv bruk av nærområdet. Verdiene bevares trolig best hvis lokaliteten får ligge i et halvåpent landskap, dvs at det er en fordel om sletta som blir liggende inne i buktingen er forholdsvis åpen.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 3 art(er) påvist: elvesnelle, nordlandsstarr, flaskestarr.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Evjer, bukter og vikar

Utforming: Evje

Mosaikk: Totalt 3 naturtype(r) registrert: Evjer, bukter og vikar E12 - Evje E1201 (50%), Stor elveør E04 - Urte- og grasrik ør E0402 (20%), Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti E03 - Betydelig flompåvirkede kroksjøer og dammer E0301 (30%).

Feltsjekk: 28.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 28.07.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs nedre deler av Lakselva, rett på vestsiden av elva nær Lakselv sentrum. Lakselva meandrerer ganske rolig på denne strekningen og danner elvesletter med tilhørende bakevjer. Avgrenset lokalitet grenser skarpt mot fastmark på de fleste kanter, samt mot hovedelva i nord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten har en god del kortsuddstrand med pusleplanter i partier, særlig rett på innsiden av hovedelva. Det er litt mer sumppreget vegetasjon og dels lappvierkratt lenger inn i evja, samt at det også kommer ned noen fuktig med kildepreg der. Det er også snakk om litt urterik elveør.

Artsmangfold: Pusleplantemiljøet er av størst interesse og noe av det bedre utviklede som er kjent fra regionen. Av særlig interesse er evjebrodd, som bare er kjent fra et fåtall større elveløp i nordlige deler av landet. I tillegg arter som evjesoleie, småvasshår, sylblad, vassreverumpe, nålesivaks og jøkelsmårve. Ute på elveøra kommer fjellplanter inn, som finnmarkssiv, fjellsmelle, rødsildre, reinrose, fjellsnelle og dvergsnelle inn, samt buestarr. Det er potensial for sjeldne og

kravfulle moser her.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker ganske intakt og ikke spesielt påvirket. Det går en enkel landbruksveg rett på innsiden.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Langs nedre deler av Lakselva forekommer en del typiske miljøer for store, stilleflytende vassdrag, med bl.a. kroksjøer, meandrerende elveparti, mudder- og sandbanker, engpregede elvesletter og tendenser til sanddynelandskap. Avgrenset lokalitet utgjør en viktig del av dette systemet.

Vegetasjon: Rik utf / Rik kortskuddstrand (Rødlistebetegnelse) (O1b)

Verdivurdering: Isolert sett vurderes lokaliteten å ha en ganske klar verdi som viktig - B, siden det er snakk om en velutviklet forekomst av pusleplantesamfunn her, inkludert en regionalt sjelden og kravfull art. Sett i sammenheng med resten av våtmarkssystemene langs nedre deler av Lakselva, der denne lokaliteten utgjør noe av det beste utviklede evjemiljøet, så gis den verdien svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene vil stort sett å la området få ligge urørt, men ekstensivt beite kan være positivt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 22 art(er) påvist: dvergsnelle, fjellsnelle, jøkelsmåarve, knoppsmåarve, fjellsmelle, evjesoleie, bergrublom, sylblad, jåblom, gulsildre, rødsildre, reinrose, setermjelt, småvasshår, evjebrodd, skogsiv, finnmarkssiv, buestarr, nålsivaks, vassreverumpe, småørkvein, fjellrapp.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Stor elveør
Utforming: Urte- og grasrik ør
Mosaikk:
Feltsjekk: 28.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 28.07.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs nedre deler av Lakselva, rett på vestsiden av elva nær Lakselv sentrum. Lakselva meandrerer ganske rolig på denne strekningen og danner elvesletter med tilhørende bakevjer. Avgrenset lokalitet grenser mot elva i øst og nord, mot terrassekant i vest og dels sør, men det er også noe gradvis grense mot overgang mot mer forstyrret mark i sør. Elvesletta blir trolig fremdeles ganske regelmessig oversvømt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er snakk om ei stor elveør med gradienter fra åpen grus- og sandrik ør til mer stabilisert mark som gradvis får økende heipreg. I tillegg en grunn "kroksjø"/sump i sørvestre deler.

Artsmangfold: Lokaliteten har forholdsvis velutviklet fjellplanteflora, inkludert enkelte kravfulle og uvanlige arter som agnorstarr (ganske mye), fjellkurle og reinstarr (en del). I tillegg bl.a. marinøkkel (NT), jervrapp, fjellsnelle, finnmarkssiv, bleiksøte og setermjelt. Også et par strandengarter som grusstarr, fjøresøte (stedvis mye) og buestarr ble funnet. I kroksjøen vokste arter som tusenblad, rusttjønnaks, trådtjønnaks og (dverg)vassoleier, samt ubestemt vasshår-art. Ei svømmesnipe varslet også der. Det er potensial for sjeldne og kravfulle moser og insekter her.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker ganske intakt, men det kan ha vært kjørt litt

med motorkjøretøy her og tatt ut noe sand og grus flere steder. Det går en enkel landbruksveg rett på innsiden.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Langs nedre deler av Lakselva forekommer en del typiske miljøer for store, stilleflytende vassdrag, med bl.a. kroksjøer, meanderende elveparti, mudder- og sandbanker, engpregede elvesletter og tendenser til sanddynelandskap. Avgrenset lokalitet utgjør en viktig del av dette systemet.

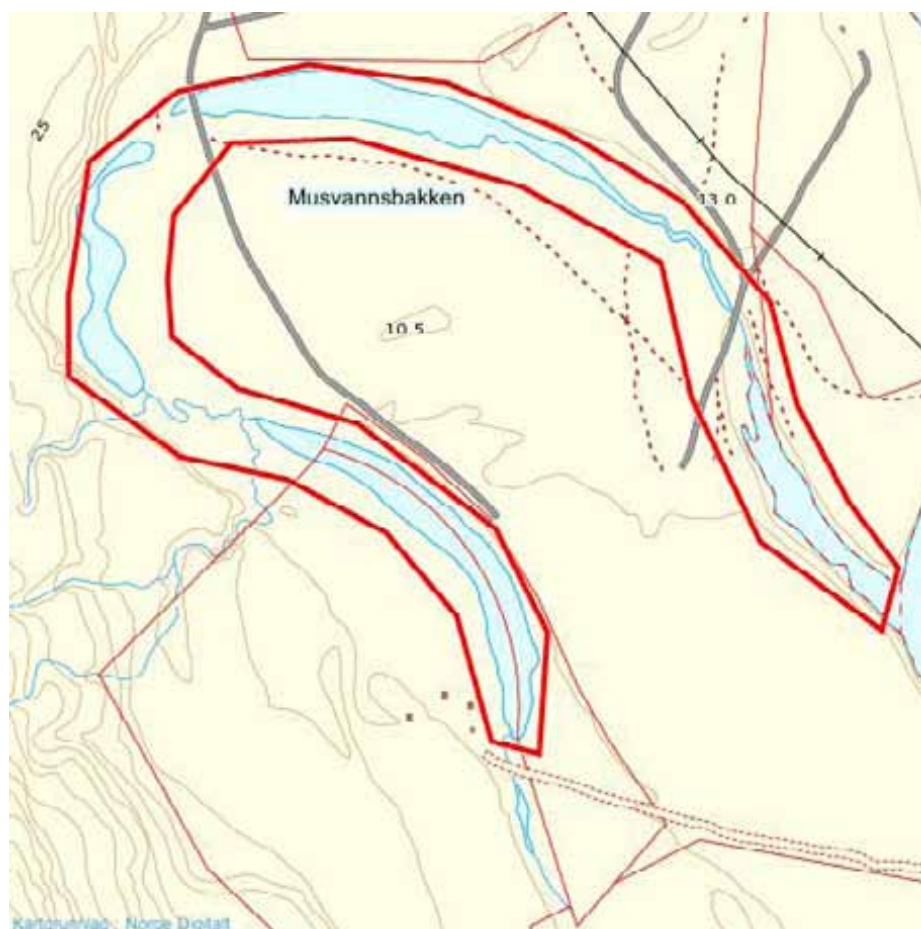
Vegetasjon: Urte- og grasør (Q2)

Verdivurdering: Isolert sett har lokaliteten en grei verdi som viktig - B, siden det er snakk om ei ganske stor, brukbart utviklet, men nokså særegen elveør med forekomst av flere kravfulle og sjeldne arter. Som en viktig del av det store elveslette-systemet langs nedre deler av Lakselva får lokaliteten til gjengjeld verdi svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn: Ekstensivt beite er klart positivt. Miljøet kan også tåle litt forstyrrelser fra motorkjøretøy mv, men ikke intensiv slik bruk. En bør også være restriktiv med uttak av løsmasser.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 28 art(er) påvist: svømmesnipe, fjellsnelle, marinøkkel (NT), knoppsmåarve, fjellsmelle, evjesoleie, sylblad, rødsildre, reinrose, flekkmure, setermjelt, svarttopp, tusenblad, snøsøte, bleiksøte, fjæresøte, rusttjønnaks, trådtjønnaks, bjørnebrodd, fjellkurle, skogsiv, finnmarkssiv, reinstarr, grusstarr, buestarr, agnorstarr, snømyrull, jervrapp.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti

Utforming: Betydelig flompåvirkede kroksjøer og dammer

Mosaikk:

Feltsjekk: 28.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 28.07.2009. Lokaliteten ble også undersøkt av Torbjørn Alm og Anders Often 27.08.1997 (herb. TRH, Artsdatabanken 2010).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs nedre deler av Lakselva, rett på vestsiden av elva nær Lakselv sentrum. Lakselva meandrerer ganske rolig på denne strekningen og danner elvesletter med tilhørende evjer og gamle elveløp. Avgrenset lokalitet er en litt større kroksjø som grenser mot fastmark på de fleste kanter, samt har fremdeles kontakt med elva i nordøst.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Kroksjøen har noe belter med elvesnelle-flaskestarrsump, samt brukbart velutviklede langskuddsamfunn.

Artsmangfold: Av vannplanter finnes det bl.a litt høstvasshår (NT) her. I tillegg mer vanlige arter som hesterumpe, tusenblad, vassoleier og rusttjønnaks. I kantsoner bl.a. dvergmaure, myrkklegg og rundstarr. Høstvasshår ble også påvist her i 1997 av Torbjørn Alm og Anders Often.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker ganske intakt, selv om et par lokale småveger krysser over den.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Langs nedre deler av Lakselva forekommer en del typiske miljøer for store, stilleflytende vassdrag, med bl.a. kroksjøer, meandrerende elveparti, mudder- og

sandbanker, engpregede elvesletter og tendenser til sanddynelandskap. Avgrenset lokalitet utgjør en viktig del av dette systemet.

Vegetasjon: Tusenblad-tjønnaks-utf (P1a)

Verdivurdering: Isolert sett har lokaliteten en ganske grei verdi som viktig - B, siden den er ganske intakt og brukbart utviklet med forekomst av enkelte kravfulle arter. Sett i sammenheng med at den er en viktig del av våtmarksmiljøene på elvesletta til Lakselva, så øker verdien en del, og blir under litt tvil satt opp til svært viktig - A.

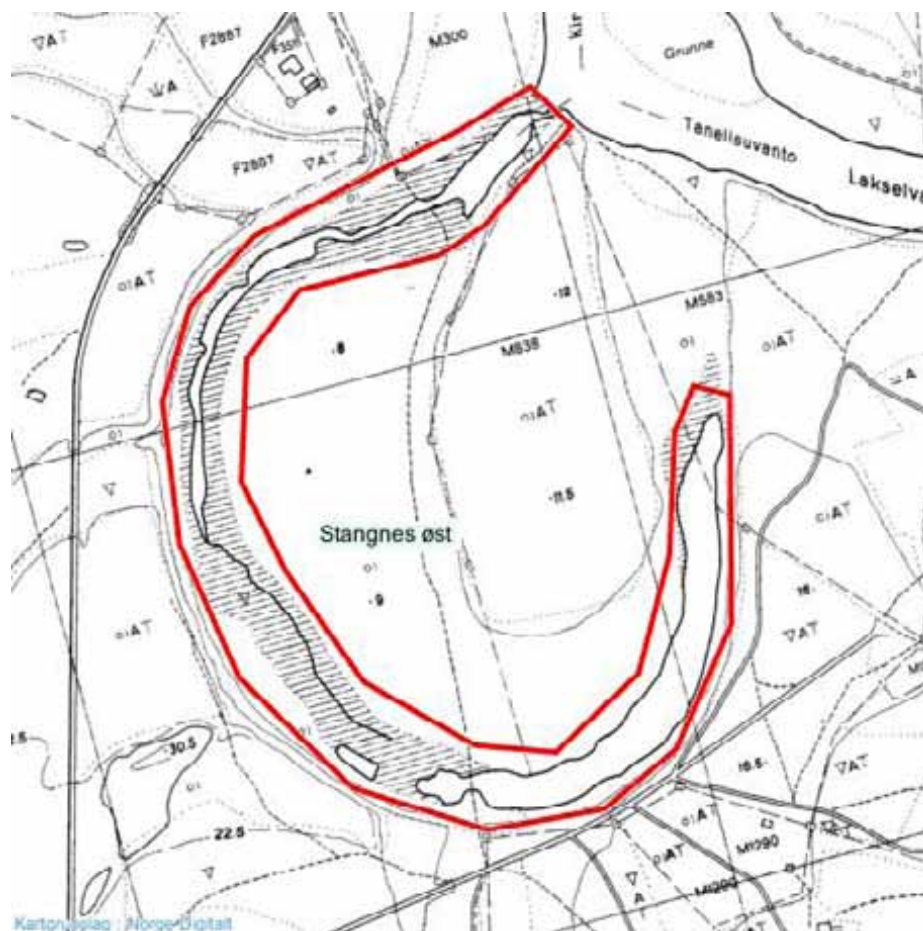
Skjøtsel og hensyn: Stort sett vil det beste tiltaket være å la lokaliteten få ligge mest mulig urørt. Særlig direkte utfyllinger og utbygging helt inntil lokaliteten er klart negativt, men en bør også være restriktiv med tilrettelegging for intensiv bruk av nærområdet. Verdiene bevares trolig best hvis lokaliteten får ligge i et halvåpent landskap.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 11 art(er) påvist: reinrose, myrhatt, høstvasshår (NT), myrklegg, tusenblad, hesterumpe, bukkeblad, rusttjønnaks, dvergmaure, flaskestarr, rundstarr.

Litteratur

Artsdatabanken 2010. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no>

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti
Utforming: Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer
Mosaikk:
Feltsjekk: 28.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 28.07.2009. Lokaliteten ble også undersøkt av Reidar Elven 15.08.1988 (herb. O, Artsdatabanken 2010).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs nedre deler av Lakselva, litt sørvest for Lakselv sentrum og på vestsiden av elva. Lakselva meandrerer ganske rolig på strekningen og danner ei litt større elveslette, der avgrenset lokalitet ligger inne i en stor sving som elva gjør mot øst. Den grenser til fastmark på alle kanter og har bare så vidt litt kontakt med elva i nordøst.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: I deler av kroksjøen er det noe elvesnelle-flaskestarr-sump, men ikke så mye. Mer interessante er partier med klare rikmyrstendenser i midtre deler (grunnlendt preg). Rundt er det lauvskog, dels innslag av vierkratt inntil.

Artsmangfold: Vassplantefloraen virket ikke særlig interessant, men det ble funnet litt hesterumpe og trådtjønnaks i det minste. I tillegg fant Reidar Elven høstvasshår (NT) og lappmjølke (VU) "i grune dammer i avsnørt elvemeander" på Stengenes i 1988, dvs antatt denne lokaliteten. Ved utløpsbekken også litt rusttjønnaks. Overraskende nok var det i det midtre partiet en del typiske arter for grunnlendt rikmyr, inkludert litt agnorstarr. I tillegg arter som gulsildre, sveltull, hårstarr, fjellstarr og finnmarkssiv. Det var for øvrig fisk i den største kroksjøen i sør.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker ganske intakt.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Lok. nr. 1014 Stangnes vest forts.

Del av helhetlig landskap: Langs nedre deler av Lakselva forekommer en del typiske miljøer for store, stilleflytende vassdrag, med bl.a. kroksjøer, meandrerende elveparti, mudder- og sandbanker, engpregede elvesletter og tendenser til sanddynelandskap. Avgrenset lokalitet utgjør en naturlig del av dette systemet.

Vegetasjon: Middelsrik fastmattemyr (M2)

Langskudd-vegetasjon (P1)

Verdivurdering: Lokaliteten har isolert sett en klar verdi som viktig - B, siden den er ganske stor, intakt og med forekomst av enkelte kravfulle og uvanlige arter. Som interessant del av et stort våtmarkssystem på ei elveslette får den også under litt tvil verdi som svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn: Stort sett vil det beste tiltaket være å la lokaliteten få ligge mest mulig urørt. Særlig direkte utfyllinger og utbygging helt inntil lokaliteten er klart negativt, men en bør også være restriktiv med tilrettelegging for intensiv bruk av nærområdet.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 15 art(er) påvist: jåblom, gulsildre, høstvasshår (NT), lappmjølke (VU), hesterumpe, rusttjønnaks, trådtjønnaks, bjørnebrodd, finnmarkssiv, hårstarr, tvebostarr, agnorstarr, fjellstarr, snipestarr, sveltull.

Litteratur

Artsdatabanken 2010. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no>

Naturtyperegistreringer

- Naturtype:** Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti
Utforming: Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer
Mosaikk:
Feltsjekk: 28.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 28.07.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs nedre deler av Lakselva, på østsiden både av elva og E6, delvis litt inneklemt blant bebyggelse. Den omfatter deler av en gammel kroksjø og grenser ganske skarpt til fastmark på alle kanter, bortsett fra i sør der ei bru danner grense mot en kroksjø (kartlagt som egen lokalitet - Haukijarvi).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er mye elvesnelle-flaskestarrsump her, særlig i søndre del, mens det etter hvert mot nord gradvis går over i myr. Langs kantene stedvis litt vierkratt.

Artsmangfold: Miljøet virket ikke særlig artsrikt og bare vanlige arter som flaskestarr, elvesnelle og nordlandsstarr finnes, samt kratt med lappvier i kantene.

Bruk, tilstand og påvirkning: Bortsett fra vegen over er det lite inngrep her.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Langs nedre deler av Lakselva forekommer en del typiske miljøer for store, stilleflytende vassdrag, med bl.a. kroksjøer, meandrerende elveparti, mudder- og sandbanker, engpregede elvesletter og tendenser til sanddynelandskap. Avgrenset lokalitet er en naturlig del av dette systemet.

Vegetasjon: Elvesnelle-starr-sump (O3)

Lok. nr. 1015 Saarela forts.

Verdivurdering: Isolert sett er det vanskelig å gi lokaliteten høyere verdi enn lokalt viktig - C, siden den virker ganske artsfattig og kommet nokså langt i gjengroingen. Som del av et stort våtmarkssystem på elvesletta får den derimot en grei verdi som viktig - B.

Skjøtsel og hensyn: Stort sett vil det beste tiltaket være å la lokaliteten få ligge mest mulig urørt. Særlig direkte utfyllinger og utbygging helt inntil lokaliteten er klart negativt, men en bør også være restriktiv med tilrettelegging for intensiv bruk av nærområdet.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 3 art(er) påvist: elvesnelle, nordlandsstarr, flaskestarr.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark
Utforming: (D04) Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå
Mosaikk:
Feltsjekk: 29.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området, samt besøk av Torbjørn Alm og Stein Rune Karlsen 09.07.1992 (herb. TRH, Artsdatabanken 2010).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger litt sør for Àigir og nord for Stabburneset, på vestsiden av Porsangerfjorden. Den ligger i søndre del av den store dolomittforekomsten her, og avgrenses mot sjøen i øst, dels mot E6 i vest, men også dels mot dyrket mark og skog mot vest. To bolighus/hytter er inkludert i lokaliteten av arronderingsmessige årsaker (dekker kanskje 20% av totalarealet).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dolomitten gir her generelt grunnlag for generelt kalkrike miljøer. Innenfor lokaliteten er det mest engpreget mark, mye nokså tørr flekkmure-sauesvingeleng og dels med østlige floratrekk. Dels i overgang mot reinrosehei på oversiden av vegen. De klart mest artsrike engene ligger på oversiden av vegen.

Artsmangfold: Det er en god del silkenellik (NT) her, særlig på nedsiden av vegen. I tillegg andre kravfulle arter typisk for kulturpåvirket reinrosehei som smalnøkleblom (NT), marinøkkel (NT), harerug, kattefot, bleiksøte, reinrose, jåblom og ballblom. Det ble også gjort funn av lav, med både fjellnever og fjellvrenge. Det var antagelig samme lokalitet som Torbjørn Alm og Stein Rune

Karlsen fant marinøkkel og smalnøkkelblom på i 1992 ("tørr, kalkrik beitemark" på "Jonsnes").

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten beites ganske godt av husdyr, sikkert delvis inkludert tamrein, men også en del sau. Deler virker ugjødslet, men det er nok partier (nedenfor vegen) som også har mottatt litt gjødsel før. Enkelte kjørespor og sideveger.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiane er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet.

Vegetasjon: Silkenellik-utf / Silkenellikeng (Rødlistebetegnelse) (G9b)

Verdivurdering: Lokaliteten får en verdi som viktig - B, siden det er en ganske artsrik naturbeitemark med tydelig kalkinnslag, innenfor et stort område med kulturpregede, kalkrike miljøer. En skal ikke helt utelukke at supplerende undersøkelser gir grunnlag for høyere verdi. Det er særlig på oversiden av vegen av verdiane ligger, mens de er klart lavere på nedsiden.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiane er avhengig av et fortsatt ganske høyt og samtidig variert beitetrykk, samtidig som en er på vakt ovenfor overbeite. Alle former for fysiske inngrep bør unngås, samt gjødsling av engsamfunnene. Litt skånsom rydding av bjørkekratt i kantsoner er positivt år om annet, særlig på oversiden av vegen (men da må en også fjerne hogstavfallet i etterkant).

Artsliste for lokaliteten

Totalt 20 art(er) påvist: dvergjamne, dvergsnelle, marinøkkel (NT), harerug, silkenellik (NT), fjellsmelle, ballblom, jåblom, reinrose, flekkmure, småengkall, blåklukke, kattedot, smalnøkkelblom (NT), bleiksøte, hårstarr, fjellstarr, sauesvingel, fjellnever, fjellvrenge.

Litteratur

Artsdatabanken 2010. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no>

Bjørklund, P. K. & Rekdal, Y. 2005. Vegetasjon og beite i beiteområda Kolvik med omegn og Oldereidneset. NIJOS-rapport 02/2005. 41 s. + kart.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kystlynghei
Utforming: Tørr lynghei
Mosaikk:
Feltsjekk: 29.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området. Antatt samme lokalitet ble også undersøkt av Reidar Elven 06.08.1984 (herb. TRH, Artsdatabanken 2010) og Torbjørn Alm og Geir Arnesen 26.08.2004 (herb TRH, Artsdatabanken 2010).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nordøst for Kolvik og sør for Trollholmen, på vestsiden av Porsangerfjorden. Den ligger ganske sentralt innenfor den store dolomittforekomsten her, og avgrenses mot sjøen i øst, samt i stor grad mot dyrket mark i vest og nord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dolomitten gir her generelt grunnlag for generelt kalkrike miljøer. Innenfor lokaliteten er mye åpne berg og noe rasmark, samt en del heipregede areal, dels med rike til ekstremrike, grunnlendte fuktig og dels mer engpreget. Heia kan være lyngrik (dels noe fattig kreklinghei), men har ofte karakter av reinrosehei. Flekkmure-sauesvingeleng forekommer, men sparsomt. Bjørklund & Rekdal (2005) kartla området som kystlynghei og reinrosehei.

Artsmangfold: Lokaliteten er ganske artsrik og med forekomst av flere av de typiske, kravfulle artene for distriktet. Dette inkluderer et par mindre delforekomster av krypsivaks (NT), samt noe agnorstarr og litt hodestarr og rødflangre. Ellers kan nevnes reinrose, fjellkurle, marinøkkel (NT), skredarve, fjellkvitkurle, lappøyentrøst, brudespore (NT), jervrapp og rabbestarr. Reidar Elven fant

både marinøkkel og krypsivaks her i 1984, samt Torbjørn Alm og Geir Arnesen sistnevnte art to ulike steder i 2004.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten ser ut til å ha et brukbart beitetrykk. Oppdyrking har sannsynligvis ødelagt noe verdifulle arealer i nord, men avgrenset lokalitet virker ganske intakt i sørlige og sentrale deler. Det er litt forstyrrede arealer i nord (vært noe uttak av masser her), der en vei går inn til dyrkingsfeltet, samt nærområdet til den blir brukt bl.a. som oppstillingsplass for enkelte campingbiler mv. Helt i nord ligger et par hyttetomter delvis innenfor lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiane er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet.

Vegetasjon: Reinrose-gras-lavrabb (R3)

Verdivurdering: Lokaliteten er såpass stor og velutviklet med forekomster av flere sjeldne og rødlistede arter, slik at den isolert sett får en grei verdi som svært viktig - A. Dette styrkes selvsagt av at den er en del av et stort, verdifullt område med kalkrike naturtyper.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er trolig avhengig av et visst ekstensivt beitetrykk, samtidig som en unngår overbeiting og tråkkskader. Fysiske inngrep bør generelt unngås. Fortsatt bruk av nærområdet til vegen gjennom området som midlertidig opplagsplass for bl.a. biler kan gå ann, men da under klar forutsetning av at de står der temporært, bruksarealet ikke utvides og heller innskrenkes litt, samt at det ikke medfører noen form for forsøpling av nærområdet.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 33 art(er) påvist: fjellsnelle, marinøkkel (NT), grønnburkne, myrtevier, rynkevier, skredarve, glattarve, fjellsmelle, fjellfrøstjerne, skredrublom, lodnerublom, jåblom, gulsildre, tuesildre, rødsildre, reinrose, lappøyentrøst, norsk vintergrønn, bleiksøte, bjørnebrodd, fjellkurle, rødflangre, brudespore (NT), fjellhvitkurle, hårstarr, hodestarr, rabbestarr, agnorstarr, fjellstarr, bergstarr, krypsivaks (NT), fjellrapp, jervrapp.

Litteratur

Artsdatabanken 2010. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no>

Bjørklund, P. K. & Rekdal, Y. 2005. Vegetasjon og beite i beiteområda Kolvik med omegn og Oldereidneset. NIJOS-rapport 02/2005. 41 s. + kart.

Avgrenset lokalitet er den sørligste av de som vises her.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark

Utforming: (D04) Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå

Mosaikk:

Feltsjekk: 29.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området, samt botanisering av Torbjørn Alm og Geir Arnesen 26.08.2004 (herb. TRH, Artsdatabanken 2010).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Kolvik og sør for Trollholmen, på vestsiden av Porsangerfjorden. Den ligger ganske sentralt innenfor den store dolomittforekomsten her, og avgrenses mot sjøen på tre kanter, samt dels fattigere mark og dels vegen i nord (et lite parti med rik hei rett på nordsida av vegen er med). Ei lita øy som er landfast på fjøre sjø i øst ble ikke inkludert selv om den trolig også er rik (ble ikke sjekket i felt).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dolomitten gir her generelt grunnlag for generelt kalkrike miljøer. Innenfor lokaliteten er det en del åpne berg og noe rasmark, samt noe heipregede areal, med enkelte rike til ekstremrike, grunnlendte fuktig/myr og noe engsamfunn. Heia kan være lyngrik, men har ofte karakter av reinrosehei. Flekkmure-sauesvingeleng forekommer enkelte steder, særlig nær vegen. Bjørklund & Rekdal (2005) kartla området som kystlynghei og reinrosehei.

Artsmangfold: Lokaliteten er ganske artsrik og med forekomst av flere av de typiske, kravfulle artene for distriktet. Dette inkluderer et par mindre delforekomster av krypsivaks (NT) og

smalnøkleblom (NT), samt noe agnorstarr og hodestarr. Ellers kan nevnes reinrose, fjellkurle, skredarve, fjellkvitkurle, lappøyentrøst og brudespore (NT). Også Torbjørn Alm og Geir Arnesen fant bl.a. krypsivaks her i 2004.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten ser ut til å ha et brukbart beitetrykk og virker lite påvirket av inngrep, med unntak av veien helt i nord. Spor etter gamle torvuttak finnes sentralt på halvøya.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet.

Vegetasjon: Rødsvingel-finnmarksnøkleblom-utf / Rødsvinge-finnmarksnøkleblom-utforming (av U12) (Rødlistebetegnelse) (U5f)

Reinrose-gras-lavrabb (R3)

Verdivurdering: Lokaliteten har isolert sett en ganske klar verdi som viktig - B, siden den er intakt, brukbart utviklet og med forekomster av flere kravfulle og rødlistede arter. Som viktig del av et stort område med mye kalkrike miljøer får den verdien svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er avhengig av et visst ekstensivt beitetrykk, samtidig som en unngår overbeiting og tråkkskader. Fysiske inngrep bør generelt unngås.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 27 art(er) påvist: dvergsnelle, myrtevier, rynkevier, skredarve, glattarve, fjellfrøstjerne, lodnerubloom, gulsildre, tuesildre, rødsildre, reinrose, lappøyentrøst, finnmarksnøkleblom (NT), bleiksøte, myrsauløk, bjørnebrodd, fjellkurle, brudespore (NT), fjellhvitkurle, trillingsiv, hårstarr, hodestarr, grusstarr, buestarr, agnorstarr, bergstarr, krypsivaks (NT).

Litteratur

Artsdatabanken 2010. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no>

Bjørklund, P. K. & Rekdal, Y. 2005. Vegetasjon og beite i beiteområda Kolvik med omegn og Oldereidneset. NIJOS-rapport 02/2005. 41 s. + kart.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark
Utforming: (D04) Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå
Mosaikk:
Feltsjekk: 29.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Kolvik og sør for Trollholmen, på vestsiden av Porsangerfjorden. Den ligger ganske sentralt innenfor den store dolomittforekomsten her, og avgrenses mot sjøen i sør og fattigere hei, småskog og engsamfunn på andre kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dolomitten gir her generelt grunnlag for generelt kalkrike miljøer. Innenfor lokaliteten er det noe flekkmure-sauesvingeleng, samt litt rike fuktsig. Bjørklund & Rekdal (2005) kartla området som kystlynghei.

Artsmangfold: Lokaliteten er liten og ikke svært artsrik, men har flere av de typiske kravfulle artene for engsamfunn i området, som krypsivaks (NT), smalnøkleblom (NT), agnorstarr, marinøkkel (NT), bleiksoete og reinrose.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten ser ut til å ha et brukbart beitetrykk. Det ligger et lite naust ned mot sjøen, samt at veien ut til Trollholmsund skjærer gjennom lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Børselv, over Reinøya og forbi Àigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdien er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og

Lok. nr. 1019 Skadjanjarga vest forts.

fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en naturlig del av dette storområdet.

Vegetasjon: Frisk/tørr middels baserik eng / Flekkmure-sauesvingeleng (Rødlistebetegnelse) (G8)

Verdivurdering: Isolert sett har lokaliteten en svak verdi som viktig - B, siden den er brukbart utviklet og med forekomst av flere kravfulle og dels rødlistede arter, men har noen inngrep og er liten. Som del av et stort, verdifullt område med mye kalkrike miljøer har det en klar verdi som viktig.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er avhengig av et visst ekstensivt beitetrykk, samtidig som en unngår overbeiting og tråkkskader. Ytterligere fysiske inngrep bør unngås.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 18 art(er) påvist: dvergjamne, dvergsnelle, fjellsnelle, marinøkkel (NT), rynkevier, harerug, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, reinrose, kattedot, smalnøkleblom (NT), bleiksøte, skogsiv, hårstarr, agnorstarr, fjellstarr, krypsivaks (NT).

Litteratur

Bjørklund, P. K. & Rekdal, Y. 2005. Vegetasjon og beite i beiteområda Kolvik med omegn og Oldereidneset. NIJOS-rapport 02/2005. 41 s. + kart.

Omtalt lokalitet er den vestligste av disse.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark

Utforming: (D04) Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå

Mosaikk: Totalt 3 naturtype(r) registrert: Naturbeitemark D04 - (D04) Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå D0408 (60%), Rikmyr A05 - Åpen intermediær og rikmyr i lavlandet A0505 (20%), Strandeng og strandsump G05 - Hevdet med beite G0503 (10%).

Feltsjekk: 29.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området.

Beliggighet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Kolvik, sørøst for Indre Billefjord, på vestsiden av Porsangerfjorden. Den ligger i kanten av den store dolomittforekomsten her, og avgrenses mot sjøen i sør og stort sett mot fattigere hei og småskog på andre kanter (dels mer artsfattig eng også). Det er lite tydelige spor etter dolomitt her, men ut fra artsinventaret er det utvilsomt høy pH i grunnen. Den grenser dels mot artsfattig kulturrenger, særlig i øst men også dels vest.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dolomitten gir her generelt grunnlag for generelt kalkrike miljøer. Innenfor lokaliteten er det noe flekkmure-sauesvingeleng, dels i overgang mot reinrosrabber, samt litt rike fuktsig og særlig i midtre deler litt svakt utviklet rikmyr. I tillegg små areal med saltenger og dels forstrander langs sjøen. Også noen lave bergknauser. Bjørklund & Rekdal (2005) kartla området som reinrosehei, samt litt myr sentralt.

Artsmangfold: Lokaliteten er ganske artsrik med bl.a. flere delforekomster av krypsivaks (NT), særlig i øvre deler men også litt nedover mot sjøen. I tillegg sparsomt med smalnøkleblom (NT),

silkenellik (NT), marinøkkel (NT), noe finnmarksnøkleblom (NT) langs sjøen, agnorstarr, linnmjølke og fjellkurle.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten ser ut til å ha et brukbart beitetrykk, men kan nok med fordel være litt høyere enkelte steder. Veien ut til Trollholmsund skjærer gjennom lokaliteten, samt en lokal vei i øvre del. Det har vært gravd noe grøft i øvre deler (vannledning?) og også vært litt inngrep i myrområdet i midtre deler tidligere.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet.

Vegetasjon: Frisk/tørr middels baserik eng / Flekkmure-sauesvingeleng (Rødlistebetegnelse) (G8) Middelsrik fastmattemyr (M2)

Øvre salteng (U5)

Verdivurdering: Lokaliteten har isolert sett en ganske god verdi som viktig - B, siden den er variert, brukbart utviklet og med forekomster av flere kravfulle og rødlistede arter. Som viktig del av et stort område med mye kalkrike miljøer får den verdien svært viktig - A.

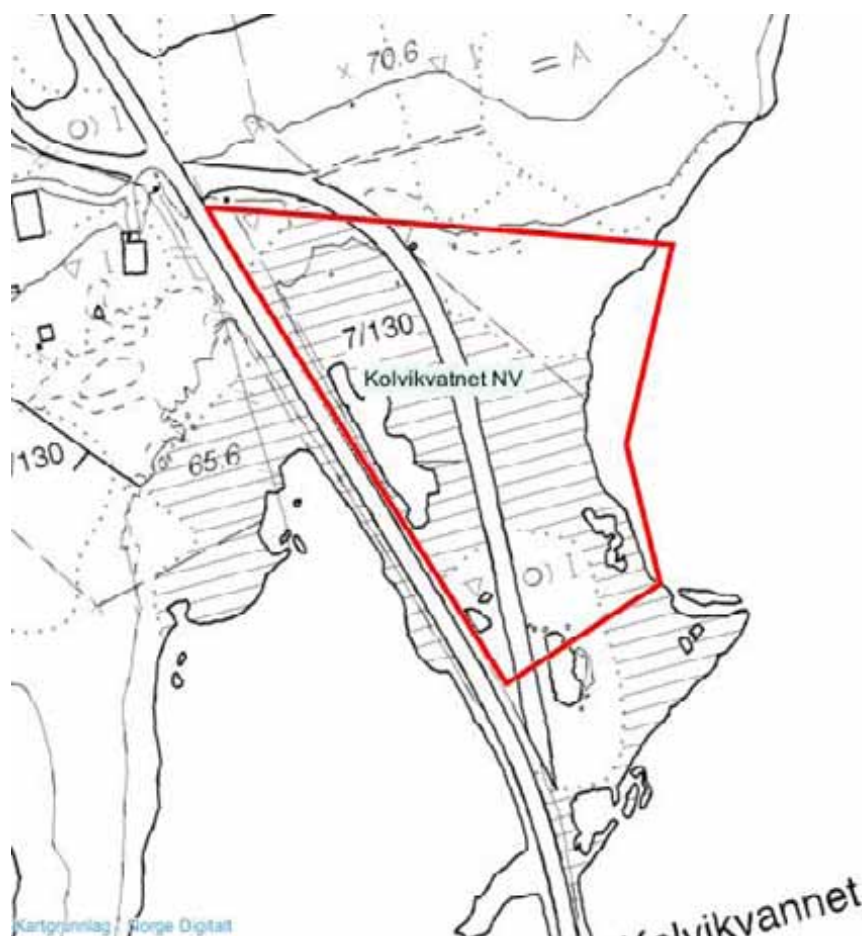
Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er avhengig av et visst ekstensivt beitetrykk, samtidig som en unngår overbeiting og tråkkskader. Det er viktig å få ryddet noe busker og småskog i øvre deler. Ytterligere fysiske inngrep bør unngås.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 31 art(er) påvist: dvergjamne, fjellsnelle, marinøkkel (NT), grønneburkne, myrtevier, rynkevier, silkenellik (NT), fjellsmelle, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, reinrose, eskimomure, flekkmure, setermjelt, linnmjølke, norsk vintergrønn, fjelltistel, finnmarksnøkleblom (NT), smalnøkleblom (NT), bjørnebrodd, fjellkurle, saltsiv, hårstarr, gulstarr, grusstarr, agnorstarr, fjellstarr, rundstarr, bergstarr, krypsivaks (NT).

Litteratur

Bjørklund, P. K. & Rekdal, Y. 2005. Vegetasjon og beite i beiteområda Kolvik med omegn og Oldereidneset. NIJOS-rapport 02/2005. 41 s. + kart.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr

Utforming: Rik skog- og krattbevakst myr

Mosaikk: Totalt 2 naturtype(r) registrert: Rikmyr A05 - Rik skog- og krattbevakst myr A0501 (80%), Artsrik veikant D03 - 20 (%).

Feltsjekk: 29.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonsskartlegging av området.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett inntil østkanten av E6 ved Vonheim, på nordsiden av Kolvikvatnet ved Kolvik, sørøst for Indre Billefjord. Ut fra berggrunnskart skal det være metasandstein o.l. her, men en del artsfunn indikerer tydelig nokså kalkrik mark. Lokaliteten grenser skarpt til E6 i vest, vatnet i øst, fattigere myr og småskog i sør, samt skog og dels dyrket mark (og vegrest) i nord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er snakk om for det meste fastmattemyr med tendenser til bløtere myr, som stedvis virker ganske grunnlendt og med tydelig kildepreg. Den har dels noe tuete struktur. I tillegg kommer den gamle E6-en som dermed havner innenfor type artsrik vegkant. Bjørklund & Rekdal (2005) kartla området som grasmyr.

Artsmangfold: Lokaliteten har en del typiske arter for rik og intermediaær myr. Breiull er kanskje mest interessante innslag, siden den er sjelden så langt nordvest. I tillegg bl.a. fjellsnelle, gulstarr, fjøresaulauk, myrtevier, agnorstarr (en del på gamlevegen), dvergsnelle (stedvis en del), linmjølke og småsivaks. Av moser både piprensermose og gullmose. For øvrig ble det under besøket registrert to horndykkerpar på vatnet på vestsiden av nye E6, det eine med en liten unge.

Bruk, tilstand og påvirkning: Den gamle E6 skjærer som nevnt gjennom og gror gradvis igjen. Det har sikkert vært noe dreneringseffekt av vegen(e), men ikke mer enn at myra virker nokså intakt.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Det er en del rike myrer og rike innsjøer på denne halvøya sør og sørøst for Indre Billefjord, som avgrenset lokalitet utgjør en naturlig del av.

Vegetasjon: Middelsrik fastmattemyr (M2)

Verdivurdering: Lokaliteten er liten, kan vanskelig betegnes som spesielt godt utviklet, men inneholder enkelte kravfulle og ganske sjeldne arter, samt ligger helt inntil et verdifullt vatn. Den får derfor verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene bevares best hvis lokaliteten får ligge stort sett urørt i framtida. Særlig inngrep som medfører forurensning eller drenering vil være negative.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 20 art(er) påvist: dvergjamne, myrsnelle, dvergsnelle, fjellsnelle, myrtevier, fjellfrøstjerne, jåblom, svarttopp, linmjølke, fjæresauløk, bjørnebrodd, skogsiv, hårstarr, strengstarr, gulstarr, agnorstarr, småsivaks, bredmyrull, piperensermose, gullmose.

Litteratur

Bjørklund, P. K. & Rekdal, Y. 2005. Vegetasjon og beite i beiteområda Kolvik med omegn og Oldereidneset. NIJOS-rapport 02/2005. 41 s. + kart.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr
Utforming: Åpen intermediaær og rikmyr i lavlandet
Mosaikk:
Feltsjekk: 29.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Indre Billefjord, ut mot Sandvik. Ut fra berggrunnskart skal det være biotittskifer her, men der denne kan inneholde lag av kalkglimmerskifer. Lokaliteten grenser skarpt mot lokalvegen i sør, samt mot fastmark på andre kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er snakk om fastmattemyr av middelsrik til ekstremrik karakter. Litt tuete, samt svakt kildepreget i øvre deler. Bjørklund & Rekdal (2005) kartla området som grasmyr.

Artsmangfold: Lokaliteten har en del typiske arter for rik til ekstremrik myr. Dette omfatter bl.a. kravfulle arter som agnorstarr og hodestarr, samt fjellfrøstjerne, gulsildre, fjellsnelle og myrtevier.

Bruk, tilstand og påvirkning: Bortsett fra vegen i nedkant virker lokaliteten lite påvirket.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Det er en del rike myrer og rike innsjøer på denne halvøya sør og sørøst for Indre Billefjord, som avgrenset lokalitet utgjør en naturlig del av.

Vegetasjon: Middelsrik fastmattemyr (M2)

Ekstremrik fastmattemyr (M3)

Lok. nr. 1022 Fieryjavri sør forts.

Verdivurdering: Lokaliteten er brukbart utviklet og intakt, men liten og hittil uten funn av spesielt sjeldne eller rødlistede arter. Verdien settes derfor til lokalt viktig - C.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene bevares best hvis lokaliteten får ligge stort sett urørt i framtida.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 15 art(er) påvist: dvergjamne, fjellsnelle, myrtevier, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, norsk vintergrønn, bjørnebrodd, skogsiv, hårstarr, hodestarr, gulstarr, agnorstarr, fjellstarr, rundstarr.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr
Utforming: Rik skog- og krattbevokst myr
Mosaikk:
Feltsjekk: 29.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger litt sørøst for Indre Billefjord, på østsiden av Ballojavri og øst for E6. Ut fra berggrunnskart skal det være biotittskifer her, men der denne kan inneholde lag av kalkglimmerskifer. Lokaliteten grenser skarpt mot vatnet i vest, dels skarpt mot dyrket mark i øst, og litt mer gradvis mot fattigere fastmarksskog i sør (her nokså usikker grense og jf vegetasjonskartet kan den være større i utstrekning den vegen) og nord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: I nordøstre deler og ned mot vatnet er det fastmattemyr av rik til ekstremrik karakter, dels nokså tuete. Sentrale, sørlige deler har derimot en del mjukmatte- og lausbotnmyr av ganske rik karakter. I tillegg litt rik fuktskog i kantsoner og dels ned mot vatnet. Bjørklund & Rekdal (2005) kartla området som hovedsaklig grasmyr.

Artsmangfold: Av interessante artsfunn kan nevnes litt brudespore (NT), særlig på nordøstre deler. Blystarr ble funnet på blautmyrspartiet, og i nærområdet vokste også bl.a. agnorstarr sparsomt. Gulull (NT) ble funnet med noen få eksemplarer i kantsone mot skog i nordre del. For øvrig diverse typiske rikmyrsarter, inkludert fjellfrøstjerne, hårstarr, myrtevier og gulstarr, samt linnmjølke og fjøresaulauk.

Bruk, tilstand og påvirkning: Oppdyrking har nok trolig redusert arealet litt i øst, samt medført

Lok. nr. 1023 Ballojávri øst forts.

litt næringstilsig i sørøst. Ellers virker lokaliteten lite påvirket.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Det er en del rike myrer og rike innsjøer på denne halvøya sør og sørøst for Indre Billefjord, som avgrenset lokalitet utgjør en viktig del av.

Vegetasjon: Middelsrik fastmattemyr (M2)

Ekstremrik fastmattemyr (M3)

Rik mykmatte/løsbunnmyr (M4)

Verdivurdering: Lokaliteten har en ganske klar verdi som viktig - B, siden den er middels stor, ganske intakt, variert og med forekomst av flere kravfulle og dels rødlistede arter. Hvis slike myrutforminger er sjeldne i regionen, burde den kanskje også fått høyere verdi.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene bevares best hvis lokaliteten får ligge stort sett urørt i framtida. Ytterligere næringstilsig fra tilstøtende jordbruksmark bør unngås.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 25 art(er) påvist: dvergjamne, fjellsnelle, myrtevier, fjellfrøstjerne, ballblom, jåblom, svarttopp, linmjølke, norsk vintergrønn, fjelltistel, fjæresauløk, myrsauløk, bjørnebrodd, brudespore (NT), skogsiv, trillingsiv, hårstarr, gulstarr, blystarr, agnorstarr, rundstarr, småsivaks, gulmyrull (NT), sveltull, piperensermose.

Litteratur

Bjørklund, P. K. & Rekdal, Y. 2005. Vegetasjon og beite i beiteområda Kolvik med omegn og Oldereidneset. NIJOS-rapport 02/2005. 41 s. + kart.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rik kulturlandskapsjø
Utforming: Næringsrik utforming
Mosaikk:
Feltsjekk: 29.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer artsfunn gjort her av Marit Mjelde 21.07.1995 (herb. O), vist på Artskart. Den ble bare overfladisk undersøkt i 2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger litt sørøst for Indre Billefjord, rett på østsiden av E6. Ut fra berggrunnskart skal det være biotittskifer her, men der denne kan inneholde lag av kalkglimmerskifer. Lokaliteten grenser skarpt mot fastmark på alle kanter (litt myr er inkludert i nord).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er til dels godt utviklede belter med flaskestarr-elvesnellesump flere steder langs vatnet. Ut fra artsfunn er det i tillegg noe langskuddsvegetasjon her, dels av rik karakter. Det er også litt flytebladvegetasjon, helst tusenblad.

Artsmangfold: Mest interessante artsfunn er broddtjønnaks (NT), som Marit Mjelde påviste her i 1995. Hun fant samtidig småtjønnaks i vatnet. For øvrig er det gjort en rekke fugleobservasjoner her, som viser at det er en god lokalitet for våtmarksfugl, inkludert forekomst av horndykker. Under eget feltarbeid ble bl.a. noen stokkender, brunnakker og toppender sett.

Bruk, tilstand og påvirkning: Helst har vatnet blitt litt oppgjødslet av nærliggende landbruksaktiviteter, men det ble ikke observert konkrete spor av dette. For øvrig virker det ikke

særlig påvirket.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Det er en del rike myrer og rike innsjøer på denne halvøya sør og sørøst for Indre Billefjord, som avgrenset lokalitet utgjør en viktig del av.

Vegetasjon: Kalkrik tjønnaks-utf / Rik langskuddvegetasjon (Rødlistebetegnelse) (P1b)
Elvesnelle-starr-sump (O3)

Verdivurdering: Dette virker å være en brukbart utviklet næringsrik kulturlandskapssjø, og en av de nordligste i landet i så måte. Dette inkluderer også forekomst av flere typiske arter for slike vatnet. Verdien er derfor helt klart viktig - B, og muligens burde den også fått enda høyere verdi.

Skjøtsel og hensyn: Det er viktig å unngå fysiske inngrep, samt forstyrrelser av fuglelivet. En bør samtidig passe på at det ikke blir vesentlig forurenset.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 1 art(er) påvist: broddtjønnaks (NT).

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikt strandberg
Utforming: Vestlig og nordlig
Mosaikk:
Feltsjekk: 29.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger like sør for Aigir/Goarahat, rett på østsiden av E6, på vestsiden av Porsangerfjorden. Den ligger ganske sentralt innenfor den store dolomittforekomsten her, og avgrenses mot sjøen i øst, dels mot nrområdet til E6 i vest, samt mot småvokst bjørkeskog for øvrig (litt bjørkekratt er inkludert av arronderingsmessige årsaker).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dolomitten gir her generelt grunnlag for generelt kalkrike miljøer. Innenfor lokaliteten er det mest åpne berg og noe rasmarker/bergskrenter mot sjøen, samt små parti med fuktig og heipreget eng (mindre partier med flekkmure-sauesvingeleng ned mot sjøen i sør). Naturtype kan diskuteres, da verdiene nok i noen grad er kulturbetinget.

Artsmangfold: Lokaliteten er liten, men ganske artsrik, og med forekomst av flere av de typiske, kravfulle artene for distriktet. Dette inkluderer et par mindre forekomster av krypsivaks (NT), samt arter som brudespore (NT), rødflangre, reinrose, fjellhvitkurle, rabbestarr, lappøyentrøst, marinøkkel (NT), silkenellik (NT), smalnøkleblom (NT) og skredarve. I tillegg funn av blodvrangmose.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten ser ut til å ha et brukbart beitetrykk, men litt preget av gjengroing med bjørkekratt i indre deler. I tillegg litt påvirkning fra E6, i form av muligheter for

rasting for folk, samt stier utover til utkikkspunkt mot fjorden.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet.

Vegetasjon: Rik utf / Rikt strandberg (Rødlistebetegnelse) (X1b)

Reinrose-gras-lavrabb (R3)

Verdivurdering: Isolert sett har lokaliteten en klar verdi som viktig - B, da den er ganske artsrik med flere kravfulle og rødlistede arter, selv om den er liten. Som en viktig del av de kalkrike miljøene i området får den verdi svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn: Det vil være en fordel med noe rydding av bjørkekratt her, for å holde landskapet mest mulig åpent, men må da kombineres med et tilstrekkelig godt beitetrykk til å holde trærne nede. En bør samtidig være forsiktig så en unngår for mye tråkkskader og hard nedbeiting. Moderat ferdsel går bra, men intensiv tilrettelegging er skadelig, samtidig som en må være på vakt ovenfor forsøpling.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 23 art(er) påvist: fjellsnelle, marinøkkel (NT), grønnburkne, skredarve, silkenellik (NT), skredrublom, gulsildre, rødsildre, reinrose, flekkmure, lappøyentrøst, smalnøkleblom (NT), bleiksøte, bjørnebrodd, rødflangre, brudespore (NT), fjellhvitkurle, hårstarr, rabbestarr, bergstarr, krypsivaks (NT), fjellrapp, blodvrangmose.

Litteratur

Bjørklund, P. K. & Rekdal, Y. 2005. Vegetasjon og beite i beiteområda Kolvik med omegn og Oldereidneset. NIJOS-rapport 02/2005. 41 s. + kart.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kalkrike områder i fjellet

Utforming: Rabbe

Mosaikk: Totalt 3 naturtype(r) registrert: Kalkrike områder i fjellet C01 - Bergknaus og rasmark C0104 (50%), Kalkrike områder i fjellet C01 - Rabbe C0101 (45%), Kalkskog F03 - Kalkbjørkeskog F0303 (5%).

Feltsjekk: 30.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 30.07.2009. Utvilsomt har flere andre botanikere undersøkt hele eller deler av området tidligere, men det er ofte vanskelig å føre deres registreringer til denne avgrensede lokaliteten med sikkerhet. Et unntak er ikke minst Torbjørn Alm (pers. medd.) sine søk etter marisko, som har vært stedfestet med GPS og som er identisk med våre funn av arten.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nordvest for Børselv, og strekker seg fra selve Børselvnes og østover inn mot Gurrajavri. Den avgrenses av sjøen i vest, av fattigere hei og skog i nord, skog i øst og et dalføre som dels har vært oppdyrket og dels er skogkledt i sør (sør for dette igjen kommer det inn en stor, noe tilsvarende lokalitet som er registrert av Strann et al. 2006).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dolomitten gir her generelt grunnlag for generelt kalkrike miljøer, og denne lokaliteten omfatter mye av de nordligste dolomittforekomstene ved Børselv. Den er noe sammensatt med mest strandnær hei vest for vegen, mye av fattig til intermediær karakter, men også en del rikere partier med reinrosehei, mens det er lite rike fuktsig. Øst for vegen blir det etter hvert mye bart dolomittfjell med bare glissen vegetasjon, dels rike rasmarker og bratte bergflåg ned mot dalen i sør. Dels overgang mot kalkbjørkeskog i østre deler

av området. Også mindre forekomster av flekkmure-sauesvingel-eng inne i dalen, samt litt bedre utviklet ute på Børselvneset.

Artsmangfold: Oppe på bergene øst for vegen ble det bl.a. funnet arter som reinrose, marinøkkel (NT), smalnøkleblom (NT), brudespore (NT), dvergsnelle, rødflangre, rabbestarr, skredarve, fjellhvitkurle, lappøyentrøst, fjellkurle og grannarve. Tilknyttet noen sørvestvendte bergskrenter i sentrale/østre deler av lokaliteten vokste flere små bestand av marisko (NT), som her har en nordlig utpostlokalitet. I sørvendte rasmarker nordvest for Gurrajavri forekom bl.a. agnorstarr, kalkfiol og murburkne. Ute på Børselvneset ble det funnet så vidt med krypsivaks (NT) (som var uventet sparsom innenfor lokaliteten og bare hadde en observert forekomst), samt fjellkurle, hodestarr og noe agnorstarr.

Bruk, tilstand og påvirkning: Trolig beiter litt husdyr i området (tamrein). Vegen ut til Veidnes skjærer rett gjennom, uten å påvirket den i særlig grad. Det er rester av militæranlegg, ei og anna hytte og en småveg ut mot Børselvneset, uten at dette påvirker området spesielt mye slik situasjonen er nå. Også lokalt tatt ut så vidt grus.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiane er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet.

Vegetasjon: Frisk/tørr middels baserik eng / Flekkmure-sauesvingeleng (Rødlistebetegnelse) (G8)
Reinrose-gras-lavrabb (R3)
Baserik utf (F2c)

Verdivurdering: Lokaliteten er stor, ganske variert og samlet sett ganske artsrik med forekomst av flere kravfulle, sjeldne og dels rødlistede arter. Både isolert sett og ikke minst i sammenheng med resten av dette store kalkrike området i Porsangerfjorden, får det verdien svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn: Det er nok en fordel med litt husdyrbeite her, kanskje særlig ut mot Børselvneset og i dalen. For øvrig bør fysiske inngrep generelt unngås.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 30 art(er) påvist: dvergsnelle, fjellsnelle, marinøkkel (NT), murburkne, skredarve, grannarve, bergskrinneblom, lodnerublom, gulsildre, tuesildre, rødsildre, reinrose, flekkmure, kalkfiol, lappøyentrøst, blankbakkestjerne, smalnøkleblom (NT), snøsøte, bleiksøte, fjellkurle, marisko (NT), rødflangre, brudespore (NT), fjellhvitkurle, hårstarr, hodestarr, rabbestarr, agnorstarr, bergstarr, krypsivaks (NT).

Lok. nr. 1027 Juovvarvárri øst forts.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Børselv, over Reinøya og forbi Àigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en naturlig del av dette storområdet.

Vegetasjon: Kortskudd-strand (O1)

Verdivurdering: Lokaliteten er liten, ikke særlig artsrik, men spesiell. Verdisettingen må betegnes som forholdsvis usikker. Siden det er snakk om en intakt, naturlig temporær dam i skoglandskapet, og på kalkrik grunn, så settes den til viktig - B.

Skjøtsel og hensyn: Det beste er utvilsomt å la lokaliteten få ligge mest mulig urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 11 art(er) påvist: fjellsnelle, evjesoleie, gåsemure, snøsøte, bleiksøte, trådtjønnaks, grastjønnaks, skogsiv, beitestarr, nålsivaks, vassreverumpe.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr
Utforming: Ekstremrik myr i høyereliggende områder
Mosaikk:
Feltsjekk: 30.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 30.07.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nordvest for Børselv, i en sørvendt skråning på østre del av Juovvavárri. Den ligger litt adskilt fra de store, åpne dolomittfeltene på Juovvavárri med noe fattigere bjørkeskog, men har nok også noe innslag av baserik dolomitt. Den avgrenses mot hei og småskog på alle kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er snakk om grunnlendt og dels kildepreget fastmattemyr av rik til ekstremrik karakter, dels i mosaikk med svakt utviklet reinrosehei.

Artsmangfold: Mest interessante art er nok gulull (NT), som ble funnet sparsomt med to små bestand. I tillegg krevende arter som agnorstarr og brudespore (NT), samt diverse andre typiske arter for rikmyr og rike kilder som fjellfrøstjerne, hårstarr, tranestarr, gulsildre, trillingsiv og gulstarr.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen tydelig påvirkning ble sett, selv om den sikkert beites av tamrein.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Børselv, over Reinøya og forbi Àigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange

Lok. nr. 1028 Gurrajávri nordvest forts.

sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en naturlig del av dette storområdet.

Vegetasjon: Ekstremrik fastmattemyr (M3)

Verdivurdering: Lokaliteten er liten, og selv om den er ganske velutviklet og med forekomst av flere kravfulle og dels rødlistede arter, er det isolert sett vanskelig å gi den mer enn en god verdi som lokalt viktig - C. Sett i sammenheng med at den er del av et stort område med variasjon i kalkrike miljøer virker det derimot riktig å gi den verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn: Det beste er nok å la den stort sett få ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 16 art(er) påvist: dvergjamne, myrtevier, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, reinrose, fjelltistel, bjørnebrodd, brudespore (NT), skogsiv, trillingsiv, tranestarr, hårstarr, gulstarr, agnorstarr, gulmyrull (NT).

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr
Utforming: Rik skog- og krattbevokst myr
Mosaikk:
Feltsjekk: 30.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 30.07.2009. Sannsynligvis har det også vært andre fagfolk her tidligere (som Anders Langangen), men det mangler konkret informasjon fra området.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nordvest for Børselv, inne i en liten dal på sørsiden av Juovvavárri og inntil østkanten av det vesle vatnet Gurrajávri. Den ligger i et område med mye dolomitt og avgrenses mot vatnet i vest og mot fastmarkskog på andre kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er mest fastmattemyr her av intermediær til middelsrik karakter. I tillegg et og annet bekkesig og andre kildepregede partier i kantsoner i sør.

Artsmangfold: Ingen spesielt sjeldne arter ble funnet, men tepperot er en sørlig, uvanlig art som her opptrer ganske tallrik (særlig på nordsida av myra). I tillegg diverse typiske arter for rikmyr og rike kilder som gulstarr, brudespore (NT), fjøresaulauk, fjellfrøstjerne, hårstarr, gulsildre, agnorstarr (sparsom), trillingsiv, samt norsk vintergrønn, sandsiv og korallrot.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen tydelig påvirkning ble sett, selv om den sikkert beites av tamrein.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Børselv, over Reinøya og forbi Àigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange

Lok. nr. 1029 Gurrajávri øst forts.

sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en naturlig del av dette storområdet.

Vegetasjon: Middelsrik fastmattemyr (M2)

Verdivurdering: Lokaliteten kan ikke sies å være særlig artsrik eller med forekomst av spesielt sjeldne arter, men er intakt og brukbart utviklet. Isolert sett er det mulig den bare bør ha verdien lokalt viktig - C, men sett i sammenheng med plassering helt inntil en liten kalksjø og at den ligger innenfor et stort område med ulike kalkrike miljøer er det nokså klart at den bør betegnes som viktig - B.

Skjøtsel og hensyn: Det beste er nok å la den stort sett få ligge urørt, men noe husdyrbeite kan nok være positivt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 18 art(er) påvist: myrsnelle, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, tepperot, myrklegg, kongsspir, norsk vintergrønn, fjæresauløk, bjørnebrodd, korallrot, brudespore (NT), skogsiv, sandsiv, trillingsiv, hårstarr, gulstarr, agnorstarr.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kalksjø
Utforming: Kransalgesjø
Mosaikk:
Feltsjekk: 30.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 30.07.2009, samt Langangen (2004) sine undersøkelser her 09.08.2003 (også omtalt av Strann et al. 2006, deres lokalitet 202030035).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nordvest for Børselv, inne i en liten dal på sørsiden av Juovvavári. Den ligger i et område med mye dolomitt og avgrenses mot myr og fastmarkskog på andre kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er lite vegetasjon langs kantene av tjernet, mens det er litt sparsomt med langskuddvegetasjon ute i tjernet, av kalkrik type, selv om det er lite kransalger her.

Artsmangfold: Under eget feltarbeid ble bl.a. trådtjønnaks og nøkketjønnaks funnet. Også toppand hunn med ungekull. Langangen (2004) fant spredt med gråkrans (NT) på sørsiden av vatnet i 2003.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen tydelig påvirkning ble sett.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og

Lok. nr. 1030 Gurrajávri forts.

fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet.

Vegetasjon: Kalkrik tjønnaks-utf / Rik langskuddvegetasjon (Rødlistebetegnelse) (P1b)

Verdivurdering: Dette er en av verdens nordligste kalksjøer og den er samtidig intakt, og selv om det hittil mangler funn av spesielt sjeldne og truede arter her, virker det isolert sett riktig å gi den verdien svært viktig - A. Dette styrkes selvsagt av at den er en viktig del av et stort område rikt på ulike kalkrike miljøer.

Skjøtsel og hensyn: Det beste er nok å la den stort sett få ligge urørt.

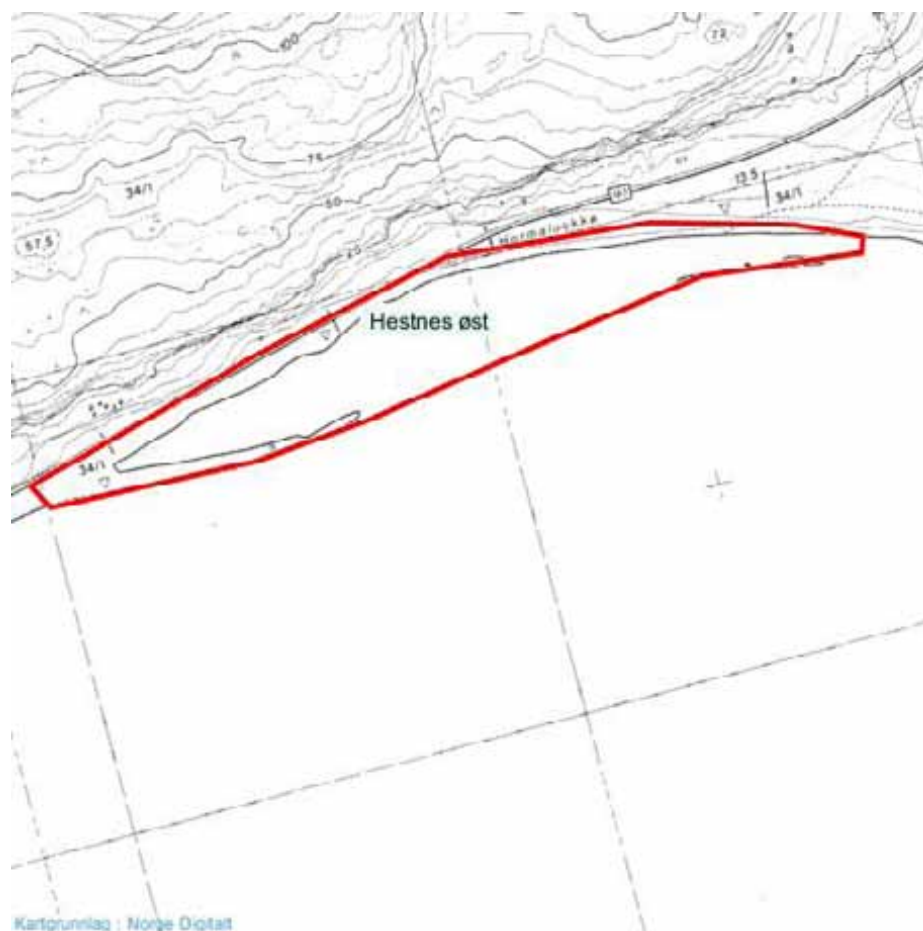
Artsliste for lokaliteten

Totalt 4 art(er) påvist: toppand, trådtjønna, nøkketjønna, gråkrans (VU).

Litteratur

Langangen, A. 2004. Kalksjøer med kransalgevegetasjon i Norge. III. Beskrivelser av sjøer i Nordland, Troms og Finnmark. Blyttia 62: 198-211.

Strann, K.-B., Bjerke, J.W., Frivoll, V. & Johnsen, T. V. 2006. Verdifulle naturtyper i Porsanger kommune - NINA Rapport 207. 69s.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Brakkvannsdelta
Utforming:
Mosaikk:
Feltsjekk: 30.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 30.07.2009. Lokaliteten er nok sikkert også undesøkte av andre fagfolk, men uten at det er så enkelt å plassere deres omtaler eksakt til denne lokaliteten. Ikke minst er det grunn til å anta at Henrik Weibull (NBF, Artsdatabanken 2010) var her 13.07.2008.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger vest for Børselv, i ytre deler av deltaet mot Børselva danner, ut mot Hestnes. Den omfatter et smalt vegetasjonskledt parti mellom vegen ut til Veidnes og de åpne mudderflatene i deltaet. Lokaliteten er en del av Børselvosen naturreservat (noe vi først oppdaget i etterkant som følge av dårlig avgrenset verneområde på M711-kartet).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er for det meste brakkvannssumper her, dels i overgang mot sumpstrand. Interessant nok er det også flere tydelige kildepregede partier, noe som gir en spesiell kombinasjon siden de ligger på stranda og det samtidig er svært baserik dolomitt ovenfor. Opp mot vegen er det overgang mot engsamfunn.

Artsmangfold: Lokaliteten må sies å være ganske artsrik og med forekomst av flere sjeldne og kravfulle arter. Krypsivaks (NT) ble funnet sparsomt (arten er muligens ikke funnet innenfor denne delen av reservatet tidligere) ett sted. I tillegg en god del finnmarksnökleblom (NT). En annen interessant art var en liten, foreløpig ikke sikkert bestemt mosekantarell, som ble funnet i kildepreget parti på stranda, godt mulig den sjeldne arten fjæremosekantarell (tidligere bare funnet

i Norge på tre andre strandenger i Finnmark). For øvrig kan nevnes arter som fjørestarr, pølstarr, linnmjølke, marinøkkel (NT), brudespore (NT), antatt spraglestarr, trådtjønnaks, agnorstarr og kildegras (NT). Henrik Weibull kartla i 2008 bl.a. krypsivaks, finnmarksnøkleblom og smalnøkleblom (NT) på "havsstrand N om deltaet" (Artsdatabanken 2010), godt mulig samme forekomst som vi fant i 2009.

Bruk, tilstand og påvirkning: Veggen i overkant har skåret over noe av den viktige gradienten til dolomittbergene. Ellers er det lite påvirkning å se.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdien er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet. Den er samtidig en viktig del av det etablerte naturreservatet i Børselvosen.

Vegetasjon: Brakkvannseng (U7)

Sumpstrand (U9)

Verdivurdering: Børselvosen har en selvsagt verdi som svært viktig - A, og det avgrensede delområdet utgjør en viktig del av dette, og får dermed også en klar verdi som svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn: Det beste er nok å la lokaliteten stort sett få ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 31 art(er) påvist: marinøkkel (NT), silkenellik (NT), strandarve, bekkeblom, jåblom, myrhatt, strandflatbelg, myrklegg, linnmjølke, hesterumpe, finnmarksnøkleblom (NT), snøsøte, fjæresøte, fjæresauløk, trådtjønnaks, brudespore (NT), finnmarkssiv, tvebostarr, grusstarr, pølstarr, buestarr, agnorstarr, snipestarr, fjærestarr, österbottenstarr, fjæresivaks, duskmyrull, krypsivaks (NT), smårørkvein, kildegras (NT), fjæremosekantarell (NT).

Litteratur

Artsdatabanken 2010. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no>

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr
Utforming: Rik skog- og krattbevokst myr
Mosaikk:
Feltsjekk: 30.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 30.07.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for Børselv, og strekker seg fra riksveg 98 og et stykke østover opp lia. Berggrunnskartet viser underlig nok mest tykke løsmasselag i området, men det er tydelig at det er en del kalkrik/dolomittrik mark her. Lokaliteten grenser gjennomgående mot fattigere vegeasjon på alle kanter, stedvis litt diffust og gradvis. Litt bjørkeskog og fattigere myr er lokalt inkludert av arronderingsmessige årsaker.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten har et tredelt preg. Nederst mot vegen er det grunnlendt og kildepreget fastmattemyr i slak skråning av rik til ekstremrik karakter. I midtre deler er det mest fattig til intermediær myr og bare lokalt rikt, men med noe lausbotn- og mjukmattemyr. I øvre deler er det en del ekstremrik og dels kildepreget fastmattemyr igjen (rikest i dette området). Et par grunne myrtjern (ikke nærmere undersøkt) ligger også innenfor lokaliteten.

Artsmangfold: Lokaliteten er samlet sett ganske artsrik med flere kravfulle og sjeldne arter. Gulull (NT) finnes det litt av i øvre deler. Der er det også en del breiull, som her er nær sin nordgrense. I tillegg bl.a. hodestarr og agnorstarr (flere funn), finnmarkssiv, brudespore (NT) (stedvis tallrik), tepperot, fjellsnelle og på fastmarkspartier så vidt reinrose. På mjukmattemyr vokser litt blystarr i midtre deler. I et parti med blottlagt grus ved foten av øvre bakkemyr ble også

blodvrangmose funnet, en klar indikator på svært høy pH i marka.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen tydelig påvirkning ble sett, selv om den sikkert beites av tamrein.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Børselv, over Reinøya og forbi Àigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktig. Den avgrensede lokaliteten ligger i kanten, men utgjør en naturlig del av dette storområdet.

Vegetasjon: Middelsrik fastmattemyr (M2)

Ekstremrik fastmattemyr (M3)

Rikkilde (N2)

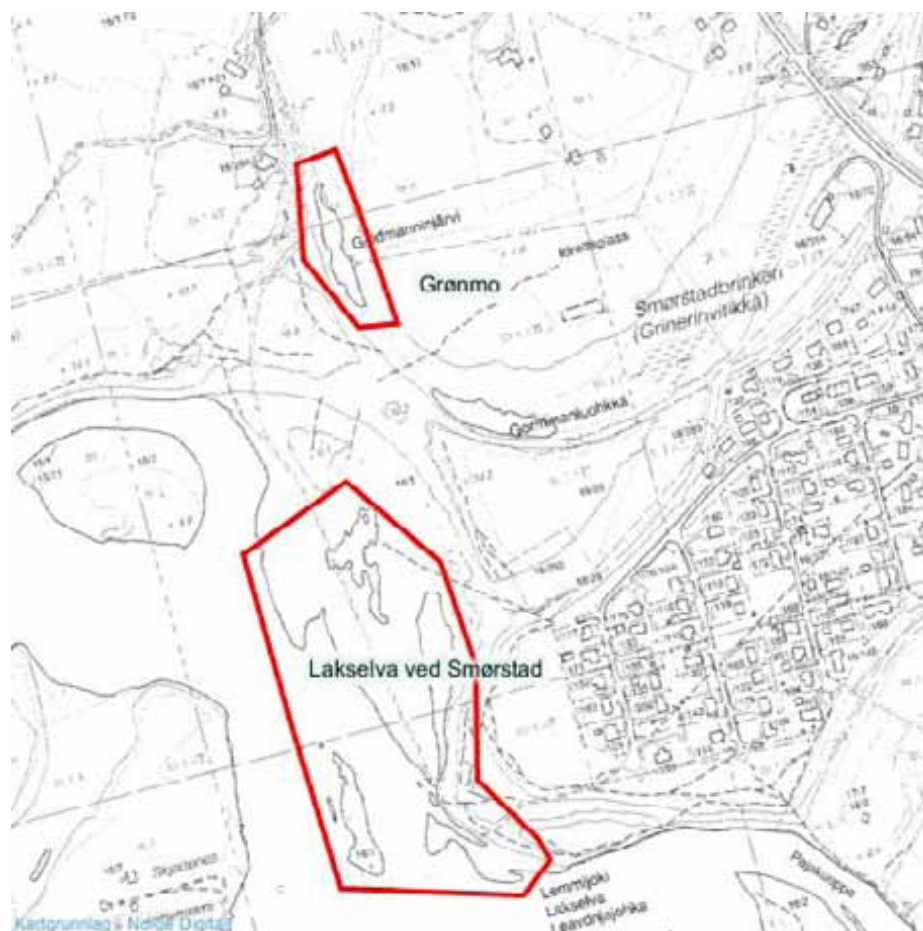
Intermediær mykmatte/løsbunnmyr (L3)

Verdivurdering: Isolert sett har lokaliteten i det minste en sterk verdi som viktig - B, siden den er ganske stor, variert og velutviklet med forekomst av flere sjeldne, kravfulle og dels rødlistede arter. Den ligger på grensa mot svært viktig - A, og siden den kan ses på som en del av et stort system av kalkrike miljøer får den denne verdien.

Skjøtsel og hensyn: Det beste er nok å la lokaliteten stort sett få ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 28 art(er) påvist: fjellsnelle, myrtevier, rynkevier, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, reinrose, tepperot, norsk vintergrønn, fjelltistel, fjæresauløk, myrsauløk, bjørnebrodd, brudespore (NT), skogsiv, finnmarkssiv, trillingsiv, hårstarr, hodestarr, strengstarr, blystarr, agnorstarr, småsivaks, gulmyrull (NT), bredmyrull, sveltull, blodvrangmose, gulmøkkmose.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti
Utforming: Kompleks med meandrerende elveparti, kroksjøer og dammer
Mosaikk:
Feltsjekk: 30.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 30.07.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs nedre deler av Lakselva, på østsiden av elva. Lakselva har her gravd ganske mye i nyere tid inn i elvebanken (særlig rett sørøst for avgrenset lokalitet) og området er en del i forandring i forhold til det som er vist på kart.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er en del åpne sand- og grusører her med sparsom vegetasjon, samt noe busker og kratt i bakkant. I tillegg noen temporære dammer/bakevje (par meter bred og 10-15 m lang) i kanten mot skogen på innsiden. Miljøet er generelt preget av noe ustabile forhold.

Artsmangfold: Lokaliteten er ikke særlig artsrik, men har nok potensial for bl.a. kravfulle elvebreddsinsekter og kanskje også moser. Av karplanter ble det funnet en del høstvasshår (NT) og småtjønnaks i bakevja. Ellers fjellplanter som rødsildre, dvergsnelle og finnmarkssiv, samt marinøkkel (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går en bilveg ned til lokaliteten og den brukes noe til friluftsliv.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Langs nedre deler av Lakselva forekommer en del typiske miljøer for store, stilleflytende vassdrag, med bl.a. kroksjøer, meandrerende elveparti, mudder- og

Lok. nr. 1033 Lakselva ved Smørstad forts.

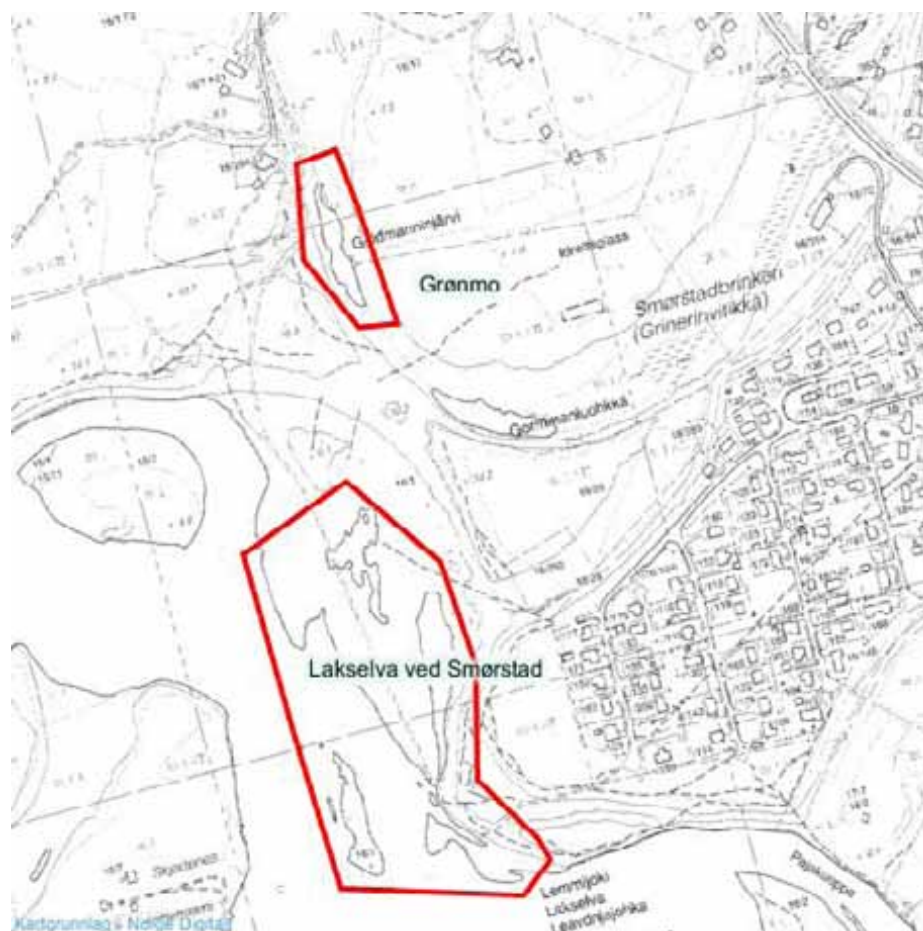
sandbanker, engpregede elvesletter og tendenser til sanddynelandskap. Avgrenset lokalitet er en naturlig del av dette systemet.

Verdivurdering: Lokaliteten har isolert sett en god verdi som lokalt viktig - C, på grensa mot viktig - B. Siden den er en del av et større flommarkssystem langs Lakselva blir verdien satt til viktig - B.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den stort sett får ligge urørt. Litt ferdsel betyr nok lite, men denne bør ikke være for intensiv, og det bør ikke benyttes motorkjøretøy ute på sand- og grusørene.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 8 art(er) påvist: dvergsnelle, fjellsnelle, marinøkkel (NT), knoppsmåarve, rødsildre, høstvasshår (NT), småtjønnaks, finnmarkssiv.

Naturtyperegistreringer

- Naturtype:** Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti
Utforming: Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer
Mosaikk:
Feltsjekk: 30.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 30.07.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs nedre deler av Lakselva, på østsiden av elva og vest for bebyggelsen på Lakselv. Det er snakk om en gammel kroksjø som avgrenses nokså klart mot skog på alle kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Kroksjøen har noe langskudds-/flytebladvegetasjon, samt elvesnelle-flaskestarr-sump langs kantene. Den virker tilsynelatende verken spesielt kalkrik eller brakk, men ut fra artsfunn så må det nesten være spesielle kjemiske kvaliteter ved vatnet.

Artsmangfold: Dette ser ikke ut til å være noen særlig artsrik lokalitet, snarere nokså artsfattig. Svært spesielt og overraskende var likevel at det ble funnet en del sliretjønnaks (VU) i vatnet. Dette er i Nord-Europa primært en brakkvannsart langs indre del av Østersjøen, men som også vokser i noen få svært kalkrike lavlandsinnsjøer i Nordland/Sør-Troms. Funnet her er det første i Finnmark, sikkert verdens nordligste, og ligger relativt isolert sammenlignet med andre funn. Til en viss grad kan det trolig ses i sammenheng med en del andre spesielle vannplantefunn i Finnmark, som brudelys, hengegras mv, men er det første funnet av en slik spesiell vannplante i Porsanger. For øvrig ble bare et par helt vanlige sumpplanter funnet, men lokaliteten kan ikke betegnes som særlig godt undersøkt (bare sjekket på et begrenset parti).

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen synlig påvirkning ble observert.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Langs nedre deler av Lakselva forekommer en del typiske miljøer for store, stilleflytende vassdrag, med bl.a. kroksjøer, meandrerende elveparti, mudder- og sandbanker, engpregede elvesletter og tendenser til sanddynelandskap. Avgrenset lokalitet er en viktig del av dette systemet.

Vegetasjon: Kalkrik tjønnaks-utf / Rik langskuddvegetasjon (Rødlistebetegnelse) (P1b)
Elvesnelle-starr-sump (O3)

Verdivurdering: Som miljø virker ikke lokaliteten overfladisk sett særlig verdifull, men funnet av sliretjønna gjør at den ganske opplagt bør få verdien svært viktig - A. Det at den ligger innenfor et stort våtmarkssystem på ei elveslette er med på å styrke verdisettingen ytterligere.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den stort sett får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 3 art(er) påvist: elvesnelle, sliretjønna (VU), flaskestarr.

For å få en rimelig detaljert avgrensning måtte kartet splittes opp i en rekke delområder - derfor den litt uvanlige framstillingen.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Stor elveør
Utforming: Urte- og grasrik ør
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 30.07.2009 helt nede ved Børselv, samt for resten av strekningen Geir Gaarder 31.07.2009. I felt var det bare sørsiden av elva som ble oppsøkt og ikke nordsiden (noe som betyr at både kunnskap om avgrensning og verdier på nordsiden er basert på avstandsvurderinger). Lokaliteten, særlig nedre deler, har også blitt oppsøkt av flere andre botanikere opp gjennom tidene, noe diverse innsamlinger av bl.a. hvitstarr viser (også omtalt i litteratur, f.eks. av Dahl (1934, samt funn langs nedre deler av Kåre Arnstein Lye jfr herb O, Artsdatabanken 2010). En lokalitet med noe flommarksskog er tidligere avgrenset langs nedre del av Silfarelva av Strann et al. (2006). For øvrig har Johansen (1981) under sin gjennomgang av rike lauvskoger i fylket avgrenset to lokaliteter langs midtre/øvre deler av vassdraget, men hans beskrivelser er så generelle og vage at de ikke er benyttet videre her.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter i praksis hele Børselva fra der riksvegen krysser elva nær utosen ved Børselv og opp til det trange gjelet som dannes på nordsiden av Silfari (Silfarfossen). På sidene avgrenses lokaliteten mer eller mindre tydelig og sikkert mot fastmark uten særlig flompåvirkning.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Elva renner jevnt, men ganske rolig på hele strekningen og det er dannet en rekke større og mindre elveører langs den. Disse har stadier fra

åpne grus-, sand- og steinbanker, via urterike utforminger, klåvedkratt og over til småvokste vierkratt/svakt utviklet flommarksskog. Tendenser til kalkfuruskog et stykke opp langs elva ble under tvil ikke utskilt som lokalitet (glissen tresetting, reinrose i feltsjiktet).

Artsmangfold: Av særlig interesse i denne sammenheng (elva er også f.eks. ei god elv for anadrom laksefisk) er de ganske rike og velutviklede elveørene med gode bestander av hvitstarr (NT) og klåved (NT) på store deler av strekningen. I tillegg kommer en del assosierte arter som agnorstarr, finnmarkssiv, hårstarr, gulstarr, fjellsnelle og gulsildre. Reinrose er en karakterart på ørene. Kanskje litt uventet ble ikke flere sjeldne og konkurransesvake fjellplanter funnet. På en liten rikmyrsflekk helt inntil elva et stykke oppe vokste både breiull og brudespore (NT). Dahl (1934) nevner at hvitstarr vokser oppimot 10 km oppover langs elva, noe som stemmer med egne erfaringer i 2009 (da arten ble funnet helt opp til munningen av kløfta nedenfor Silfarfossen, men ikke oppe i selve kløfta). Dahl (1934) nevner også langs elva arter som skredarve, rynkevier, reinrose, snøsøte og rødsildre. Det er klart potensial for kravfulle elvebredds insekter her, men begrenset med finkornet sand gjør nok at dette ikke er blant de beste elvene i Finnmark i så måte.

Bruk, tilstand og påvirkning: I nedre deler, særlig på nordsiden av elva, har det blitt utført en del elveforbygninger, som har ødelagt en del flommarksmiljøer der. For øvrig virker vassdraget lite påvirket.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiane er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet.

Vegetasjon: Klåvedutforming / Klåvedkratt (Rødlistebetegnelse) (Q3a)
Urte- og grasør (Q2)

Verdivurdering: Lokaliteten har en klar verdi som svært viktig - A, både i betraktning av sin størrelse og grad av uberørthet. Flere funn av kravfulle og rødlistede arter, samt som del av et stort område med mye kalkrike miljøer, er med på å styrke verdivurderingen.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er stort sett å la området få ligge mest mulig urørt. Det er svært viktig å unngå mer elveforbygning og heller fjerne de som etter hvert viser seg å ha lite samfunnsnyttig verdi. Skånsom tilrettelegging for fiske er ikke i konflikt med verdiene og kan ha en viss positiv effekt når det innebærer å fjerne høye kratt og trær.

Artsliste for lokaliteten

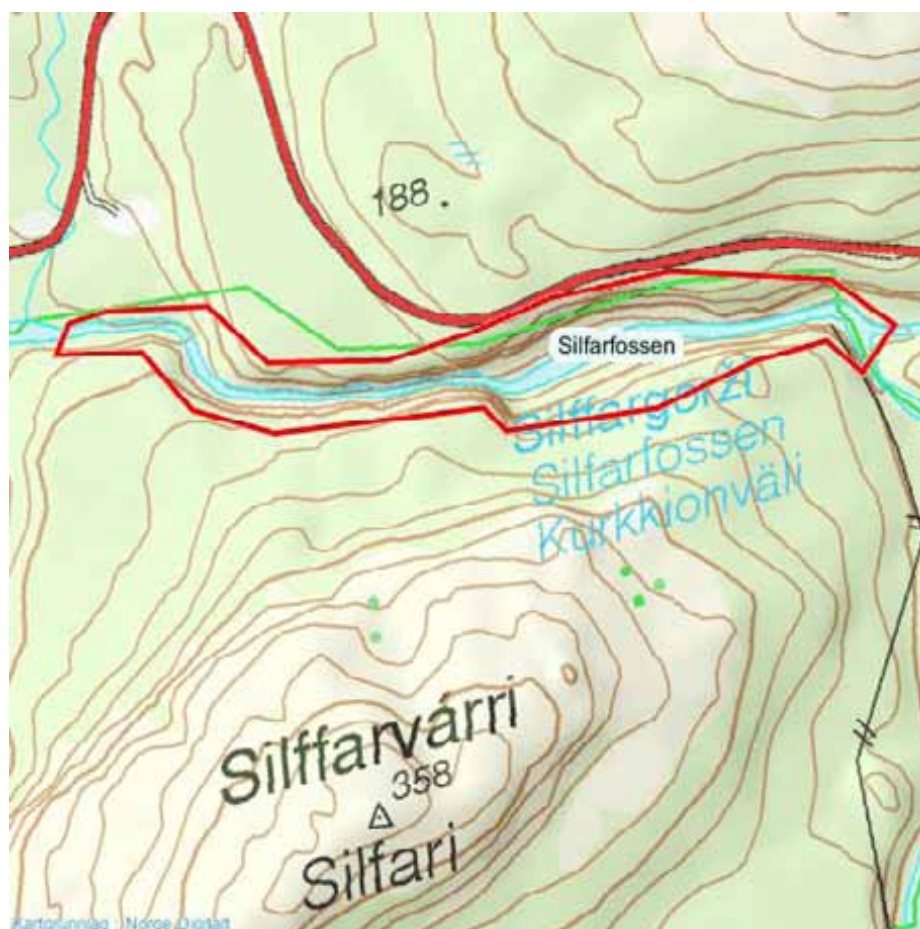
Totalt 18 art(er) påvist: dvergjamne, myrtevier, fjellsmelle, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, reinrose, klåved (NT), fjæresauløk, bjørnebrodd, brudespore (NT), finnmarkssiv, hvitstarr (NT), hårstarr, gulstarr, agnorstarr, bredmyrull, småørkvein.

Litteratur

Artsdatabanken 2010. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no>

Dahl, O. 1934. Floraen i Finnmark fylke. Nyt mag. natr. 69, IX + 430 s.

Johansen, B. E. 1981. Inventering av rike skogstyper i Finnmark fylke. Fylkesmannen i Finnmar, miljøvern avdelingen. Rapport, 41 s.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Bekkekløft og bergvegg

Utforming: Bekkekløft

Mosaikk:

Feltsjekk: 01.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 31.07.2009 og 01.08.2009 (sørsiden ble sjekket første dag, mens deler av nordsiden ble sjekket siste dag). Det har sannsynligvis også vært flere andre botanikere her opp gjennom tidene, selv om lite kommer tydelig fram av kjente kilder, men Ryvarden (1965) nevner funn av nattfiol herfra.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter den markerte kløfta som Børselva danner der den gjør en skarp, storstilt knekk fra å renne mot nord fra sitt utspring inn mot Finnmarksvidda og til å dreie mot sørøst ned til Porsangerfjorden ved Børselv. Elva går her ganske stritt over en lengre strekning i en trang canyon gjennom dolomittberggrunn. Det er stedvis høye bergvegger langs elva, mange steder godt over 50 meter høye, samt i partier også ganske store rasmarker (gjelder særlig på nordsiden i øvre deler, i liten grad nederst og bare lokalt på sørsiden).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dolomitten medfører dominans av kalkkrevende samfunn. Det gjelder både bergvegger generelt og rasmarkene. Dels er det tørre, soleksponerte rasmarker i den sørvendte lia, mens det er mer stabiliserte og litt fuktige rasmarker lokalt på sørsiden. Mindre areal med rik, høgstaudepreget bjørkeskog, dels trolig svakt utviklet kalkbjørkeskog, opptrer også.

Artsmangfold: Hverken tidligere undersøkelser og det nye feltarbeidet i 2009 har ikke avslørt de helt store sjeldenhetene her, noe som må sies å være litt uventet tatt betraktning lokalitetens

størrelse, den svært rike berggrunnen og beliggenhet i sentrale deler av Finnmark. Det bør være godt potensial for slike, men fravær av lett observerbare slike arter er likevel et dårlig tegn og noen god forklaring kan ikke gis her. I den sørvendte lia rett på oversiden av rasmarene ble det funnet lokalt nattfiol, som her er omtrent på sin nasjonale nordgrense. Ryvarden (1965) fant nattfiol den 15.07.1964 på "Vieksafjellets sydsida tvers overfor Silfarvarre i Børselv, ca. 200 m o. h.", dvs litt høyere opp i lisa enn mitt funn. Nede i rasmarene vokser ikke uventet arter som rødflangre, brudespore (NT), grønnskulle, rødsildre, gulsildre, grønnskulle, hundekveke, bergskrinneblom, bergveronika, reinrose og marinøkkel (NT). På sørsida arter som gulsildre, rødsildre, hårstarr, rynkevier, jåblom, hengefrytle, bjønnbrodd og fjellfrøstjerne, samt rødhøstmose.

Bruk, tilstand og påvirkning: Riksveg 98 går rett på oversiden av kløfta på nordsiden, men har i svært liten grad påvirket den. Den virker også for øvrig lite påvirket, men det går ned minst en liten sti for fiskere gjennom rasmarene i nordøst.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Silfari og Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdien er både knyttet til rike strandberg, rasmare, engsamfunn og fuktig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig østlig del av dette storområdet.

Vegetasjon: Rik rasmarevegetasjon (Rødlistebelegg) (F1e)

Baserik utf (F2c)

Verdivurdering: Lokaliteten har en klar verdi som svært viktig - A, som følge av størrelse, uberørthet og kalkrikhet.

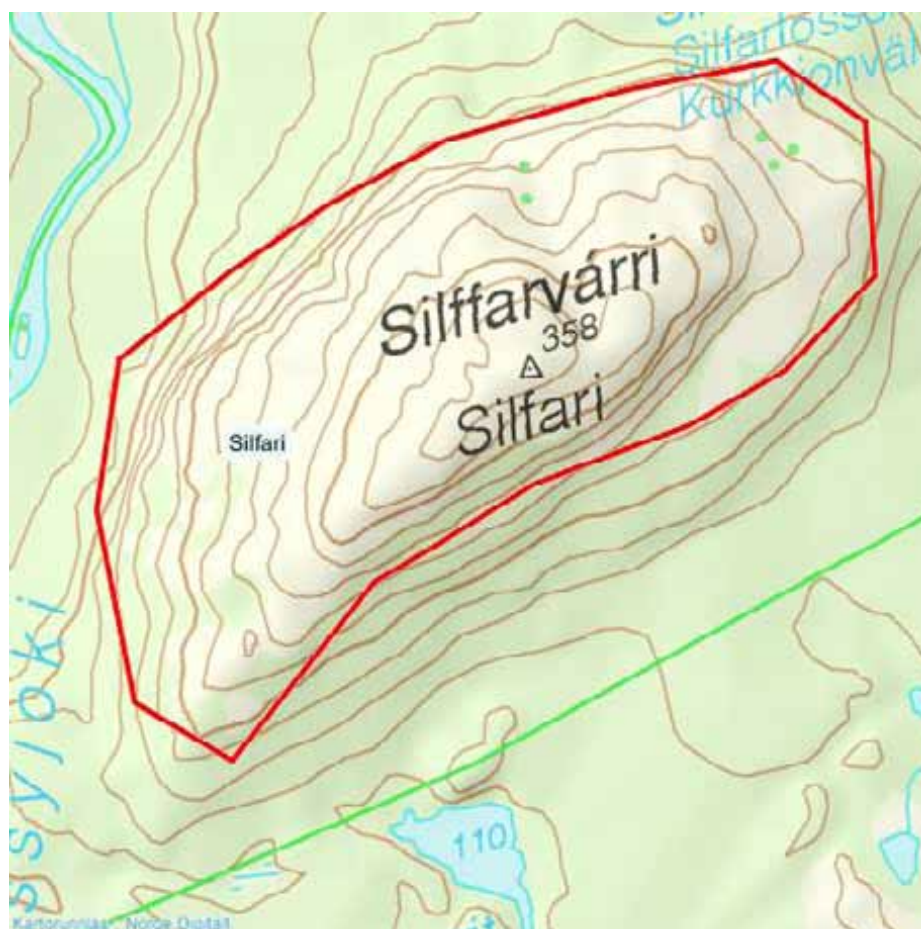
Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt. En bør være forsiktig med tilretteleging av ferdsel ned i kløfta, da dette fort kan skape erosjonsskader.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 13 art(er) påvist: marinøkkel (NT), grønnskulle, jåblom, gulsildre, rødsildre, bergveronika, grønnskulle, rødflangre, brudespore (NT), nattfiol, hengefrytle, hundekveke, raudhaustmose.

Litteratur

Ryvarden, L. 1965. Bidrag til Finnmarks flora II. Blyttia 23: 79-85.

Naturtyperegistreringer

- Naturtype:** Kalkrike områder i fjellet
Utforming: Bergknaus og rasmark
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 31.07.2009. Også Olof Rune og Olaf I. Rønning undersøkte på fjellet her 14.08.1953 (herb. TRH, Artsdatabanken 2010), Stein Rune Karlsen og Bernt Johansen 06.08.1993 (herb TRH, Artsdatabanken 2010), samt Ove Dahl (1934) i 1915.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter den markerte fjelltoppen Silfari som ligger på overgangen mellom Børselvdalføret og fjellvidda over mot Laksfjord. Hele denne toppen er stort sett en eneste stor dolomittklump og lyser hvitt på lang avstand. Under eget feltarbeid ble bare partier av rasmarkene på nordsiden og litt av topp-partiet samt ei begrenset rasmark i sørvest undersøkt. Generelt ser miljøet til å avgrense seg ganske klart ved skoggrensa.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dolomitten medfører dominans av kalkkrevende samfunn, men det er såpass lite løsmasser på mye av fjellet at det ikke blir særlig artsrikt eller variert for det. For det meste er det bergknaussamfunn på toppen, samt noe rabbesamfunn, mens det blir rike rasmarker på nordsiden og lokalt også på sørsiden. Så vidt innslag av litt kalkrik bjørkeskog mot sørvest.

Artsmangfold: Lokaliteten kan ikke sies å være særlig artsrik, selv om den er nokså stor og domineres av dolomitt. Under eget feltarbeid var en sparsom forekomst av rosekarse i rasmark på nordsiden mest interessante funn. I tillegg hadde jeg arter som antatt bergrubloom der, samt

Lok. nr. 1037 Silfari forts.

rabbestarr, bergstarr, rødflangre, fjellhvitkurle, fjellkurle og reinrose. Rune og Rønning fant i 1953 arter som sibirkoll, rosekarse, rødflangre, gulstarr, snøbakkestjerne og lodnerublom. Flere av de samme artene ble påvist av Karlsen og Johansen i 1993, samt tidlig i dette århundret av Ove Dahl (1934), som også ramser opp arter som fjellkveke, bergstarr, fjellkurle, polarvier, dvergsoleie, snøsildre, snømure (?), bergveronika og fjelltettegras.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker lite påvirket.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Silfari og Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig østlig del av dette strområdet.

Vegetasjon: Rik rasmarkvegetasjon (Rødlistebetegnelse) (F1e)

Baserik utf (F2c)

Verdivurdering: Lokaliteten får verdi som svært viktig - A, i kraft av sin størrelse og svært baserike miljøer med bl.a. en del rasmark.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

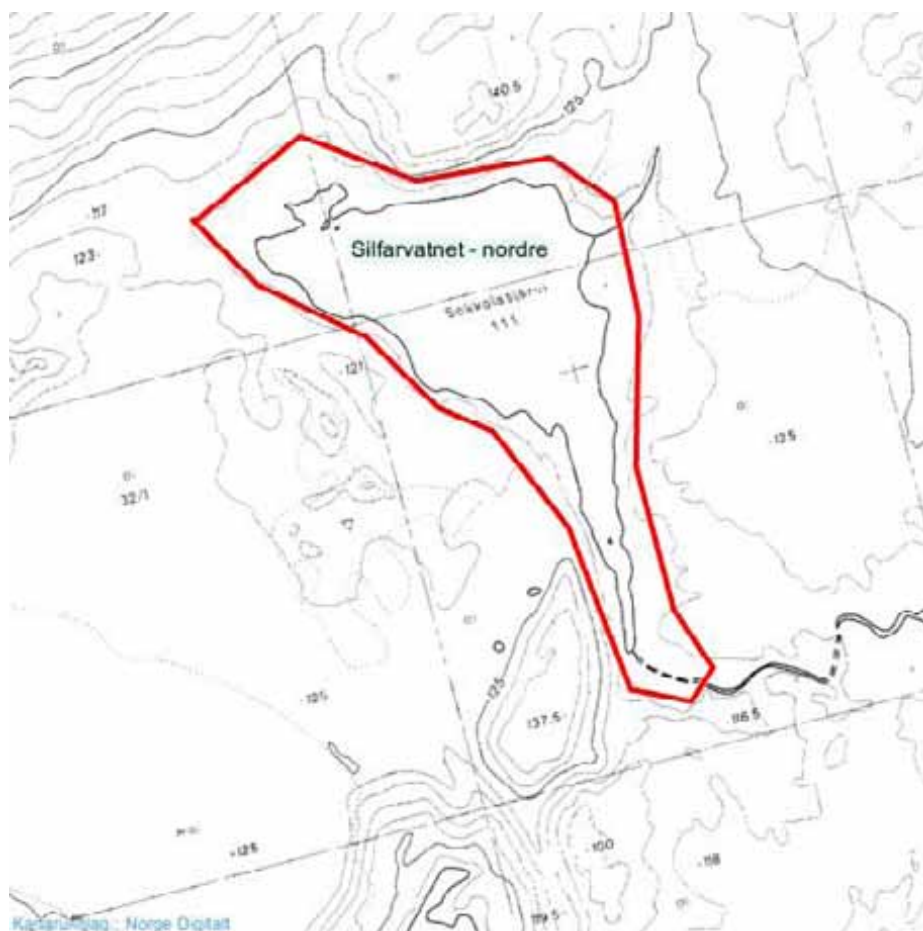
Artsliste for lokaliteten

Totalt 17 art(er) påvist: fjellsnelle, rynkevier, rosekarse, bergrublom, jåblom, gulsildre, tuesildre, rødsildre, reinrose, norsk vintergrønn, bjørnebrodd, fjellkurle, rødflangre, fjellhvitkurle, hårstarr, rabbestarr, bergstarr.

Litteratur

Artsdatabanken 2010. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no>

Dahl, O. 1934. Floraen i Finnmark fylke. Nyt mag. natr. 69, IX + 430 s.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti

Utforming:

Mosaikk:

Feltsjekk: 31.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 31.07.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter et lite tjern med tilhørende strandbredde som ligger ved sørfoten av Silfari, en markert fjelltopp øst for Børselv. Tjernet mangler synlige, regelmessige utløpsbekker, men har en halvstor innløpsbekk. Den ligger i kanten av et stort dolomittfelt og får sannsynligvis tilføres av en god del vann fra omliggende løsmasser og dreneringskanaler i fjellet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Tjernet har en naturlig vannstandsvariasjon på flere meter og det er derfor dannet til dels brede strandbredder med soneringer fra enger av frisk og dels tørr type i øvre deler og over mot fuktenger og vannkantflora ned mot vatnet. Floraen virker ikke særlig kalkrik, i beste fall intermediær. Det ble ikke observert høyere vegetasjon ute i tjernet. Valg av naturtype er vanskelig og det mangler trolig noe som rimelig presist fanger opp denne miljøtypen.

Artsmangfold: Miljøet er nokså artsfattig, men omfatter arter som fjellfrøstjerne, evjesoleie, knopparve, fjelltjæreblom, engfiol, kattefot, skogsiv, ballblom, beitestarr og dvergjamne. Observert et smålompar på vatnet (hekker nok ikke her).

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker lite påvirket.

Fremmede arter: Ingen registrert.

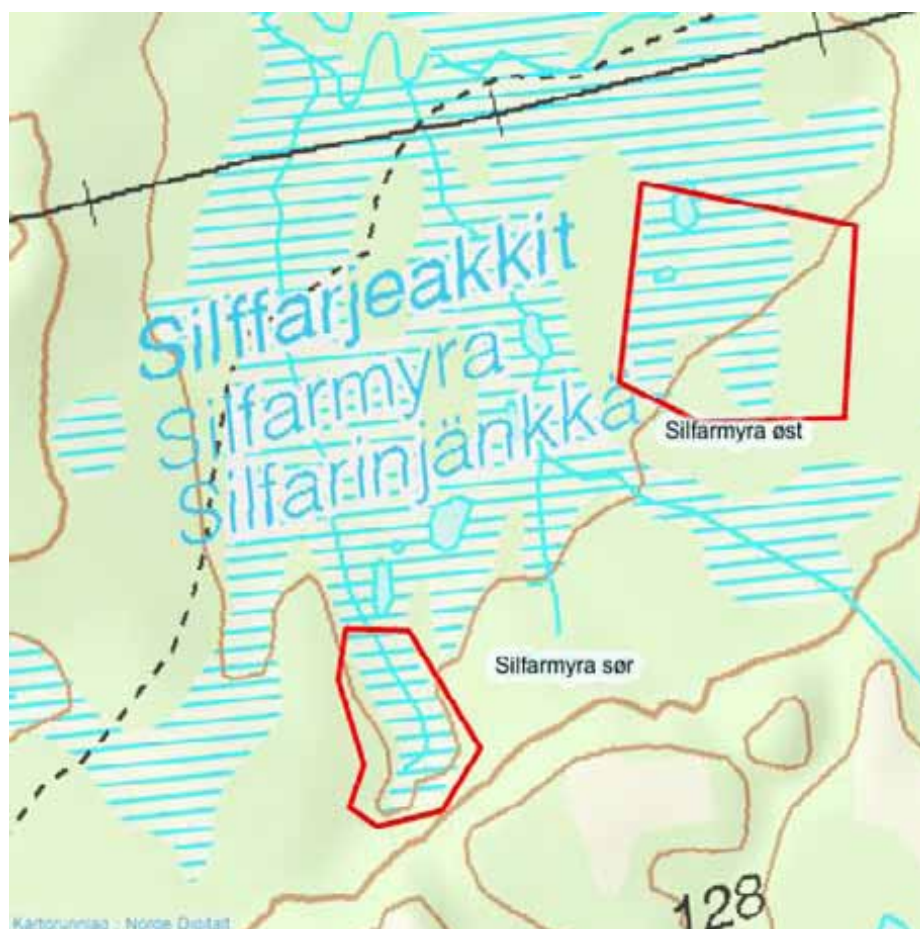
Del av helhetlig landskap: Fra Silfari og Børsely, over Reinøya og forbi Àigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten ligger i kanten av dette storområdet.

Verdivurdering: Verdisettingen er ganske usikker, da det mangler gode kriterier for slike miljøer. De vurderes likevel som såpass sjeldne både regionalt og nasjonalt at den under tvil får verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 15 art(er) påvist: dvergjamne, fjelltjæreblom, knoppsmåarve, bekkeblom, evjesoleie, fjellfrøstjerne, engfiol, blåkløkke, kattedot, fjelltistel, gullris, skogsiv, tranestarr, kornstarr, beitestarr.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr
Utforming: Rik skog- og krattbevokst myr
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 31.07.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger litt på sørsiden av Børselva, et stykke øst for Børselv. Berggrunnen i området består delvis av dolomitt, noe som flere steder gir opphav til kravfull vegetasjon. Denne lokaliteten grenser mot fattigere til svakt intermediær myr i nord, samt litt utydelig mot skogsmark på andre kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er snakk om ganske grunnlendt myr av fastmarkstype og av middelsrik og dels ekstremrik karakter. Dels er det kildepregede miljøer her også.

Artsmangfold: Lokaliteten er middels artsrik, der særlig noe breiull er av interesse. I tillegg kravfulle arter som agnorstarr og hodestarr, samt bl.a. fjøresaulauk, tepperot, småsivaks, gulsildre, fjellfrøstjerne og hårstarr.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen tydelig påvirkning ble sett, selv om den sikkert beites av tamrein.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Silfari og Børselv, over Reinøya og forbi Àigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker,

Lok. nr. 1039 Silfarmyra øst forts.

engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten ligger i kanten, men utgjør en naturlig del av dette storområdet.

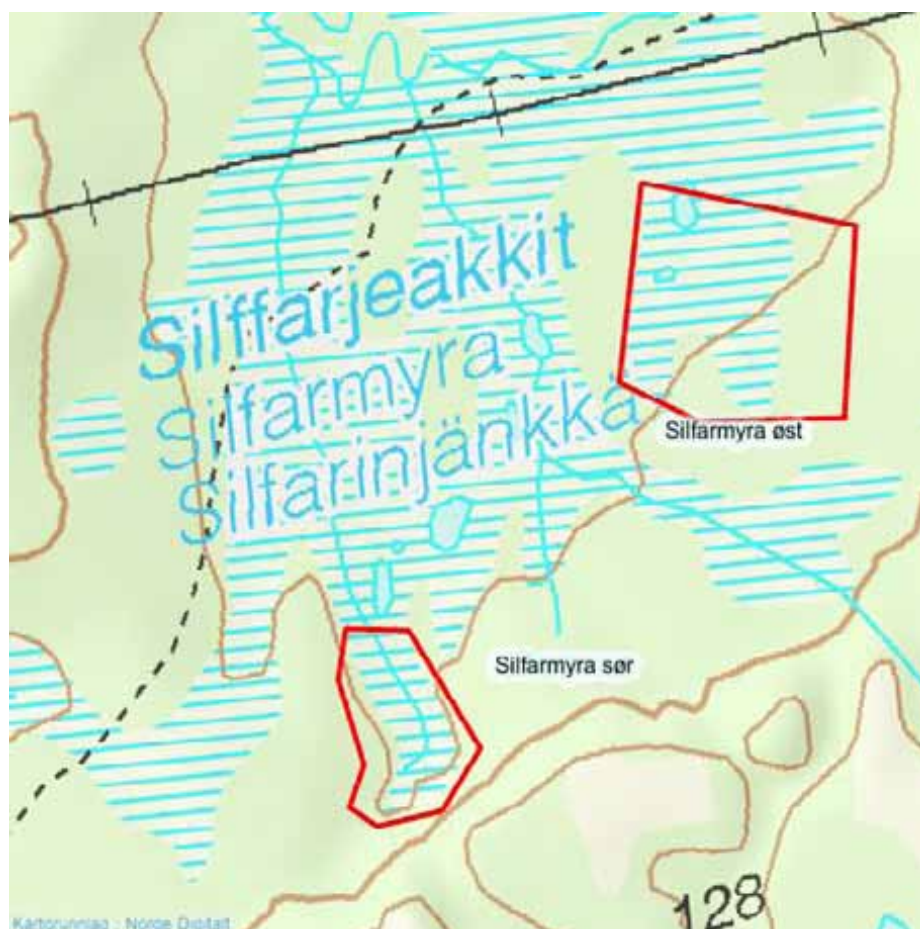
Vegetasjon: Middelsrik fastmattemyr (M2)

Verdivurdering: Lokaliteten får under litt tvil verdi viktig - B, men den er tross alt rimelig intakt og greit utviklet rik til ekstremrik myr med forekomst av flere kravfulle og uvanlige arter, samtidig som den ligger innenfor et større landskap med mye kalkrike miljøer.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 17 art(er) påvist: fjellsnelle, myrtevier, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, tepperot, fjæresauløk, myrsauløk, bjørnebrodd, trillingsiv, hårstarr, hodestarr, gulstarr, agnorstarr, småsivaks, bredmyrull, svelttull.

Naturtyperegistreringer

- Naturtype:** Kilde og kildebekk
Utforming: Kilde over sørboreal
Mosaikk: Totalt 2 naturtype(r) registrert: Kilde og kildebekk A06 - Kilde over sørboreal A0603 (60%), Rikmyr A05 - Rik skog- og krattbevokst myr A0501 (40%).
Feltsjekk: 31.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 31.07.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger litt på sørsiden av Børselva, et stykke øst for Børselv. Berggrunnen i området består delvis av dolomitt, noe som flere steder gir opphav til kravfull vegetasjon. Denne lokaliteten grenser mot fastmark på tre kanter og mot fattigere myr i nord. Den ligger i kanten av noen større løsmasseavsetninger som enkelte steder, som her, gir opphav til ganske store og velutviklede kildesystemer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: I nordre deler er det grunnlendt myr og kildebekk av rik til ekstremrik karakter. I søndre, øvre del er det markerte kildeframspring i ei lita gryte av rik til intermediær karakter.

Artsmangfold: Lokaliteten er middels artsrik, hittil uten funn av spesielt sjeldne arter. I nedre deler opptrer krevende myrplanter som agnorstarr og hodestarr. I øvre deler finnes bl.a. kildemjølke, linmjølke, gulsildre, lodnerublom (noe spesielt miljø for en slik art), trillingsiv og fjellsnelle, samt rødhøstmose.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen tydelig påvirkning ble sett, selv om den sikkert beites av tamrein.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Silfari og Børsely, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten ligger i kanten, men utgjør en naturlig del av dette storområdet.

Vegetasjon: Rikkilde (N2)

Ekstremrik fastmattemyr (M3)

Verdivurdering: Såpass store og velutviklede kilder er uvanlige og interessante. Flere kravfulle arter opptrer i tillegg. Verdien settes derfor til viktig - B.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 22 art(er) påvist: fjellsnelle, myrtevier, fjellfrøstjerne, lodnerublom, jåblom, gulsildre, kildemjølke, linnmjølke, fjæresauløk, myrsauløk, bjørnebrodd, skogsiv, finnmarkssiv, trillingsiv, tranestarr, hårstarr, hodestarr, gulstarr, agnorstarr, småsivaks, sveltull, raudhaustmose.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kilde og kildebekk
Utforming: Kilde over sørboreal
Mosaikk:
Feltsjekk: 01.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 01.08.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger oppe langs Børselva, like nedenfor stigningen på riksvegen opp ved Silfari. Den ligger i ei stor, sørvendt "buk", på nordsiden av vegen inn mot lisida der. De store løsmasseavsetningene på oversiden gir her godt grunnlag for dannelse av kildesamfunn. Lokaliteten grenser gjennomgående nokså skarpt til fastmarksskog i vest og nord (dels litt frodig) og mot fattigmyr/nedbørsmyr uten kildepåvirkning i sør/øst.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er snakk om flere markerte kildeframsprang på rekke og rad fra lisida her, som løper sammen og danner en litt større kildebekk som drenerer mot sørvest. Nærmest vegen et litt større sumpområde (kanskje litt betinget av vegen også). Disse er for det meste bare av intermedier karakter (gulsilde ble f.eks. ikke funnet).

Artsmangfold: En typisk kravfull kildeart som kildegras (NT) opptrer her i ganske gode bestander flere steder. I tillegg en del myrarter typiske for intermedier til svakt utviklet middelsrik myr, som jåblom, myrklegg, strengstarr og sveltull. Linmjølke ble funnet to steder. Piperenserrose funnet. Av fugl et krikkandkull og utfløyne dvergfalkunger.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen tydelig påvirkning ble sett, bortsett fra at vegen kan ha medført en liten oppdemming i nedkant.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Lok. nr. 1041 Fielmmajeaggi forts.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten kan i liten grad sies å være en tydelig del av et helhetlig landskapssystem.

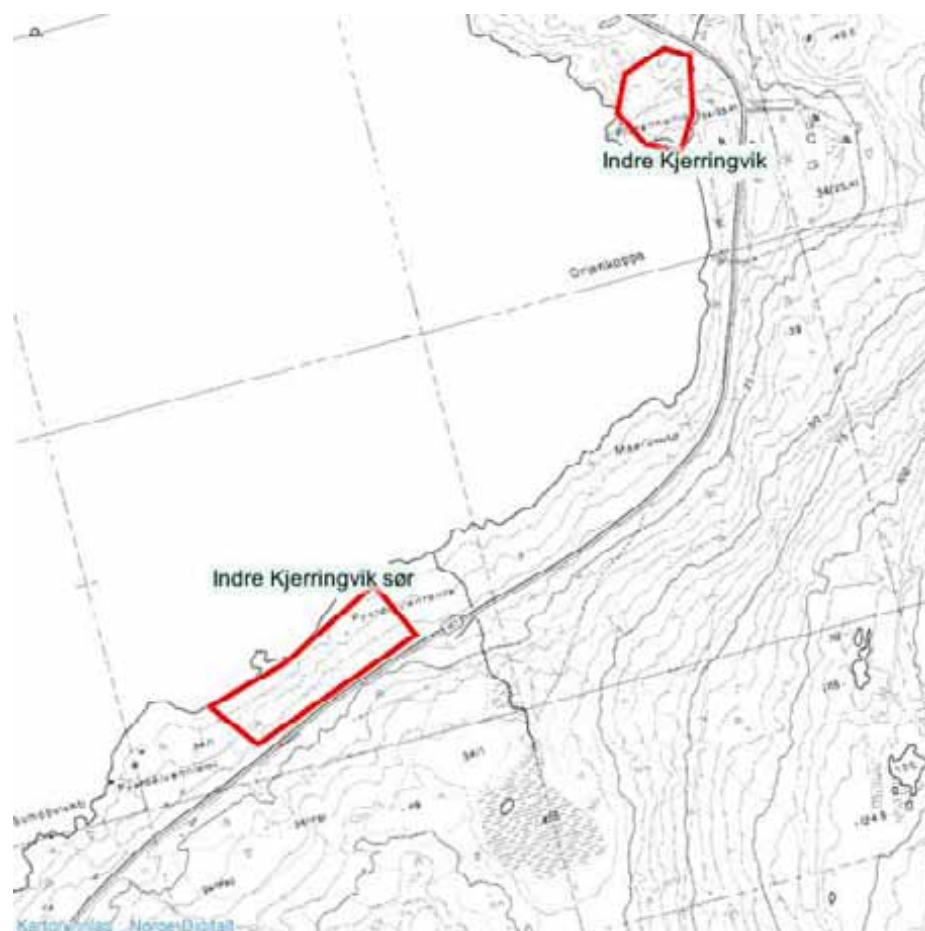
Vegetasjon: Fattigkilde (N1)

Verdivurdering: Det er snakk om et såpass stort, velutviklet og intakt kildemiljø med forekomst av enkelte typiske, kravfulle arter, at verdien viktig - B virker korrekt.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 10 art(er) påvist: krikkand, dvergfalk, myrsnelle, jåblom, myrklegg, linnmjølke, sveltull, kildegras (NT), piperensermose, gulmøkkmose.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikt strandberg
Utforming: Vestlig og nordlig
Mosaikk:
Feltsjekk: 01.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 01.08.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett på nedsiden av vegen ut til Veidneset, nordvest for Børselv og litt nord for Børselvnaset. Berggrunnen i området er stort sett fattig metasandstein, men lokalt skal det være innslag glimmerskifer eller fyllitt, noe som antagelig gjelder her (bergene er nokså skriferige). Det er snakk om grunnlendte, dels fuktige bergsua ned mot sjøen. Lokaliteten avgrenses av fattigere vegetasjon på alle kanter (dels mot sjøen i nordvest).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er en mosaikk av åpne bergflåg og grunnlendte fuktig i overgang mot myr og hei. Dels av fattig til intemediær karakter, men også en del rikt.

Artsmangfold: En del typiske arter for kalkrike fuktig og hei forekommer her, med gulull (NT) og agnorstarr (spredt) som mest kravfulle og interessante arter. I tillegg slike som hårstarr, bergstarr, reinrose, gulsildre, myrtevier, fjellfrøstjerne, fjellstarr, marinøkkel (NT), trillingsiv og beitestarr.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen tydelig påvirkning ble sett, men det beiter helst litt tamrein også her. Vegen har hatt liten innvirkning trolig.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten kan i liten grad sies å være en tydelig del av et helhetlig

Lok. nr. 1042 Indre Kjerringvik sør forts.

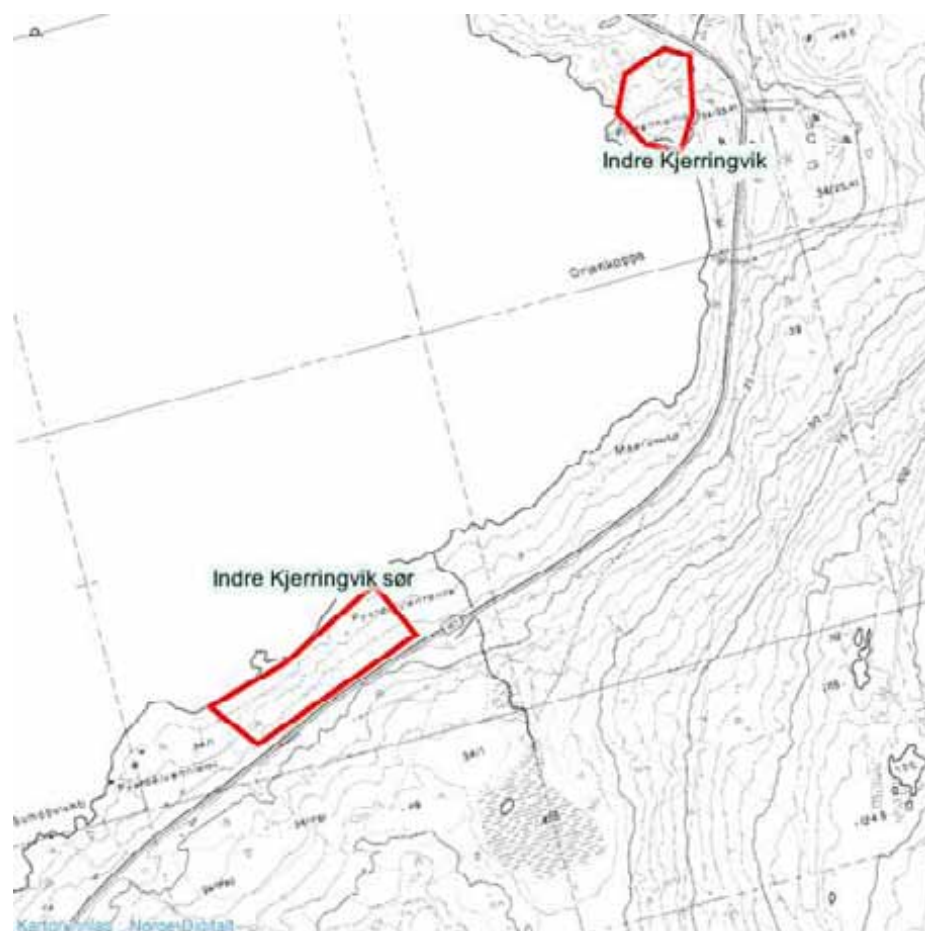
landskapssystem.

Verdivurdering: Lokaliteten er ganske liten og ikke spesielt godt utviklet. Flere kravfulle og dels ganske sjeldne arter forekommer likevel, og under tvil er verdien satt til viktig - B.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 24 art(er) påvist: dvergjamne, marinøkkel (NT), myrtevier, knoppsmåarve, fjellsmelle, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, tuesildre, rødsildre, reinrose, svarttopp, fjelltistel, fjæresauløk, bjørnebrodd, trillingsiv, svartstarr, tranestarr, hårstarr, agnorstarr, fjellstarr, bergstarr, beitestarr, gulmyrull (NT).

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kilde og kildebekk
Utforming: Kilde over sørboreal
Mosaikk:
Feltsjekk: 01.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 01.08.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett på nedsiden av vegen ut til Veidneset, nordvest for Børselv og litt nord for Børselvneset, på det nedlagte bruket Indre Kjerringvik. Berggrunnen i området er stort sett fattig metasandstein, men lokalt skal det være innslag glimmerskifer eller fyllitt, noe som antagelig gjelder her. Lokaliteten grenser dels mot vegen i overkant, delvis mot et bekkesig i øst og ellers mot fattigere mark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Valg av naturtype kan diskuteres da dette nok har vært en del av engene på garden tidligere. Det er snakk om grunnlendte, myrpregede fuktsig (rikmyr er derfor også relevant valg), dels i overgang mot rik hei.

Artsmangfold: En del typiske arter for kalkrike fuktsig og hei forekommer her, med fjellkurle, agnorstarr og hodestarr som mest kravfulle og interessante arter. I tillegg slike som hårstarr, bergstarr, finnmarkssiv, norsk vintergrønn, gulstarr, fjellsnelle og myrtevier.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området har som nevnt sannsynligvis vært en del av engarealet på bruket før og kan være i langsom gjengroing. Vegen kan ha skåret av lokaliteten i øvre deler. Det er noen gamle kjørespor gjennom lokaliteten ned til sjøen.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten kan i liten grad sies å være en tydelig del av et helhetlig

Lok. nr. 1043 Indre Kjerringvik forts.

landskapssystem.

Verdivurdering: Lokaliteten er liten, men har forekomst av flere kravfulle arter. Under tvil settes likevel verdien bare til lokalt viktig - C, siden den er litt påvirket og muligens har preg av gjengroing.

Skjøtsel og hensyn: Det er positivt med noe ekstensivt beite her. For øvrig er det viktig å unngå fysiske inngrep samt bruk av motorkjøretøy.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 17 art(er) påvist: fjellsnelle, myrtevier, fjellsmelle, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, flekkmure, norsk vintergrønn, fjellkurle, skogsiv, finnmarkssiv, hårstarr, hodestarr, gulstarr, agnorstarr, fjellstarr, bergstarr.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr

Utforming: Åpen intermediaer og rikmyr i lavlandet

Mosaikk: Totalt 3 naturtype(r) registrert: Rikmyr A05 - Åpen intermediaer og rikmyr i lavlandet A0505 (15%), Kilde og kildebekk A06 - Kilde over sørboreal A0603 (5%), Kalkrike områder i fjellet C01 - Rabbe C0101 (10%).

Feltsjekk: 01.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 01.08.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ute på Kjerringvikneset, nordvest for det nedlagte bruket Indre Kjerringvik, vest for vegen ut til Veidnes. Berggrunnen i området er stort sett fattig metasandstein, men lokalt skal det være innslag glimmerskifer eller fyllitt, noe som antagelig dels gjelder her (berga er skifrige). Lokaliteten grenser utydelig og gradvis mot fattigere mark på alle kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Valg av naturtype kan diskuteres da det er en mosaikk av hei, grunnlendt myr og fuktsig. Mye er av fattig til svakt intermediaer karakter, men anslagsvis 30% kan betegnes som ganske rikt.

Artsmangfold: I de rike partiene opptrer enkelte kravfulle arter sparsomt, som smalnøkleblom (NT), hodestarr og agnorstarr. I tillegg kan nevnes arter som gulsildre, bergstarr, hårstarr, rundstarr, fjellstarr, myrtevier og rynkevier.

Bruk, tilstand og påvirkning: Bortsett fra antatt spredt reinbeite virker lokaliteten lite påvirket.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten kan i liten grad sies å være en tydelig del av et helhetlig

Lok. nr. 1044 Kjerringvikneset forts.

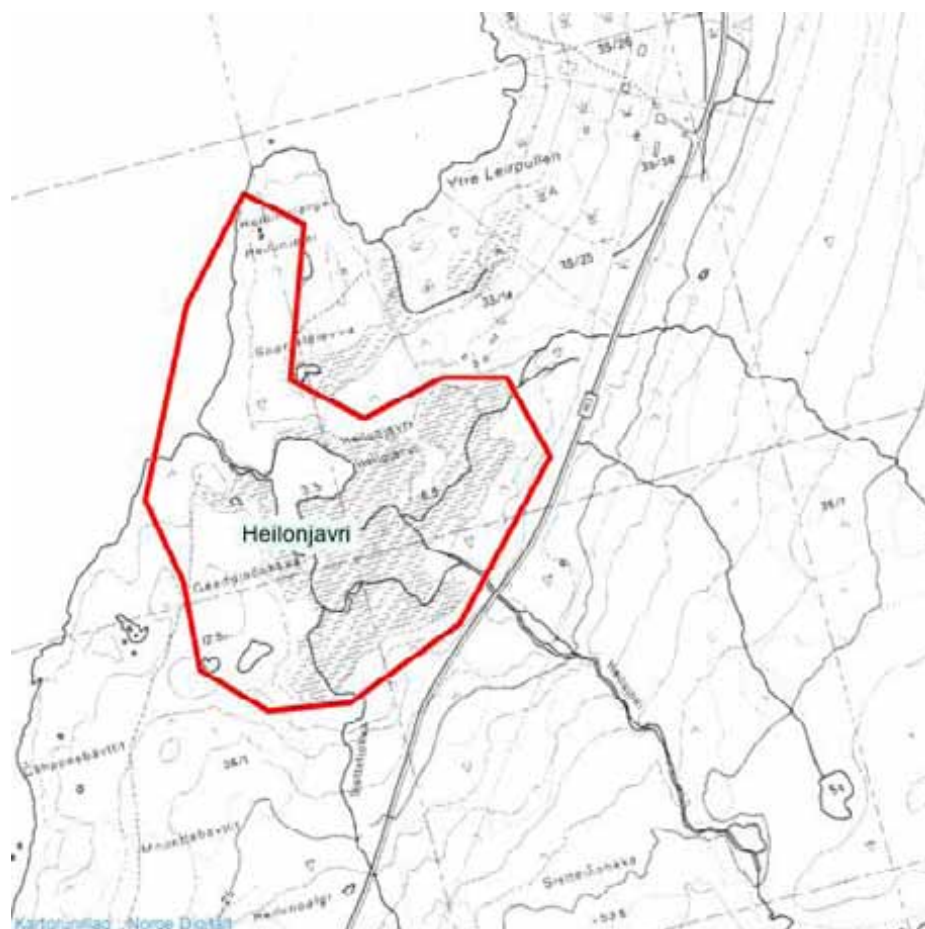
landskapssystem.

Verdivurdering: Selv om lokaliteten har innslag av enkelte kravfulle, mindre vanlige arter, virker den såpass dårlig utviklet og ikke større enn at den bare får verdien lokalt viktig - C.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 17 art(er) påvist: myrtevier, rynkevier, fjellsmelle, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, rødsildre, reinrose, flekkmure, smalnøkleblom (NT), bjørnebrodd, hårstarr, hodestarr, agnorstarr, fjellstarr, rundstarr, bergstarr.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr
Utforming: Åpen intermediaer og rikmyr i lavlandet
Mosaikk:
Feltsjekk: 01.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 01.08.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett sør for Ytre Leirpollen, på vestsiden av vegen ut til Veidnes. Berggrunnen i området er stort sett fattig metasandstein, men lokalt skal det være innslag glimmerskifer eller fyllitt, noe som antagelig dels gjelder her. Lokaliteten grenser for det meste mot fattigere mark på alle kanter, dels sjøen i vest.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dette er en utpreget mosaikklokalitet, der valget av naturtype er høyst diskutabelt. Dels er det snakk om engpregede, grunnlendte partier ut mot sjøen. Innenfor et grunt tjern bare 2 meter over havnivå, forbundet med sjøen med en liten bekk. Tjernet har et svakt mesotroft preg. Litt sumpvegetasjon i kantene, samt spredte innslag av intermediaer til svakt utviklet rikmyr. I tillegg rike, trolig litt kildepregede sig både opp mot vegen i øst samt lokalt i sørvest.

Artsmangfold: I rike sig/grunnlendt myr forekommer bl.a. hodestarr, gulstarr og myrtevier. På mjukmattemyr av halvrik karakter inntil vatnet arter som strengstarr og blystarr. Ute i vatnet bl.a. hesterumpe og rusttjønnaks, samt flaskestarr og nordlandsstarr i kantene. På bergene mot sjøen bl. a. marinøkkel, bleiksoete og reinrose.

Bruk, tilstand og påvirkning: Bortsett fra antatt spredt reinbeite virker lokaliteten lite påvirket. Vegen kan ha skåret over enkelte fuktsig.

Lok. nr. 1045 Heilonjávri forts.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten kan i liten grad sies å være en tydelig del av et helhetlig landskapssystem.

Vegetasjon: Intermediær mykmatte/løsbunnmyr (L3)

Rikkilde (N2)

Middelsrik fastmattemyr (M2)

Verdivurdering: Lokaliteten får under litt tvil samlet sett verdi som viktig - B. Den er variert og med forekomst av enkelte kravfulle og mindre vanlige arter, samt at den representerer et uvanlig miljø for landskapet.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 18 art(er) påvist: marinøkkel (NT), myrtevier, fjellsmelle, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, rødsildre, reinrose, hesterumpe, bleiksøte, bjørnebrodd, hårstarr, hodestarr, strengstarr, gulstarr, blystarr, fjærestarr, sveltull.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kalkrike områder i fjellet

Utforming:

Mosaikk: Totalt 4 naturtype(r) registrert: Artsrik veikant D03 - (5%), Kilde og kildebekk A06 - Kilde over sørboreal A0603 (30%), Kalkrike områder i fjellet C01 - Rabbe C0101 (20%), Kalkrike områder i fjellet C01 - Leside C0102 (5%).

Feltsjekk: 01.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 01.08.2009. Det er også sannsynlig at Ove Dahl (1934) har botanisert her, selv om dette er noe vanskelig å lese eksakt ut fra hans beskrivelser.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger litt nord for Ytre Leirpollen, der en liten bekk - Buksajohka - kommer ned, langs vegen ut til Veidnes. Berggrunnen i området er stort sett fattig metasandstein, men lokalt er det innslag glimmerskifer eller fyllitt, noe som sannsynligvis gir utslag her. Lokaliteten ligger på løsmasser, tydeligvis noe finkornede, da det stedvis er blottlagt sand i vestre deler. Lokaliteten grenser mot terrassekant mot sjøen i vest (lokalt er partier i nedkant av denne også inkludert) og litt utydelig mot fattigere vegetasjon på andre kanter. Området virker såpass værutsatt at skog mangler muligens naturlig, selv helt ned mot sjøen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Største delen av arealet består av fuktige, grunnlendte partier, med likhetstrekk til flytjordsmiljøer på høyfjellet. I tillegg er det partier med preg av erodert hei, der sand stedvis blottlegges. Ogå litt rishei, samt artsrike veikantmiljøer. Bare deler av området kan betegnes som rikt.

Artsmangfold: Muligens mest interessante art var sibirkoll, som ble funnet sparsom. Arten er

nokså sjelden i regionen, samt egentlig ei typisk fjellplante som bare ved et fåtall tilfeller er funnet nær havnivå som her. Ellers kan nevnes en del hodestart, samt arter som linmjølke, finnmarkssiv, trillingsiv og reinrose. I tillegg skredarve i vegkanten. Ove Dahl (1934) beskriver med generelt floraen på grusete strandflater mellom Ytre Leirpollen og Brenna, med arter som sibirkoll, bergstart, reinrose, hodestart, setermjelt, fjellkurle og gulmjelt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Bortsett fra antatt spredt reinbeite virker lokaliteten lite påvirket. Vegen skjærer tvers gjennom, men påvirker trolig kvalitetene i liten grad.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten kan i liten grad sies å være en tydelig del av et helhetlig landskapssystem.

Vegetasjon: Reinrose-gras-lavrabb (R3)

Sig-vegetasjon (N3)

Verdivurdering: Lokaliteten får en ganske grei verdi som viktig - B, siden den representerer en noe uvanlig naturtype (rik fjellvegetasjon nær havets nivå) med forekomst av enkelte kravfulle og uvanlige arter.

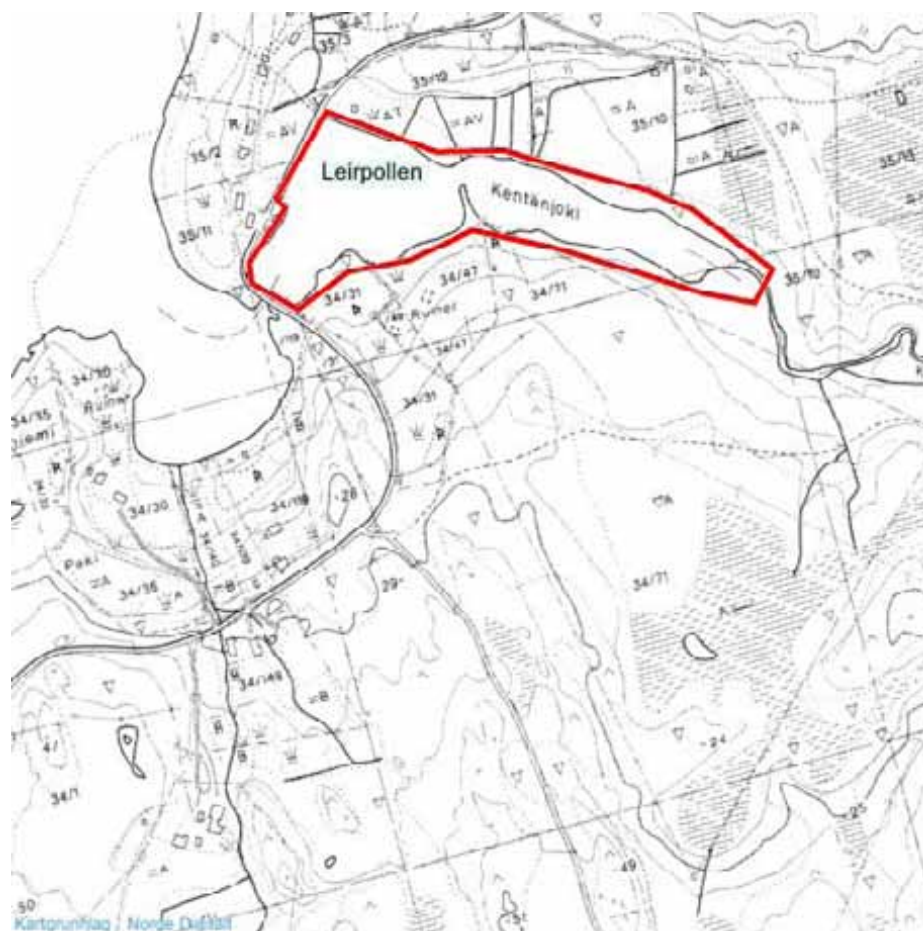
Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 17 art(er) påvist: fjellsnelle, myrtevier, sibirkoll, skredarve, fjelltjæreblom, gulsildre, reinrose, setermjelt, linmjølke, bjørnebrodd, skogsiv, finnmarkssiv, trillingsiv, tranestarr, hårstarr, hodestart, bergstart.

Litteratur

Dahl, O. 1934. Floraen i Finnmark fylke. Nyt mag. natr. 69, IX + 430 s.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Strandeng og strandsump

Utforming:

Mosaikk:

Feltsjekk: 01.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 01.08.2009. Lokaliteten er også undersøkt av Dahl (1934).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Leirpollen, der Leirpollelva krysser vegen ut til Veidnes og renner ut i fjorden. Det er her naturlig avsnørt (men vegen har forsterket dette) en liten vågos med tilhørende strandenger. Lokaliteten grenser skarpt mot vegen i vest og mot fastmark uten saltvannspåvirkning på andre kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er liten og ikke spesielt variert, men har en del ulike utforminger av saltenger. I tillegg mindre innslag av forstrender og brakkvannsenger.

Artsmangfold: Ingen spesielle, men et sett av typiske havstrandarter ble påvist, som grusstarr, strandkjempe, fjøresaulauk, fjørestarr, pølstarr, ishavsstarr, ishavsstjerneblom, eskimomure og strandrug. Dahl (1934) skriver at han fant på "fuktig-leret grunn ved Indre Lerpollen" arter som fjørestarr, ishavsstarr, fjøresivaks, ishavsstjerneblom og finnmarksnøkleblom. I det minste delvis må dette ha vært innenfor samme lokalitet.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har sikkert vært viktige beitemark før, men alle brukene her er nå lagt ned og det er trolig bare streifbeite av rein som fortsatt pågår. Vegen krysser utløpet i vest og det går kraftlinje over i indre deler. I tillegg dyrket tidligere ganske nær inntil på

Lok. nr. 1047 Leirpollen forts.

nordsiden.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten kan i liten grad sies å være en tydelig del av et helhetlig landskapssystem.

Vegetasjon: Øvre salteng (U5)

Ishavsstarr/ishavstjerneblom-utf (U4d)

Pølstarr-utf (U7d)

Verdivurdering: Lokaliteten er liten og ikke spesielt variert eller godt utviklet. Verdien settes derfor bare til lokalt viktig - C.

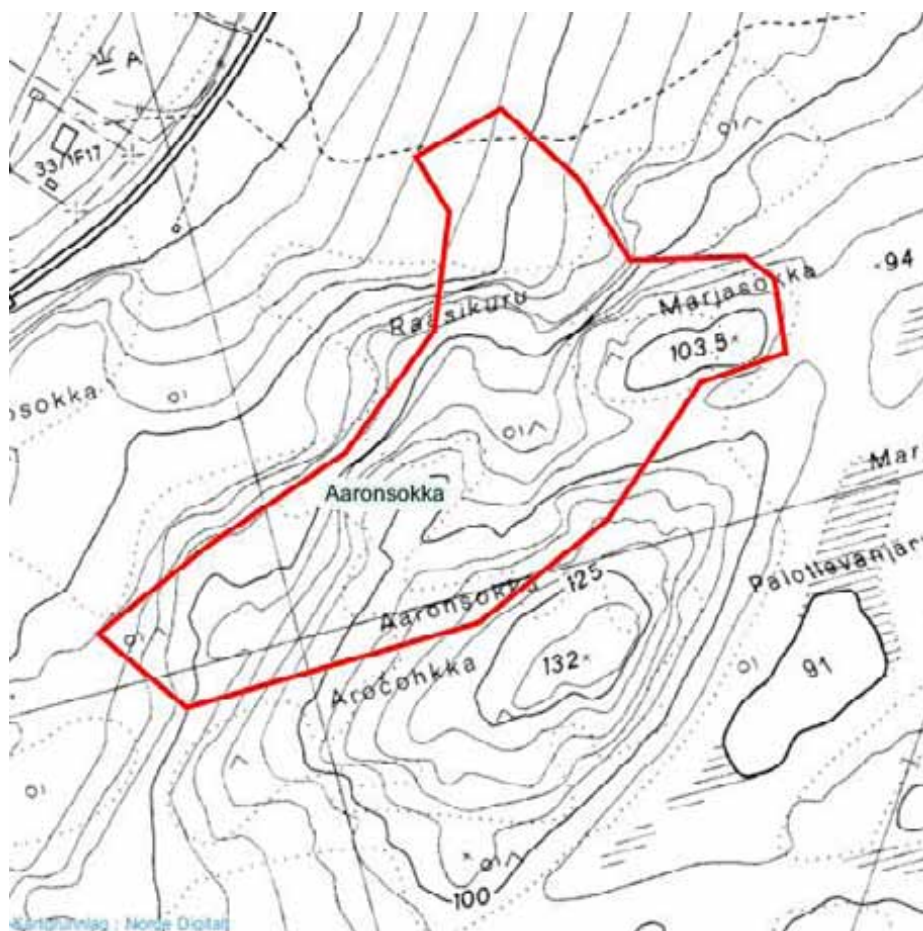
Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt. En bør derfor forsøke å unngå inngrep her i størst mulig grad.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 10 art(er) påvist: ishavstjerneblom, eskimomure, strandkjempe, strandkjeks, fjæresauløk, grusstarr, pølstarr, fjærestarr, ishavsstarr, strandrug.

Litteratur

Dahl, O. 1934. Floraen i Finnmark fylke. Nyt mag. natr. 69, IX + 430 s.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kalkrike områder i fjellet

Utforming: Bergknaus og rasmark

Mosaikk: Totalt 2 naturtype(r) registrert: Kalkrike områder i fjellet C01 - Bergknaus og rasmark C0104 (50%), Rikmyr A05 - Rik skog- og krattbevokst myr A0501 (10%).

Feltsjekk: 01.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 01.08.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger et par kilometer sør for Børselv, rett på østsiden av riksveg 98. Noen dolomittknauser stikker her opp av bjørkeskogen. Lokaliteten grenser dels nokså skarpt mot fattigere mark i sør, øst og nord, litt mer diskutabelt og ujevnt mot fattigere mark i vest. En del fattigere bjørkeskog er inkludert av arronderingsmessige årsaker.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dolomitten medfører i utgangspunktet dominans av kalkkrevende samfunn, men den gir ikke alltid så tydelig utslag her. Det er likevel en del kalkrike knauser og dels rasmark innenfor lokaliteten, samt små tendenser til kalkrik bjørkeskog og litt rike fuktig/skogkledd rikmyr i nordvest.

Artsmangfold: Lokaliteten er ikke spesielt artsrik, men har flere typiske kalkkrevende arter. Dette inkluderer bl.a. rabbestar, reinrose, fjellhvitkurle, norsk vintergrønn, grønnburkne, hodestarr, fjellfrøstjerne og trillingsiv.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker lite påvirket. Skogen er middelaldrende.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Silfari og Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpregede flora med forekomst av

Lok. nr. 1048 Aaronsokka forts.

mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en naturlig del av dette storområdet.

Vegetasjon: Baserik utf (F2c)

Verdivurdering: Lokaliteten kan ikke sies å være spesielt stor eller godt utviklet og med få funn av kravfulle og sjeldne arter. Isolert sett virker det ikke riktig å gi den mer enn verdien lokalt viktig - C, men sett i sammenheng med området som del av et stort kalkrikt landskap, samt et visst potensial for kravfulle arter knyttet til rasmark og kalkrik bjørkeskog, settes verdien til viktig - B.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 14 art(er) påvist: grønnburkne, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, reinrose, norsk vintergrønn, bjørnebrodd, fjellhvitkurle, trillingsiv, hårstarr, hodestarr, rabbestarr, bergstarr, raudhaustmose.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Brakkvannsdelta
Utforming:
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 02.08.2009. I tillegg kommer Solvang (2005) sin kartlegging for Forsvaret.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter viktige deler av brakkvannsdeltaet som Lakselva har bygd opp innerst i Porsangerfjorden. Den strekker seg fra like på innsiden av E6 og ut til fjorden. Avgrensning er for det meste skarp mot fastmark uten brakkvannstendenser (eller gruntnvannsmiljø) i sør, øst og vest, mens det er høyst diskutabelt hvor mye som skal tas med mot fjorden i nord. Lokaliteten er utvidet mot vest og sør i forhold til Solvang (2005) sine grenser.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Solvang (2005) kartla særlig de ytre, østre delene av deltaet og karakteriserte dette for å være en del dyneeng og dynehei som går over i kreklinghei. I tillegg en del saltenger og dels brakkvannsenger i dette området. På vestsiden av deltaet i ytre deler ble det i 2009 også registrert en del saltenger, samt litt tendenser til bakre sumpstrand. I tillegg forekom det lokalt i indre deler små partier med med undervannseng med pusleplanter og i ytre deler på vestsiden undervannseng med korshesterumpe.

Artsmangfold: Solvang (2005) nevner diverse vanlige havstrandplanter fra ytre, østre deler, som strandflatbelg, eskimomure, fjøresøte, saltsiv, skjorbuksurt, teppesaltgras, grusstarr og ishavsstjerneblom. De fleste artene ble gjenfunnet i 2009. I tillegg ble det på finkornet mudder litt inne langs elva på østsiden funnet ganske velutviklet brakt pusleplantemiljø med arter som

evjebrodd (regionalt sjelden, her lokalt rikelig), nålesivaks, småvasshår, sylblad, evjesoleie, småtjønnaks og rusttjønnaks. Banker i samme område hadde bl.a. snauarve, lodnerublom og bleiksoete. På vestsiden i ytre deler ble korshesterumpe (NT) funnet i et par pøler (1x15 m og et par småflekker til). Lokaliteten har ganske stort potensial for kravfulle insekter knyttet til elvebredder og sand.

Bruk, tilstand og påvirkning: E6 krysser elva i indre deler, samt går nær stranda utover på vestsiden. Veggen kan ha redusert litt areal med indre strandenger i ytre deler, men neppe mye. Tilknyttet Banak militære flyplass mv har det vært noe aktivitet tidligere på østsiden av deltaet i ytre deler (kjørespør mv), men forholdsvis begrenset i nyere tid.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Langs nedre deler av Lakselva forekommer en del typiske miljøer for store, stilleflytende vassdrag, med bl.a. kroksjøer, meandrerende elveparti, mudder- og sandbanker, engpregede elvesletter og tendenser til sanddynelandskap. Avgrenset lokalitet er en viktig del av dette systemet.

Vegetasjon: Kors-/brakkhesterumpe-utforming (Rødlistebetegnelse) (U21)

Dyneeng og dynehei (W2)

Nedre og midtre salteng (U4)

Øvre salteng (U5)

Brakkvannseng (U7)

Sumpstrand (U9)

Vasshår-firling-evjebrodd-utf (U2i)

Verdivurdering: Solvang (2005) gav lokaliteten verdi svært viktig - A, bl.a. fordi det er snakk om et lite påvirket elvedelta med store og varierte strandengtyper. Supplerende undersøkelser i 2009 styrker denne verdibegrunnelsen ytterligere.

Skjøtsel og hensyn: Begrenset ferdsel til fots har liten betydning trolig for naturverdiene, mens det for øvrig er det beste å la området ligg urørt. Særlig fysiske inngrep er uheldig.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 28 art(er) påvist: glattarve, strandarve, knoppsmåarve, evjesoleie, skjørbuksurt, lodnerublom, sylblad, jåblom, eskimomure, strandflatbelg, småvasshår, evjebrodd, korshesterumpe (NT), hesterumpe, strandkjempe, bleiksoete, fjæresøte, fjæresauløk, myrsauløk, rusttjønnaks, småtjønnaks, trådtjønnaks, saltsiv, grusstarr, snipestarr, nålsivaks, fjæresivaks, strandrug.

Litteratur

Solvang, R. 2005. Biologisk mangfold på Banak flyplass, Porsanger kommune, Finnmark. Forsvarsbygg. BM-rapport nr 65 (2004).

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Strandeng og strandsump
Utforming: Stort strandengkompleks
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 02.08.2009. Det er mulig også andre har besøkt lokaliteten, f.eks. i forbindelse med kartlegginger tilknyttet Stabbursneset, men konkrete kilder er ikke kjent.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i indre deler av Porsangerfjorden, rett på østsiden av E6, grovt sett midtveis mellom utløpet av Lakselva og Stabbursneselva, men kan trolig best oppfattes som en sørlig utløpet av sistnevnte. Den avgrenses av en lite tange mot sør (Uhca Gáthir), fastmark inntil vegen i vest og gradvis mot fravær av vegetasjonskledd strandeng i andre retninger.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er en del saltenger og litt brakkvannseger på lokaliteten, samt innslag av sumpstrand.

Artsmangfold: En del vanlige arter for disse havstrandtypene ble funnet, som snipestarr, duskull, smårørkvein, jåblom, fjøresaulauk, pølstarr, ishavsstarr, eskimomure, dvergmaure, fjøresaulauk, samt myrmjølke og myrvokssopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det har vært fylt ut litt innerst på tangen. Ellers lite inngrep.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Stabbursneset med Valdakmyra danner et av de største brakke våtmarkssystemene i Norge og har en klar internasjonal verneverdi (særlig kjent som rasteplass for

den kritisk truede dverggåsa). Betydelige deler er vernet som naturreservat, men det ligger også enkelte brakkvannsområder på utsiden som hører til systemet.

Vegetasjon: Nedre og midtre salteng (U4)

Øvre salteng (U5)

Brakkvannseng (U7)

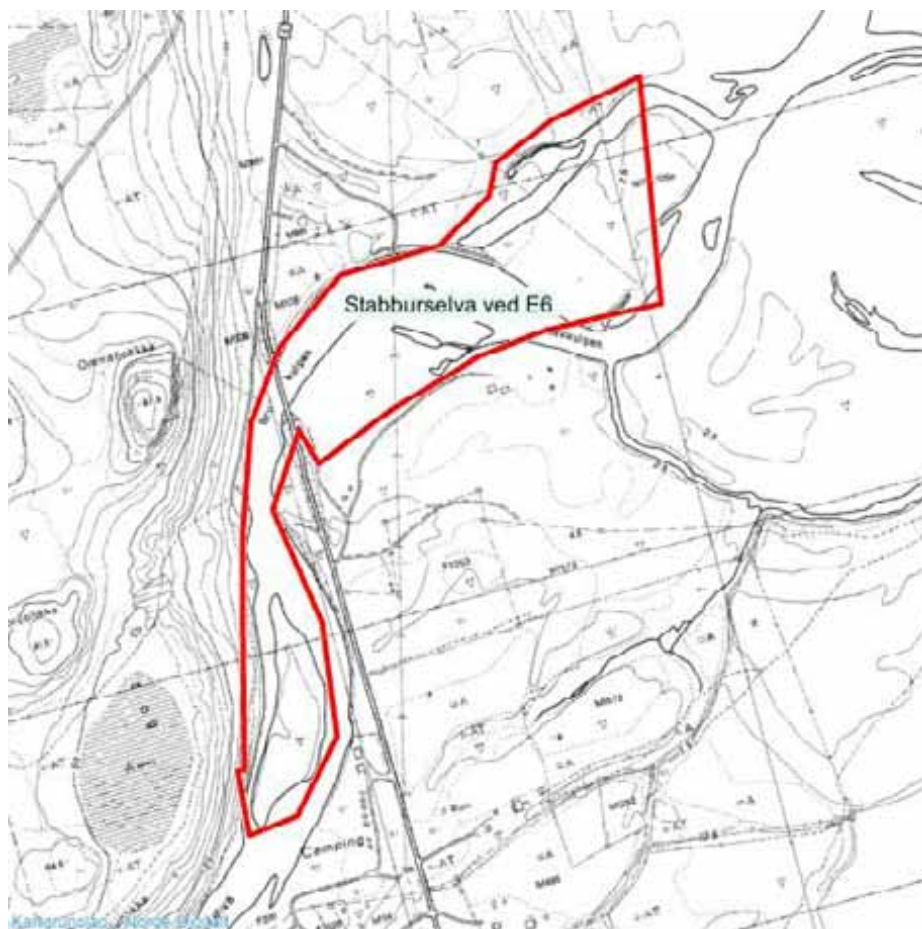
Sumpstrand (U9)

Verdivurdering: Dette er en liten og ikke spesielt godt utviklet lokalitet. Isolert sett er nok verdien ganske grei som lokalt viktig - C, men sett i sammenheng med at det utgjør en del av det svært verdifulle brakkvannssystemet til Stabbursneselva og Valdakmyra får det verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt. Da både denne lokaliteten og mudderbankene på utsiden kan ha stor betydning for våtmarksfugl bør det også være en restriktiv holdning til ferdsel til fots innenfor området.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 12 art(er) påvist: jåblom, eskimomure, myrhatt, myrmjølke, fjæresauløk, dvergmaure, pølstarr, snipestarr, ishavsstarr, duskmyrull, smårørkvein, myrvokssopp.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Stor elveør
Utforming: Elveørkratt
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 02.08.2009. Det har også ganske opplagt vært andre som har besøkt lokaliteten, f.eks. i forbindelse med kartlegginger tilknyttet Stabbursneset, men konkrete kilder er ikke kjent.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter nederste strekning av Stabburselva, der den danner noen elveører på begge sider av E6, før den kommer ut i det vernede brakkvannsdeltaet på Stabbursneset. Lokaliteten grenser ganske skarpt til opphør av flommarksmiljøer på begge kanter, dårligere forekomst av elveører oppover langs elva (ikke sjekket i særlig grad, men antatt ut fra avstandsobservasjoner og kart), samt delvis naturreservatet i nedkant.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Ovenfor E6 er det ei større elveør på ganske grove løsmasser, men med mye klåvedkratt. På nedsiden er det også noe klåvedkratt, samt innslag av litt gras- og urterike ører på litt mer finkornede masser.

Artsmangfold: Klåved (NT) er mest interessante observerte art, men det er utvilsomt potensial for interessante elvebredds-/sandtilknyttede insekter her. For øvrig kan nevnes arter som fjellsnelle, setermjelt, fjellstarr, dvergsnelle, rødsildre og trillingsiv. Også så vidt pusleplantemiljø med evjesoleie og sylblad.

Bruk, tilstand og påvirkning: Viktigste, klart negative inngrep har vært flomforbygninger langs elva, som delvis har ødelagt kantsonene helt. Kryssingen til E6 er i så måte av helt marginal

Lok. nr. 1051 Stabburselva ved E6 forts.

betydning. Ellers lokalt litt kjørespor i kantsoner på nedsiden av E6.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Stabbursneset med Valdakmyra danner et av de største brakke våtmarkssystemene i Norge og har en klar internasjonal verneverdi (særlig kjent som rasteplass for den kritisk truede dverggåsa). Betydelige deler er vernet som naturreservat, men det ligger også enkelte brakkvannsområder på utsiden som hører til systemet.

Vegetasjon: Klåvedutforming / Klåvedkratt (Rødlistebetegnelse) (Q3a)

Verdivurdering: Det er fremdeles snakk om såpass store elveører her med klåvedkratt, samt potensial for kravfulle arter at verdien viktig - B virker mest korrekt. Det er mulig nærheten til reservatet burde tilsi enda høyere verdi, men verdireduksjonen som flomforbygningen har medført gjør det vanskelig å forsvare med dagens kunnskap.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt. Unntaket er fjerning av flomforbygninger på nedsiden av E6 som trolig må vurderes som svært positivt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 13 art(er) påvist: dvergsnelle, fjellsnelle, fjellsmelle, evjesoleie, sylblad, jåblom, gulsildre, rødsildre, setermjelt, klåved (NT), bjørnebrodd, trillingsiv, fjellstarr.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Strandeng og strandsump
Utforming: Stort strandengkompleks
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 02.08.2009. Det er sannsynlig at også andre har besøkt lokaliteten, f.eks. i forbindelse med kartlegginger tilknyttet Stabbursneset, men konkrete kilder er ikke kjent. Strann et al. (2006) har forsåvidt med denne lokaliteten i sin omtale av nordsiden av deltaet og nevner en art som korshesterumpe, men skriver samtidig som om omtalen bare gjelder Stabbursneset naturreservat. Deres avgrensning bør derfor bare omfatte reservatet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i indre deler av Porsangerfjorden, på østsiden av E6, litt nord for utløpet av Stabbursneselva. Den utgjør et større strandengparti som av en eller annen grunn ikke ble omfattet av vernet på Stabbursneset. Det avgrenses derfor i øst av Stabbursneset naturreservat, mens grensa mot vest er mot fastmark uten saltvannspåvirkning.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten har en god del saltenger og brakkvannsenger, samt litt sumpstrand og enkelte forekomster av undervannsenger med bl.a. korshesterumpe.

Artsmangfold: Mest interessante observerte art var korshesterumpe (NT) (pøl på 1x0,4 m). I tillegg en del vanlige havstrandplanter som saltsiv, pølstarr, eskimomure, grusstarr, fjøresivaks og trådtjønnaks. Det er grunn til å anta at området har betydning for våtmarksfugl.

Bruk, tilstand og påvirkning: Bortsett fra så vidt litt utfylling lokalt mot vegen i vest ser det ut til

Lok. nr. 1052 Stabbursneset nord forts.

å være ganske ubetydelig med inngrep.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Stabbursneset med Valdakmyra danner et av de største brakke våtmarkssystemene i Norge og har en klar internasjonal verneverdi (særlig kjent som rasteplass for den kritisk truede dverggåsa). Betydelige deler er vernet som naturreservat, men det ligger også enkelte brakkevannsområder på utsiden som hører til systemet.

Vegetasjon: Kors-/brakkhesterumpe-utforming (Rødlistebetegnelse) (U21)

Nedre og midtre salteng (U4)

Øvre salteng (U5)

Brakkevannseng (U7)

Sumpstrand (U9)

Tjønnaks-utf (U2d)

Verdivurdering: Lokaliteten er såpass stor, intakt og med forekomst av en kravfull og rødlistet art at det isolert sett har en god verdi som viktig - B og på grensa mot svært viktig - A. Som del av et svært verdifullt brakkevannsdelta får det en selvsagt verdi som svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 10 art(er) påvist: jåblom, eskimomure, korshesterumpe (**NT**), fjæresauløk, trådtjønnaks, saltsiv, grusstarr, pølstarr, fjæresivaks, smårørkvein.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Strandeng og strandsump
Utforming: Stort strandengkompleks
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 02.08.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i indre deler av Porsangerfjorden, på østsiden av E6, i ei bukt noe nord for utløpet av Stabbursneselva. Den ligger som en forlengelse av strandengsystemet til utløpet av Stabbursneselva mot nord. Avgrensning er ganske skarpt mot fastmark i vest, gradvis mot dypere vann (mudderbanker med lite vegetasjon) i øst, mot opphør av strandenger av særlig omfang i nordøst, samt også lite strandengvegetasjon i et parti inn mot reservatet i sør. Lokaliteten ligger ved et lite bekkeutløp.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten har en del saltenger og brakkvannsenger, samt litt sumpstrand og enkelte forekomster av undervannsenger med korshesterumpe. I tillegg litt forstrandmiljøer.

Artsmangfold: Av spesiell interesse er en arealmessig begrenset (ca 20x30 m), men ganske tallrik forekomst av kvitsjøsalturt (EN) i ei panne rett på nordsiden av bekkeutløpet, skjernet av en odde mot fjorden. Dette er en av to kjente forekomster av arten i Norge, den andre ligger på motsatt side av Porsangerfjorden. I tillegg ble korshesterumpe funnet sparsomt i en liten pøl (1x0,5 m) på sørsiden av bekkeoset. For øvrig diverse typiske havstrandplanter som fjørestarr, grusstarr, ishavsstarr, fjøresivaks, eskimomure, ishavsstjerneblom, skjørburksurt og fjøresøte.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er lite fysiske inngrep innenfor lokaliteten, men det er nylig

bygd to hytter rett på nordsiden av tangen, ovenfor strandengene. Noen stenger satt opp på tangen vitner om begrenset aktivitet der (ukjent formål).

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Stabbursneset med Valdakmyra danner et av de største brakke våtmarkssystemene i Norge og har en klar internasjonal verneverdi (særlig kjent som rasteplass for den kritisk truede dverggåsa). Betydelige deler er vernet som naturreservat, men det ligger også enkelte brakkvannsområder på utsiden som hører til systemet.

Vegetasjon: Kors-/brakkhesterumpe-utforming (Rødlistebetegnelse) (U21)

Nedre og midtre salteng (U4)

Øvre salteng (U5)

Sumpstrand (U9)

Salturt-utf (U3a)

Verdivurdering: Både isolert sett som følge av forekomst av en av Norges mest sjeldne plantearter og som viktig del av et stort, internasjonalt verdifullt våtmarkssystem får lokaliteten en klar verdi som svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt. Dette inkluderer også en svært restriktiv holdning til friluftsliv på strandengene, siden de mest kravfulle planteartene her kan være sårbare for mye tråkk og slitasje.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 16 art(er) påvist: kvitsjøsalturt (**EN**), ishavsstjerneblom, skjørbuksurt, jåblom, eskimomure, myrklegg, korshesterumpe (**NT**), strandkjempe, fjæresøte, fjæresauløk, saltsiv, grusstarr, fjærestarr, ishavsstarr, fjæresivaks, strandrug.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikt strandberg
Utforming: Vestlig og nordlig
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger litt sør for Aigir, på østsiden av E6, på vestsiden av Porsangerfjorden. Den ligger i sørlige del av den store dolomittforekomsten her, og avgrenses mot sjøen i øst og mot fattigere bjørkekratt i vest. I sør grenser den mot gammel innmark med hytter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dolomitten gir her generelt grunnlag for generelt kalkrike miljøer. Innenfor lokaliteten er det en del heipregede areal (reinrosehei), med enkelte rike til ekstremrike, grunnlendte fuktsig/myr. I tillegg mindre innslag av flekkmure-sauesvingeleng særlig i ei sone nede ved sjøen, samt en del kalkrike bergvegger og rasmark. Bjørklund & Rekdal (2005) kartla området som reinrosehei.

Artsmangfold: Lokaliteten er ganske artsrik og med forekomst av flere av de typiske, kravfulle artene for distriktet. Dette inkluderer et par små delforekomster av krypsivaks (NT) og smalnøkleblom (NT), samt silkenellik (NT), fjellkurle, brudespore (NT), lappøyentrøst, hodestarr og agnorstarr. Ellers kan nevnes reinrose, grønnburkne, marinøkkel (NT), skredarve, dvergsnelle og rødflangre.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten ser ut til å ha et brukbart beitetrykk og virker lite

påvirket av inngrep. Et par stier, trolig primært dyretråkk, går gjennom lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Fra Børselv, over Reinøya og forbi Åigir går et ganske bredt belte med dolomittberg som gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Verdiene er både knyttet til rike strandberg, rasmarker, engsamfunn og fuktsig. Den avgrensede lokaliteten utgjør en viktig del av dette storområdet.

Vegetasjon: Rik utf / Rikt strandberg (Rødlistebetegnelse) (X1b)

Frisk/tørr middels baserik eng / Flekkmure-sauesvingeleng (Rødlistebetegnelse) (G8)

Reinrose-gras-lavrabb (R3)

Verdivurdering: Lokaliteten er ikke særlig stor, men ganske artsrik og med forekomst av flere kravfulle og rødlistede arter. Kombinert med at den ligger ganske godt plassert innenfor et stort landskap med mye kalkrike miljøer så får den verdien svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn: Det er ganske sikkert positivt for naturverdiene med ekstensivt beite, bare dette ikke medfører tråkkskader og erosjon. Det er viktig å holde bjørkekrattene unna de åpne heipartiene og om nødvendig rydde vekk kratt år om annet.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 27 art(er) påvist: dvergsnelle, marinøkkel (NT), grønburkne, myrtevier, rynkevier, skredarve, silkenellik (NT), fjellsmelle, jåblom, gulsildre, rødsildre, reinrose, lappøyentrøst, smalnøkleblom (NT), bleiksøte, bjørnebrodd, fjellkurle, rødflangre, brudespore (NT), svartstarr, hårstarr, hodestarr, agnorstarr, fjellstarr, bergstarr, krypsivaks (NT), fjellrapp.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr
Utforming: Rik skog- og krattbevokst myr
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger litt sørøst for Indre Billefjord, noe øst for Ballojavri og E6. Ut fra berggrunnskart skal det være biotittskifer her, men der denne kan inneholde lag av kalkglimmerskifer. Lokaliteten grenser nokså skarpt mot fastmark på de fleste kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: I nordøstre del er det et lite myrtjern som trolig er litt, men ikke svært kalkrikt. Ellers er det myrpartier av fastmattetype her og av intermediaer til middelsrik form dels grunnlendte partier med kildepreg. Bjørklund & Rekdal (2005) kartla området som kalkrik grasmyr. Tendenser til rik skog på kantene.

Artsmangfold: Ingen spesielt sjeldne arter ble påvist, men en del typiske arter for intermediaer til rik fastmattemyr, som gulstarr, hårstarr, tepperot, fjellfrøstjerne, linmjølke, myrtevier, brudespore (NT) (i kantsoner i nedre deler) og myrsaulauk. I putten vokste vanlig tjønnaks.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker lite påvirket.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Det er en del rike myrer og rike innsjøer på denne halvøya sør og sørøst for Indre Billefjord, som avgrenset lokalitet utgjør en naturlig del av.

Lok. nr. 1055 Hansrud sørøst forts.

Vegetasjon: Middelsrik fastmattemyr (M2)

Verdivurdering: Lokaliteten er ikke særlig stor og kan vanskelig betegnes som spesielt velutviklet eller med viktige artsforekomster. Verdien settes derfor bare til lokalt viktig - C.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 19 art(er) påvist: myrtevier, fjellfrøstjerne, jåblom, tepperot, svarttopp, linmjølke, fjelltistel, fjæresauløk, myrsauløk, tjønnaks, bjørnebrodd, brudespore (NT), skogsiv, tranestarr, hårstarr, strengstarr, gulstarr, trådstarr, piperensermose.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kalksjø
Utforming: Kalkrik tjønnaks-sjø
Mosaikk: Totalt 2 naturtype(r) registrert: Kalksjø E07 - Kalkrik tjønnaks-sjø E0702 (25%), Rikmyr A05 - Rik skog- og krattbevokst myr A0501 (75%).
Feltsjekk: 02.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonsskartlegging av området.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger litt sørøst for Indre Billefjord, noe øst for Ballojavri og E6. Ut fra berggrunnskart skal det være biotittskifer her, men der denne kan inneholde lag av kalkglimmerskifer. Lokaliteten grenser nokså skarpt mot fastmark på de fleste kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Milletjávri hadde en gulbrun farge med lyst slam på bunnen som indikerer at dette er et ganske kalkrikt tjern, selv om det ikke ble funnet kransalger her (i det minste ikke sett fra kanten). Ellers er det myrpartier av fastmattetype her og av intermediær til middelsrik form. Bjørklund & Rekdal (2005) kartla området som kalkrik grasmyr.

Artsmangfold: Ute i tjernet vokser bl.a. vanlig tjønnaks og trådtjønnaks, samt at en stor vannkalv ble sett. På myrpartiene rundt forekommer breiull (sjelden så langt nord), gulsildre, gulstarr, hårstarr, fjøresaulauk, brudespore (NT), trillingsiv og linmjølke.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker lite påvirket.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Det er en del rike myrer og rike innsjøer på denne halvøya sør og

Lok. nr. 1056 Milletjávri forts.

sørøst for Indre Billefjord, som avgrenset lokalitet utgjør en naturlig del av.

Vegetasjon: Middelsrik fastmattemyr (M2)

Verdivurdering: Lokaliteten får verdi viktig - B, siden det antagelig er snakk om en svakt utviklet kalksjø på nordgrensa av denne typen sitt utbredelsesområde. I tillegg forekommer enkelte kravfulle myrplanter her.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 18 art(er) påvist: myrtevier, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, linmjølke, fjelltistel, fjæresauløk, trådtjønnaks, tjønnaks, bjørnebrodd, brudespore (NT), skogsiv, trillingsiv, tranestarr, hårstarr, strengstarr, gulstarr, bredmyrull.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kalksjø
Utforming: Kalkrik tjønnaks-sjø
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder 29.07.2009. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger litt sørøst for Indre Billefjord, noe øst for Ballojavri og E6. Ut fra berggrunnskart skal det være biotittskifer her, men der denne kan inneholde lag av kalkglimmerskifer. Lokaliteten grenser nokså skarpt mot fastmark på de fleste kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Tjernet hadde en gulbrun farge med lyst slam på bunnen som indikerer at dette er et ganske kalkrikt tjern, selv om det ikke ble funnet kransalger her (i det minste ikke sett fra kanten). Ellers er det myrpartier av fastmattetype her og av intermediær til middelsrik form. Bjørklund & Rekdal (2005) kartla området som kalkrik grasmyr.

Artsmangfold: Det så ut til å være lite høyere vegetasjon i tjernet, bortsett fra en del vanlig tjønnaks. På myrpartiene rundt forekommer agnorstarr, gulsildre, gulstarr, hårstarr, strengstarr, trillingsiv og linnmjølke.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker lite påvirket, men rester etter uttak av torv på sørsida.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Det er en del rike myrer og rike innsjøer på denne halvøya sør og

Lok. nr. 1057 Stuorrahohka vest forts.

sørøst for Indre Billefjord, som avgrenset lokalitet utgjør en naturlig del av.

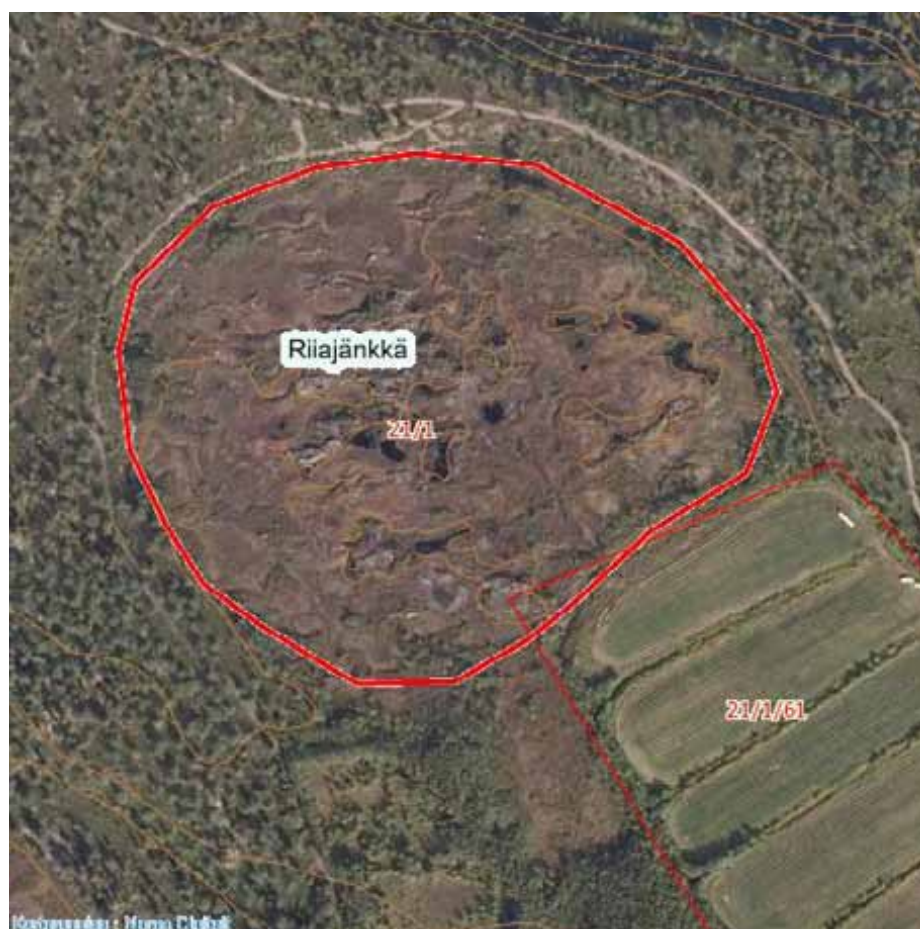
Vegetasjon: Middelsrik fastmattemyr (M2)

Verdivurdering: Lokaliteten får verdi viktig - B, siden det antagelig er snakk om en svakt utviklet kalksjø på nordgrensa av denne typen sitt utbredelsesområde. I tillegg forekommer enkelte kravfulle myrplanter her.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 17 art(er) påvist: myrtevier, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, linmjølke, fjelltistel, myrsauløk, bjørnebrodd, tvillingsiv, trillingsiv, tranestarr, hårstarr, strengstarr, gulstarr, agnorstarr, sveltull, piperensermose.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Palsmyr
Utforming:
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 28.07.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på neset mellom Brennelvfjorden og Østerbotn, vel 5 km nordøst for Lakselv. Den ligger på et flatt, lavt eid mellom fjordarmene og avgrenses skarpt mot oppdyrket mark i sør, samt fastmark på andre kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er snakk om en intakt rest av ei palsmyr der det fortsatt ligger et par store palser med tilhørende blautmyrspartier. Som vanlig for palsmyr er det primært snakk om nedbørsmyr.

Artsmangfold: Artsmangfoldet ble ikke nærmere sjekket, men antas som typisk for de fleste palsmyrer å være fattig og trivielt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Selve lokaliteten er intakt, men deler har som nevnt tidligere blitt ødelagt av oppdyrking.

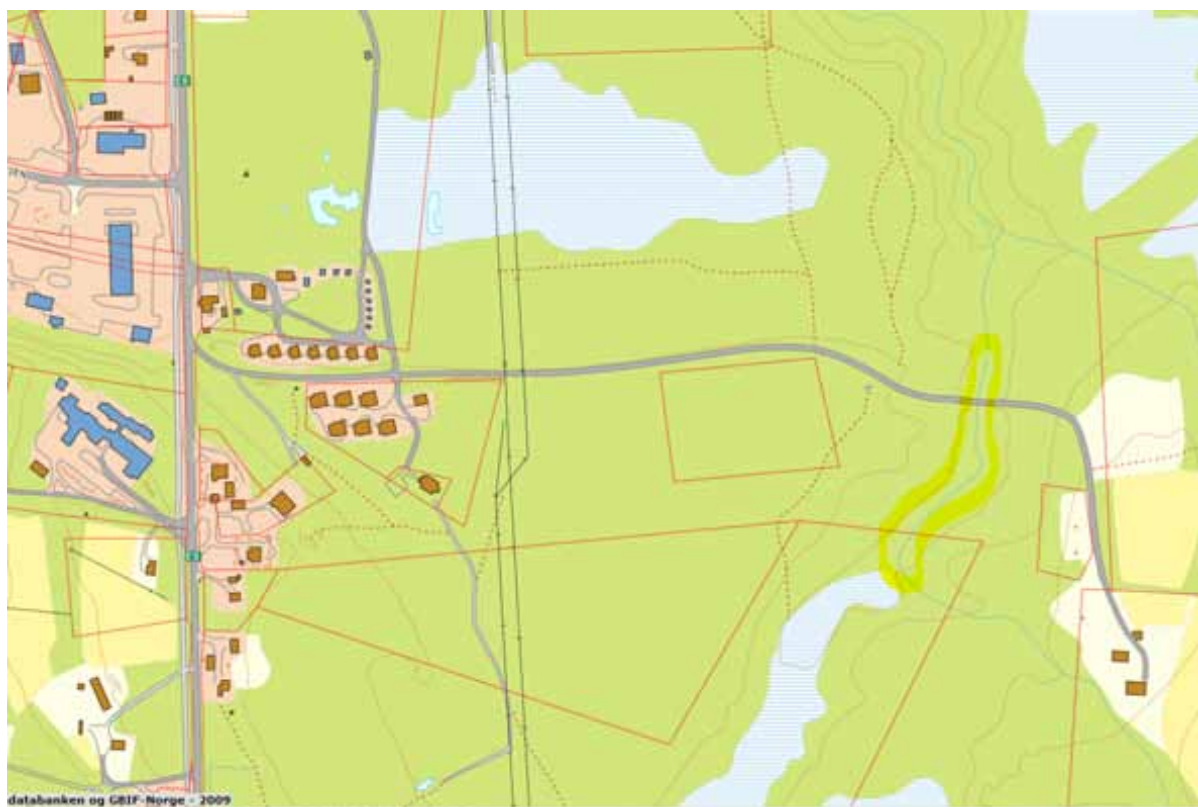
Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Langs nedre deler av Lakselva forekommer en del typiske miljøer for store, stilleflytende vassdrag, med bl.a. kroksjøer, meandrerende elveparti, mudder- og sandbanker, engpregede elvesletter og tendenser til sanddynelandskap. Avgrenset lokalitet utgjør en viktig del av dette systemet.

Lok. nr. 1058 Riitajänkkä forts.

Verdivurdering: Som tross alt en intakt rest av ganske velutviklet palsmyr får lokaliteten verdi viktig - B.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevarer best om den får ligge urørt.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rik sumpskog
Utforming:
Mosaikk:
Feltsjekk: 01.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Lokaliteten er beskrevet basert på feltarbeid utført av Rein Midteng 01.08.2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør og nord for hvor grusveg til Bjørkås krysser Sennebekken. Lokaliteten ligger om lag 500 øst for Storfyllingen camping som igjen ligger 1 km syd for Lakselv sentrum. Området avgrenses i vest og øst mot tørrere og fattigere hengevingdominert bjørkeskog, mot syd mot et større myrområde. Avgrensningen mot nord er uklar, og det er trolig at lokaliteten fortsetter noe videre nordover langs bekken. Lokaliteten består av eldre og frodig løvskog i en svak forsenkning og i tilknytning til Sennegressbekken.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av eldre vierskog (trolig svartvier) i ei om lag 10-30 m bred kantsone langs Sennegressbakken. Bekken ligger om lag 30 m over havet. Lokaliteten ligger på marine avsetninger, noe som gir grunnlag for et nokså rikt planteliv.

Artsmangfold: Vierskogen er frodig med typisk høgstaude- og sumpvegetasjon som mjødukt (dominerende), enghumbleblom, bekkeblom, engsnelle (dominerende), villrips (dominerende), skogfiol og vivendel. I tillegg til vier, er det innslag av bjørk og gråor. Området har trolig et rikt fugleliv, uten at spesielt interessante arter ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er ikke registrert nyere inngrep i form av hogst eller lignende. Vest for lokaliteten går det en traktorveg som er delvis i gjengroing. De groveste trærne har

Lok. nr. 1059 Sennegressbekken forts.

brysthøydiameter opp mot 15-20 cm, men de fleste trærne har mindre dimensjoner enn dette. Det er ennå ikke mye død ved, men enkelte stammer har begynt å dø, slik at om skogen får stå urørt framover, vil mengden med død ved nokså snart øke.

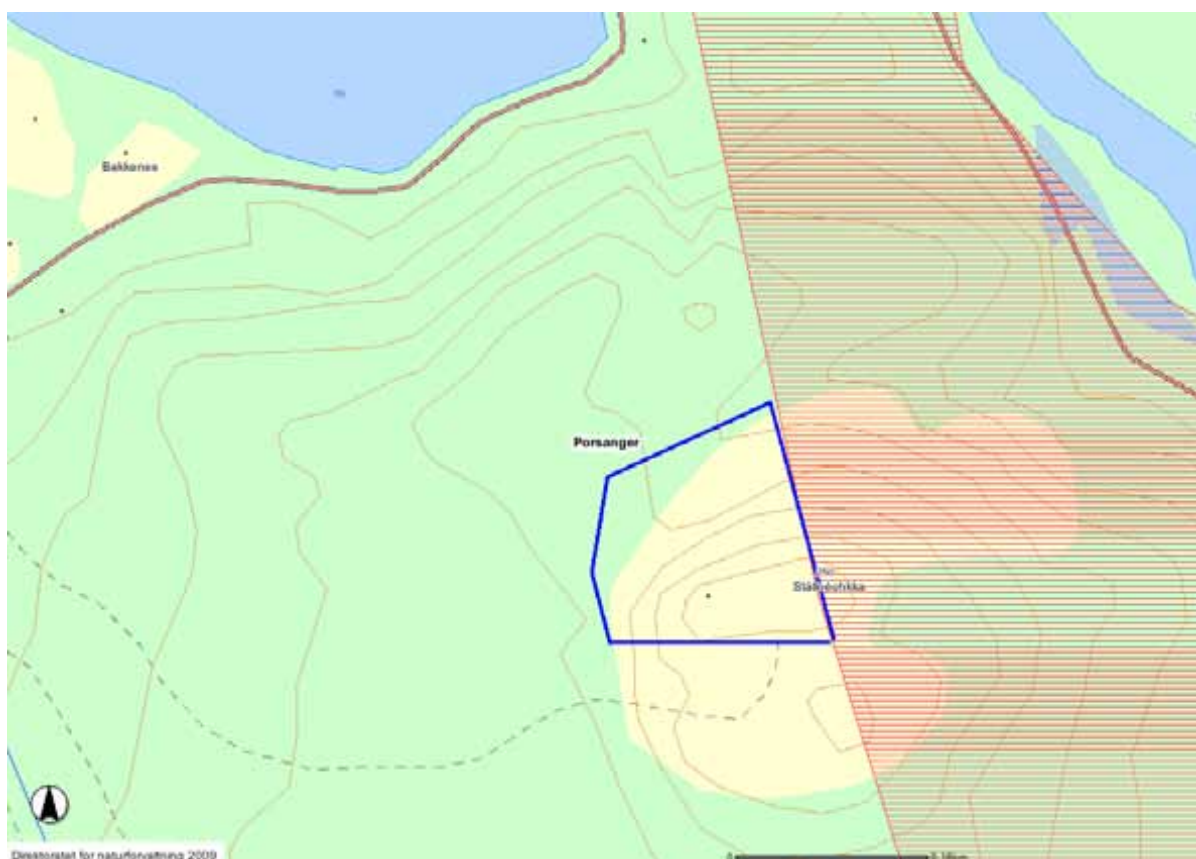
Fremmede arter: Ikke registrert noen.

Del av helhetlig landskap: Nei.

Vegetasjon: Gråor-bjørk-viersumpskog og -kratt (E3)

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert som lokalt viktig (C) da lokaliteten består av intakt eldre rik løvskog. Området skiller seg ut fra omkringliggende fattig bjørkedominert løvskog.

Skjøtsel og hensyn: For å sikre og utvikle naturverdiene, er det viktig at man unngår alle former for inngrep, inkl. vedhogst.

Naturtyperegistreringer

- Naturtype:** Kalkrike områder i fjellet
Utforming: Bergknaus og rasmark
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Lokaliteten er beskrevet basert på feltarbeid utført av Rein Midteng 01.08.2009 og opplysninger fra Artskart (www.artsdatabanken.no) (basert på feltarbeid av Reidar Elven 03.09.1984 og Kjell M. Sarre og Klaus Høiland 20.07.1983 (herb. TRH) samt Strann et al. (2006) (deres lokalitet nr 202030006).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør nordhellingen og deler av toppområdet til den markerte "sukkertoppen" Stállocchka som ligger like sør for Skoganvarre og Øvrevatn. Lokaliteten omfatter den delen av Stállocchka som ligger utenfor naturreservatet. Lokaliteten grenser i øst mot naturreservatet, i nedkant (nord) og mot vest av flatt terreng bevokst med bjørkeskog. Mot sør mot flatt terreng. Lokaliteten består av en bratt nordvendt fjellside og ei lita ur i bunnen av denne (nord). Det er innslag av kalkrik grunn.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er bratt og består av en fjellskrent med mindre benker og hyller som går på tvers av fjellskrenten. Her er det litt jordsmonn og tørketålende og konkurransesvake arter finner her overlevelsesmuligheter. Innslag av noe kalkrik berggrunn er også positivt for variasjonen av arter på lokaliteten.

Artsmangfold: Spredt på de største avsatsene vokser det litt småvokst bjørk og vier sammen med krekling. På de mindre, tørrere og mer værutsatte avsatsene er jordsmonnet grunnere og her er forholdene bedre for mindre konkurransesterke og tørketålende arter. Arter registrert i 2009 var

Lok. nr. 1060 Stállocochka ved Skoganvarre forts.

slike som vanlig kattefot, rødsildre, reinrose og grønnekurle. Fra Artskart er (trolig) lapprose, snømure, dvergglodnebregne, skjørlok, bergstarr, rabbestarr, fjellpryd, fjellodnebregne, fjellmure og fjelløyentrøst funnet innenfor lokaliteten. Sammen med sibirnattfiol, er det mest interessante funnet grårublom (EN) som ble funnet av Reidar Elven i 1984. Sibirnattfiol (CR) vokser helt på grensen, evt. innenfor dagens naturreservat.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er ikke registrert inngrep i lokaliteten. Det virker ikke som om lokaliteten er i gjengroing med løvskog og følgende humidifisering. Den er såpass vindutsatt at dette trolig ikke er en stor trussel mot verdiene.

Fremmede arter: Ikke registrert noen.

Del av helhetlig landskap: Nei.

Vegetasjon: Reinrose-gras-lavrabb (R3)

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert som svært viktig (A) da lokaliteten har en spesiell interessant flora knyttet til rik skredjord i fjellet og forekomst av den sterkt truede arter grårublom, samt muligens også den kritisk truede arten sibirnattfiol.

Skjøtsel og hensyn: For å sikre og utvikle naturverdiene, er det viktig at man unngår alle former for inngrep. Om bjørkeskogen ekspanderer bør denne fjernes.

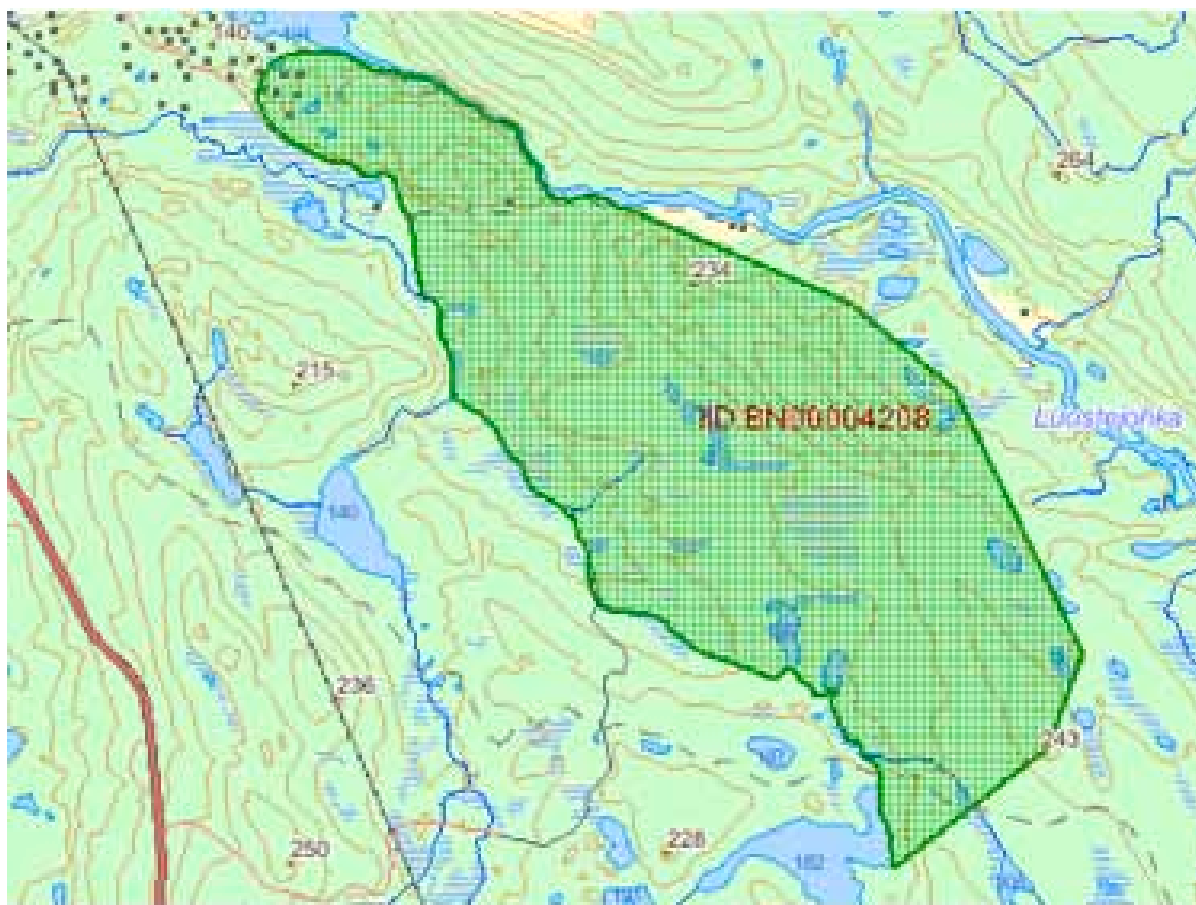
Artsliste for lokaliteten

Totalt 5 art(er) påvist: grårublom (EN), rødsildre, reinrose, kattefot, grønnekurle.

Litteratur

Artsdatabanken 2010. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no>

Strann, K.-B., Bjerke, J.W., Frivoll, V. & Johnsen, T. V. 2006. Verdifulle naturtyper i Porsanger kommune - NINA Rapport 207. 69s.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Gammel barskog
Utforming: Gammel furuskog
Mosaikk: Totalt 2 naturtype(r) registrert: Gammel barskog F08 - Gammel furuskog F0802 (%), Rikmyr A05 - Rik skog- og krattbevokst myr A0501 (%).
Feltsjekk: 31.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Lokaliteten er beskrevet basert på feltarbeid utført av Rein Midteng 31.07.2009, kort befarig i 1996 av Midteng samt beskrivelse av lokaliteten av Dag Svalastog (1995). En mindre del av Svalastogs beskrivelse har vært gjengitt på naturbase. Denne nye teksten erstatter i sin helhet tidligere tekst på naturbase (BN00004208). Verdisettingen er også endret, mens avgrensning er beholdt.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på østsiden av Lakselvdalføret inn mot Luostejohka. Den avgrenses mot øst av Luostejohka og myr- og bjørkeskog, i vest og sør mot mer hogstpåvirket furuskog og bjørkeskog, mot nord mot Gákkajávri. Lokaliteten består av eldre furuskog i blanding av bjørkeskog og myr. Berggrunnen består av grønnstein og amfibolitt. Over berggrunnen ligger tjukke lag med løsmasser, både sand og mer blanda morenemateriale av forskjellig størrelser. Kun stedvis er det blottet berggrunn, og dette er i hovedsak i de bratteste ryggene samt enkelte steder i bunnen av liavsnettene.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypelokaliteten består i hovedsak av gammel furuskog som stedvis består av ren furuskog og stedvis består av bjørkeinnblandet furuskog. I de nordre deler er bjørkeinnslaget om lag 40 %. Oppover mot høydedraget sørøst for Osvaldcopma og videre i retning Luostejohka går skogen gradvis over i nesten ren bjørkeskog med

bare spredte, solitære furuer, hvorav enkelte gamle kjemper med diameter i brysthøyde opptil 70 cm. Den skarpe åsryggen Osvaldcopma er også bjørkedominert. Den mest kompakte furuskogen forekommer på flate partier med dype permeable moreneavsetninger samt i bratte lisider. Furu er her omtrent enerådene og skogen har en åpen struktur nesten uten busksjikt. Bjørka opptrer her bare som enkeltstående, spredte 2-3 m høye busker. I mere kupert morenelandskap (dødislandskap) hvor vekstbetingelsene er mer varierte, kan furua stå holtvis og forholdsvis tett, og over korte avstander kan skogen skifte fra furuskog til en mer bjørkeblandet skog og over til ren bjørkeskog, avhengig av grunnforholdene. Spredt i tilknytning til de lavere deler av Osvaldcopmas vestvendte lise, kommer det ut en del rike sig og mindre rikmyrer. Furuskogen består av krekling-dominert bærlyngskog samt litt lavfuruskog. I en sørhelling er det registrert litt tyttebærfuruskog. I bærlyngskogen er det et spredt, men jevnt innslag av blåbær og tyttebær samt litt blokkebær. Finnmarkspors er et jevnt innslag, særlig i litt fuktigere deler. Stedvis i bjørkeskogen er det innslag av en skrubbebær-dominert blåbærbjørkeskog. I de bratte skråningene øst for traktorvegen kommer det inn en del småvokste og tette forekomster av osp. Det samme enkelte steder i Osvaldcopmas vestvendte lise.

Artsmangfold: Furuskogen er kun undersøkt på sommeren utenfor soppsesongen, noe som gjør at det så langt er funnet få interessante vedboende arter. Skogstruktur tilsier at det er et klart potensial for funn av flere interessante arter. Det er allikevel funnet flere arter knyttet til biologisk gammel furuskog. Så langt gjelder dette tretåspett (NT), og det er både sett hekkeshull og ringer på furu etter arten. Lavskrike, som er knyttet til eldre furuskog, ble observert flere steder i lokaliteten.

Furustokkjuke ble funnet på furu i nord. Det så langt mest interessante funnet knyttet til furu, er enten funnet av *Antrodia infirma* som på rødlisten for 2010 trolig vil bli oppført som EN, eller *Antrodia primaeva* (EN). Disse artene ligner hverandre og ofte trengs mikroskopiering til for sikker artsbestemmelse. Funnet er pr. 04.05.2010 ikke endelig bestemt, men er vurdert av Olli Manninen som har god erfaring med disse to artene, som foreløpig har artsbestemt funnet til å være en av disse to artene. *Skeletocutis carneogrisea*, som ikke er en rødlisteart eller spesielt interessant art er også funnet. I tilknytning til de rike sigene, er det funnet interessante og noe krevende arter som brudespore (NT), svarttopp, gulsildre, fjellfrøstjerne, bjønnbrodd, cf. skogmarihånd, og kvitmaure. Svalastog (1995) nevner også funn av tvebustarr, fjellsnelle, rynkevier, myrtevier, hårstarr, tranestarr og kjevlestarr i tilknytning til de rike kildegigene.

Bruk, tilstand og påvirkning: Deler av de aller nordligste deler er påvirket av plukkhogst som er foretatt på 80-tallet. Sør for om lag 35 W 431602 7747024 opphører denne plukkhogsten og naturskogspreget øker. De nordre deler har på tross av denne plukkhogsten fortsatt verdier i form av eldre furuskog med spredt med død ved. Lommer her er ikke påvirket av denne hogsten. Foruten denne hogsten, er de største inngrepene hyttene som er blitt bygd også i de nordre deler. En mindre traktorveg i de nordre deler er et lite inngrep som i liten grad påvirker områdets verdi for det biologiske mangfoldet. I forbindelse med stormfelling på 80-tallet er deler av disse fjernet. Ellers er det ikke registrert nyere inngrep i området. Generelt har området blitt utsatt for minst én forsiktig til middels hard plukkhogst. På tross av dette, er mye av skogen å regne som lite påvirka naturskog, dvs. biologisk gammel skog som er naturlig forynget, har spredt til jevnt med liggende og stående død ved i alle nedbrytningsstadier, også grove lægre. Det er ikke mye gadd. I følge Svalastog (Svalastog 1995), er det partier som er mer urskogsneare, endog urskog, dvs. skog som i svært liten grad eller ikke har vært påvirket av hogst. I disse delene er skogen i bledningsfase, dvs. trær i alle aldre uten en spesiell herskende årsklasse. Disse delene ble ikke oppsøkt i 2009. Den lite påvirka naturskogen som ble befart i 2009, består i hovedsak av skog i optimalfase, dvs. skog som fortsatt vokser i høyde, og uten at herskende tresjikt ennå har begynt å produsere mye stående død ved. Dette er trolig skog som i hovedsak har blitt forynget i forbindelse med tidligere plukkhogster. Det er derfor en overvekt av slike trær, i forhold til et klart mindre innslag av trær som har sluttet å vokse i høyden og nådd sin biologiske alder. Uansett har både den lite påvirka naturskogen, den urskogsneare skogen og de mindre områder med urskog som finnes i området, alle kvaliteter for det biologiske mangfoldet som karakteriseres virkelig gammel

naturskog. Den døde veden blir i disse tørre kontinentale områdene bevart lenge, slik at selv om skogen er blitt plukkhogd, er ikke denne hogsten vært så sterkt at man har fått et brudd i tilførselen av liggende død ved, selv om mengdene klart er blitt redusert ut i fra hva det ville ha vært under urørte forhold. Dette betyr igjen at mange arter knyttet til lite påvirka furuskog fortsatt bør kunne finnes i området. Funnet av den krevende *A. infirma* i et av de mest påvirka partiene i nord, indikerer at også disse arealene har kvaliteter. Disse mest påvirka arealene lengst i nord, vil likevel på litt sikt få redusert verdi for død-ved avhengige arter, da hogsten på 80-tallet fører til at tilførselen av død ved er i ferd med å bli sterkt redusert eller vil i praksis opphøre når de gamle lægrene råtner bort. Enkelte avkapp etter de siste hogstene vil trolig bedre litt på dette.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Området grenser til bjørk/osp/glissen furuskog øst for Luostejojka. Dette er en del av et trolig større området lite påvirket av menneskelig inngrep. Deler av dette er beskrevet som en egen naturtypelokalitet på naturbase.

Vegetasjon: Bærlyngskog (A2)

Middelsrik fastmattemyr (M2)

Gulsildre-utf (N2a)

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert som svært viktig (A) da lokaliteten består av et større område med eldre furuskog som har en del innslag av liggende og stående død ved, stedvis bra kontinuitet i død ved og stedvis innslag av urskog. Innslaget av rike sig og rikmyrer bidrar også positivt til områdets naturverdier. Det samme er funnet av en høyt listet rødlisteart.

Skjøtsel og hensyn: For å sikre og utvikle naturverdiene, er det viktig at man unngår alle former for inngrep. Det bør ikke bygges mer hytter eller hogges, særlig ikke furuskog.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 9 art(er) påvist: tretåspett (NT), lavskrike, fjellfrøstjerne, gulsildre, svarttopp, bjørnebrodd, brudespore (NT), furustokkjuke, *Skeletocutis carneogrisea*.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kilde og kildebekk
Utforming: Kilde over sørboreal
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.07.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 07.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 31.07.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ute på Veineset mellom Ytre Billefjord og Olderfjord. Ut fra berggrunnskart skal det være hovedsakelig metasandstein her, men artsfunn indikerer også noe mer kalkrik berggrunn eller løsmasser. Lokaliteten grenser nokså skarpt mot fastmarkshei og fattigere myr på de fleste kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av ei grunnlendt og litt tuete fastmattemyr med en del kildesamfunn. Vegetasjonen indikerer kalkrike forhold.

Artsmangfold: Lokaliteten er ikke særlig artsrik, men har forekomst av enkelte kravfulle arter knyttet til rik til ekstremrik myr og kildesamfunn, som hodestarr og linnmjølke. I tillegg kommer arter som hårstarr, bjønnbrodd, rynkevier, fjellstarr, myrtevier og myrsaulauk.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker lite påvirket.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Det finnes også enkelte andre ganske rike myrflekker ute på denne halvøya, uten å utgjøre noe stort eller markert element her.

Verdivurdering: Lokaliteten er liten og ikke spesielt godt utviklet. Verdien settes derfor bare til

Lok. nr. 1062 Veineset: Galdojávri øst forts.

lokalt viktig - C.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevarer best om den får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 8 art(er) påvist: myrtevier, rynkevier, linmjølke, myrsauløk, bjørnebrodd, hårstarr, hodestarr, fjellstarr.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark
Utforming: (D04) Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.07.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 07.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 31.07.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ute på Veineset mellom Ytre Billefjord og Olderfjord. Ut fra berggrunnskart skal det være hovedsakelig metasandstein her, men det er en del løsmasser (grus, småstein) på denne lokaliteten. Lokaliteten grenser nokså skarpt mot vågen i sør, litt mer gradvis mot rein hei på andre kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Den ligger i et større heiområde, men har mer gras og urter enn det som er vanlig og dermed ganske tydelig et visst naturbeitemarkspreget, og da av flekkmure-sauesvingel-utforming.

Artsmangfold: Flere typiske, litt kravfulle engplanter for distriktet forekommer, som marinøkkel, fjellmarinøkkel og silkenellik. I tillegg arter som flekkmure, fjellstarr, aksfrytle, bleiksøte, blåklokke og sauesvingel.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten beites trolig primært av en del rein, og virker ellers lite påvirket. Beitetrykket virker litt svakt, men medfører neppe særlige endringer i floraen på noe sikt.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Det finnes innslag av engsamfunn andre steder på Veineset, men i

Lok. nr. 1063 Veineset: Grunnvågen forts.

liten grad naturbeitemark, noe som ikke gjør lokaliteten til noen spesielt viktig biologisk del av et helhetlig kulturlandskap.

Verdivurdering: Lokaliteten er ganske liten og virker ikke spesielt artsrik. Under litt tvil settes derfor verdien bare til lokalt viktig - C, selv om hevden ikke er så aller verst og den ganske sikkert er ugjødset.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er avhengig av et visst beitetrykk, selv om klimaet naturlig holder landskapet åpent. For øvrig bør en unngå inngrep her.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 9 art(er) påvist: fjellmarinøkkel, marinøkkel, silkenellik, fleckmure, blåkløkke, bleiksøte, aksfrytle, fjellstarr, sauesvingel.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Strandeng og strandsump

Utforming: Stort strandengkompleks

Mosaikk: Totalt 3 naturtype(r) registrert: Strandeng og strandsump G05 - Stort strandengkompleks G0501 (60%), Kilde og kildebekk A06 - Kilde over sørboreal A0603 (10%), Rikmyr A05 - (10%).

Feltsjekk: 31.07.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 07.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 31.07.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ute på Veineset mellom Ytre Billefjord og Olderfjord. Ut fra berggrunnskart skal det være hovedsakelig metasandstein her, men enten er det her lokalt vesentlig rikere berggrunn eller, mer sannsynlig, innslag av en del skjellsand som gir kalkrike forhold. Lokaliteten omfatter to lavtliggende tjern, der i det minste det søndre trolig har litt kontakt med sjøen, samt fuktsig, myrflækker mellom dem. Litt ordinær, fattig her er også inkludert av arronderingsmessige årsaker. Lokaliteten grenser for øvrig til fattigere vegetasjon, primært hei, på alle kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er noe kompleks og ikke helt enkel å plassere som naturtype. Klare verdier er knyttet til strandeng og svake brakkvannssumper, dels også kalkrik grunnlendt myr og kalkrike sig. I tillegg mindre skjellsandbanker med tilhørende kalkkrevende arter, samt grunne antatt svakt brakke tjern (det nordre kanskje variant av kalksjø, da det har klart vann).

Artsmangfold: I kalkrike fuktsig på vestsiden av nordre tjern vokser arter som agnorstarr,

dvergjamne, tvebostarr, myrtevier, jåblom, fjøresaulauk, hårstarr, blankstarr, rynkevier, fjellstarr og småsivaks. I kanten av det nordre tjernet finnes stedvis finnmarksnøkleblom (NT), pølstarr og buestarr, og ute i tjernet mye trådtjønnaks. Også ved det søndre tjernet vokser noe finnmarksnøkleblom (NT), samt fjørestarr, eskimomure, ishavsstarr og fjøresivaks. I tillegg trådtjønnaks ute i tjernet, samt sparsomt med korshesterumpe (NT), som her ser ut til å ha en litt nordlig utpostlokalitet i Porsangerfjorden. Vanlig hesterumpe var noe mer utbredt. En liten skjellsandbanke i vestkant av tjernet er voksested for bl.a. marinøkkel, fjellsmelle, bleiksøte og svarttopp. For øvrig sett 2 sotsniper og 2 svømmesniper.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er sikkert litt reinbeite her. Ellers virker den lite påvirket.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Det er ikke kjent andre tilsvarende miljøer i dette distriktet før en kommer sørover mot deltaområdet til Stabburselva.

Verdivurdering: Lokaliteten er ganske variert og har forekomster av flere kravfulle og til dels sjeldne arter knyttet til litt ulike miljøer, samtidig som miljøet i seg selv (svakt brakke tjern, tendenser til kalksjø) til dels er sjeldent. Den vurderes derfor å ha en klar verdi som viktig - B, og samlet sett får den her verdien svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 32 art(er) påvist: svømmesnipe, sotsnipe, dvergjamne, marinøkkel, myrtevier, rynkevier, fjellsmelle, jåblom, eskimomure, svarttopp, myrklegg, korshesterumpe (NT), fjelltistel, finnmarksnøkleblom (NT), bleiksøte, fjæresauløk, myrsauløk, trådtjønnaks, bjørnebrodd, hårstarr, strengstarr, tvebostarr, pølstarr, buestarr, agnorstarr, fjellstarr, fjærestarr, blankstarr, ishavsstarr, småsivaks, fjæresivaks, nervesvanemose.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr

Utforming:

Mosaikk:

Feltsjekk: 31.07.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 07.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 31.07.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ute på Veineset mellom Ytre Billefjord og Olderfjord, på eidet mellom Galdojavri og Storvatnet. Ut fra berggrunnskart skal det være hovedsakelig metasandstein her, men artsfunn indikerer også noe mer kalkrik berggrunn eller løsmasser. Lokaliteten grenser utydelig mot fastmarkshei på de fleste kanter og er ikke mer enn ca 20x20 meter stor.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av ei ganske tørr og litt tuete fastmattemyr. Vegetasjonen indikerer kalkrike forhold.

Artsmangfold: Lokaliteten er ikke særlig artsrik, men har forekomst av enkelte kravfulle arter knyttet til rik til ekstremrik myr og kildesamfunn, som hodestarr. I tillegg kommer arter som hårstarr, bjønnbrodd, rynkevier, jåblom, myrtevier og fjelltistel.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker lite påvirket.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Det finnes også enkelte andre ganske rike myrflækker ute på denne halvøya, uten å utgjøre noe stort eller markert element her.

Lok. nr. 1065 Veineset: Galdojávri vest forts.

Verdivurdering: Lokaliteten er liten og ikke spesielt godt utviklet. Verdien settes derfor bare til lokalt viktig - C.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 8 art(er) påvist: myrtevier, rynkevier, jåblom, fjelltistel, bjørnebrodd, hårstarr, hodestarr, tvebostarr.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Palsmyr

Utforming:

Mosaikk:

Feltsjekk: 31.07.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 07.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 31.07.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ute på Veineset mellom Ytre Billefjord og Olderfjord, på eidet mellom Galdojavri og Storvatnet. I et slakt sørvestvendt parti ned mot Storvatnet ligger ei myr som tydelig har palsdannelser på sentrale deler. Lokaliteten avgrenses mot fastmark på tre kanter, og mot mer ordinær fattigmyr mot Storvatnet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Som typisk for palsmyrer er det snakk om nedbørsmyr.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble påvist, bare ordinære arter typisk for nedbørsmyr og fattig hei.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker lite påvirket. Det er snakk om en tydelig utviklet pals sentralt i myra, som oppnår høyder på 2 meter, er kanskje 10 meter bred og noen ti-meter lang.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Palsmyr finnes sparsomt enkelte steder langs indre deler av Porsangerfjorden, og en annen svakt utviklet lokalitet ble funnet like ved denne. Den kan likevel

Lok. nr. 1066 Veineset: Storvatnet øst forts.

ikke sies å tilhøre noe kompleks av palsmyrer.

Verdivurdering: Siden det er snakk om ei intakt myr med tydelige palsdannelser får den verdien viktig - B.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Palsmyr
Utforming:
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.07.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 07.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 31.07.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ute på Veineset mellom Ytre Billefjord og Olderfjord, rett på nordsiden av grusvegen utover neset. Her ligger ei nokså fattig og blaut myr som ser ut til å ha flere lave palsdannelser. Lokaliteten avgrenses mot fastmark på alle kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Som typisk for palsmyrer er det snakk om nedbørsmyr, men i kantsoner er det nok også en del minerotrof myr av fattig og lokalt kanskje også intermediær karakter. Det er flere åpne partier her, som småtjern (antatt rester av gamle palser).

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble påvist, bare ordinære arter typisk for fattig myr og fattig hei.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker lite påvirket. Palsene er gjennomgående små og svake (dels usikre), og ingen store, velutviklede palser forekommer.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Palsmyr finnes sparsomt enkelte steder langs indre deler av Porsangerfjorden, og en annen bedre utviklet lokalitet ble funnet like ved denne. Den kan likevel

Lok. nr. 1067 Veineset: Storvatnet nord forts.

ikke sies å tilhøre noe kompleks av palsmyrer.

Verdivurdering: Denne myra inneholder bare små og dårlig utviklede palser. Verdien settes derfor ikke høyere enn lokalt viktig - C.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Gråor-heggeskog
Utforming: Liskog/ravine
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.07.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 07.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 31.07.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger vel en kilometer oppover langs Ytre Billefjordelva ovenfor fjorden og E6, i ei sørvendt lise ned mot elva. Det er litt brattlendt her, men lite bergvegger. Berggrunnen består hovedsakelig av metasandstein, som stort sett gir opphav til nokså kalkfattig vegetasjon. Lokaliteten avgrenses nokså skarpt mot elva og mer gradvis og litt usikkert mot fattigere skog på andre kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Feltsjiktet er gjennomgående høgstaudepreget, med små innslag av kildepreget skog. I tillegg også litt fattigere bregnerik skog.

Artsmangfold: I tresjiktet forekommer både bjørk og en del gråor. Ingen spesielt sjeldne arter ble funnet i feltsjiktet, men det inkluderer høgstauder som turt, skogstjerneblom og trollurt. Generelt en god del bregner.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er i aldersfase, om enn med nokså sparsomt med dødt trevirke. Det er sluttet skog og brukbart storvokst til å være så langt mot nord. Et dyretråkk går gjennom lia, og det er ei kraftlinje som krysser dalen rett på østsiden av lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Lok. nr. 1068 Ytre Billefjordelva ved Bjørnelva forts.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten kan til en viss grad betraktes som en noe isolert nordlig utpostlokalitet i dette distriktet for gråorskog.

Verdivurdering: Lokaliteten er ikke særlig stor eller velutviklet, men det er tross alt snakk om litt gråorskog som ligger forholdsvis langt mot nord. Verdien settes derfor til lokalt viktig - C.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 4 art(er) påvist: gråor, skogstjerneblom, trollurt, turt.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kalkrike områder i fjellet
Utforming: Bergknaus og rasmark
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.07.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 07.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 31.07.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger oppe på fjellet vest for Ytre Billefjord, i den nordvendte lia til Rakttooivi ned mot Stuorrajavri. Lokaliteten omfatter en bergskrent med tilhørende miljøer. Berggrunnen består hovedsakelig av metasandstein, som stort sett gir opphav til nokså kalkfattig vegetasjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er litt bergveggssamfunn av fattig til intermediær karakter her, samt svake snøleiesamfunn av intermediær karakter.

Artsmangfold: Stort sett er det et sparsomt utvalg av ganske vanlige og lite krevende fjellplanter som forekommer, men i tillegg finnes også svakt kravfulle snøleiearter som snøsoleie (NT), dvergsoleie og bekkesildre.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker lite påvirket, bortsett fra noe reinbeite.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Det ser ut til å være forholdsvis dårlig med snøleiesamfunn og kalkrik fjellvegetasjon i dette området.

Verdivurdering: Lokaliteten er liten, ganske dårlig utviklet og med få kravfulle arter. Enkelte litt

Lok. nr. 1069 Raktooaivi nord forts.

krevede arter opptrer likevel og den får derfor verdien lokalt viktig - C.
Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 3 art(er) påvist: snøsoleie (NT), dvergssoleie, bekkesildre.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kalkrike områder i fjellet
Utforming: Bergknaus og rasmark
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.07.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 07.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 31.07.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i kanten mot fjellet vel en kilometer sørvest for Ytre Billefjord. Den omfatter ei til dels trang kløft med en del bergvegger (opptil kanskje 10 meter høye) og blokkmark. En bekk renner gjennom kløfta. Berggrunnen består hovedsakelig av metasandstein, som stort sett gir opphav til nokså kalkfattig vegetasjon, men flekkvis kan det nok være litt rikere.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Mye er fattig bergveggs- og rasmarkssamfunn her, men det er også innslag av litt mer intermediære til svakt kalkrike partier, samt høgstaudepreget feltsjikt lokalt nede i kløfta med bl.a. kvann. Enkelte små, ustabile tjern ligger nede i kløfta.

Artsmangfold: Flere litt krevende fjellplanter ble funnet, men ingen spesielt kravfulle. Floraen omfatter arter som bergstarr, knoppsildre, fjellfrøstjerne, snøildre, ballblom, rødsildre, reinfrytle, bekkesildre, flekkmure og mulig polarkarse. I tillegg hekker fjellvåk her.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker lite påvirket, bortsett fra litt reinbeite i ytre deler.

Lok. nr. 1070 Boaimmasjohka forts.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Det ser ut til å være forholdsvis dårlig med kalkrik fjellvegetasjon i dette området.

Verdivurdering: Topografisk er dette ei trang og brukbart utviklet, men lita kløft. Den kalkfattige berggrunnen og få funn av særlig kravfulle arter gjør likevel at verdien ikke settes høyere enn lokalt viktig - C.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 14 art(er) påvist: fjellvåk, fjellarve, fjellfrøstjerne, ballblom, polarkarse, knoppsildre, snøsildre, rødsildre, bekkesildre, flekkmure, fjelltistel, reinfrytle, bergstarr, blårapp.

Naturtyperegistreringer

- Naturtype:** Strandeng og strandsump
Utforming: Stort strandengkompleks
Mosaikk:
Feltsjekk: 31.07.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 07.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 31.07.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger inne i Ytre Billefjord, og omfatter et gruntvannsrområde på nordsiden av utløpet av Ytre Billefjordselva. Dels er det fnkornede løsmasser, men dels også litt småstein. Lokaliteten avgrenses ganske skarpt mot fastmarksskog på innsiden, mer diffust mot dypere vann i øst, samt nokså klare grenser mot opphør av strandenger av særlig omfang i nord og sørsøt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Innerst i sør er det en del strandmyr, mens den nordligste delen har saltengutforminger. Mellom er det et litt uklart parti med overgang mellom strandeng, brakkvannssump og strandmyr, av intermedier til middelsrik type. Mindre partier med forstrand i ytre deler.

Artsmangfold: Salt- og brakkvannssengene har typiske arter som fjørestarr, pølstarr, fjøresivaks, eskimomure, grusstarr, ishavsstarr og fjøresaulauk, i tillegg til at litt finnmarksnökleblom (NT) opptrer. Brakkvannssumpa i overgang mot strandmyr har arter som gulstarr, hårstarr, sveltull og myrmjølke, mens selve myra ovenfor er litt mindre kalkrik og med arter som bjønnbrodd, strengstarr og fjellstarr. Trolig er deltaområder nokså viktig for våtmarksfugl, da det bl.a. under

Lok. nr. 1071 Ytre Billefjord - strandeng forts.

besøket ble sett en større flokk med tjeld utenfor lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker lite påvirket.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Litt strandenger finnes hist og her utenfor deltaet til Stabburselva i Porsangerfjorden, og i så måte utgjør lokaliteten en viktig forekomst.

Verdivurdering: Lokaliteten er ikke særlig stor eller spesielt velutviklet, slik at verdien ikke settes høyere enn lokalt viktig - C.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 18 art(er) påvist: myrtevier, gulsildre, eskimomure, myrmjølke, finnmarksnøkleblom (NT), fjæresauløk, myrsauløk, bjørnebrodd, hårstarr, strengstarr, tvebostarr, grusstarr, pølstarr, fjellstarr, fjærestarr, ishavsstarr, fjæresivaks, svelfull.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kalkrike områder i fjellet

Utforming:

Mosaikk: Totalt 4 naturtype(r) registrert: Kalkrike områder i fjellet C01 - Bergknaus og rasmark C0104 (40%), Kalkrike områder i fjellet C01 - Leside C0102 (10%), Kalkrike områder i fjellet C01 - Snøleie C0103 (10%), Kalkrike områder i fjellet C01 - Rabbe C0101 (40%).

Feltsjekk: 01.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 07.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 01.08.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter mye av fjellet Davimus, som ligger 7-8 kilometer vest for Olderfjord på sørsiden av E6 og stikker seg litt opp over den ellers ganske flate fjellvidda. Toppen ligger på 460 m o.h., samtidig som det her er innslag av en del bergvegger og små kløfter. Berggrunnen består hovedsakelig av biotittskifer, som tydeligvis stedvis gir grunnlag for noe kalkrike forhold. Den grenser noe gradvis mot fattigere fjell på alle kanter, kanskje mest usikkert i vest, mens det virker klarere i øst.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Innenfor lokaliteten er det en veksling mellom rabber, lesider og bergskrenter, samt også litt snøleier, til dels brukbart utviklet. En del er nok forholdsvis fattige til intermediære, men innenfor avgrenset lokalitet er det også et betydelig areal (forslagsvis 60-70%) med intermediær til kalkrik vegetasjon.

Artsmangfold: Samlet sett virker lokaliteten ganske artsrik og er nok noe av det bedre som er påvist så langt ut på nordsiden av Porsangerfjorden. Det kan være grunn til å framheve forekomst

av en del kantlyng (en del i nord, sparsom i vest), noe reinstarr (NT) (særlig på toppen og i sørøst), flere funn av rublom (trolig flere arter, kan være interessante og sjeldne innblandet som alperublom), agnorstarr, grynsildre (NT) (en liten forekomst på nordsida), polarvier, hengefrytle, fjellkurle (ett enkelt individ i nordøst), fjellkvitkurle, snøbakkestjerne (sparsom på nordsida), snøsoleie (NT) (særlig i øst, litt i nord), tuearve (sparsom), høyfjellskarse (ett funn) og grannsildre (NT) (en del). I tillegg kommer en lang rekke mer vanlige fjellplanter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker lite påvirket, bortsett fra noe reinbeite.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Det ser ut til å være forholdsvis dårlig med kalkrik fjellvegetasjon i dette distriktet.

Verdivurdering: Lokaliteten er stor, variert og artsrik med forekomst av flere kravfulle og uvanlige fjellplanter, til dels rødlistet. Den vurderes å ha en klar verdi som viktig - B, og får inntil videre det, men det skal ikke helt utelukkes at nye vurderinger kan gi enda høyere verdi.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 47 art(er) påvist: myrtevier, polarvier, rynkevier, fjellarve, glattarve, tuearve, fjellsmelle, snøsoleie (NT), dvergssoleie, fjellfrøstjerne, fjellskrinneblom, høyfjellskarse, gulsildre, knoppsildre, tuesildre, grynsildre (NT), snøsildre, rødsildre, bekkesildre, grannsildre (NT), reinrose, flekkmure, svartopp, fjelltettegras, norsk vintergrønn, moselyng, kantlyng, fjellkattfot, snøbakkestjerne, bjørnebrodd, fjellkurle, grønncurle, fjellhvitkurle, tvillingsiv, trillingsiv, hengefrytle, reinfrytle, reinstarr (NT), svartstarr, hårstarr, agnorstarr, fjellstarr, bergstarr, blankstarr, fjellrapp, svartaks, labbmose.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Strandeng og strandsump
Utforming: Strandeng-forstrand/panne
Mosaikk:
Feltsjekk: 01.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 07.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 01.08.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Smørfjorden, like nord for Olderfjord. Ved utløpet av Smørfjordelva er det dannet et strandoslandskap med en del strandenger, i første rekke velutviklet og intakte på nordsiden av elva/bukta, med flere små tanger og bukter. Det er mye sandholdige løsmasser her. Lokaliteten grenser utydelig mot sjøen i sør, mer skarpt mot kultivert eng i vest og nord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er i første rekke saltenger til brakkvannsenger her, med lite sumpstrand/strandmyr og dårlig utviklede forstrender.

Artsmangfold: Ingen spesielt sjeldne arter ble funnet, men flere typiske arter som fjørestarr, pølstarr, grusstarr, ishavsstarr, saltsiv, ishavsstjerneblom og fjøresaulauk. Forstrender med noe saltgras og litt strandarve.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dette har nok vært en viktig del av beitemarkene her før, og blitt til dels intensivt beitet og kanskje slått, noe som nok kan ha redusert arts mangfoldet tidligere. Det meste har nok nå lite beite og mest begrenset til streifdyr av tamrein.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Lok. nr. 1073 Smørfjorden forts.

Del av helhetlig landskap: Litt strandenger finnes hist og her utenfor deltaet til Stabburselva i Porsangerfjorden, og i så måte utgjør lokaliteten en viktig forekomst.

Verdivurdering: Lokaliteten må betegnes som middels stor og ganske intakt, men forholdsvis artsfattig og ikke spesielt variert. Verdisettingen er noe usikker, men er her satt under tvil til viktig - B, siden den også utgjør del av et mindre deltaområde.

Skjøtsel og hensyn: Bortsett fra forsiktig ekstensivt beite er det beste for naturverdiene at lokaliteten får ligge i fred.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 8 art(er) påvist: ishavstjerneblom, fjæresauløk, myrsauløk, saltsiv, grusstarr, pølstarr, fjærestarr, ishavsstarr.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Strandeng og strandsump
Utforming: Stort strandengkompleks
Mosaikk:
Feltsjekk: 01.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 07.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 01.08.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger innerst i Olderfjorden, i nordre del av denne. Den omfatter ei strandeng som har tendenser til beitemark på innsiden, før denne igjen går over i myr. Det er mye grus og småstein i løsmassene her. Avgrensning er generelt noe gradvis mot fattigere myr og fastmark på innsiden, dels fattig hei i sør og sjøen i øst.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Den grunnlendte myra (dels karakter av strandmyr) har til dels et litt rikt preg. Den beitede strandenga (kan kanskje delvis opprinnelig ha vært en svakt utviklet tangvoll) er vanskelig å plassere som type, mens det utenfor er bare tendenser til saltenger og litt mer forstrender.

Artsmangfold: Lokaliteten er ikke spesielt artsrik, men tilknyttet myra er arter som gulsildre, tvebostarr, bjønnbrodd og noe uventet en del blystarr funnet. Ut mot sjøen vokser bl.a. skjørbuskurt, strandflatbelg, ishavsstarr, pølstarr, saltgras, eksimomure og antatt ishavsstjerneblom.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker fysisk upåvirket, men beites til dels ganske mye, helst av tamrein.

Lok. nr. 1074 Russenes nord forts.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Litt strandenger finnes hist og her utenfor deltaet til Stabburselva i Porsangerfjorden, og i så måte utgjør lokaliteten en del av dette.

Verdivurdering: Lokaliteten er ikke spesielt stor, velutviklet eller med forekomst av sjeldne eller rødlistede arter. Verdien settes derfor til lokalt viktig - C.

Skjøtsel og hensyn: Bortsett fra forsiktig ekstensivt beite er det beste for naturverdiene at lokaliteten får ligge i fred.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 7 art(er) påvist: gulsildre, strandflatbelg, bjørnebrodd, tvebostarr, blystarr, pølstarr, ishavsstarr.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Undervannseng
Utforming: Havgras/tjønnaks-undervannseng
Mosaikk: Totalt 2 naturtype(r) registrert: Undervannseng G02 - Havgras/tjønnaks-undervannseng G0202 (50%), Strandeng og strandsump G05 - Strandeng-forstrand/panne G0506 (50%).
Feltsjekk: 01.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 07.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 01.08.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger innerst i Olderfjorden, i nordre del av denne. Den omfatter et lite system med brakkvannstjern og strandengpartier ute på en liten tange i fjorden og grenser mest mot hei og strandmyr.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Bukta og stranda utenfor har mest forstrender og bare små partier med saltenger her. Det søndre tjernet virker bare svakt brakt og nokså klart vann med tjønnaks-samfunnet. Det nordre tjernet er helst også nokså brakt, men tydelig frodigere og oppgjødslet av fugl.

Artsmangfold: Det søndre tjernet er voksested for bl.a. litt trådtjønnaks og pølstarr (denne også i den nordre. Saltengene har arter som ishavsstarr, fjøresaulauk, eskimomure og grusstarr. På forstrender og eksponerte grustanger vokser østersurt, fjøresøte og strandflatbelg. Ei krikkan og ei stjertand ble skremt opp fra det nordre tjernet.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker fysisk upåvirket, men beites nok en del av tamrein.

Lok. nr. 1075 Russenes sør forts.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Litt strandenger finnes hist og her utenfor deltaet til Stabburselva i Porsangerfjorden, og i så måte utgjør lokaliteten del av dette.

Verdivurdering: Lokaliteten er liten og ikke spesielt godt utviklet, men inkluderer bl.a. et brakkvannstjern og får derfor verdien lokalt viktig - C.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 14 art(er) påvist: stjertand (NT), krikkand, strandarve, skjørbuksurt, eskimomure, strandflatbelg, østersurt, fjæresøte, fjæresauløk, trådtjønnaks, hårstarr, grusstarr, pølstarr, ishavsstarr.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kalkrike områder i fjellet
Utforming: Rabbe
Mosaikk: Totalt 1 naturtype(r) registrert: Kalkrike områder i fjellet C01 - Rabbe C0101 (40%).
Feltsjekk: 01.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 07.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 01.08.2010, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ute på neset øst for Indre Billefjord, på nordsiden av vegen ut til Ytre Sandvik. Den består av noen lave fjellknauser i kanten og rett over bjørkeskogen. Det er generelt grunnlendt her med mye berg i dagen og ganske slakt til litt småkupert. I følge berggrunnskartet skal det være metasandstein her, men dette er neppe korrekt. Berggrunnen er nok noe mer skifrig og ikke minst tydelig kalkrik (ev med innslag av dolomitt) over mye av lokaliteten. Den grenser tilsynelatende ganske skarpt mot fattigere berg/hei og bjørkeskog på alle kanter, men tendenser til rikere vegetasjon ble også funnet på Suovdevarri noen hundre meter mot sørvest, og det skal ikke utelukkes at det også finnes noe mer kalkrike berg øst og nord for avgrenset lokalitet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er for det meste grunnlendt rabbevegetasjon på lokaliteten, men også flere partier med vekselfuktig mark med tendenser til myrvegetasjon. Egentlige lesider eller snøleiesamfunn finnes ikke her. Mye har kalkrik karakter (reinrosehei), men det finnes også noe fattigere partier. Bjørklund & Rekdal (2005) avgrenset her både lavhei,

kystlynghei og reinrosehei.

Artsmangfold: Karakterarter er reinrose, rabbestarr og bergstarr. I tillegg går flere kravfulle og til dels sjeldne og rødlistede arter inn spredt, som hodestarr, agnorstarr, reinstarr (NT), fjellkurle, lapprose og gullull (NT). Usikre funn ble også gjort av smalstarr. I tillegg kommer diverse mer vanlige fjellplanter, inkludert fjellkvitkurle, rødsildre og trillingsiv.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker stort sett fysisk upåvirket, men beites nok litt av tamrein. I tillegg er det satt opp en slags sender på toppen (telekommunikasjon), som innebærer noe forstyrret mark på et lite areal.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Et par kilometer lenger sør er det betydelige areal med kalkrik fjellpreget vegetasjon på dolomittberggrunn. Avgrenset lokalitet er i så måte noe avvikende, da det i liten grad ser ut til å være dolomitt her, men floristisk er det store likhetstrekk.

Verdivurdering: Dette er en forholdsvis artsrik lokalitet med ganske velutviklede rabbesamfunn, inkludert forekomst av flere kravfulle og nokså sjeldne arter. Den har derfor en klar verdi som viktig - B og ligger kanskje på grensa mot svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn: Bortsett fra forsiktig ekstensivt beite er det beste for naturverdiene at lokaliteten får ligge stort sett i fred. Rydding av bjørk i kantsoner er derimot klart ønskelig for å holde området åpent.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 31 art(er) påvist: dvergjamne, myrtevier, rynkevier, fjellarve, fjellsmelle, fjellfrøstjerne, jåblom, gulsildre, rødsildre, reinrose, setermjelt, svarttopp, røsslyng, lapprose, myrsauløk, bjørnebrodd, fjellkurle, grønnkurle, fjellhvitkurle, trillingsiv, reinstarr (NT), tranestarr, hårstarr, hodestarr, gulstarr, rabbestarr, agnorstarr, fjellstarr, smalstarr, bergstarr, gulmyrull (NT).

Litteratur

Bjørklund, P. K. & Rekdal, Y. 2005. Vegetasjon og beite i beiteområda Kolvik med omegn og Oldereidneset. NIJOS-rapport 02/2005. 41 s. + kart.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kalkrike områder i fjellet
Utforming: Rabbe
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 09.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 02.08.2010 sammen med Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonkartlegging av området.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordre del av fjellryggen til Goarahatvárri, like vest for E6 ved Àigir, og utgjør den nordligste flekken med naturlig åpen vegetasjon her. Den avgrenses med andre ord av bjørkekratt på alle kanter. Berggrunnen består av dolomitt, som gir grunnlag for en kalkkrevende, men noe utarmet flora (sammenlignet med kalkstein).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten plasseres best som rabbeutforming av kalkrike områder i fjellet (dvs reinrosehei). Bjørklund & Rekdal (2005) anså tydeligvis forekomsten som for liten til å skille den ut fra bjørkeskogen rundt.

Artsmangfold: Lokaliteten inneholder få spesielle og sjeldne arter, men et typisk inventar for dolomittbergene i området, med arter som reinrose, bergstarr, rabbestarr, fjellkurle, skredarve og lappøyentrøst, samt den noe sjeldnere grannarve.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker stort sett fysisk upåvirket, men beites nok litt av tamrein.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en naturlig del av det trefrie landskapet på dolomitt rundt midtre deler av Porsangerfjorden, og da den høyereliggende, fjellnære utforming.

Verdivurdering: Lokaliteten er liten og ikke spesielt artsrik. Verdien settes derfor ikke høyere enn lokalt viktig - C.

Skjøtsel og hensyn: Bortsett fra forsiktig ekstensivt beite er det beste for naturverdiene at lokaliteten får ligge stort sett i fred. Rydding av bjørk i kantsoner kan derimot være ønskelig for å holde området åpent.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 13 art(er) påvist: skredarve, grannarve, fjellsmelle, rødsildre, reinrose, svarttopp, lappøyentrøst, fjelltistel, bjørnebrodd, fjellkurler, hårstarr, rabbestarr, bergstarr.

Litteratur

Bjørklund, P. K. & Rekdal, Y. 2005. Vegetasjon og beite i beiteområda Kolvik med omegn og Oldereidneset. NIJOS-rapport 02/2005. 41 s. + kart.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Sørvendt berg og rasmark
Utforming: Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 09.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 02.08.2010 sammen med Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonkartlegging av området.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordre del av fjellryggen til Goarahatvárri, like vest for E6 ved Àigir, i et lite søkk vest for ryggen. Den avgrenses litt utydelig mot fattigere bjørkeskog rundt. Berggrunnen består av dolomitt, som gir grunnlag for en kalkkrevende, men noe utarmet flora (sammenlignet med kalkstein).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er primært snakk om en østvendt, noen meter høy bergskrent med tilhørende kalkrike vegetasjonssamfunn, samt fragment av kalkrik rasmark i nedkant og mindre forekomster av kalkrik (overveiende frisk) bjørkeskog inntil. Bjørklund & Rekdal (2005) avgrenset her bare blåbærbjørkeskog.

Artsmangfold: Miljøet er ikke spesielt artsrikt, men inneholder enkelte typiske arter som grønnburkne, taggbregne og antatt skredrublom.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker stort sett fysisk upåvirket, men beites nok litt av tamrein.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Lok. nr. 1078 Guorahatvárri vest forts.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en naturlig del av skog- og bergmiljøene på dolomitt rundt midtre deler av Porsangerfjorden.

Verdivurdering: Lokaliteten er liten og ikke særlig godt utviklet. Verdien settes derfor bare til lokalt viktig - C.

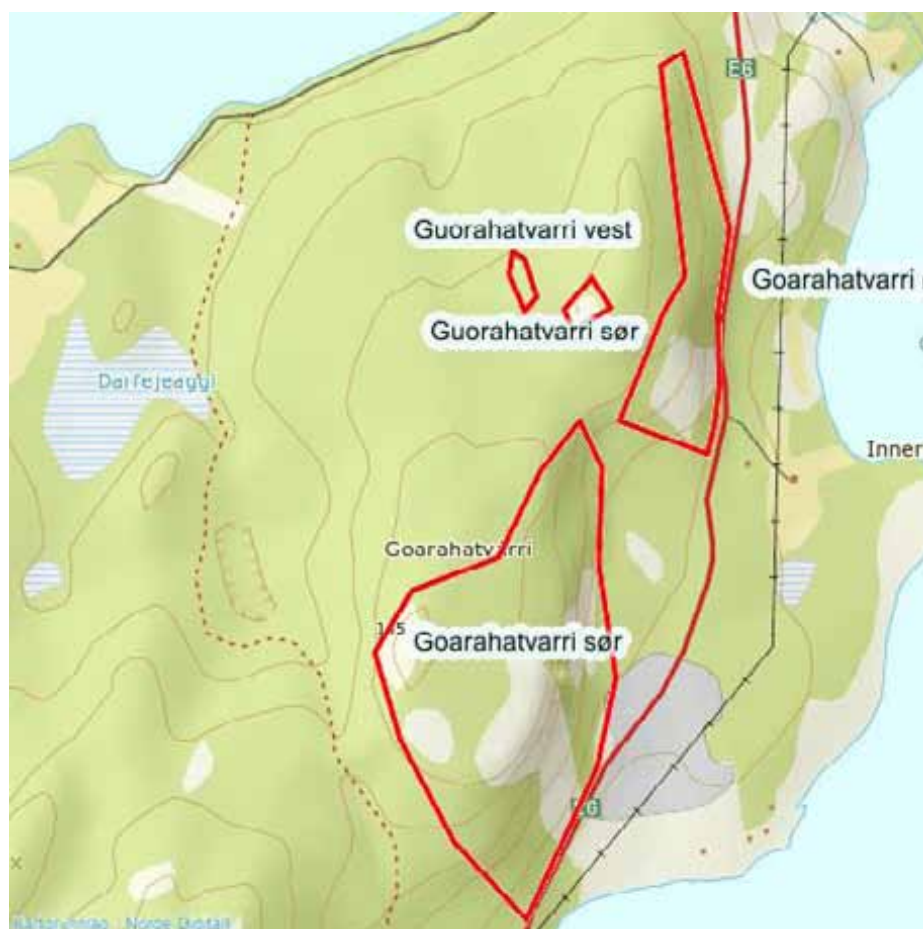
Skjøtsel og hensyn: Bortsett fra forsiktig ekstensivt beite er det beste for naturverdiene at lokaliteten får ligge stort sett i fred.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 2 art(er) påvist: grønnburkne, taggbregne.

Litteratur

Bjørklund, P. K. & Rekdal, Y. 2005. Vegetasjon og beite i beiteområda Kolvik med omegn og Oldereidneset. NIJOS-rapport 02/2005. 41 s. + kart.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kalkrike områder i fjellet

Utforming: Bergknaus og rasmark

Mosaikk: Totalt 3 naturtype(r) registrert: Kalkrike områder i fjellet C01 - Rabbe C0101 (40%), Sørvendt berg og rasmark B01 - Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg B0101 (30%), Kalkskog F03 - Kalkbjørkeskog F0303 (10%).

Feltsjekk: 02.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 09.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 02.08.2010 sammen med Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på søndre del av fjellryggen til Goarahatvárri, like vest for E6 ved Àigir, og strekker seg over et par hundre meter langt stykke her, samt inkluderer også en del åpne berg og rasmarker vendt ned mot E6 i øst. Litt bjørkekraut er inkludert av arronderingsmessige hensyn, men for øvrig avgrenses lokaliteten i stor grad mot fattigere bjørkeskog på alle kanter, med unntak av noe steinbruddsrester ned mot E6. Berggrunnen består av dolomitt, som gir grunnlag for en kalkkrevende, men noe utarmet flora (sammenlignet med kalkstein).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Oppe på fjellryggen er det for det meste åpne rabber med reinrosesamfunn på grunnlendt mark. I den østvendte lia er det mest kalkrike bergvegger og den karakteristiske grove rasmarka som oppstår på dolomitten. I tillegg kommer små innslag av kalkbjørkeskog. Bjørklund & Rekdal (2005) avgrenset her en god del reinrosehei

og litt kalkbjørkeskog.

Artsmangfold: Lokaliteten er samlet sett ganske artsrik, med forekomst av enkelte av de ganske sjeldne, spesielle artene som dukker opp her, inkludert et par funn av lapprose. I tillegg kommer arter som rødflangre, rabbestarr, fjellkurle, skredarve, kalkfiol og en ubestemt rublom. For øvrig mange av de mer utbredte artene for dolomittfjellene. Et par fjellvåk varslet samt at en vandrefalk ble sett.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det har vært en del uttak av stein i bergveggen i nordøst, i første rekke i søndre del av denne, uten at vi er kjent med historikken. For øvrig virker lokaliteten virker stort sett fysisk upåvirket, men beites nok litt av tamrein og sau.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en naturlig del av det trefrie landskapet på dolomitt rundt midtre deler av Porsangerfjorden, og da den høyereliggende, fjellnære utforming.

Verdivurdering: Lokaliteten er ganske stor og brukbart utviklet, om enn uten de mest spesielle artene for dette miljøet, og hittil ingen rødlistearter (men det er klart potensial for slike). Verdien er derfor klart viktig - B, og det kan ikke utelukkes at supplerende undersøkelser gir verdien svært viktig - A.

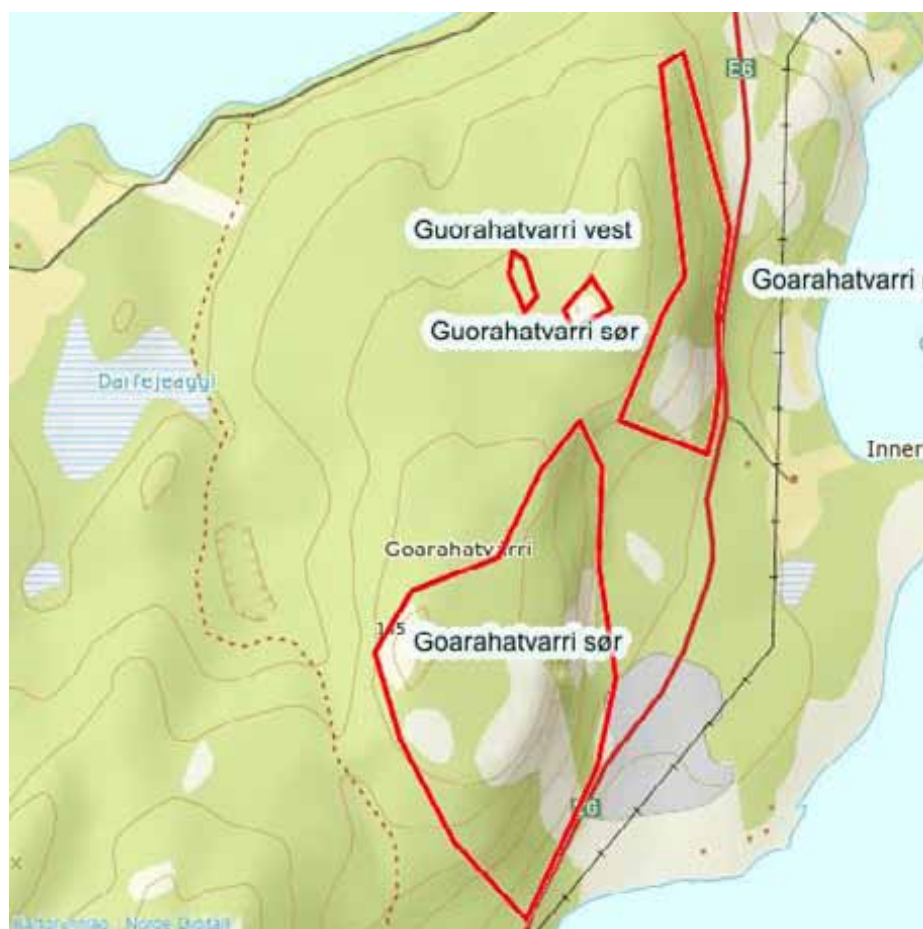
Skjøtsel og hensyn: Bortsett fra forsiktig ekstensivt beite er det beste for naturverdiene at lokaliteten får ligge stort sett i fred. Rydding av bjørk i kantsoner kan derimot være ønskelig for å holde området åpent

Artsliste for lokaliteten

Totalt 26 art(er) påvist: fjellvåk, vandrefalk, dvergsnelle, fjellsnelle, myrtevier, rynkevier, skredarve, fjellsmelle, gulsildre, tuesildre, reinrose, kalkfiol, lappøyentrøst, lapprose, snøsøte, bleiksøte, bjørnebrodd, fjellkurle, grønnkurle, rødflangre, brudespore, fjellhvitkurle, hårstarr, rabbestarr, bergstarr, fjellnever.

Litteratur

Bjørklund, P. K. & Rekdal, Y. 2005. Vegetasjon og beite i beiteområda Kolvik med omegn og Oldereidneset. NIJOS-rapport 02/2005. 41 s. + kart.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Sørvendt berg og rasmark

Utforming: Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg

Mosaikk: Totalt 3 naturtype(r) registrert: Sørvendt berg og rasmark B01 - Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg B0101 (40%), Kalkrike områder i fjellet C01 - Rabbe C0101 (10%), Kalkskog F03 - Kalkbjørkeskog F0303 (40%).

Feltsjekk: 02.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 09.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 02.08.2010 sammen med Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på østsiden av fjellryggen til Goarahatvárri, like vest for E6 ved Àigir, og strekker seg over et par hundre meter langt stykke her. Den er lokalisert til en nord-sør-gående bratt skråning (dels bergvegger). Berghammeren er sjeldent over 5 meter høy. Lokaliteten grenser mot bjørkeskog av varierende rikhet på alle kanter. Berggrunnen består av dolomitt, som gir grunnlag for en kalkkrevende, men noe utarmet flora (sammenlignet med kalkstein).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er i første rekke noe kalkkrevende rasmarksvegetasjon på lokaliteten, men også noe kalkbjørkeskog samt et lite parti med reinrosehei i sør. Bjørklund & Rekdal (2005) avgrenset her bl.a. noe kalkbjørkeskog.

Artsmangfold: Lokaliteten er ikke spesielt artsrik, men inneholder enkelte mindre vanlige arter som rødflangre, skredarve og lappøyentrøst, samt andre noe mer utbredte arter.

Lok. nr. 1080 Guorahatvárri øst forts.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten virker ikke påvirket av inngrep i de siste ti-årene, med unntak av sikkert noe reinbeite.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en naturlig del av skog- og bergmiljøene på dolomitt rundt midtre deler av Porsangerfjorden.

Verdivurdering: Lokaliteten er middels stor, men litt påvirket og ikke spesielt artsrik. Siden det er en del rasmare her får den likevel under litt tvil så høy verdi som viktig - B.

Skjøtsel og hensyn: Bortsett fra forsiktig ekstensivt beite er det beste for naturverdiene at lokaliteten får ligge stort sett i fred.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 12 art(er) påvist: fjellsnelle, marinøkkel, skredarve, gulsildre, reinrose, lappøyentrøst, bleiksøte, rødflangre, fjellhvitkurle, hårstarr, bergstarr, labbmose.

Litteratur

Bjørklund, P. K. & Rekdal, Y. 2005. Vegetasjon og beite i beiteområda Kolvik med omegn og Oldereidneset. NIJOS-rapport 02/2005. 41 s. + kart.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark

Utforming: Frisk/tørr, middels baserik eng i nordlige, kontinentale strøk

Mosaikk: Totalt 4 naturtype(r) registrert: Naturbeitemark D04 - Frisk/tørr, middels baserik eng i nordlige, kontinentale strøk D0409 (25%), Rikt strandberg G09 - Vestlig og nordlig G0902 (15%), Strandeng og strandsump G05 - Hevdet med beite G0503 (20%), Kystlynghei D07 - Tørr gras-urterik hei D0702 (30%).

Feltsjekk: 02.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 09.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 02.08.2010 sammen med Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for Anopset og sørøst for Àigir på vestsiden av Porsangerfjorden. Den omfatter et parti av de østvendte strandbergene her, med tilhørende strandenger og berg. Lokaliteten er litt variert med innslag av både ganske flate partier og berghamre, samt ei litt skjermet bukt. Berggrunnen består stort sett av dolomitt, som gir grunnlag for en kalkkrevende, men noe utarmet flora (sammenlignet med kalkstein). Dels avgrenset mot dyrket mark i nord, mot fattigere hei i sør og litt diffust mot bjørkekratt og fattigere hei i vest. Anopsetholmen inkluderes ikke da den ikke var så rik.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Strandenga har litt saltsivenger, men ikke særlig godt utviklet eller store areal. Ellers er det en del naturbeitemarkspregede partier flere steder i området, og under litt tvil er dette ført opp som hovednaturtype. Disse er overveiende av kalkrik,

tørr type. Det forekommer også noe mer åpne, kalkrike bergknauser og små innslag av rasmark. I tillegg en del areal som har karakter av hei med lyng. Deler av arealene kan nok som vegetasjonstype føres til reinrosehei. Bjørklund & Rekdal (2005) avgrenset her mest reinrosehei og noe fattigere lavhei.

Artsmangfold: Samlet sett er lokaliteten ganske artsrik og med funn av flere krevende og sjeldne arter, og potensial for ytterligere slike. I nordre deler ble arter som smalnøkleblom, skredrublom, silkenellik, rødflangre og skredarve funnet. Fra Anopsetholmen (som egentlig ligger utenfor og ikke var særlig rik) kan nevnes fjøresøte, skredarve og grusstarr. På innsiden av denne ble det bl.a. funnet et bestand med krypsivaks (VU), sammen med bl.a. mye agnorstarr. I strandenga her vokser arter som ishavstjerneblom, pølstarr og eskimomure, og i lia ovenfor rødflangre og fjellhvitkurle. Også smalnøkleblom finnes flere steder i dette området.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten ser ut til å ha et ganske godt beitetrykk, helst primært av tamrein. For øvrig ingen synlig påvirkning.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en naturlig del av det trefrie landskapet på dolomitt rundt midtre deler av Porsangerfjorden, og da den strandnære utformingen.

Verdivurdering: Lokaliteten er ganske stor og nokså variert, med innslag av flere kravfulle og til dels rødlistede arter, inkludert spesialiteten krypsivaks. Verdien settes likevel under tvil ikke høyere enn viktig - B, siden det ikke er funnet så veldig mange krevende arter hittil og arealene tross alt er noe begrenset sammenlignet med de største og beste lokalitetene i området.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er avhengig av et fortsatt ganske høyt og samtidig variert beitetrykk, samtidig som en er på vakt ovenfor overbeite. Alle former for fysiske inngrep bør unngås, samt bruk av motorkjøretøy innenfor området. Litt skånsom rydding av bjørkekratt i kantsoner kan være positivt år om annet.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 35 art(er) påvist: dvergjamne, fjellsmelle, marinøkkel, myrtevier, rynkevier, skredarve, silkenellik, fjellsmelle, ishavstjerneblom, fjellfrøstjerne, skredrublom, lodnerublom, gulsildre, rødsildre, reinrose, eskimomure, svarttopp, lappøyentrøst, strandkjempe, smalnøkleblom, snøsøte, bleiksøte, bjørnebrodd, fjellkurle, rødflangre, fjellhvitkurle, saltsiv, svartstarr, pølstarr, agnorstarr, fjellstarr, bergstarr, krypsivaks (VU), fjellrapp, kjeglevokssopp.

Litteratur

Bjørklund, P. K. & Rekdal, Y. 2005. Vegetasjon og beite i beiteområda Kolvik med omegn og Oldereidneset. NIJOS-rapport 02/2005. 41 s. + kart.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Sørvendt berg og rasmark
Utforming: Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 09.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 02.08.2010 sammen med Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark. I tillegg kommer supplement gjennom Bjørklund & Rekdal (2005) sin vegetasjonskartlegging av området.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Gåradak og sør for Àigir på vestsiden av Porsangerfjorden. Den omfatter et parti med sørvendte strandnære berg. Det er mye rasmark med dolomittgrus, samt noe bergvegger og mindre parti med naturbeitemarkspreg og bjørkekratt. Berggrunnen består av dolomitt, som gir grunnlag for en kalkkrevende, men noe utarmet flora (sammenlignet med kalkstein). Grenser mot innmarka til Gåradak i vest, bjørkeskog i nord, mot fattigere hei i øst og mot sjøen i sør.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er mest åpne kalkrike bergveggs- og rasmarksmiljøer her, men også mindre areal med naturbeitemark (tørr flekkmure-sauesvingeleng) og kalkrik til kalkfattig bjørkeskog. Bjørklund & Rekdal (2005) avgrenset her mest reinrosehei.

Artsmangfold: Lokaliteten er middels artsrik, med forekomst av flere typiske, kravfulle arter som smalnøkleblom, kalkfiol, rødflangre, lappøyentrøst, brudespore, skredrublom, skredarve, fjellhvitkurle og lokalt god bestand av blodrvangmose (NT) innenfor et lite område.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det beites nok litt her, helst av tamrein. For øvrig ingen synlig

påvirkning.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en naturlig del av det trefrie landskapet på dolomitt rundt midtre deler av Porsangerfjorden, og da den strandnære utformingen.

Verdivurdering: Det er snakk om såpass store areal med rasmark og med forekomst av flere kravfulle arter, slik at lokaliteten har en klar verdi som viktig - B, og sett i sammenheng med resten av de dolomittrike miljøene i dette distriktet får den også under litt tvil verdi svært viktig - A.

Skjøtsel og hensyn: Bortsett fra forsiktig ekstensivt beite er det beste for naturverdiene at lokaliteten får ligge stort sett i fred.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 25 art(er) påvist: dvergjamne, fjellsnelle, marinøkkel, grønnburkne, myrtevier, skredarve, fjellsmelle, fjellfrøstjerne, skredrublom, lodnerublom, gulsildre, rødsildre, reinrose, kalkfiol, lappøyentrøst, fjelltistel, smalnøkleblom, bleiksøte, rødflangre, brudespore, fjellhvitkurle, hårstarr, rabbestarr, bergstarr, blodvrangmose (NT).

Naturtyperegistreringer

Naturtype:	Strandeng og strandsump
Utforming:	Strandeng-forstrand/panne
Mosaikk:	
Feltsjekk:	02.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen innlagt av Geir Gaarder 09.04.2011, basert på eget feltarbeid utført 02.08.2010 sammen med Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune på oppdrag for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i nordre del av bukta i Ytre Billefjord, på vestsiden av Porsangerfjorden. Her er det litt saltenger og brakkvannsenger med tilhørende smådammer mv, som danner et lite strandengsystem. Det er mest sandholdig substrat, muligens noe mer finkornet innerst i bukta. Lokaliteten avgrenses dels nokså klart mot opphør av strandeng av særlig omfang i sør og øst, mot dypere sjø i sørøst, samt mot skog og ordinær fastmarkseng i nord og vest.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er noe både av saltenger og brakkvannsenger her, samt små, grunne brakkvannsdammer og fragment av forstrender. Noen kildeframsprang i kantsoner.

Artsmangfold: Ingen spesielt sjeldne eller kravfulle arter ble observert, men et typisk utvalg strandengarter, inkludert grusstarr, pølstarr, fjørestarr, fjøresaulauk, fjøresøte, strandkjempe, rødsvingel og ishavstarr. Litt trådtjønnaks i en grunn dam. Bakre sumpstrender med arter som smårørkvein og jåblom.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dette har nok vært en del utnyttet til bl.a. beitemark før, og fortsatt

Lok. nr. 1083 Ytre Billefjord: Mikkelsborg forts.

beites det helst litt her, antagelig av tamrein. For øvrig er det opparbeidet en enkel traktorveg over strandenga, som har ført til klarere avsnøring av flere små dammer.

Fremmede arter: Ingen registrert.

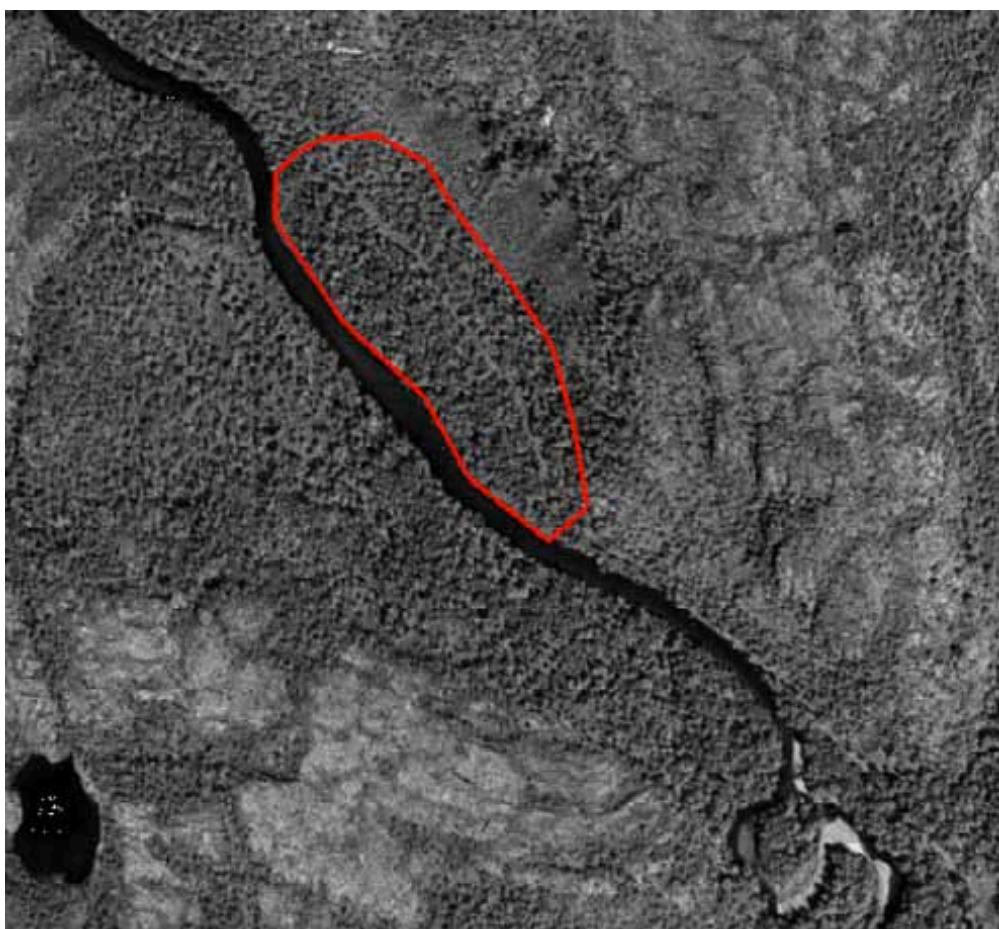
Del av helhetlig landskap: Det finnes hist og her mindre strandengsystemer fra Billefjord og nordover mot Olderfjord på vestsiden av Porsangerfjorden, som denne lokaliteten er en del av.

Verdivurdering: Lokaliteten er ganske liten, ikke spesielt godt utviklet, litt påvirket og hittil uten funn av spesielt sjeldne arter. Verdien settes derfor bare til lokalt viktig - C.

Skjøtsel og hensyn: Bortsett fra forsiktig ekstensivt beite er det beste for naturverdiene at lokaliteten får ligge stort sett i fred.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 8 art(er) påvist: strandkjempe, fjæresøte, trådtjønnaks, grusstarr, pølstarr, fjærestarr, ishavsstarr, rødsvingel.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Gammel lauvskog
Utforming: Gammelt ospeholt
Mosaikk:
Feltsjekk: 03.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn 01.04.2011 av Kirstin Maria Flynn på grunnlag av eget feltarbeid 03.08.2010 sammen med Geir Gaarder og Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i dalen sør for Fossestrand, øst for Lakselv. Det er en lokalitet med et ospeholt på nordøstbredden av elva Lavtvejohka. Lokaliteten grenser skarpt til elva i sørvest og ellers mer diffust til fjellbjørkeskog der elvebredden blir smalere. I nordvest er det rasmark. Berggrunnen i området består i hovedsak av kvartsitt, gabbro og amfibolitt, med innslag av metabasalt, glimmergneis og glimmerskifer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypen gammel løvskog med utforminga gamle ospeholt. Vegetasjonstypen er småbregneskog med småbregne-fjellskog-utforming (A5c).

Artsmangfold: Tresjiktet domineres av osp, men det er og innslag av bjørk og einer i lokaliteten. På ospetrea er det lavarter som filthinnelav, lungenever og skrubbenever. På en ospelåg vokste mosen skjørsigd. I feltsjiktet er det mye blåbær og tyttebær, og noe fugletelg.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ospeholtet er ikke spesielt gammelt. Det er en flersjiktet skog med en god del unge trær og ett og annet eldre tre som begynner å utvikle sprekkebark. Det er lite dødt trevirke, bare en låg. Det går en tursti gjennom ospeholtet.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er trolig ikke del av et helhetlig landskap.

Lok. nr. 1084 Stelletoaivi nordøst forts.

Vegetasjon: Småbregne-fjellskog-utf (A5c)

Verdivurdering: Verdisetting: Dette er et lite ospeholt med få arter og gamle trær. Men det er noen interessante lavarter, blant annet lungenever som er uvanlig så langt nord i landet. Lokalt har verdi C – lokalt viktig.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel og hensyn: Skogen bør få stå urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 4 art(er) påvist: filthinnelav, lungenever, skrubbenever, skjørsigd.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Sørvendt berg og rasmark
Utforming: Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg
Mosaikk:
Feltsjekk: 03.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn 01.04.2011 av Kirstin Maria Flynn på grunnlag av eget feltarbeid 03.08.2010 sammen med Geir Gaarder og Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på fjellet Lavtvevárri for Fossestrand, øst for Lakselv. Det er en lokalitet med sørvestvendte og kalkrike bergvegger og noe rasmark i lia nordvest for elva Lavtvejohka. Lokaliteten følger et kalkbånd i berget og grenser noe diffust til mindre kalkrikt berg på alle sider. Det er fjellbjørkeskog i nedkant og rabber i overkant. I sørøst er det også ei større rasmark. Berggrunnen i området består i hovedsak av kvartsitt, gabbro og amfibolitt, med innslag av kalkspattmarmor, metabasalt, glimmergneis og glimmerskifer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypen sørvendt berg og rasmark med utforminga kalkrike og/eller sørvendte bergvegger. Vegetasjonstypene er reinrose-utforming av reinrose-gras-lavrabb (R3c) og kreklinghei (S3).

Artsmangfold: Bergveggene er glissent tresatt med noe bjørk og einerkratt. I feltsjiktet er det en del kalkkrevende fjellplanter som reinrose, skredrublom, bergstarr, dvergsnelle, rødsildre, fjellkattfot, blankbakkestjerne og rabbesiv. I bergvegger vokser grønnburkne. Ellers finnes også arter som flekkmure, svartopp, blåklokke, gullris, skogstorkenebb, linnea og finnmarkskveke i rasmark. Beitemarksoppen spissvokssopp ble også registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er ikke observert noen påvirkning eller bruk annet enn at det er sannsynlig at området beites av tamrein.

Fremmede arter: Ingen observert.

Lok. nr. 1085 Lattevárri vest forts.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er trolig ikke del av et helhetlig landskap.

Vegetasjon: Reinrose-utf (R3c)

Blåbær-blålynghei og kreklinghei (S3)

Verdivurdering: Verdisetting: Det er et ganske kalkrikt område med en del kravfulle kalk og fjellarter. Lokaliteten har en C-verdi – lokalt viktig.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 12 art(er) påvist: dvergsnelle, grønburkne, skredrublom, rødsildre, reinrose, flekkmure, blåklokke, fjellkattfot, blankbakkestjerne, rabbesiv, bergstarr, spissvokssopp.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kalkrike områder i fjellet

Utforming: Rabbe

Mosaikk: Totalt 2 naturtype(r) registrert: Kalkrike områder i fjellet C01 - Rabbe C0101 (50%), Kilde og kildebekk A06 - Kilde over sørboreal A0603 (50%).

Feltsjekk: 03.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn 01.04.2011 av Kirstin Maria Flynn på grunnlag av eget feltarbeid 03.08.2010 sammen med Geir Gaarder og Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på fjellet Lavttevárri sør for Fossestrand, øst for Lakselv. Det er en lokalitet med rike kildesig og noe svakt utvikla kalkrike rabber i det småkuperte terrenget på Lavttevárri. Lokaliteten grenser noe diffust til mindre kalkrike områder på alle sider. Berggrunnen i området består i hovedsak av kvartsitt, gabbro og amfibolitt, med innslag av metabasalt, glimmergneis og glimmerskifer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av en mosaikk av to naturtyper: kalkrike områder i fjellet med utforminga rabbe, og kilde og kildebekk med utforminga kilder over sørboreal sone. Vegetasjonstypene er reinrose-utforming av reinrose-gras-lavrabb (R3c) og gulsildre-utforming av rikkilde (N2a).

Artsmangfold: Det er ikke noe skikkelig tresjikt, men det er litt bjørke- og einerkratt, samt litt finnmarkspors. I feltsjiktet er det en del kalkkrevende fjellarter som reinrose, reinstarr (NT), bergstarr, fjellsmelle, rabbesiv, fjelljamne, fjellsnelle, fjelltistel, fjelltettegras, fjellsyre, moselyng og gullmose. I de rike gildene finnes arter som tvillingsiv, trillingsiv, gulsildre (som til tider er helt dominant), myrfiol, dvergjamne, fjellstarr, hårstarr, fjellfrøstjerne og svarttopp. Ellers finnes også arter som flekkmure, harerug, setermjelt, gulmjelt, knerot, grønnkurle, blåklokke, gullris, skogstorkenebb, linnea og finnmarksskveke.

Lok. nr. 1086 Lattevárri forts.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er ikke observert noen påvirkning eller bruk annet enn at det er sannsynlig at området beites av tamrein.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er del av et helhetlig landskap med spredte forekomster av rik til halvrik vegetasjon.

Vegetasjon: Reinrose-utf (R3c)

Gulsildre-utf (N2a)

Verdivurdering: Verdisetting: Rabbene har kun svakt utvikla reinroseheier, men kildene er bedre utvikla. Det er få spesielt kravfulle arter her. Lokaliteten får verdi C – lokalt viktig.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 21 art(er) påvist: fjelljamne, dvergjamne, fjellsnelle, fjellsmelle, gulsildre, reinrose, setermjelt, gulmjelt, myrfiol, moselyng, fjelltistel, grønkkurle, knerot, tvillingsiv, rabbesiv, trillingsiv, reinstarr (NT), hårstarr, fjellstarr, bergstarr, gullmose.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Strandeng og strandsump

Utforming:

Mosaikk:

Feltsjekk: 03.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn 01.04.2011 av Kirstin Maria Flynn på grunnlag av eget feltarbeid 03.08.2010 sammen med Geir Gaarder og Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord for Fluberg, øst for Lakselv. Det er en lokalitet med strandeng og grunnlendt rikmyr, muligens med noe skjellsandpåvirkning, mellom berga i området vest for veien. Lokaliteten grenser ganske skarpt til nakent berg og sjøen i vest. Berggrunnen i området består i hovedsak av rylitt, ryodscitt og dacitt, med innslag av gabbro, amfibolitt og kvartsitt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av en mosaikk av to naturtyper: strandeng og strandsump og rikmyr. Vegetasjonstypen er nærmest myr-utforming av sumpstrand (U9c).

Artsmangfold: Artsmangfoldet er variert med fjellararter, myrarter, kildearter og strandengarter. Typiske rikmyrsarter som tvebostarr og fjellfrøstjerne finnes. Det er noe gulsildre også. Av fjellararter finnes fjellstarr, fjelltistel, reinstarr og fjellkurle. Ellers finnes arter som hodestarr, snipestarr, bjønnbrodd, strengstarr, blankstarr, reinrose, bjønnskjegg, finnmarkspors, knerot, bekkesildre, tuesildre og rødsildre.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er ikke observert noen påvirkning eller bruk annet enn at det er sannsynlig at området beites av tamrein.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er trolig ikke del av et helhetlig landskap.

Vegetasjon: Myr-utf / Strandmyr (av U14) (Rødlistebetegnelse) (U9c)

Verdivurdering: Verdisetting: Det er ingen svært kravfulle arter her, men det er noen mer kalkkrevende arter. Lokaliteten får verdi C – lokalt viktig.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 12 art(er) påvist: fjellfrøstjerne, gulsildre, tuesildre, rødsildre, bekkesildre, reinrose, fjellkurle, reinstarr (NT), hodestarr, tvebostarr, fjellstarr, snipestarr.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Strandeng og strandsump
Utforming: Strandeng-forstrand/panne
Mosaikk:
Feltsjekk: 03.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn 01.04.2011 av Kirstin Maria Flynn på grunnlag av eget feltarbeid 03.08.2010 sammen med Geir Gaarder og Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord for Fluberg, øst for Lakselv. Det er en lokalitet med forstrand på vestsiden av veien. Lokaliteten grenser ganske skarpt til nakent berg rundt vika og sjøen i vest. Strandengen er ganske beskyttet av strandberg i nordvest.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypen strandeng og strandsump med utforminga strandfeng-forstrand/panne. Vegetasjonstypen er salturt-utforming av salin og brakk forstrand/panne (U3a).

Artsmangfold: Lokaliteten domineres av arten hvitsjøsalturt (VU). I tillegg finnes arter som fjæresauløk, jåblom, strandflatbelg, fjæresøte og eskimomure i nordre del hvor det er en overgang mot strandberg.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er ikke observert noen påvirkning eller bruk.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er trolig ikke del av et helhetlig landskap.

Vegetasjon: Salturt-utf (U3a)

Verdivurdering: Verdisetting: Det er få sjeldne og kravfulle arter her, men det finnes en sårbar

Lok. nr. 1088 Caskilnjarga sør forts.

(VU) art som bare har en annen kjent lokalitet i Norge (på motsatt side av Porsangerfjorden).
Verdien settes derfor til svært viktig – A.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 5 art(er) påvist: kvitsjøsalturt, jåblom, eskimomure, strandflatbelg, fjæresauløk.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikt strandberg
Utforming: Vestlig og nordlig
Mosaikk: Totalt 2 naturtype(r) registrert: Rikt strandberg G09 - Vestlig og nordlig G0902 (%), Rikmyr A05 - (%).
Feltsjekk: 03.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn 01.04.2011 av Kirstin Maria Flynn på grunnlag av eget feltarbeid 03.08.2010 sammen med Geir Gaarder og Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord for Fluberg, øst for Lakselv. Det er en lokalitet med kalkrike strandberg mellom veien i øst og Porsangerfjorden i vest. Lokaliteten grenser ganske skarpt til sjøen i nord og vest, og mer diffust til mindre rike berg og myrer i sør og øst. Berggrunnen i området består i hovedsak av ryolitt, ryodscitt og dacitt, med innslag av gabbro, amfibolitt og kvartsitt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypen rike strandberg med nordlig utforming med en god del fjellplanter. Det er også en del rikmyr her. Vegetasjonstypene er rik utforming av strandberg (X1b) og middelsrik fastmattemyr (M2).

Artsmangfold: På de kalkrike strandberga finnes arter som vanlig arve, rabbestarr, hårstarr, fjellstarr, reinstarr, knoppsmåarve, rødsildre, snøsilde, tuesildre, småsyre, museøre, rosenrot, småengkall og blåklokke. På rikmyra mellom strandberga finnes arter som trillingsiv, fjæresivaks, dvergjamne, blankstarr, hodestarr, nordlandstarr, fjæresauløk, jåblom, myrklegg, fjellsmelle, bjønnbrodd, fjellsnelle, bekkeblom, myrtevier, småtveblad og flekkmarihånd. I tillegg er det funnet en del finnmærksnøkleblom (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er ikke observert noen påvirkning eller bruk.

Fremmede arter: Ingen observert.

Lok. nr. 1089 Caskilnjarga nord forts.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er trolig ikke del av et helhetlig landskap.

Vegetasjon: Rik utf / Rikt strandberg (Rødlistebetegnelse) (X1b)

Middelsrik fastmattemyr (M2)

Verdivurdering: Verdisetting: Det er en del kravfulle arter her, samt at det finnes en nært trua (NT) art. Lokaliteten får verdi B – viktig.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 15 art(er) påvist: dvergjamne, småsyre, knoppsmåarve, tuesildre, snøsildre, rødsildre, finnmarksnøkleblom (NT), fjæresauløk, småtveblad, reinstarr (NT), hårstarr, hodestarr, rabbestarr, fjellstarr, fjæresivaks.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kalkrike områder i fjellet

Utforming: Rabbe

Mosaikk: Totalt 2 naturtype(r) registrert: Kalkrike områder i fjellet C01 - Rabbe C0101 (50%), Sørvendt berg og rasmarek B01 - Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg B0101 (50%).

Feltsjekk: 04.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn 01.04.2011 av Kirstin Maria Flynn på grunnlag av eget feltarbeid 04.08.2010 sammen med Geir Gaarder og Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for Innerbukta på vestsiden av Porsangerfjorden, et stykke nord for Lakselv. Det er en lokalitet med både kalkrike rabber og bergvegger på østsiden av fjellet Guljamanvárri. Lokaliteten grenser ganske skarpt til en kraftlinje i øst, og ellers mer diffust til mindre rike områder. Berggrunnen i området består i hovedsak av kvartsitt, med innslag av skifer, sandstein og kalkstein.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av både naturtypen kalkrike områder i fjellet med rabbe-utforming, og naturtypen sørvendt berg og rasmarek med utforminga kalkrike og/eller sørvendte bergvegger. Vegetasjonstypene er reinrose-utforming av reinrose-gras-lavrabb (R3c) og baserik-utforming av bergsprekk og bergvegg vegetasjon (F2c).

Artsmangfold: På rabbene ble arter som lapprose (tre funn), reinrose, fjellkurle, brudespore, rynkevier, rødsildre, svartstarr, jáblom, marinøkkel, rabbestarr, jervrapp, setermjelt, seterarve, grønnekurle, svarttopp, fjelltistel og fjellvrenge. I tillegg ble det gjort et funn av fjellhvitkurle, og et av blodvrangmose (NT) på rabbene. I bergveggene finnes arter som blåklokke, rødflange, grønnebukkne, gulsildre, taggbregne, bjønnbrodd, bergstarr, hårstarr, lodnerublom, tuesildre, lappøyentrøst, bergskrinneblom, flekkmure, blankbakkestjerne, rød jonsokblom, skjørlok, hårfrytle, dvergsnelle, kalkfiol, myskegras, fjellkattfot, firblad, hvitmaure og silkenellik. I tillegg

Lok. nr. 1090 Guljamanvárri forts.

ble soppartene vassbelteriske (NT) og spissvokssopp registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er ikke observert noen påvirkning eller bruk annet enn at området sannsynligvis beites av tamrein.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er trolig ikke del av et helhetlig landskap.

Vegetasjon: Reinrose-utf (R3c)

Baserik utf (F2c)

Verdivurdering: Verdisetting: Det er en del kravfulle arter her, samt at det finnes to nært trua (NT) arter her. Lokaliteten har en klar verdi som B – viktig, og en skal ikke utelukke at supplerende undersøkelser gir grunnlag for enda høyere verdi.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 25 art(er) påvist: marinøkkel, grønnburkne, taggbregne, setersmåarve, bergskrinneblom, lodnerublom, gulsildre, tuesildre, reinrose, setermjelt, lappøyentrøst, lapprose, blankbakkestjerne, fjellkurle, grønnkurle, rødflangre, brudespore, fjellhvitkurle, svartstarr, rabbestarr, jervrapp, spissvokssopp, vassbelteriske (NT), fjellvrenge, blodvrangmose (NT).

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kalksjø
Utforming: Kalkrik tjønnaks-sjø
Mosaikk:
Feltsjekk: 04.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn 01.04.2011 av Kirstin Maria Flynn på grunnlag av eget feltarbeid 04.08.2010 sammen med Geir Gaarder og Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune for Fylkesmannen i Finnmark. Hele innsjøen er systematisk sjekket med vannkikkert fra båt.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på østsiden av veien sør for Billefjord på vestsiden av Porsangerfjorden, et stykke nord for Lakselv. Det er snakk om en kalkrik innsjø. Lokalitetens avgrensning følger breddene av innsjøen. Berggrunnen i området består i hovedsak av kvartsitt, med innslag av skifer, metasandstein, fyllitt, glimmerskifer og dolomitt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypen kalksjø med tjønnaks-utforming. Vegetasjonstypen er kalkrik-tjønnaks-utforming av langskudd-vegetasjon (P1b). Det er et grunt vann (ikke mer enn 2 meter dypt) med lys bunn.

Artsmangfold: En sparsom forekomst av trådtjønnaks ble funnet, men mye av bunnen har ingen vegetasjon. Horndykker ble observert og det er en sannsynlig hekkeplass for denne arten og andre våtmarksfugler.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går veier langs bredden i vest og sør.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er del av et helhetlig landskap med flere små, grunne og kalkrike innsjøer i området mellom Billefjord og Stabburselva.

Lok. nr. 1091 Sarvvesjávri øst forts.

Vegetasjon: Kalkrik tjønnaks-utf / Rik langskuddvegetasjon (Rødlistebetegnelse) (P1b)

Verdivurdering: Verdisetting: Det er få kravfulle arter som er registrert, men det er en intakt antatt kalksjø på nordgrensen for naturtypen. Lokaliteten får derfor verdi B –viktig.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 1 art(er) påvist: trådtjønnaks.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kalksjø
Utforming: Kalkrik tjønnaks-sjø
Mosaikk:
Feltsjekk: 04.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn 01.04.2011 av Kirstin Maria Flynn på grunnlag av eget feltarbeid 04.08.2010 sammen med Geir Gaarder og Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på vestsiden av veien sør for Billefjord på vestsiden av Porsangerfjorden, et stykke nord for Lakselv. Det er snakk om en kalkrik innsjø. Lokalitetens avgrensning følger breddene av innsjøen. Berggrunnen i området består i hovedsak av kvartsitt, med innslag av skifer, metasandstein, fyllitt, glimmerskifer og dolomitt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypen kalksjø med tjønnaks-utforming. Det er et grunt vann (ikke mer enn 2 meter dypt) med lys bunn.

Artsmangfold: Hele innsjøen er systematisk sjekket med vannkikkert fra båt. Det er ingen bunnvegetasjon. Gammaruss sp. er observert. Det er en sannsynlig hekkeplass for våtmarksfugler, inkludert horndykker.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går en vei langs bredden i øst.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er del av et helhetlig landskap med flere små, grunne og kalkrike innsjøer i området mellom Billefjord og Stabburselva.

Verdivurdering: Verdisetting: Det er få kravfulle arter som er registrert, men det er en intakt

Lok. nr. 1092 Sarvvesjávri vest forts.

antatt kalksjø på nordgrensen for naturtypen. Lokaliteten får derfor verdi B –viktig.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå urørt og forurensing bør unngås.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kalksjø
Utforming: Kalkrik tjønnaks-sjø
Mosaikk:
Feltsjekk: 04.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn 01.04.2011 av Kirstin Maria Flynn på grunnlag av eget feltarbeid 04.08.2010 sammen med Geir Gaarder og Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på vestsiden av veien til Njárga, ved Billefjord på vestsiden av Porsangerfjorden, et stykke nord for Lakselv. Det er en lokalitet med en kalkrik innsjø. Lokalitetens avgrensning følger breddene av innsjøen. Berggrunnen i området består i hovedsak av kvartsitt, med innslag av fyllitt, glimmerskifer og dolomitt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypen kalksjø med tjønnaks-utforming. Vegetasjonstypen er kalkrik-tjønnaks-utforming av langskudd-vegetasjon (P1b). Det er et grunt vann (ikke mer enn 2 meter dypt) med lys bunn.

Artsmangfold: Hele innsjøen er systematisk sjekket med vannkikkert fra båt. Mye av vannet har lite bunnvegetasjon, men artene tusenblad, rusttjønnaks, og trådtjønnaks er observert. Øyenstikkere er observert. Det er en sannsynlig hekkeplass for våtmarksfugler, inkludert horndykker.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går en vei langs bredden i øst.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er del av et helhetlig landskap med flere små, grunne og kalkrike innsjøer i området mellom Billefjord og Stabburselva.

Lok. nr. 1093 Suovdevárri nord forts.

Vegetasjon: Kalkrik tjønnaks-utf / Rik langskuddvegetasjon (Rødlistebeegnelse) (P1b)

Verdivurdering: Verdisetting: Det er få kravfulle arter som er registrert, men det er en intakt antatt kalksjø på nordgrensen for naturtypen. Lokaliteten får derfor verdi B –viktig.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå urørt og forurensing bør unngås.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 3 art(er) påvist: tusenblad, rusttjønnaks, trådtjønnaks.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kalksjø
Utforming: Kalkrik tjønnsjø
Mosaikk:
Feltsjekk: 04.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn 01.04.2011 av Kirstin Maria Flynn på grunnlag av eget feltarbeid 04.08.2010 sammen med Geir Gaarder og Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på vestsiden av veien til Njárga, ved Billefjord på vestsiden av Porsangerfjorden, et stykke nord for Lakselv. Det er en lokalitet med en kalkrik innsjø. Lokalitetens avgrensning følger breddene av innsjøen. Berggrunnen i området består i hovedsak av kvartsitt, med innslag av fyllitt, glimmerskifer og dolomitt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypen kalksjø med tjønnsjø-utforming. Det er et grunt vann (ikke mer enn 2 meter dypt) med lys bunn.

Artsmangfold: Hele innsjøen er systematisk sjekket med vannkikkert fra båt. Vannet har ingen bunnvegetasjon. Rikmyrsarter som agnorstarr og gulstarr ble funnet i kantsonen til vannet. Gammaruss sp. og vannbiller er observert. Det er en sannsynlig hekkeplass for våtmarksfugler.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går en vei langs bredden i øst.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er del av et helhetlig landskap med flere små, grunne og kalkrike innsjøer i området mellom Billefjord og Stabburselva.

Verdivurdering: Verdisetting: Det er få kravfulle arter som er registrert, men det er en intakt

Lok. nr. 1094 Suovdevárri midtre forts.

antatt kalksjø på nordgrensen for naturtypen. Lokaliteten får derfor verdi B –viktig.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå urørt og forurensing bør unngås.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kalksjø
Utforming: Kalkrik tjønnsjø
Mosaikk:
Feltsjekk: 04.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn 01.04.2011 av Kirstin Maria Flynn på grunnlag av eget feltarbeid 04.08.2010 sammen med Geir Gaarder og Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på vestsiden av veien til Njárga, ved Billefjord på vestsiden av Porsangerfjorden, et stykke nord for Lakselv. Det er en lokalitet med en kalkrik innsjø. Lokalitetens avgrensning følger breddene av innsjøen. Berggrunnen i området består i hovedsak av kvartsitt, med innslag av fyllitt, glimmerskifer og dolomitt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypen kalksjø med tjønnsjø-utforming. Vegetasjonstypen er kalkrik-tjønnsjø-utforming av langskudd-vegetasjon (P1b). Det er et grunt vann (ikke mer enn 2 meter dypt) med lys bunn.

Artsmangfold: Hele innsjøen er systematisk sjekket med vannkikkert fra båt. Mye av vannet har ingen bunnvegetasjon, men artene tusenblad, rusttjønnsjø, og nøkketjønnsjø er observert. Det er en sannsynlig hekkeplass for våtmarksfugler, inkludert hornedykker.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det går en vei langs bredden i øst.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er del av et helhetlig landskap med flere små, grunne og kalkrike innsjøer i området mellom Billefjord og Stabburselva.

Vegetasjon: Kalkrik tjønnaks-utf / Rik langskuddvegetasjon (Rødlistebetegnelse) (P1b)

Verdivurdering: Verdisetting: Det er få kravfulle arter som er registrert, men det er en intakt antatt kalksjø på nordgrensen for naturtypen. Lokaliteten får derfor verdi B –viktig.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå urørt og forurensing bør unngås.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 3 art(er) påvist: tusenblad, rusttjønnaks, nøkketjønnaks.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kilde og kildebekk
Utforming: Kilde over sørboreal
Mosaikk:
Feltsjekk: 04.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn 04.04.2011 av Kirstin Maria Flynn på grunnlag av eget feltarbeid 04.08.2010 sammen med Geir Gaarder og Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordsiden av veien til Stuorra, vest for Indre Billefjord på vestsiden av Porsangerfjorden, et stykke nord for Lakselv. Det er en lokalitet med rike kildesig i skogen og noe rikmyr i kantsonene mellom veien og Billefjordelva. Lokaliteten grenser skarpt til veien i sør og noe mer diffust til mindre kalkrike deler av myra i nord. Berggrunnen i området består i hovedsak av metasandstein og skifer, med innslag av fyllitt og glimmerskifer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypen kilde og kildebekk med utforminga kilder over sørboreal sone. Vegetasjonstypen er gulsildre-utforming av rikkilde (N2a).

Artsmangfold: I skogen mellom vegen og myra er bjørk dominant med innslag av noe eier og finnmarkspors. I feltsjiktet i skogen er det rike kildesig med vekslende dominans av gulsildre og fjell-lok. Ellers finnes også arter som tvillingsiv, trillingsiv, fjellstarr, tranestarr, hodestarr, tvebostarr, rundstarr, gulstarr, frynsestarr, hårstarr, fjellfrøstjerne, fjellstjerneblom, sibirgressløk, sumphaukeskjegg, jåblom, fjelltistel, firblad, småørkvein, enghumbleblom, harerug, gulaks, fjellforglemmegei, linnmjølke, fjellsnelle, setermjelt og svartopp i kildemiljøene i bjørkeskogen. Det er også registrert, grønnkurle, flekkmarihand og småtveblad i skogen. I kantsonen mellom skogen og myra var det små områder med mye agnorstarr. På rikmyra finnes arter som strengstarr,

Lok. nr. 1096 Billefjorddalen forts.

trådstarr, flaskestarr, skogsiv, kongsspir, bjønnbrodd, bjønnskjegg, bekkeblom, myrsauløk og fjæresauløk.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er sannsynlig at området beites av tamrein. Det går en vei langs sørgrensa av lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er trolig ikke del av et helhetlig landskap.

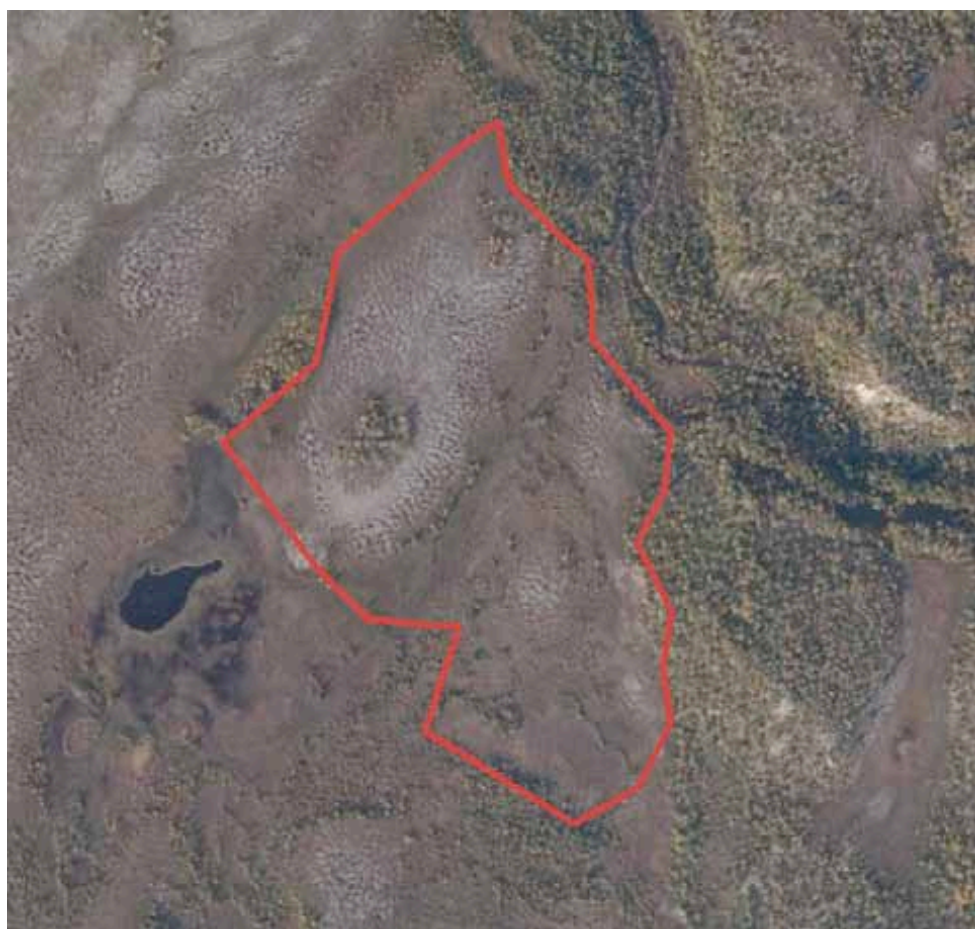
Vegetasjon: Gulsildre-utf (N2a)

Verdivurdering: Verdisetting: Det er flere svært kalkkrevende arter her og lokalt mye fjell-lok, hodestarr og agnorstarr viser av det er et kalkrikt område. Lokaliteten får verdi B – viktig.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 17 art(er) påvist: fjell-lok, gulsildre, sumphaukeskjegg, firblad, sibirgressløk, grønnkurle, småtveblad, tvillingsiv, trillingsiv, tranestarr, hårstarr, hodestarr, tvebostarr, gulstarr, agnorstarr, fjellstarr, rundstarr.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr

Utforming:

Mosaikk:

Feltsjekk: 05.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn 04.04.2011 av Kirstin Maria Flynn på grunnlag av eget feltarbeid 05.08.2010 sammen med Geir Gaarder og Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved elva Liinnásjohka, øst for Arons vannberg, på østsiden av Porsangerfjorden, et stykke nord for Lakselv i Porsanger kommune. Det er en lokalitet med noe kildeprega rikmyr i nordenden av et større myrområde. Lokaliteten grenser skarpt til fjellbjørkeskog i øst og ellers noe mer diffust til mindre kalkrike deler av myra og noe fattig hei i vest. Berggrunnen i området består i hovedsak av skifer, sandstein og kalkstein med innslag av dolomitt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypen rikmyr med utforminga åpen intermedier- og rik myr i lavlandet. Vegetasjonstypen er middelsrik fastmattemyr (M2) med innslag av rik mykmattemyr (M4a), og reinrose-gras-lavrabb (R3) med innslag av rikkilde (N2).

Artsmangfold: Arter som hårstarr, hodestarr, tvebostarr, rundstarr, gulstarr, strengstarr, fjellfrøstjerne, fjellkattefot, fjelltistel, linnmjølke, fjellsnelle, myrsnelle, jáblom, skøgsiv, kongsspir, bjønnbrodd, dvergjamne, myrsauløk, fjæresauløk, gulsildre og svarttopp er registrert på myra. I tillegg er også grønnkurle, fjellkurle og nøkkesiv observert på myra. Nøkkesiv er sjelden i denne delen av Finnmark og tidligere ikke påvist i Porsanger.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er sannsynlig at området beites av tamrein.

Fremmede arter: Ingen observert.

Lok. nr. 1097 Liinnásjohka vest forts.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er del av et helhetlig landskap med myr og innslag av rikmyr og rike, kildeprega myrer.

Vegetasjon: Middelsrik fastmattemyr (M2)

Mykmatte-utf (M4a)

Rikkilde (N2)

Verdivurdering: Verdisetting: Det er flere kalkkrevende og til dels sjeldne arter her, slik som nøkkesiv, fjellkurle og hodestarr, som viser av det er et kalkrikt område. Lokaliteten får derfor verdi B –viktig.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 15 art(er) påvist: dvergjamne, gulsildre, linnmjølke, fjellkattefot, fjæresauløk, myrsauløk, fjellkurle, grønnkurle, nøkkesiv, hårstarr, hodestarr, strengstarr, tvebostarr, gulstarr, rundstarr.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rikmyr
Utforming:
Mosaikk:
Feltsjekk: 05.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn 04.04.2011 av Kirstin Maria Flynn på grunnlag av eget feltarbeid 05.08.2010 sammen med Geir Gaarder og Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved myrområdet Liikajoen, øst for Arons vannberg, på østsiden av Porsangerfjorden, et stykke nord for Lakselv i Porsanger kommune. Det er en lokalitet med middels godt utvikla og noe kildeprega rikmyr i sørenden av et større myrområde. Lokaliteten grenser skarpt til fjellbjørkeskog i vest og ellers noe mer diffust til mindre kalkrike deler av myra og fattig hei i nord og sør. Berggrunnen i området består i hovedsak av skifer, sandstein og kalkstein med innslag av dolomitt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypen rikmyr med utforminga åpen intermedier- og rik myr i lavlandet. Vegetasjonstypen er middelsrik fastmattemyr (M2) med innslag av rik mykmattemyr (M4a), med innslag av rikkilde (N2).

Artsmangfold: Arter som agnorstarr, trillingsiv, hårstarr, tvebostarr, gulstarr, fjellfrøstjerne, fjelltistel, fjellsnelle, myrsnelle, jåblom, bjønnbrodd, dvergjamne, myrsauløk, tepperot, harerug, myrtevier og svarttopp er registrert på myra. I tillegg ble det gjort et mulig funn av myrrøyksopp (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er sannsynlig at området beites av tamrein.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er del av et helhetlig landskap med myr og innslag av rikmyr og rike, kildeprega myrer.

Vegetasjon: Middelsrik fastmattemyr (M2)

Mykmatte-utf (M4a)

Rikkilde (N2)

Verdivurdering: Verdisetting: Det er flere kalkkrevende arter her, men det er ikke noe godt utvikla rikmyr. Lokaliteten får verdi C – lokalt viktig. Hvis funnet av myrrøyksopp blir bekreftet av fagfolk (det er enda ikke kontrollert), så bør verdien heves til viktig – B, siden arten er generelt sjelden i Norge og tidligere ikke er påvist i fylket.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 7 art(er) påvist: dvergjamne, myrsauløk, trillingsiv, hårstarr, tvebostarr, gulstarr, agnorstarr.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Sørvendt berg og rasmark

Utforming: Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg

Mosaikk: Totalt 2 naturtype(r) registrert: Sørvendt berg og rasmark B01 - Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg B0101 (%), Kalkskog F03 - Tørr kalkfuruskog F0301 (%).

Feltsjekk: 05.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn 04.04.2011 av Kirstin Maria Flynn på grunnlag av eget feltarbeid 05.08.2010 sammen med Geir Gaarder og Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved elva Liigajohka, sørøst for Arons vannberg, på østsiden av Porsangerfjorden, et stykke nord for Lakselv i Porsanger kommune. Det er en lokalitet med sørøstvendte, kalkrike berg, med noe dårlig utvikla kalkfuruskog. Lokaliteten grenser mot veien i vest og ellers mot myr og krattbjørkeskog. Berggrunnen i området består i hovedsak av skifer, sandstein og kalkstein med innslag av dolomitt og kvartsitt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypene sørvendt berg og rasmark med utforminga kalkrike og/eller sørvendte bergvegger, og kalkskog med utforminga tørr kalkfuruskog. Vegetasjonstypene er baserik-utforming av bergsprekk og bergvegg vegetasjon (F2c), og xerofil furu-utforming av kalklavurtskog (B2a). Selv om forekomsten av kalkfuruskog er sparsom er dette kanskje en isolert nordlig utpostlokalitet for kalkfuruskog i Norge (mindre, dårligere utviklede forekomster forekommer også innover i dalen øst for Børselv noen kilometer lenger nord).

Artsmangfold: Berget er spredt tresatt med furu. Ellers vokser også murburkne, skredarve, lodnerubloom, reinrose, rabbestarr, hårstarr, bergstarr, dvergsjamne, dvergsnelle, fjellkattefot og rødflangre her. I tillegg ble kalkfuruskogsarten slimsneglehatt (VU) registrert (funnet enda ikke konfirmert av ekspert), som første funn i Finnmark. På den østlige bergveggen er det et

Lok. nr. 1099 Liigajohvárri sør forts.

fjellvåkreir, og eggeskall ble funnet på bakken under det, noe som tyder på vellykket hekking dette året.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er sannsynlig at området beites av tamrein. I søkket mellom de to knausene er det spor etter kjøring med ATV. På den vestlige knausen går det en kraftlinje. Furuskogen var i sein optimalfase.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er trolig ikke del av et helhetlig landskap.

Vegetasjon: Xerofil furu-utf / Tørr kalkfuruskog (Rødlistebetegnelse) (B2a)

Baserik utf (F2c)

Verdivurdering: Verdisetting: Det er flere kalkkrevende og sjeldne arter her, inklusive en (antatt) sårbar (VU) art. Selv om det er ikke noe godt utvikla kalkfuruskog er det en av verdens nordligste. Lokaliteten får verdi A – svært viktig.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå urørt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 9 art(er) påvist: dvergjamne, murburkne, skredarve, lodnerublom, reinrose, rødflangre, hårstarr, rabbestarr, bergstarr.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Stor elvør
Utforming: Elvørkratt
Mosaikk:
Feltsjekk: 05.08.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn 04.04.2011 av Kirstin Maria Flynn på grunnlag av eget feltarbeid 05.08.2010 sammen med Geir Gaarder og Ingrid Golten, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging i Porsanger kommune for Fylkesmannen i Finnmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for veien til Seljeenga i Børselv et stykke nordøst for Lakselv i Porsanger kommune. Det er snakk om ei elvør som er blitt avgrensa fra resten av Børselvdeltaet av en vei. Lokaliteten grenser mot veien i nord og ellers mot krattskog på sørsiden av elvøra. Berggrunnen i området består i hovedsak av dolomitt med innslag av skifer, sandstein og kalkstein.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturtypen stor elvør med utforminga elvørkratt. Vegetasjonstypen er klåved-utforming av elvørkratt (Q3a).

Artsmangfold: Det er en god del klåved (NT) på elvøra. Ellers er det krypsivaks (VU), jåblom, myrsauløk, fjellsnelle, gulstarr, harerug, sandsiv, hårstarr, fjellfrøstjerne, trillingsiv, flekkmariland, myrtevier, tvebostarr, gulsildre, setermjelt, reinrose, rynkevier, fjellsmelle, gulmjelt, fjellkattefot og dvergjamne. I bekken vokser trådtjønnaks og elvesnelle.

Bruk, tilstand og påvirkning: Veitraseen stenger for all direkte kontakt mellom elvøra og resten av elvedeltaet.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten har vært en del av et større deltasystem, men har mistet mye av kontakten med det.

Vegetasjon: Klåvedutforming / Klåvedkratt (Rødlistebetegnelse) (Q3a)

Verdivurdering: Verdisetting: Det er flere kravfulle arter her, inkludert to rødlista arter, men det er en ganske sterkt påvirka lokalitet. Den får verdi B – viktig, basert på artsforekomster.

Skjøtsel og hensyn: Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå urørt. Om veien legges om til innsiden av meanderen vil en kunne restaurere kontakten med deltaet.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 13 art(er) påvist: fjellsnelle, gulsildre, reinrose, gulmjelt, klåved (NT), myrsauløk, trådtjønnaks, sandsiv, trillingsiv, hårstarr, tvebostarr, gulstarr, krypsivaks (VU).

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Brakkvannsdelta
Utforming:
Mosaikk:
Feltsjekk: 28.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er primært basert på feltarbeid utført av Geir Gaarder og Ingrid Golten 28.07.2009, men det er grunn til å trekke fram at lokaliteten er omtalt i flere andre kilder. Den ble fanget opp i tidligere naturtypekartlegging for Porsanger kommune (Strann et al. 2006), med henvisning til Høiland (1986) og Elven & Johansen (1983). Høiland (1986) viser også til eldre kilder (Nordhagen 1940, 1954 og Gjærevoll 1962), som ikke er nærmere sjekket. Forekomsten av korshesterumpe er kartlagt av flere, sist av Torbjørn Alm og Geir Arnesen 26.08.2004 (herb. TRH, Artsdatabanken 2010). Strann et al. (2006) har for øvrig ingen egentlig naturtypebeskrivelse, det er mest snakk om enkeltartforekomst, slik at omtalen er fullstendig revidert her.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Brennelvas utløp i Brennelvfjorden, på nedsiden av riksveg 98. Elva danner her et lite, noe skjermet delta som avgrenses mot fjorden av en oppbygd sand- og grusbanke, samt mot fastmark uten særlig saltpåvirkning i sør og øst.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er mest brakkvannsenger og en del brakkvannspøler her, dels i overgang mot tørr kreklinghei, samt noe mudderbanker. Det er lite bakre fuktenger, bare så vidt forekomst av f.eks. snipestarr og smårørkvein.

Artsmangfold: Lokaliteten er ikke særlig artsrik, men har i lang tid vært kjent for sin gode forekomst av den sjeldne og rødlistede arten korshesterumpe (NT), som her opptrer med flere delbestand og i til dels store mengder. Forekomstene ble kartfestet av Høiland (1986) på ei enkel

skisse. I 2009 ble alle observerte forekomster stedfestet med GPS og grovt arealvurdert. I alt 8 delforekomster ble utskilt dette året (424584 7773190 - 8x20 m, 424461 7773290 - 2 små flekker, 424619 7773382 - 1 liten flekk, 424695 7773413 - 5x1 m, 424752 7773352 - 10x4 m, 424718 7773357 - 3x1 m, 424670 7773372 - 3x1 m, 424520 7773493 - 2x5 m). For øvrig en del typiske havstrandplanter som pølstarr, saltsiv, eskimomure, fjørestarr, grusstarr og strandflatbelg. På mudder ble det i tillegg funnet en del evjebrodd flere steder, en regionalt sjelden art. Også litt av andre pusleplanter som sylblad.

Bruk, tilstand og påvirkning: Grus- og sandbanken på utsiden blir benyttet en del til friluftsliv, men dette ser så langt ikke ut til å skade lokaliteten. Den virker generelt forholdsvis intakt.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Indre deler av Porsangerfjorden danner store gruntvanns- og brakkvannsområder, fra Stabbursneset og Børselva ytterst og inn til utløpene av Lakselva og Brennelva i indre deler. Her er det store naturverdier knyttet til strandenger, brakkvannsmiljøer og rasteplasser for våtmarksfugl.

Vegetasjon: Kors-/brakkhesterumpe-utforming (Rødlistebetegnelse) (U21)
Brakkvannsenseng (U7)

Verdivurdering: Selv om deltaet ikke er spesielt stort er det ganske intakt og med uvanlig stor forekomst av en nasjonalt sjelden og rødlistet art. Verdien settes derfor til svært viktig - A. Det utgjør samtidig en liten, men interessant del av de store gruntvannsområdene inne i Porsangerfjorden.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene vil stort sett være å la området få ligge mest mulig urørt. Særlig fysiske inngrep vil være skadelige, men også intensiv friluftsliv eller forsøpling vil raskt kunne redusere naturverdiene vesentlig.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 17 art(er) påvist: strandarve, saftstjerneblom, sylblad, jåblom, eskimomure, myrhatt, strandflatbelg, evjebrodd, korshesterumpe (NT), fjæresauløk, saltsiv, grusstarr, pølstarr, snipestarr, fjærestarr, fjæresivaks, smårørkvein.

Litteratur

Artsdatabanken 2010. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no>

Elven, R. & Johansen, B. 1983. Havstrand i Finnmark. Flora, vegetasjon og botaniske verneverdier. Institutt for biologi og geologi, Universitetet i Tromsø, Rapport T-541, Tromsø, 357 s.

Høiland, K. 1986: Lokalitetsliste over utsatte planter i Nord-Norge. Vedlegg til Økoforsk rapport 1986:1/1986:2 "Utsatte planter i Nord-Norge". Økoforsk, Ås.

Strann, K.-B., Bjerke, J.W., Frivoll, V. & Johnsen, T. V. 2006. Verdifulle naturtyper i Porsanger kommune - NINA Rapport 207. 69s.

Miljøfaglig Utredning AS ble etablert i 1988. Firmaets hovedformål er å tilby miljøfaglig rådgivning. Virksomhetsområdet omfatter blant annet:

- Kartlegging av biologisk mangfold
- Konsekvensanalyser for ulike tema, blant annet: Naturmiljø, landskap, friluftsliv, reiseliv og landbruk
- Utarbeiding av forvaltningsplaner for verneområder
- Utarbeiding av kart (illustrasjonskart og GIS)
- FoU-virksomhet
- Foredragsvirksomhet

Hovedadresse:

Gunnars veg 10, 6630 Tingvoll

Telefon: 97 97 84 20

Org.nr.:

984 494 068 MVA

Hjemmeside:

www.mfu.no